

Heinrich Hirzel.

Gottlieb
E. Johnson

DET

1069

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAE

E RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. II

CONTINENS LIB. VII—XII

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLVIII

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

- Κυνοῦλκου ὁ Πλούταρχος, κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐμῇ λαγυνοφóρια ἐορτή τις ἤγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ Ἑρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως " τοῦ Πτολε- b
 5 μαίου κτίζοντος ἐορτὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστὶν ἐορτή. τοῦ δ' εἰπόντος, καλεῖται μὲν λα- γυνοφóρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατα-
 10 κλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύ- νου παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν. ὥς δ' οὗτος ἀπεχώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς, συνοίικιά γ', ἔφη, ταῦτα ὀυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνε- c
 σθαι παμμιγοῦς ὄχλου, θοίνην ἔωλον καὶ οὐδαμῶς
 15 εὐπρεπῇ παρατιθεμένων. εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἐορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ ταῦτα πα- ρασκευάζουσα ἢ βασιλεία καθάπερ ἐν τοῖς χουσίν. εὐωχοῦνται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν ἐστίαν.
3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη, εἴτα πῶς δει- πνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὥς ὁ χα- ρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέ- d
 γων οἶονεῖ δι' ὅλης νυκτός· ὥς καὶ τὸ ὁμηρικὸν ἔχει
 25 κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων, ἀντὶ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμ- φανίζον. πρὸς ὃν ὁ ἱατρὸς ἔφη Δάφνος, ὠφελιμώ- τερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δεῖπνα. τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τρο-
 30 φῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν δ' ἡ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κο- e

Z

275 Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν φαγη-
 σίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάν-
 των μᾶλλον ἡψφραίνοντο, καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἕως
 ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὧ Οὐλπιανέ, λόγοις γὰρ ἐστιᾶ,
 προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται φαγήσια ἑορτὴ καὶ 5
 φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας
 τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν, καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέ-
 ρας, οὐ συμπεριφέρομαι, ὧ σοφώτατε. ὥστε λέγειν
 b σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἡδίων. καὶ ὃς,
 εἰ χάριν ὁμολογήσειας μαθὼν, λέξω. ὁμολογήσαντος 10
 δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητὴς, Σολεὺς δὲ
 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων, κρατῶ γὰρ καὶ
 τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλῆ, οὐ-
 τωσί πως εἴρηκε φαγήσια, οἱ δὲ φαγησιπόσια προσ-
 αγορεύουσι τὴν ἑορτὴν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, καθάπερ ἡ 15
 τῶν ξαψωδῶν, ἣν ἤγον κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων, ἐν
 ἣ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἶον τιμὴν ἀπετέλουν
 τὴν ξαψωδίαν. ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ' ἀπι-
 στεῖς, ὧ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο-
 276 νήσω σοί· ἀφ' οὗ πολλά ἐκμαθὼν εὐπορήσεις προ- 20
 βλημάτων. καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον
 γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι
 τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ
 Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.

2. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ 25

ἐνάλιος θεωρία,

χραινόντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός.

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δει-
πνοσοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς
5 τὰς ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὥν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλή- c
θος παραλείψω.

[Ὅστις ἀγοράζων ὄψον,

ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ προῖασθαι μαίνεται,

10 φησὶν Ἀμφίς ἐν Λευκαδίᾳ.] ἵνα δὲ εὐμνημόνευτά σοι
γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω τὰ ὀνό-
ματα. καὶ δὴ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι μαστι-
γοφόρῳ τοὺς ἰχθῦς ἑλλούς,

ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν,

15 ἐξήτησέ τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι κέ-
χρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζωίλος ἔφη, ἐγὼ δὲ οὐκ ὦν ὀψο-
φαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν Ἀπο- d
μνημονεύμασι γράφων οὕτως ὀψοφαγίστατός τε καὶ
βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν
20 ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτίνος
ἢ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ δευτέρῳ
οὕτως εἴρηκεν

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἑλλοὶ

νύχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

25 ἔχαιρε δ' ὁ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὥς καὶ ὅλα e
δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθο-
ποιᾷ.

6. παρατεθεισῶν οὖν ἁμῶν ἔφη τις, ταύτας
Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ τὰ μὲν βραγχία ἔχειν καλυπτὰ,
30 εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελαζομένων
καὶ σαρκοφάγων, χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ
καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὥς θηρευθεῖσαι

πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σε-
λήνιον πεπαίνονται.

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρε-
σκευασμένων καὶ ἀεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων με-
γέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη, εἰκότως, ἄν- 5
δρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὧσων καλου-
μένων, ἐξενίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν
f μόνος οὕτως καλεῖσθαι, διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκό-
τας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφά-
γους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὅς 10
τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά· οὐδὲ τὸν
φιλόσυνκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ
Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
Ἀρκεσίλας φιλόβοτρους ἦν), ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυο-
πωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιπ- 15
πὸς τε ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς
277 Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον
ἱστοριῶν. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ ὡς κάλ-
λιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλω-
νίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μελομα- 20
χίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θέαν ἡδίστην
γενέσθαι. οὐκ ἄγνωσθ δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται
πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν. ἥτοι γὰρ
ἐψόν ἐστὶν ἢ παρὰ τὸ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς 25
ἐκάστας ὥρας ἐνδαινύμεθα, ὧ θυμασιώτατε Τιμό-
κρατες· κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα
b χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, *οὐραίουσι*
σαίνοντες οὐραίοισι

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς 30
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας

πολὺς δ' ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν,

προσανάλλονται καὶ ἀποτροῶνσαι τὴν ὁρμὴν ἐκ-
f φεύγουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
λέγων οὕτως

ὅτε δ' ἦσθες ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῇσι

5

πρῶτ' ἄτενές ἀπ' αὐτῶν ἀφύας ἀποπυρίζομεν
στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πω-
λύπους.

καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομεν οἶνον. B. οἶμοι μοι
τάλας.

10

περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι, φοῦ τῶν
κακῶν.

278 A. ὃ καὶ παρὰ τρίγλας τε καὶ πάχηα καμίαι δύο
διατετμαμέναι μέσαι, φάσσαι τε τοσδ' αὐταὶ παρῇν,
σκορπίοι τε.

15

Ἀριστοτέλης δὲ παρετυμολογῶν αὐτῆς τοῦνομά φη-
σιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα λέναι ταῖς παραπλησίαις·
ἔστι γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης
εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπαλὰς, πρὸς δὲ τὰς
ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.

20

7. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-
λογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν
b τοῖς περὶ κωμωδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενε-
δίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν πλειὰς καταδύνη, 25

πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης γ', οὐδ' ἂν ἐπιθυμῇς.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
ὄντινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα·

c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ· 30
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον. ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν.

εἶθ' ὑπὸ θεομῆν ὥσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 γιγνώσκων, ὅπότε' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσῃς.
 ἔστω δ' αὐτῇ σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ,
 εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις. καὶ ἐγγὺς ἀλῶ που
 5 τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει. τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 ἑλλησποντιάδος χεῖρων· καὶ κλεινὸν ἀμείψῃς d
 αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίγνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.

8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πα-
 10 σαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἔμοι δοκεῖ, τὰ
 πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς, καὶ ὥσ-
 περ οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλους ποιησάμε-
 νοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντ' ἐκτίθεσθαι, ὅπου
 ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν τε. τοῦτο
 15 γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται τῶν καλῶν e
 τούτων ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται
 Μόσχον τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐ-
 τοῖς κατὰ τὴν Πυθίαν ζητεῖν

ἵππον θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναικα,
 20 ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
 Χρῦσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντ'
 ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ
 τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμνημένης ἡδο- f
 νῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει,
 25 ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι
 τὰγαθὸν ἀφελὼν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελὼν δὲ τὴν
 δι' ἀφροδισίων ἡδονήν. οἴεται γὰρ οὗτος ὁ σοφὸς
 καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ
 30 προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἵλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κω-
 μωδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
 ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.

9. Βάτων μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα 279

ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.

εἵ γ', ὃ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·

τοῦ γὰρ μαθᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν

ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τὰ γαθόν.

- 5 10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ κυρηναῖκοι καὶ μνησιστράτειοι δὲ καλούμενοι. καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρου- e
σιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστῆς καὶ συγγενής.
- 10 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπι- στολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος, ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας, ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθευείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα, ἐπὶ πᾶσί τε λέγει τάδε
- 15 'σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις, αὐτὸς μὴδὲν ἔλλε- λοιπῶς αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ f
ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;'

11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλ-
20 λων φησί

- γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμνρώτερον οὐδέν. ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρόδω- ρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀποκρυ-
25 πτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησί· περὶ γαστέ- 280
ρα γάρ, ὃ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδὴν. Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, ὃς καὶ βοῶν ἔλεγεν ἄρχὴ καὶ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστροῦς
30 ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.· κἂν τῷ περὶ τέλους δέ φησιν οὕτω πως· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ γαθὸν ἀφαιρῶν

ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἐωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον. 5

B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν ἐγκαλεῖς;

A. ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον; B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.

ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τάραθόν

τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν 10

b ταύτην ἐτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως
εὖσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.

A. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον εἶπέ μοι τινα

μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;

B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες 15

καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις

καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα

οὕτως, ἐπὰν γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,

ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου

c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, 20
ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βά-
των διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει

ἐξὸν γυναικ' ἔχοντα κατακειῖσθαι καλὴν

καὶ λεσβίου χυτρεῖδε λαμβάνειν δύο· 25

ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τάραθόν.

Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.

εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,

d οὐτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς. 30

Ἠγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίοις

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος

εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τάραθόν,

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ξῆν ἡδέως e
 παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
 πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερά πρὸς τῶν θεῶν
 ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
 5 ἄγροικος ἡμῶν οὐδὲ παιδείαν ὅλως
 εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ποτ' ἢ τί τὰ γαθὸν
 ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῇ τέ πως
 ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὄντιν' ἂν τύχη τρόπον;
 οἴμαι γε. πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
 10 Ἑλλήνι ἀληθῶς οὔσα λεπομένους ὄραν
 αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, f
 ἔξον ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
 αὐλουμένους ὠδί; λέγ' αὐτή, γλυκνυτάτη,
 ἔλεγχ' ἄγροικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην.
 15 καὶ προελθὼν
 οὐ τοῦτο τὸ ξῆν ἔστι τὸν καλούμενον
 θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσῳ δ' ἡδίονα
 τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
 εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν.
 20 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας, τοὺς μέχρι 281
 ἑτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι, τοὺς δ' ἱππέας
 ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν θάφανον παλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων,
 25 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς· τρυφή
 καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτω τύχη
 δουλεύομεν. b

14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖον φασι
 30 γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
 σας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς
 καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς

μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφρο-
 δισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις.' καὶ
 προελθὼν φησι λέγειν 'τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς
 ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, εἰ μὴ ἡδονὴν παρασκευά- 5
 ζῃ· εἰ μὴ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον.'

12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς ὁ τρα-
 γωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνῃ περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτ' εἵ-
 ρηκεν

τὰς γὰρ ἡδονὰς 10
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθῃμ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων, εἰ μὴ δ' ἀπῇ
 τούτων τὸ χαίρειν, τὰλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυναγίδι

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 εἰ μὴ ἔχῃ τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν 20
 τοῦτ' αὐτό, τὰνθρώπει' ὀρῶντα πράγματα,
 d εἰς αὔριον δὲ μὴδὲ φροντίζειν ὅτι
 ἔσται. περιέργον ἔστιν ἀποκεῖσθαι πάνν
 ἔωλον ἔνδον τὰργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησι 25

θνητῶν δ' ὅσοι
 ζῶσιν κακῶς, ἔχοντες ἄφθονον βίον,
 ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.
 οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' ἂν ἔρχεσθαι φάγοις,
 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος. 30

13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματει-
 διοποιῶ

αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύ-
 σεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων
 μυεῖαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον
 τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν
 εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν 5
 ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττό-
 μενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι'
 ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.
 καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τῆς
 ἡδονῆς. Ἐρατοσθένους γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητῆς 10
 γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ
 τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαί-
 νει τὸν διδάσκαλον ὥς ὕστερον ὀρμήσαντα ἐπὶ τρυ-
 φῇν λέγων ὧδε ἥδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα 15
 τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα
 καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ. καὶ Ἀπολλοφά-
 νης δέ, γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος τοῦ Ἀρίστωνος, ἐν
 τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγ-
 γραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν.
 περὶ δὲ Διουσιλίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; 20
 ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ
 μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε,
 καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ
 τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας. περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως
 ὁ Τίμων ἔφη

25

ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

ῶρη ἐρᾶν, ῶρη δὲ γαμεῖν, ῶρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ
 Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεὶς τό-
 'καταπυροτέραν τ' ἀλφηστᾶν' φησὶν ἰχθυῖς τινὲς οἱ 30
 ἀλφησται, τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ
 κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σὺν δυο

καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κατ' οὐρανὸν
 ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν
 ἕτερου ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς
 καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν
 5 τῷ περὶ ζῴων μονάκανθον εἶναι καὶ κισρὸν τὸν ἀλ-
 φηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ
 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως 282

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον.

10 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 μύες ἅμ' ἀλφησταί τε κορακίνοι τε κοριοειδέες.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίδαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

16. ΑΝΘΙΑΣ, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπί-
 χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

15 καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἦρι καττὸν b
 Ἀνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

20 τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς
 φύλλον.

ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·

δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν,
 ἐσθίειν.

25 καὶ κυνῶν αὖ τῆμος ὥρη καὶ λαγῶν κἄλωπῆκων·
 ὄϊος αὖτ' ὅταν θέρος τ' ἢ κῆχέται βαβράζωσιν.
 εἴτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν

βρωμα,

ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.

30 βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυ- c
 κτῶν ἡδὺς

κῆμῆρης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων
καὶ τούτων ὑποθήκας τοῖς λάγνοις ταύτας ἐκτεθή-
σεσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν ὅπου
ἂν ἀνθίας ἦ (φησὶν) οὐκ ἔστι θηρίον. ὃ σημεῖον χρώ- 5
μενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι, καλοῦντες αὐτὸν
ἱερὸν ἰχθύον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν
τῷ περὶ ἰχθύων τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς καὶ κάλλιχθιν
d καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιῶνυμον καὶ ἔλοπα. Ἰκέσιος δ'
ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκον ὑπὸ δ' ἄλλων 10
καλλιῶνυμον. εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη καὶ εὐχυλον
καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀριστοτέλης δὲ
καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν κάλλιχθιν σαρκοφάγον
τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις
τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ 15
καλλιῶνυμον ὥς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν. λέγει δὲ
περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως

τόν τε πολυτίματον ἔλοπα, ὁ δ' αὐτὸς χαλκὸς
ὦνιος,

ἕνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο 20
e κατθέμεν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωπέρω.
Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν ἀν-
θίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι δὲ καλλιῶνυμον καὶ ἔλοπα.

18. τί δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἰτ' Ἐπιμενίδης 25
ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἰτ' ἄλλος τις, ἱερούς
φησιν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους. ἔστι δ'
f ὁ πομπίλος ζῶον ἐρωτικόν, ὥς ἂν καὶ αὐτὸς γεγωνὸς
ἐκ τοῦ οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. Νίκαν-
δρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν φησι

πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μηνύει φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κίρκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον,

πηδαλίῳ ἄκρῳ ἐπὶ πομπίλος ἀνιοχεύων

ἦστ' ἀνάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος

5

ἰχθύς.

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπι-
γραφομένοις προειπὼν

πομπίλος ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν,

διηγείται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ

10 διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ-
χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινὰ πρεσβύτην τῷ ἰχθύϊ b

τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ'
ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ

ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ υἱῷ

15 ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ

ἄγρῃ ἣ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδω-
δῆς, ἀλλὰ πάντα μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθοινηθῆναι καὶ

μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος
γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς

20 καταπιεῖν. Ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός c

ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτι-
μώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν

γίνεται καὶ σφαδάζων, ἐπειδὰν φάγη, καὶ ἐπὶ τοὺς

αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυαῖς τε καὶ

25 λάροις· ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε-

δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν

πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ

Δείπνου

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθύς,

30 Ἡριννά τε ἣ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον d
ποιημάτιον,

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,

πομπεύσας πρύμναθεν ἐμὴν ἀδεΐαν ἐταίραν.

19. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει τὸν πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον
πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διὰ τινὰ Ἀπόλ-
e λωνος ἔρωτα. τὴν γὰρ Σαμίῳ πόλιν παραρρεῖν πο- 5
ταμὸν Ἰμβρασον,

τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην, περικαλλέα
κούρην,

Χησιᾶς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃ μιγεῖσα,

Ὠκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ὥπασαν Ὠραι. 10

ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἀρπά-
σαι. διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινὰ Ἀρ-
τέμιδος ἐορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβη-
θεῖσαν, Πομπίλον τινὰ θαλασσορρὸν ἄνθρωπον
f καθικετεῦσαι ὄντα πατρῷον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς 15
τὴν πατρίδα διασώσῃ, λέγουσαν τάδε

πατρὸς ἐμοῦ φίλου συμφράδμου θυμὸν ἀέξων,

Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θοὰ βένθεα πόν-
του,

σῶξέ με·

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραι-
οῦν, ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην
ἀρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον
εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε
τὸν

284 πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αἰήονα φρουρόν.

20. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ
διὰ τούτων

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον, 30

ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,

σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,

ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης b
ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἰαμβος ἐν τῷ περὶ
5 διαλέκτων γράφει οὕτως ἁκηκόαμεν γοῦν ἁλιέως
Ἑρετρικοῦ τὸν ἱερὸν ἰχθὺν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁλιέων
καλούντων τὸν πομπίλον. ἔστι δὲ πελάγιος καὶ παρὰ
τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται, ἔοικώς πηλαμύδι, ποικίλος.
τὸν δ' οὖν ἰχθὺν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει

10 ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτῃ καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν· c
εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.
Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρον
ἢ μάλλον χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν,
ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος
15 ἄλμης.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησιν ἱερὸς
δέ τοι, ἱερὸς ὕκης. ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθύν
τὸν ἄνετον, ὥς καὶ ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον· οἱ δὲ τὸν
μέγαν ὥς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο. τινὲς δὲ τὸν ἱέμε- d
20 νον πρὸς τὸν ῥοῦν.

21. Κλείταρχος δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν ὁὖ ναυ-
τικοὶ (φησὶ) πομπίλον ἱερὸν ἰχθύν προσαγορεύουσι
διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λι-
μένας· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρον ὄντα.
25 καὶ Ἑρατοσθένης δ' ἐν Ἑρμῇ φησὶν

ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζῶοντας ἰούλους,
ἢ γε γενειῇτιν τρίγλην, ἢ περκάδα κίχλην,
ἢ δρομίνην χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.
ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς e
30 ζητεῖτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθή-
καις περὶ τῶν ἐν βοσπόρῳ ταρίχων εἰπών

βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ
προσέστω

μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς μαιώτιδι λίμνῃ

ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν.

τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρισ-
τωνύμος Ἠλίῳ ριγῶντι ὥστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν
ἀπλῶς. τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω. καὶ ἡ μὲν
ἀφροῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς φησιν 10
Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
ἀφροῦ, ὅταν ὕμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη ἡ κωβίτις λεγομένη.
γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν
τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 15
285 ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγ-
κρασίχοιοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ
γόνος τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη δὲ ἐκ τῆς μεμβράδος,
καὶ ἔτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμ-
μου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ 20
ἀφροῖτις ἀρίστη. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κω-
βίτην τινὰ ἐσητὸν λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυ-
δίου δ' ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δέ φησι καὶ τριγλίτιν
ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ἐν μεμβράσι καὶ
b καμμάροις τὰς ἀφύας καταριθμεῖται, διαστέλλων τὸν 25
λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δέ φησι τῆς ἀφύης ἡ μὲν
λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν
ἐνιοὶ καὶ κωβίτιν, ἡ δὲ στυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδρο-
τέρα. διαφέρει δ' ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή. Ἀρχέστρα-
τος δ' ὁ ὀψοδαΐδαλός φησι

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες.

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποιο Φα-
λήρου

ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ c
ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

5 ἂν δέ που ἱμείρης αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χορὴ
κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταῦτόν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὅπτα,
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ
10 παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησὶ διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον d
ἐπιβάλλοντες κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίξου-
σαν ἀφαιρεῖν. ἅμα δ' ἥπται καὶ σίξει καθάπερ τοῦ-
λαιον εὐθύς. διὸ λέγεται, εἶδε πῦρ ἀφύη. Χρῦσιπ-
15 πος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν
τὴν ἀφύην (φησὶ) τὴν μὲν ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν δαψί-
λειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναί φασιν ὅψον, ἐν
ἐτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθανμαζοῦσι πολὺν χεῖρω γινο-
μένην. εἶθ' οἱ μὲν (φησὶν) ἐνταῦθα τοὺς ἀδριατικούς
20 ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας, ὅτι
τῶν παρ' ἡμῖν πολὺν ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ τὰ-
ναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε. ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἐρμιππος Δημόταις

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

25 Καλλίας Κύνκλωσι

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.

Ἀριστώνυμος Ἠλίῳ διγῶντι

ὥστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς.

ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς

30 μὴδὲ τὰ φαληρικά τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς ῥοδιακὰς ἀφύας κἀντιτιθεῖς

πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
 f φησί· ταῖς μὲν φαληρिकाῖς ἀφύαις τὰς αἰνεάτιδας κα-
 λουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν
 ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα· πρὸς δὲ τὰς ἐλευσινιακὰς
 ψήττας καὶ σκόμβρους, καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς 5
 ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν, ἀντι-
 γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ὁ δὲ τὴν ἡδυ-
 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
 κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν, ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν
 286 ὀψοφαγίαν. Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ Δρυ- 10
 κεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ γα-
 λεοῦ λέγει οὕτως

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα, καὶ ἀποθνή-
 σκειν

μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν· 15
 ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα. κατὰ
 ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψι

b κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
 τοδί, 20

ἐργέλεια κάραβοι λινεὺς ἄχαρνος οὐτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί-
 δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
 τοῖς περὶ ζώων, καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν.
 Εὐπολὶς δ' ἐν Κόλαξί φησι

παρὰ τῷδε [Καλλία] πολλὴ θυμηδία,
 ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ,
 καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ἦν δὲ νάρκαι καὶ βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναί, πρῆ- 30
 στιες,

c καμίαι τε καὶ βάτοι θῖναί τε τραχυδέρμοιες.

ἐν δὲ Μεγαρίδι

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχρησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ
βατίς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός
τε οὔ.

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι

ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κῆρα.

10 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων σελάχη φη-
σὶν εἶναι βάτον τρυγὸνα βοῦν λάμιαν ἀετὸν νάρκην
βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ. Σώφρων δ' ἐν
μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθύν ἐν τούτοις d
'κέστραι βότιν κάπτουσαι.' καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ
15 λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου συμβουλεύει ὁ σοφώ-
τατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμας τάδε
βάτραχον ἔνθ' ἂν ἴδῃς ὀψώνει καὶ γαστροῖον
αὐτοῦ

σκεύασον.

20 περὶ δὲ τῆς βατίδος

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθθι μέσον χειμῶνος ἐν ὦρῃ·
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πείριαν ἔχει πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρὴ e
σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

25 Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
(ἐταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα)·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμὼν ἔψω; B. τί φῆς;
A. ἢ σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. σικελικῶς.

30 27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων ὑποτόγραπτα (φησὶ) λέγεται f

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις 'βαμβραδόνι ραφίδι.' Nou- c
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἢ βαιῇ καρδίᾳ καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνη
ζωὴ ἐπ' ἀγρώστοιο, τάδε σκέψαιο δέλετρα.

5 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί 'βεμβράδ' ἀπο-
κεφαλίσας, ἐὰν ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἀλλ' λεπτῶ
καὶ ὕδατι ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι. γί-
νεται δὲ (φησὶν) ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία
τις ἢ προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει
10 Ἀριστῶννυμος ἐν Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν d
ὁ καρκινοβήτης.

Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
Γόησι 'βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.' Ἀριστῶννυμος

15 Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὥστ' οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς οὐτ' αὖ βεμ-
βράς κακοδαίμων.

Ἀριστοφάνης Γῆρα

ταῖς πολιοῦχρῳσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

20 Πλάτων Πρέσβεισιν 'Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.' ἐν
δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἐστιν εὐρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ
γραφόμενον. Ἀντιφάνης δ' ἐν Κνοιθιδεῖ e

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν

κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα

25 μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει

τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἰρηκεν

30 ὅς τοῖσι τετραδισταῖς παρέθηκεν ἐστιῶν f

πρώην λέκνιδον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ

βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἦβας γάμῳ

ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες σμαρίδες ἀφύαι κάμμαροι.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις

5

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκοὺς τε.

Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀρι-
στοφάνης Σκηναὶς καταλαμβανούσαις

287 ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

10

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν
εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὥς τὸν κίθαρὸν Ἀπόλλωνος.

Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρόποις εἰπὼν

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν γε φασὶ τὸ παράπαν,

15

ἐπιφέρει

νὴ τὸ θεῷ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδὲ εἷς βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέ-
γειν τὸν ἰχθύν βῶκα, δέον βόωπα ἔπει μικρὸς ὑπάρ- 20

χων μεγάλους ὅπας ἔχει. εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ, βοὸς
b ὀφθαλμοὺς ἔχων.' πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κα-

κῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακίον φάμεν καὶ οὐ κορο-
κίνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί
δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν ἀλλὰ σίλουρον; ὠνόμα- 25

σται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγωδοῖς

ὧ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ βαμβραδόντας αὐτὰς
καλεῖ

30

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ δράκοντές τ'
ἄλκιμοι.

ἐπιπονώτερον

ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένον λαλεῖν.

ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

5

288 29. ΒΑΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Ὁλιεύς τὸν ἀγροιώταν ἑβλένῳ θηλα-
μόνι. ἔστι δὲ κωβιῶ τὴν ιδέαν παραπλήσιος. Ἐπί-
χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθῦς καλεῖ
ἐν τούτοις

10

ἄγε δὲ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαίονας.
καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ μὴ μοι βαίων·
κακὸς ἰχθύς.

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
τειαν Ἀρχέστρατός φησιν

15

b εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότροχυν
βούγλωσσον ταύτην θέρεος κατὰ Χαλκίδα κε-
δνήν.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ βούγλωσσοί τε καὶ κί-
θαρος ἐνῆς. τῶν δὲ βουγλώσσω διαλλάττοντές 20
εἰσιν οἱ κυνόγλωσσοι περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός
φησιν

αἰολίαί πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ
σκιαθίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

25

c 31. ΓΟΥΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν
ἐργέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
ἀτροφωτέρους εὐχυλία τε πολὺν λειπομένους, εὐστο-
μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
Γλωσσῶν καλεῖσθαι φησὶν αὐτοὺς καὶ γρούλλους. 30
Εὐδοξος δ' ἐν ἑκτῷ γῆς Περιόδου γόγγρους φησὶ
πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυνῶνι ἀλίσκεσθαι. ὧν

ἐνίους εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμω-
δίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σι-
κυῶνι διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ δ
τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ
5 ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε

32. ὥς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κούρανῳ
λέξαι μολόντι τοῦτον ὥς ἐσκεύασα.
νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἥδ' ὃ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
ἐν ἅπασιν. ἰχθυὺς ἀπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,
10 οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον.
ἄλλ' οἷος ἦν ζῶν, κῶπτος ὢν τοιοῦτος ἦν.
οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ e
ὀπτῶν τὸν ἰχθυόν. οὐδὲ πιστευθῆσομαι.
15 ὅμοιον ἐγένετ' ὄρνις ὁπότεν ἀρπάσῃ
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν ἐσπούδακεν,
ἔτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταυτὸν ἦν.
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
20 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε ἄφρευγεν κύκλῳ f
τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
ἔξῃν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ,
οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον.
ἰχθυὺς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.
25 εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκᾶρον, ἢ ἢ τῆς Ἀττικῆς
γλανκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ ἢ Ἀργούς κάπρον,
ἢ ἢ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς 289
φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἅπαντες οἱ φαρόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί.
30 ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς
... ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ξὺν πάλιν.
33. ταῦτα νῆ τὴν Ἀθηνᾶν οὐδ' ἂν Μενεκράτης

ἂν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἰερὰς καλουμένας
 νόσους συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται 5
 αὐτῷ δοῦλοι περισώθεντες. καὶ ἠκολούθουν ὁ μὲν
 τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς,
 (Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἰερὰν νόσον
 θεραπευθεὶς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν
 Πελταστῇ λέγων ὧδε

10

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;)

ἄλλος δέ τις ὡς Ἐρμῆς γλαμύδ' ἔχων καὶ κηρύκειον,
 c πρὸς δὲ τούτοις πτερά· ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ
 καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν 15
 τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἡγήσανδρος δέ
 φησιν ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ
 Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισώ-
 θέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀναλαβὼν συμπεριεφθεί-
 ρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἡμφιεσμένος καὶ 20
 στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆ-
 πτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιήει
 d μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ τῷ
 βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν

34. Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν 25
 Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν
 ὑγιαίνοντας δύνασαι, ὅταν βουληθῇς, ἀπολλύναι,
 ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζω, καὶ τοὺς εὐρώστους
 ἀνόσους, οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται, παρέχειν μέγρι γή-
 ρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφο- 30
 ροῦσιν; ἐμὲ δὲ καὶ οἱ αἰὲ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς
 e γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω.' πρὸς ὃν ὡς μελαγχο-

λῶντα ἐπέστελλεν ὁ Φίλιππος Φίλιππος Μενεκράτει
 ὑγιαίνειν. παραπλησίως δ' ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδά-
 μῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις
 ἔγραφεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐ-
 5 τόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ιδίων
 θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης
 ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης, καὶ
 τράπεξαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ
 γῆς πάντων ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέ- f
 10 ρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἐδυμίων καὶ
 ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ
 τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμ-
 ποσίου, ὥς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ
 Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μίνῳ.

15 35. καὶ Θεμίσων δ' ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ
 βασιλέως παιδικά, ὥς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν
 τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν, οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρε-
 σιν ἀνεκηρύττετο Θεμίσων Μακεδὼν Ἀντιόχου βα-
 σιλέως Ἡρακλεῖς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι 290
 20 ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίσωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς
 ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θῦοι, καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν
 καθ' αὐτὸν ἔχων, ἡμφιεσμένος λεοντῆν. ἐφόρει δὲ
 καὶ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Με-
 νεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλή-
 25 σιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος μάγειρος
 ἀθανασίαν ἠΐρηκα. τοὺς ἤδη νεκροὺς

... ὅταν ὁσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν ἄλλιν.

36. ἀλαξονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων b
 φῦλον, ὥς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.

30 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τί μοι

καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε, εὐρηκέναι πάντων νόμιξε μόνον ἐμέ.

οὐ γὰρ παρέρως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσὶν

ἔχων περιζῶμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον

5

ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα,

εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους,

φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·

ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,

ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς

10

τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας

ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύνοντας γελᾶν·

τοιούτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι

διέδραμε γαργαλισμός, ὥς ὄντων γάμων.

A. φακὴν παρατιθείς, εἶπέ μοι, καὶ βεμβράδας; 15

B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἂν δὲ δὴ λάβω

τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἅπαξ,

ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε σειρήνων, Σύρε,

ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.

ὑπὸ τῆς γὰρ ὁσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται

20

ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτουί

ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν

ἐστήξετ' ἀχανής, προσπεπαταλευμένος,

ἄφωνος ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος

τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.

25

A. μέγας εἰ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·

πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν κεκλημένων,

οἱ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν

παρὰ Πινδάρῳ κηληδόνων, αἱ κατὰ τὸν αὐτὸν τρό- 30

πον ταῖς σειρήσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποιοῦν ἐπιλαν-

θανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαναι-
νεσθαι;

37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς παρά-
γει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διό-
5 νυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθω-
σάμενον

ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάννυ f

καὶ προῶν, ὀλίγωρον δὲ πεποιήκας τι. B. πῶς;

A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας.

10 ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων
οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

A. ἢ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἴσομαι δέ γ', ἂν λέγῃς· 291

A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὅψον ἡγορασμένον,

15 πάτερ, ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου' στ' οὐ τοῦ τυχόντος. B. Ἡράκλεις·

A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.

πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάννυ,

ᾧν τὸν μαθεῖν βουλούμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι

20 ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἔμπροσθε δεῖ...

ζωγραφίας ἦφθαι. κατὰ ταῦτά καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τινὰ τέχνης ἑτέρας τέχνας,
ᾧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν· b

γεωμετρικὴν ἱατρικὴν ἀστρολογικὴν.

25 τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας

ἐντεῦθεν εἴσει, παρακολουθήσεις χρόνοις,

πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος.

τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·

ἐνίστε κρεῖττων γίγνεται θύννου βόαξ.

30 B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ προῶν τι;

A. τοῦ πτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.

τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα

c μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
ἐκείθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.

B. οὗτος, πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει.

A. περὶ τῆς ἱατρικῆς δέ. τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἐνὶ ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
τ' ἀλλότρια γίγνεται ὁξύχειρ κοῦκ ἐγκρατής.
τοῖς δὲ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὗρητ' ἐκείθεν, μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης.

d ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἔχον. . . 10

παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθίγεται·

ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι, ἀριθμητικῆς.

οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.

B. μικρὰ διάκουσον ἐν μέρει κάμου. A. λέγε.

B. σὺ μὴδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν. 15

38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος
διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν

ἑάσασθ' οὕτως ὥς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον

e ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον· 20

τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ·

μήτ' ὁξύ· κατακάει γὰρ ὅς' ἂν ἔξω λάβῃ

τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

μάγειρός ἐστιν οὐκ ἂν ζωμήρυσιν

ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα, 25

οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύος ἐμβάλλῃ,

f ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.

39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς
οὓς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως

οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ 30

ἐπ' ἔργον, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν

τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.

οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον, ἂν μὴ δοκιμάσω
 τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
 5 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος·
 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἰστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεῶς,
 ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος,
 10 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἡδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος ἄλλ' ὅσον νόμου χάριν,
 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθείς, τά θ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἔσθίει.
 15 ἄλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος ἀπαθῆς εὐπορηκώς, περιχαρὴς
 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δῶδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,
 20 ὑπὸ τοῦτον ὑπέκνψ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,
 τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
 σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
 τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾶ· πορεύομαι.
 25 ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νῆ Δί' ἑτερά που
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἀνασευρμένα,
 τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα, καὶ κεκραγότα
 'ὄψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
 ἕῳ βοᾶν. πληγὰς γὰρ ἐνὶ προσλαμβάνειν
 30 ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
 τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, ἀμίδα μοι
 ἔνεγκε πρῶτον, φησὶν. ὅξος ἢ φακῇ

b

c

d

οὐκ εἶχε. πάλιν ἤτησας, οἰμῶξει μακρὰ
 πρῶτος μαγείρων, φησὶν. ἕτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οἱ δὲ νῦν σ' ἄγω,
 πορνείον ἐστι, πολυτελῶς ἀδῶνια
 ἄγους' ἐταίρα μεθ' ἐτέρων πορνῶν χύδην. 5
 σαυτὸν ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων.

40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος

e σοφιστῆς μαγειρικὸς τάδε λέγει

πρῶτον ὠμῶν κειμένων

τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι. 10

ἴδιδον κατὰ χειρός. τοῦψον οὐκ οἴσεις λαβών;
 τὰς λοπάδας ἐπιθείς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.

ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων
 τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσίν μου, 15

ἔφθον τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ', ἔχοντα τοὺς
 f χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.

ἐλαδίῳ κοτύλης τε παραναλωμένης
 σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' Ἴσως. 20

Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μα-
 γείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει

293 εἰδῶς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρων, Δαίδαλε,
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον πέρας, 25
 δούς μισθὸν ὃν μ' ἤτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.

41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν ἰωνικῶν ἁσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμωδίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἑγκλειομέναις, οὕτω γὰρ ἐπιγρά-
 φει τὸ δρᾶμα, τοιάδε μάγειρον λέγοντα 30

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
 ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἰληπται μέγας,

b

ᾧπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρουμέαν
ἔψω ποιήσας τριῖμμα συκαμίνινον.

γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο·
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
5 χλόην κύμινον ἄλας ὕδωρ ἐλάδιον.

λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ.

ἀποδοὺς ὅς' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά,
τριγλας καλὰς ἡγόρασα καὶ κίχλας καλὰς,
10 ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὥς ἔχει,
ἄλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθην' ὀρίγανον.

ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἄστεϊον ἐφθῇ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πετρύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.

15 τριμμάτιον ὠκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
παντοδαπὸν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
ὄξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.

γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρα. d

20 κωβίδι' ἅττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
ἐμόλυν' ἀλεύρῳ [ταῦτα] τοιούτῳ τινί,
πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.

ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
25 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς

ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
ἐνέκρουσά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
ἀφύην θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον φαληρικὴν.

εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
30 τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,

κἂν ἢ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.

τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,

οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

42. καὶ μαγείρων μὲν ἅλις· τοῦ δὲ γόγγρου
f περὶ λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονο-
μία καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι
διηγεῖται οὕτως

5

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλην ἐν Σικυῶνι,
πίονος ἰσχυροῦ μεγάλου, καὶ πάντα τὰ κοῖλα·

εἶτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόῃ περιπαστον ἐν ἄλμῃ·

294 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἱταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν
ὁ καλὸς οὗτος περιηγητῆς φησί

10

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὅψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

15

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέ-
γοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον,

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια

20

δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὦ ταλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,

κἄμοι τράχηλον ἔτερον εἴ ποθεν λαβεῖν

ἦν καὶ πρίσθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,

πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην.

25

c οὐδεὶς δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἅμα μὲν πρίσθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,

ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην,

ῥατέδοντ' ἐκείνοι τοῦτο' πρὸς ἑμαυτὸν λέγω.

διαπυτιοῦς' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.

30

οἷμοι.

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-

λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ εἶδη αὐτῶν φησὶν εἶναι d
πλείω, ἀκανθίαν λεῖον ποικίλον σκύμνον ἄλωπεκίαν
ρίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν ἄλωπεκίαν
5 μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς
ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων
μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νο-
τιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα
καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ δυσώδη.
10 γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν
κέντρον, τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἐχόντων· οὔτε δὲ στέαρ
οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ χον- e
δρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει
πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλείστα τρία, καὶ
15 εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφίησι, μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ὁ ἄλωπεκίας· οἱ
δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα.

44. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδανα-
πάλλῳ ζήσας βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων
20 τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐ-
λῶν καὶ στεφάνων εἰς τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ, ἔσπε- f
φανωμένων καὶ τῶν φερόντων αὐτόν, καλούμενόν τε
ἀκκιπήσιον. ἀλλ' οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακροσυγχό-
τερός ἐστι καὶ τῷ σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον·
25 τούτων δ' ὁ εὐτελέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον
ἀπτικῶν χιλίων πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματι-
κὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλού-
μενον τοῦτόν φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε
Ἀρχέστρατος περὶ τοῦ ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς
30 ἐταίροις πατρικῶς πως συμβουλευόν φησὶν

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἄλωπεκα· καὶ ἀπο- 295

θνήσκειν

μέλλης, ἂν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
 ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κᾶτα
 ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεῖς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν
 τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησὶ καὶ δικαίως παρα- 5
 κελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν ἀριθ-
 μῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ
 b τὸν Θησέα φησὶ γεγονότα καλόν, ὑπολαμβάνω, τοῦ
 Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος,
 παρεσχηκέναι. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησί 10
 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
 ἐν ὀξύλιπάρῳ τρίμῳ σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ
 σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ 15
 ὕκην ἢ κάλλιχθυν ἢ ἐχρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν,
 c ἢ γλαῦκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόμεντα.
 τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρατός
 φησιν

ἀλλὰ μοι ὁψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 20
 καὶ Μεγάροις. σεμνὸς γὰρ ἀλίσκεται ἐν τε-
 νάγεσσι.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησὶν

βοιώτῃαι μὲν ἐγχέλεις, μῦς ποντικοί,
 γλαῦκοι μεγαρικοί, μαινίδες καρύστῃαι, 25
 φάγροι δ' ἐρετρικοί, σκύριοι δὲ κάραβοι.

d ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει
 οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ φημί. B. τὸ δὲ λαβράκιον;
 A. ὁπτᾶν ὅλον. B. τὸν γαλέον; A. ἐν ὑποτρίμῳ 30
 ξέσαι. B. τὸ δ' ἐγχέλειον; A. ἅλεις ὀρίγανον

ὔδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταῦτόν. B. ἡ βατίς; A.
χλόη.

B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
κρέας

5 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναντία.
B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;

46. Εὐβουλος Καμπυλίωνι

τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
10 λάβρακά θ' ἐφθὸν ἄλμη μίαν.

Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ

ὁ πρῶτος εὐρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
θύννου τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὕγρας ἀλός,
15 Νηρεὺς κατοικεῖ πάντα τόνδε τὸν τόπον.

Ἀμφις ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις

γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ

20 ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν

25 ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὺς σακτὴ, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλὴ,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
30 βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·

τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

- 296 47. Ναυσικράτης Ναυκλήροις
 δύο μὲν (φησὶν) ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ
 [ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
 ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
 ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασὶν ἀγγέλλειν πάθη.

5

B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν
 ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἔρασθέντα
 φησὶν Ἀριάδνης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου 10
 ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
 δεσμῷ ἐνδεθῆναι, καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα
 Ἀνθηδῶν νύ τις ἐστὶν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
 ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν εὐρίποιο ῥοάων.
 ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατήρ δέ με γείνατο 15

Κωπεύς.

Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύβου
 τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύμνου γενεαλογεῖ τὸν
 Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
 Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκυνόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ. ναυτι- 20
 κὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον πόν-
 τιον καλεῖσθαι· ἡρπάσαντα δὲ Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ
 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν
 ἐγγὺς τῆς Καρίας νήσον ἔρημον κατοικήσαντα ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθη δ' ὁ 25
 ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
 αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ ναίδος νύμφης, μιγῆναί τε
 Ἀριάδνῃ ἐν Δία τῇ νήσῳ ἔρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
 κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίῳ πολιτείᾳ
 ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν νηρηίδων τοῖς θε- 30
 λουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν τρίτῳ
 Ἀμαξονίδος τῆς Ἀργοῦς φησὶ δημιουργὸν γενέσθαι

τὸν Γλαῦκον, καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων μετὰ
τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι ἐν
τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς θα-
λάττης βυθῷ ἀφανισθῆναι, καὶ οὕτως γενέσθαι θα-
5 λάττιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν Με-
λικέστην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι.

48. ἵστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέ- e
ξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ ὡς ὅτι ἑνυσάμε-
10 νος βοτάνης· κατεποντώθη,

ἦν Ἥελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἴαρι γαῖα,
Ἥελιος δ' ἵπποις θυμῆρεα δόρπον ὀπάξει
ῥῆλη ναιετάουσιν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
15 ἄτρυντοι καὶ μή τιν' ἔλῃ μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχυρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ὑδνης
φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ
θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως f
δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγὼν ἀθάνατος
20 ἐγένετο·

καὶ θεῶν [βρωμα]

ἄγρωστιν εὖρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως ἐρώμενον
τὸν Γλαῦκον ἵστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος
25 ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαντικὴν φησιν Ἀπόλλωνα
ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα δὲ περὶ τὴν 297
Ὀρείην, ὅρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ,
λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως
ἀπαγαγεῖν ἐπὶ κρήνῃ τινί, καὶ τῇ παρακειμένῃ πόρᾳ
30 ἤδη ἀποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξωπυρήσαντος δὲ
τοῦ λαγὼ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν δύ-
ναμιν ἀπογεύσασθαι, καὶ ἔνθεον γενόμενον ἐπιγενο-

μένου χερσίνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος
 b Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν
 ῥίψαι εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τούτου
 μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς ἰάμ- 5
 βων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ
 τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ
 ἄντρον

ἢ κόγχου δώρημα φέροντ' ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
 ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερόγους, 10
 τῇ νύμφῃ δυσπείστῳ ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος ᾠκτίσατο·
 c ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
 Αἴτνης.

49. ΓΝΑΦΕΤΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ ἐκ 15
 τῆς ἐφήσεως τοῦ γναφέως ὕγρὸν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΑΤΣ. τῶν θαλασσίων ἐργέλεων μνη-
 μονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων, μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπαῖ-
 δος, τὰς κωπαῖδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ ὑπερ-
 d μεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἔκτῃ Εὐρω-
 πιακῶν τὰς ὑπερφυεῖς τῶν κωπαῖδων ἐργέλεων
 ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους 25
 οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιω-
 τοὺς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ
 ἔθνους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον, ἐν μόνον εἰδέ-
 ναι φῆσαι τὸν Βοιωτόν, φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ
 προγονικὰ νόμιμα, καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις 30
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ γὰρ δὲ θαυμάζειν εἰ
 ἱερείων τρόπον ἐργέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-

γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τοὺς ἁλίας e
 λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν
 τῶν θύννων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ
 τὸν πρῶτον ἀλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην
 5 καλεῖσθαι θυνναῖα.

51. καὶ τάριχοι δὲ παρὰ Φασηλίταις ἀποθύον-
 ται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὠροῖς Κολοφωνίων περὶ τῆς
 κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασήλιδος φησὶν ὅτι Λάκιος ὁ
 τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλά-
 10 βρα ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο f
 αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν
 τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ ἄλητα ἢ ταρίχους, εἴλετο ὁ
 Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
 ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι.
 15 Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 πόλεων οὕτως γράφει Λάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν
 Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινὲς μὲν Αἰνυδιον εἶναι λέγου-
 σιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμεου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς
 τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα 298
 20 κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ
 πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύ-
 σθησαν κατὰ Χελιδονίας, τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ
 τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων. ἀγοράσαι
 δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται οὗ ἢ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ
 25 ἡ Μαντὼ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινὸς δόντα τάρι-
 χον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον.
 ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρᾳ
 θύειν τάριχον, τιμῶντας ὡς ἥρωα.

52. περὶ δὲ τῶν ἐργέλεων Ἰκεσίος φησιν ἐν τοῖς περὶ
 30 ὕλης ὡς αἱ ἐργέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰδὼν ἰχθύων, b
 καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλή-
 σμιαί γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι

τὰς μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστοτέλης δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγγέλεις καθαρώτατ' ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγγελυτοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολουῖσι τὸ ὕδωρ, ἵν' ἀποπνίγωνται. λεπτὰ γὰρ ἔχου- 5
σαι τὰ βραγχία ἀντίκα ὑπὸ τοῦ θολου τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν καὶ τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι, καὶ ἄφιασι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. λέ- 10
γουσι δὲ οἱ ἐγγελυτοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν νέμονται ἡμέρας δὲ ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκινητίζουσι, ζῶσί τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ῥοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύϊ 15
d σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν

τείροντ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδει- 20
πνούντων ἡμῖν ἐγγέλυσος παρατεθείσης, πάρεστιν, ἔφη, ἡ τῶν δείπνων Ἑλένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι. καὶ χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακός ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀγαγὼν εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' 25
e αὐτὸς οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἐξεφέρετο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἀποφέρεται ἐκ τῆς βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος. καὶ περὶ τῆς ἐγγέλυσος δ' Ἀρ- 30
χέστρατος οὕτως ἱστορεῖ

ἐγγελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη

Ῥηγίου ἀντιπέραν πορθμῶ ληφθεῖσα θαλάσσης.
 ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν ἰ
 βρωμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
 οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσιν
 5 κωπαῖαι καὶ στρυμόναι· μεγάλαι τε γὰρ εἰσιν
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὅμως δ' οἶμαι βασιλεύει
 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει 299
 ἔρχεσθαι, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπήρινος μόνος ἰχθύς.

54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τείρουτ' ἔρχέλυές τε
 10 καὶ ἰχθύες' ἀκολουθῶς ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος
 πολλὰς δὲ τυφλὰς ἔρχελλας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί, τὰς ἐνικὰς χρή-
 σεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ υ, τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι
 ἀκολουθῶς ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν
 15 Ἀχαρνεῦσι

σκέψασθε (φησὶ) παῖδες τὴν κρατίστην ἔρχελλαν.
 καὶ ἐν Ἀημνίαις 'ἔρχελλαν βοιωτῖαν.' τὴν δ' εὐθεῖαν ἡ
 ἐν Δαιταλεῦσι 'καὶ λεῖος ὥσπερ ἔρχελλος.' καὶ Κρατῖ-
 νος ἐν Πλούτοις

20 θύννος ὀρφῶς γλαῦκος ἔρχελλος κύων.
 τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἔρχελλας θηρώμενοι πέπονθας.
 καὶ δευτέραις Νεφέλαις

25 τὰς εἰκοῦς τῶν ἔρχελλων τὰς ἑμὰς μιμούμενοι.
 ἐν Σφηξὶ δὲ ἡ δοτικὴ 'οὐ χαίρω δὲ βατίσιν οὐδ' ἔρχε-
 λαισιν.' Στράτις δ' ἐν Ποταμίῳς ἔφη 'ἔρχελλων ἀνε-
 ψιός.' Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις 'ὥσπερ ἔρχελλος κατὰ ἡ
 γλοιοῦ.' καὶ τὴν αἰτιατικὴν

30 ἐρωδιὸς γὰρ ἔρχελλαν μαιανδρίην
 τριόρχον εὐρὼν ἐσθίουτ' ἀφείλετο.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζώων μορίων διὰ τοῦ ι

ἔγγελις εἶρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι
λέγῃ

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας·
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν,
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, 5
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν τα-
ράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελος ἐκ τῆς ἰλῦος λαμβάνεται.
ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς λυς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητὴς
οὖν θέλων δηλώσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιό- 10
μενον οὕτως ἔφη 'τείροντ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες.'
εἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγγέλυνες, ἵνα καὶ
τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ.

e 55. Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κομωδῶν τοὺς Αἴ-
γυπτίους φησί

καὶ τᾶλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελυν.
πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἐστὶ τιμιωτέρα.

τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα 20
ἢ πλεον ἀναλώσασιν ὁσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἄγιόν τι παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους

f ἀποτεῖ νόμενος τὸν λόγον φησὶν

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ· 25
οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.

τὴν ἔγγελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ. 30

οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δὲ γ' ἥδομαι

μάλιστα τούτοις. κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,

τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.

τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὥς ἔοικ', ἀπηργμένους.

5 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἔαν ἴδῃς,
κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.

δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῇ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἱβὶς ἢ κύων;

10 ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς

ἄσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,

τὶν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

56. ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
ἐντυλίξαντες πολὺ μὲν ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ

15 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται

ἔρχελυς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ἐναργές.

καὶ ἐν Ἴωνι

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει

20 ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἶ τε λιπαροσώματοι

βοιωτῖαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαί,

τεύτλ' ἀμπεχόμεναι.

καὶ ἐν Μηδεῖα

παρθένου βοιωτίας

25 κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

ὅτι δὲ καὶ αἱ στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἦσαν
φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν

Θρήκην κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος

30 Στρυμῶν, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος.

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμόν, οὗ μνημονεύει Ἀντί-
μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως

Εὐβουλος ἐν Προσούσια ἢ Κύκινω
ἀγαπῶν τε καὶ ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἐσόμενον ἡμέρας ἴδῃ.

Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλανκωμένῳ

5

καὶ γὰρ ἐψητοί τινες

παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b
πάλιν

τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις,

10

οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ

οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Μένανδρος Περινθία

15

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.

ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ

βεμβράδ' ἀφύην ἐψητόν.

Ποσειδίππος Ἀποκλειομένην

ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.

20

ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c
ἀπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ὑπο-
πάνηται τῆς πληρώσεως.

61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάργῳ
τὸν ἥπατον. ἔστι δὲ μονήρης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης,
25 σαρκόφαγός τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χοιρὰν μὲν μέ-
λας, ὀφθαλμοὺς δὲ μερίζοντας ἢ καθ' αὐτὸν ἔχων, καρ-
δίαν τρίγωνον λευκὴν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δει-
πνῶν λοχαγός φησιν

30

καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περι- d
κλύστῳ

Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

ἐλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἔπι δινήμεντος,
Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῳ τοῦ τρωικοῦ
διακόσμου ἐγγέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΦ. προεῖρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ·
ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ

5

τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσiais ἐνὶ
κλειναῖς,

τόν γε κρατιστεύουθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖ-
θεν

τὴν ἀρχὴν γεγωνὼς θ' ἦν καὶ ἡ περὶ νήσους, 10
ἡ περὶ τὴν ἄλλην που ἁλῶ γῆν, ἡ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
καὶ Σπεύσιππος παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον
ἐρυθρίνου ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ Δω- 15
ρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δ' ὕκην τὸν
ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὡς Κλείταρχός φησιν ἐν γλώσ-
σαις.

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀρι-
στοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. 20
Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν
τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως ἐψητοὺς εἶναι
μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἰωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς
ἢ τριγλίδας μικράς, σηπίδια τε καὶ τευθίδια καὶ καρ-
κίνια.

25

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυυδίων. Ἀρι-
στοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ 'οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστίν.'
Ἀρχιππος Ἰχθυοί

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχῶν
ἐψητὸς

Εὐπολὶς Αἰξίν

ὦ Χάριτες, αἷσι μέλουσιν ἐψητοί.

30

ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖ-
θεν

πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου,
ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἁώρους. b

64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύνειν τε καὶ
ὄρμᾶν. ὀρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
ὥραν οἷστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὅφ' οὗ φησιν ὁ Ἀρι-
στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως 'οἱ δὲ
10 θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἷστρωσι περὶ κυνὸς ἐπιτολήν.
ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέροι τήνικαῦτα παρὰ τὰ πτερύγια
οἶονεῖ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἷστρον, ὅμοιον μὲν c
σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο δὲ ποιεῖ
αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος· καὶ
15 τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεοδορίδας
δέ φησι

θύννοι τε διοιστρήσονται Γαδεύρων δρόμον.
Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Αὐσιτανίας
20 χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοι εἰσι κατὰ βά-
θος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν τὸν
καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ d
οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὅς εἶναι θαλαττίους τοὺς
θύννους. εἰσὶ γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὅς ἀπὸ τῶν βαλά-
25 νων αὐξανόμενοι.

65. ἐπαινείται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογά-
στρια, ὥς καὶ Εὐβουλός φησιν ἐν Ἰωνί

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

30. Ἀριστοφάνης Αἰνιῶν

οὐκ ἔγγελυν βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἴπποτροφῷ
σκόμβρος

θύννος κωβιὸς ἡλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος κόλωσί φησι

5

κωβιὸς ἡλακατῆνες

κυνὸς οὐραῖον.

Μνασέας δ' ὁ Πατρεύς φησιν ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ
ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλῇ καὶ μύραινα καὶ ἡλακατῆν.

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης εἰσπλεῖν 10

εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλ-

μῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυωπεῖν. ἔχει δ'

ὑπὸ τὰ πτερύγια τὸν λεγόμενον οἷστρον. χαίρει δὲ

ἀλέα· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. γίνεται δὲ

ἑδωδίμος, ὅταν τοῦ οἷστρον παύσῃται. μίσγεται δὲ 15

μετὰ τὴν φωλείαν, ὥς φησι Θεόφραστος. καὶ ἕως μὲν

f ἂν ἔχη μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος, ὅταν δὲ μελίσσω

γένηται, διὰ τὸν οἷστρον ἀλίσκεται. φωλεύει δ' ὁ

θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέστρατος δέ

φησιν

20

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὅψει

θύννον ἀλίσκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέου-

σιν.

ὄρκυν', ἄλλοι δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρὴ

ὀψωνεῖν ἃ πρόπει ταχέως, καὶ μὴ περὶ τιμῆς ... 25

302 ἔστι δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἔν τε Καρύστῳ,

ἐν Σικελῶν τε κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοῖδς ἀμείνους

πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρίς

ἀκτὴ.

ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς,

30

ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δὲ πολὺ

πάντων

Στράτις Ἀταλάντη

ὑπογάστριον θύννου τι κἄκροκώλιον

e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων. Ἐρι-
φος Μελιβοία

5

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι,

ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίου

λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας·

ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ

10

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι' ὦ Δάματρο,

f παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέ-
γουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων.

ἄδηλον δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφά- 15
νης ἐν τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως

τούτους μεγαλείως ταῖς κἄκιστ' ἀπολουμέναις

ὑπογάστρι' ἐλθῶν, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι·

τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται

20

πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
θύννου ἐπαινῶν φησι

καὶ τοὺς ἀλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ·

ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,

25

303 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτοὺς τινας.

B. οὗτος πρότερον κεφαλαῖον εἰ θύννου λάβοι,

ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

ἐπὴνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλειδας καλουμένας,
ὥς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ

30

καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοῦτον παντελῶς·

b κλειδες μὲν ὅπτα δὲ δύο παρεσκευασμένοι.

B. αἶς τὰς θύρας κλείουσι; A. τοῦ θύννου μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. A. καὶ τρίτη λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως
 5 τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ προεί-
 παμεν. Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος τὸν ὄρκυνόν φησι
 λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ
 ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω
 δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερ-
 10 βαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημο-
 νεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων
 σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,
 ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἠνέσχετο
 ἄναυδος.

15 καὶ ἀλλαχοῦ

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννον δίκην.

ὥς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὥς
 Ἀριστοτέλης εἶρηκεν. Μένανδρος Ἀλιεῦσι

καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον
 20 μέγαν.

καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν. οὓς ἔνιοι
 θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
 ὁ Ἀριστοτέλης τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ πετρύγιον, ὃ d
 25 καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων μορίων διστὰς
 αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶ τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν
 ἑκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι
 μικρὰ ῥά. καὶ Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
 διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μού-
 30 σαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτοις φησὶν
 ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαιναὶς ἢ
 καὶ θύννος ὀρφῶς γλαῦκος ἔρχελες κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἀγελαῖον καὶ ἔκτο-
 ο πιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέστρατος δ' ὁ κίμ-
 βιξ φησί

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, τὴν θυννίδα φωνῶ
 τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν. 5
 εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὅπτησον ἅπασαν,
 ἅλσιν μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐς ἄλ-
 μην·

κὰν ξηρὰν ἐθέλης ἔσθειν, γενναῖα πέλονται, 10
 ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοῖα.

f ἂν δ' ὅξει θάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ

τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος βυζαντίας
 τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγά- 15
 σμασιν.

τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
 Κουρίδι οὕτως

ὁ δ' ἐν ἄρρῳ τρεφόμενος

θαλάττιον μὲν οὔτος οὐδὲν ἐσθίει, 20

πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην
 τιν' ἢ

θύννης τὰ πρὸς τῆς B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν
 λέγω.

B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νε- 25
 νόμικα

ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις
 τουτὶ κακόνωτα πλοῖα. Γ. κωπᾶδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. [παρὰ] λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγ-
 χάνω. 30

τὰ δ' ἐγγέλεια γράφωμαι λιποταξίου·
 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἕνια ἔστιν εὔρειν καὶ ἐν Ἀγε-
στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἴππῶναξ δέ, b
ὃν Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
φησὶν

- 5 ὃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυρνίδα τε καὶ μυσσωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χορὴ σκάπτειν
πέτρας ὁρείας σῦκα μέτρια τρώγων
10 καὶ κρίθινον κόλλικα δούλιον χόρτον.
μνημονεύει δὲ τῶν θυρνίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ-
λιππίδῃ.

68. ΙΠΠΟΤΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων c
μορίων τοὺς ἵππους φησὶν ὅα τέκτειν, καὶ ταῦτα
15 ἕξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ τῆς σμυ-
ραίνης· τέκτειν δ' ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἵππουρον.
Ἰνέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ
20 κῶξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσό-
φρουες.

- Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος
διηγούμενος συνεχὲς φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ d
καὶ ἄρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
25 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτὴν ἵππουρον.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

- ἵππουρος δὲ καρύστιός ἐστιν ἄριστος·
ἄλλως τ' εὖοπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.
Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ κορύφαιναν αὐτόν φη-
30 σιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΣ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- e
χαρμος ὅταν λέγῃ

κωβιοὶ φυνκίδες ἀλφηστικὸς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ

γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἐναλον γένος ἢ μελάγχρων
κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδεάς.

5 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ'
ἄλκιμοι.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν καὶ τὰ μὲν μελα-
νόστικτα ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα ὥσπερ

10 κίχλη. Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν Ἑργοῖς θαλαττίοις

τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι καλεῖσθαι

οἷσ' ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆες

σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, d

πιότατον κεφαλῇ.

15 Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἑτεροιοιμένων φησὶν

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυνύμνον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΤΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ

περὶ ζῳῶν φησὶ τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεῖα ὡς ῥαφίς.

καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ σκληρότατα

20 τραχύδερμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὥσπερ

σεσερῖνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα ὡς

σάλπη. τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων καὶ e

Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δέ φησιν

αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν,

25 τὸν κάπρον ἂν ἐσίδης ὦνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,

κἂν ἰσόχρυσος ἔη, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ

δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων. τὸ γὰρ ἐστὶν νέκταρος

ἄνθος.

τούτου δ' οὐ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπα-

30

σιν,

οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f

σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεσσὶν ἔχοντες

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες

πίονες, χίππῖδια λεῖα, ψύχει ἀπαλοκουρίδες.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην,

χάννους τ' ἐγγέλυάς τε καὶ εἰναλίην πυτίνην, 5

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδυλιν.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως

f ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

70. ΙΟΤΑΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ 10
ἰχθύων φησὶν Ἰουλίδας ἔψειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὅπταν δ'
ἐπὶ τηγάνου. Νουμήμιος δέ

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ Ἰουλίδα μάργον

πολλὸν ἀποτρωπῶτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

Ἰούλους δ' ὁ αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ 15
τούτων

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ' ἄκρα

δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα, τοὶ μὲν Ἰουλοι

κέκληνται μέλανες γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.

ἢ καὶ ἐρπίλλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι 20

ἀμμῶδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῇ·

ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄργος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ η' Ἀττικοὶ

b κίχλην λέγουσι. καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς

λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ' ἕτερον λ' ἔχει, σκύλλα 25

σκίλλα κόλλα βδέλλα ἄμιλλα ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη

οὐκ ἔτι, ὁμίχλη φύτλη γενέθλη αἶγλη τρώγλη. ὁμοίως

οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος

τρίγλην εἰ μὲν ἐδηδοκοίῃ 'ν τένθου τινὸς ἀνδρός.

Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν οἱ δὲ πετραῖοι (φησί) 30

καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι κίχλαι πέσραι

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα, παροπλίσσαιο δὲ μῦρα,
κούρυλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπιλλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις
ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδυλιν.

5 75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ
ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες σμαρίδες ἀφύαι κάμ-
μοροι.

καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις αὐτῶν μέμνη-
ται. ἔστι δὲ καρίδων γένος, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων οὕτως d
10 καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιευτικῷ φησὶν

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόδιον ψαμαθίδα.

Σώφρων Θυννοθήρα ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας,
15 ὅκκα τινὸς δησθε. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσ-
σαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι φησι καὶ λάμιαν καὶ
σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΤΣ. Ἰκέσιός φησι τῶν δὲ καλουμέ-
νων λευκίσκων πλέονά ἐστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
20 μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες οἱ λεγόμενοι
25 βάκχοι. εὐχυλοι δ' εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον
καὶ νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως f
30 ἐχλινον σφόνδυλον ὀνομάζει. διαφέρειν τέ φησι κε-
φάλου κεφαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀρι-
στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων ἄρχονται δὲ (φησὶ)

εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῷ.

ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῳῶν ἢ περὶ ἰχθύων ὁ κίθαρος (φησί) καρχαρόδους μονήρης φυκοφάγος τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος καρδίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν. Φερεικράτης Δουλοδι-
δασκάλῳ

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὦν.

B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος
πάνυ

10

ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς.

15

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δὲ ἢ Διοκλῆς
Κύκλωσι

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
τοδί.

20

ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ

b

κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ [χροιὴν] στερεός τε πεφύκη,
ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα·

ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὅπταν 25

ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ,

καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·

χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρῶν, ἔστιν δ' ἀκό-
λαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἄμ- 30
c φρίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναισθύντα.
Νουμήμιος δὲ ἐν Ἀλιευτικῷ κούρουλον αὐτὸν καλεῖ

κύνειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος. κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμέρας. ἔνιοι δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὧν οὐκ ἀλλη-
 λοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἔστι δὲ ὁ
 μὲν τις κέφαλος ὁ δὲ χελλῶν ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν
 χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ
 τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ γενομένη 10
 μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύϊ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι
 τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατε-
 σθίλει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων. Εὐθύ-
 η 11
 δημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη κε-
 στρέων εἶναι κέφαλον καὶ σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ 15
 κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφα-
 λὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 δυοῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων
 οἱ περὶ Ἀβδηρα ἀλισκόμενοι, ὥς καὶ Ἀρχέστρατος 20
 εἴρηκε, δεῦτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης.

78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλωῖτες,
 ὥς φησὶ Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποτα-
 μῶν. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς
 ὀνομάζει

25

c αἰλίαι πλωῖτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ
 σκιαθίδες.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων φη-
 σὶν ὅτι ἰῶσιν οἱ κεστρεῖς, καὶ ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρ-
 κους. ἀπασθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, 30
 ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροι-
 μία κεστρεὺς νηστεύει ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων

ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεὺς. Ἀναξί-
 λας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γα-
 στριμαργία διαβάλλων φησί

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον

5 ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,

ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεῖς.

10 79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νῆστες Ἀρχιππος

Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι νῆστες κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι

κεστρεῖς ἔχων ἄλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνας

νῆστες.

15 Ἀλεξίς Φρυγί

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι

εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. Β. ἦττον γὰρ οὖν

20 νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρᾷ

Μίδας δὲ κεστρεὺς ἐστὶ νῆστις περιπατεῖ.

Φιλῆμων Συναποθνήσκουσιν

ἡγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὅπτον οὐ μέγαι.

25 Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;

ὥς μὲν γὰρ εἰσι νῆστιδες γιγνώσκετε.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ

τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρινός ἐστι

30 νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάᾳ

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νηστίν πονηροῦ κεστρέως τρέβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ
ὅψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη, ἄνδρες
φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστεῖαν ἄγομεν θεσμοφορίων
τὴν μέσσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν. ὥς γὰρ 5
ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰμυλίοις

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
308 κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.
ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος

καὶ στῆτ' ἐφεξῆς, 10
ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρον,
κεστρέων νηστὶς χορός,
λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμμένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἡ ὑμεῖς
ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τί νηστὶς 15
μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται. καὶ ὁ Οὐλ-
πιανὸς ἔφη ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ
ἀνελκυσθεὶς δὲ οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ
b τινὶ ἐμψύχῳ, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, φάσκων ὅτι μὴ
νηστὶς ὦν φανλός ἐστι, καὶ ὅτι, ἐὰν φοβηθῇ, κρύπτει 20
τὴν κεφαλὴν, ὥς τὸ πᾶν κρύπτων σῶμα. Πλάτων τε
ἐν Ἑορταῖς φησιν

ἐξιόντι γὰρ

ἄλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας·

ἰχθύς ἀσίτους τοὺς πονηροὺς ἤγέ μοι. 25

σὺ δέ μοι εἶπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διότι
οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται. καὶ
ὅς, ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
c τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἢ δὲ ὅψ 30
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἄγνοεῖς, ἔλλοψ τις ὦν. ἐγὼ δέ,

κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον, μηδὲν ἀποκριναμένου τοῦ κυνός,

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρέω· καὶ φημί, ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ καὶ
 5 μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ πυθαγορικοὶ τῶν μὲν ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες, ἰχθύων μόνων οὐ γέγονται τὸ παράπαν· ἢ διὰ τὴν ἐχεμυθίαν; ὅσιον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ δ
 οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιω-
 10 πᾶτε πυθαγορίζετε δ' οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογῆσομεν.

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. 'οἱ μὲν θαλάττιοι (φησὶν Ἰκέσιος) ὀλιγότροφοι καὶ εὐέγκριτοι, εὐχυλία δὲ μέσοι.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων συμβαίνειν
 15 μὲν φησὶ σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γίνεσθαι τὴν αὔξησιν, οὐχ ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκει δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ἐμφερεῖς φησὶν εἶναι μελάνουρον ἑ
 καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησὶ
 20 ῥηιδίως ἔλκοιτο καὶ αἰολίην κορακῖνον. μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι ἐν Μούσαις κορακῖνοὶ εἰσιν. φησὶ γάρ
 αἰολίαι πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει ὡς
 25 διαφόρων

μῦες [ἄμ'] ἄλφησταί τε κορακῖνοὶ τε κοριοειδέες, αἰολίαι πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι.
 30 ὁμοίως δ' εἴρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Ἰ Φιλότημος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατίστακος καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρ-

μένων φησὶν ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκα-
λίας. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι 'μελανοπτε-
ρύγων' ἔφη 'κορακίνων.' ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμα-
σεν αὐτοὺς Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις

5

καὶ μαινιδίοις.

"Αμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι ἔτι 10
δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν δὲ
διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύε-
σθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας,
ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΤΗΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὥς 15

b Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ συναγελαστικῶν. τὴν δὲ
γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέ-
κτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποτα-
μίοις καταλέγων γράφει οὕτως 'λεπιδωτόν, ὃν κα-
λοῦσιν τινες κυπρίνον.'

20

83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, εὖ-
στομία διαφέροντες εὐέγκριτοι ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δὲ εὖστομία οἱ λευκότεροι τῶν
μελάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶ καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό- 25

c τερον ἑναφιᾷσι· τροφιμώτεροι δ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοςάρκους
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην. 30
καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ 'κῶθωνοπλύται' φησί,
καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κω-

θωνίαν προσηγόρευσε. Σικελιωῖται δ' εἰσὶν οἱ τὸν
κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νικανδρὸς φησιν ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν
τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ d
5 κωβιοὺς ὀνομάζει

τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κω-
βιοί.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων

10 ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
ὥς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,
15 τὸν ἰχθυοπώλην, προστίθηναι, φησί, σοὶ e
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
20 δραχμῶν ἐτίμα κωβιούς. B. [πολλοῦ] σφόδρα.
ποταμίῳν δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες
25 πάντας, ὅπταντες δὲ χάδύνοντες αὐτοὺς χναύομες. f
καὶ Δωρίων δὲ φησι δεῖν αὐτοὺς ὅπταν παρασχίσαν-
τας κατὰ ῥάχιν καὶ παρηθύνειν χλόη τυρῶ ῥοὶ σιλφίῳ
ἀλλ' ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ'
ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν
30 καλεῖ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΤΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
 χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίოდος ἢ Θεόγνις. ἦν
 δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὥς αὐτὸς περὶ
 αὐτοῦ φησὶ διὰ τούτων

τῆμος δ' ἡἷλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους 5

ἄρτι παραγγέλλοι μέσσωτον ἡμᾶρ ἔχων,

δείπνου δὲ λήγοιμεν ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,

παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

b χέρνιβα δ' αἶψα θύραξε φέροι στεφανώματα δ' 10
 εἴσω

εὐειδῆς ῥαδινῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος.
 λέγει γοῦν

εἰ θεΐης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖδεν,

ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων 15

σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριώωσιν,

γνοίης χ' ὅσسون ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-

c θήκαις παραινεῖ

ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χρόν 20

τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογᾶστρια κοῖλα κάτωθεν.

εἶτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὅπτα·

ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλῇ, μηδὲν προσ-

ενέγκης,

εἰ μὴ γλαυκὸν ἔλαιον. ἐπειδὰν δ' ὅπτα γένηται 25

d ἦδη, τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ'

αὐτοῦ.

ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλης πλευρώμασιν

ἔψης,

μήθ' ὕδατος πηγὴν . . μήτ' οἶνινον ὄξος 30

συμμίξης, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον

αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσ-
ευεγκών,

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυνθέντα λάθῃ σε.
ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θείον ἔδεσμα,
οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κεπφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι,
ὥς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἅν που περικύρσῃ.
τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
καλούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος.

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ,
μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν
ὁστῶδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον. ἐν
δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων τίττειν αὐτούς, καθάπερ
τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρουας, μάλιστα οὐ ἂν ποταμοὶ
ῥέωσι. τίττουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίττουσι δῖς. Ἰκέσιος
δὲ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ οὐ πολύ-
τροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστομία δὲ
πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ τὴν
λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων
ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασώζειν ἑαυ-
τόν. διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί
λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

311

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νήχε-
σθαι. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος, ὅταν Μίλητον ἴκηαι,
κεστρεά τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.
εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοι-
οῦτος.

30 πióτεροι δ' ἑτέροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βολβῇ τ' ἐνὶ
λίμνῃ.

b ἄλλ' οὐκ εὐώδη γαστροὺς κέκτηνται ἀλοιφήν,
οὐδ' οὕτω θριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰδὲν, ἔταῖρε,
τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλε-
πίστους
ὀπτήσας μαλακῶς χρηστοὺς προσένεγκε δίχ' 5
ἄλμης.

μηδὲ προσέλθῃ σοι περὶ τοῦψον τοῦτο πονοῦντι
μήτε Συρακόσιος μηδεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
c ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα 10
ὅξεϊ τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
τῶν δ' αὖ πετραίων ἰχθυΐδια τρισκαταράτων
πάντων εἰδὲν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι,
καὶ πολλὰς ιδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
ὄψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων. 15

87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
ὥς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
d βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ

ἄλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν μιλησίους κλοῦν-
σεις. 20

ἐν δὲ Αἰγυπτίῳ

οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι.
ὥς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου,
καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
Τιτταῖς φησί 25

μὴ πολυτελεῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,
ὀσίας ἔνεκα, σηπιδί' ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεσθες. 30

ὁ δὲ Γαίσιων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαίσιω-
e νὺς λίμνη ἐστί, μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνω-

μένη τῇ θαλάττῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαῖσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσερεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων
 5 τῶν λαβράκων φησὶν

Αἰγύπτιος μιαιφώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
 Ἑρμαῖος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεοὺς τε πωλεῖ
 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
 10 εἶναί φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως f
 τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ
 ὁ σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
 οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
 εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
 15 ἰχθὺς οὗτος λευκότερος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστι πάντα
 τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
 Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
 γένη πολλὰ ἰχθύων, καὶ πάντα ἡδίστα, μάλιστα δὲ τὰ 312
 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
 20 δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει
 Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
 εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-
 σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. νειλῶοι δ' εἰσὶν
 25 ἰχθύες, εἴ γέ τι μνημονεύειν δύναμαι πολυετῇ τὴν
 ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη χοῖρας σῆμος b
 φάγρος ὀξύρυγχος ἀλλάβης σίλουρος συνοδοντὶς
 ἐλέωτρις ἐγγελυς θρίσσα ἄβραμις τύφλη λεπιδωτὸς
 φῦσα κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

30 89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστι
 δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
 των Σοφισταῖς

καὶ ἢ γαλεὸς καὶ λειόβατος καὶ ἔρχεσθαι.

90. ΜΤΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [πέμπτῳ] περὶ

τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων ἔρχεσθαι φησὶ καὶ μύ-
 ραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν,
 διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βραγχία καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ
 c ὑγρὸν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος
 ἦττον τῶν ἐργέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστο-
 τέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων ἐκ μικροῦ φησιν
 αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὐξήσιν λαμβάνειν, καὶ εἶναι καρ-
 χαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ὥρα. Ἐπί- 10
 χαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ μυραίνας αὐτὰς
 καλεῖ οὕτως λέγων

οὔτε γόγγρων τις παχέων οὔτε μυραινῶν ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων. Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν
 Συμμαχίᾳ σὺν τῷ σ 15

βατίς τε καὶ σμύραινα προσέτιν.

d Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ
 μύραιναι ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην ὁμοίαν τῷ ὀνί-
 σκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ
 δακέτων τῶν μυραινῶν φησὶ δακούσας ἀναιρεῖν τὰς 20
 ἐξ ἔχως, εἶναι δ' αὐτὰς ἦττον περιφερεῖς καὶ ποικί-
 λας. Νίκανδρος δὲ ἐν Θηριακῷ

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἀλιῆας
 πολλάκις ἐκβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων
 εἰς ἄλλα φυζηθέντας ἐχετλίου ἔξαναδῦσα· 25

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι

e θόρυνσθαι προλιποῦσαν ἄλως νόμον ἠπείροισιν.

Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων
 ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι
 προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενα- 30
 γους ἔχεις νέμεσθαι φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρη-

μίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζώων, ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία, συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, διαφέρει τῆς σμυραίνης. ἢ
 5 μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἄσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειό- f
 χρωσ καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χροῶμα ὅμοιον ἔχει Ἰνγγι
 ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦ-
 ρον φησὶ τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ'
 ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ
 10 αὐτῶν γένη δύο· εἰςὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες οἱ δ' ὑπο-
 πυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρ-
 χέστρατος δ' ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος φησιν

Ἰταλίας δὲ μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν 313
 ἢ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἂν ποτε ληφθῇ,
 15 ὠνοῦ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας δὲ φησιν Ἰκέσιος εὐχυλο-
 τέρας εἶναι τῶν κωβιδῶν, λείπεσθαι δ' εὐστομία καὶ
 τῷ πρὸς τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπέν-
 σιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ
 20 μαινίδι βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ b
 Ἐπίχαρμον ἐν Γ᾽ καὶ Θαλάσσει οὕτως

ὅκχ' ὄρη βῶκας τε πολλοὺς καὶ σμαρίδας.
 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησὶ σμαρίδα, ἣν ἔνιοι
 καλοῦσι κυνὸς εὐνά. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ἢ
 25 Βουταλίῳνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας, διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῆς ὧ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὓς ἂν ἄνθρωπος
 30 φάγοι

δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἔστιν Ἐκάτης βρώματα, c
 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς, οὐδέ ποτ'
ἔσθλός.

καί 'τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου,' νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ. 314

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμὼν ἀφίκηται.

5 νῦν δ' ἐστὶ θέρος. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκό-
των. τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λα-
βεῖν αὐτόν.'

95. ΝΑΡΚΗ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ

10 νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωμα χάριεν γίγνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι 'τῇ θαλατ-
τία νάρκῃ. καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν
ποιεῖ.' ἢ δὲ κληῖσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ 'νάρκησέ b
δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.' Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ

15 α ἔφη

ὑπελήλυθέν τέ μου

νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,

μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὔτω κεχορημένου. Ἰκέσιος δὲ
φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι,

20 ἔχειν τε χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον
πάννυ. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων
διὰ τὸ ψυχὸς φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν
δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν διαπέμπεσθαι c
φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν καὶ διὰ τῶν
25 ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν ναρκᾶν τοὺς
ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν Κλέαρχος ὁ
Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης. ἅπερ μακρότερα ὄντα ἐπι-
λέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἀναπέμπω. ἔστι
δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, τῶν σελαχιδῶν
30 καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων. θηρεύει δ' εἰς τροφήν
ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκι-
νητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ d

καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόα-
κας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἅν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΤΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος 5
ἐν Ἀλιευτικῷ

d σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

Ἰκέσιος δὲ αὐτὸν σαργῶ φησὶ παραπλήσιον εἶναι, κα-
ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς
δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' 10
αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ἣν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν γράφει οὕτως ὁρ-
ροπυρόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργός,
πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι. ὅμοιον δ' εἶναι 15

e τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
τὸν καλούμενον ψύρον, ὃν Νουμήνιος καλεῖ ψόρον
οὕτως

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα.

94. ΜΟΡΜΤΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὥς φησιν Ἰκέσιος. 20

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνομά-
ζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσὶ. γράφει δ' οὕτως
καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἳ τε κολιᾶν μέζονες
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς 25

f καλεῖ. Αὐγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἣν προσεφώνησέ τιμι τῶν ἐταίρων δυσώγη, φησὶν
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγ-
καθιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα
τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα 30
τὴν Ἡδυπάθειαν, ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν, καὶ
λέγοντα τὸ μέτρον

τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν μὴ πᾶν τὸ ζῷόν φησι τὴν
 νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολ-
 λῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ' Ἀρχέστρατός φησι
 καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἢ δὲ καὶ οἴνῳ,
 καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῷ ξύσματι τυροῦ.

Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ

νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην
 ὀπτᾶν ὅλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος

ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους

ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν.

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τοῦ
 ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ καθύπερθε
 ὅστῳδες μέγα, ἴσον τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει· τοῦτο δὲ
 καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθύν.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθών,

οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἔστι δὲ κεδνὸς

κᾶν πορθμῷ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προ-
 χοαῖσι.

τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριντὴς ὄψων,
 ὥς ὁ ἐκ Γέλας μᾶλλον δὲ Καταγέλας οὗτος ποιητής;
 ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν διέ-
 πλευσεν καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς ποιο-
 τητας καὶ τοὺς χυμοὺς [διὰ τὴν λιχνείαν] ἐξήτασεν,
 ὥς τινα πραγματείαν βιωφελῇ καταβαλλόμενος.

315 97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὥς Πάμφι-
 λος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῳῶν μορίων ταχεῖαν
 λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὕξησιν, καὶ ὀρφῶς,
 φησὶν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι δὲ καὶ
 σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης.

ἰδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ
εὐρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ζῆν μετὰ
τὴν ἀνατομὴν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς
χειμεριωτάταις ἡμέραις· χαίρει τε πρόσγειος μᾶλλον
5 ὦν ἢ πελάγιος. ζῆ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν. μνημο-
νεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι

τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν αἰέροις
σκορπίον ἢ ὄρφον περιτροχέα· τῶν γὰρ ἐρᾷ
κρῆς . . .

10 καὶ πάλιν

γλαύκους ἢ ὄρφων ἔναλον γένος ἢ μελάγχρουν
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὄρφων ὑπ' ἐνίων καλεῖ-
σθαι ὄρφακίνην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν

15 ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὄρφως τοῦ θεοῦ.

Κρατῖνος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφῳ χλιαρόν.
Πλάτων Κλεοφῶντι

σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῶκισεν σαπρὰν
ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορὰν.

20 Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἦν μὲν ὠνῆται τις ὄρφως, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη.
τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθεῖαν ὀξύτόνως προφέρονται
Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν ὥς πρόκειται. τὴν δὲ
γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφῳ χλιαρόν.

25 98. ΟΡΚΤΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς
ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν·
διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ ἰβηρικῷ καὶ τυρ- d
ρηνικῷ πελάγει, κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν
30 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδεύροις
ἀλίσκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
τοὺς ἐν Σικελίᾳ, τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν

ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γάρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
 τικὴν πουλύπουν φασὶν ὥς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπουν.
 καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι b
 ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς, ὥς νοῦς. τὸ δὲ πώλυπον λέγειν
 5 αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀρι-
 στοφάνης Δαιδάλω

καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
 καὶ πάλιν τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε. καὶ πάλιν
 πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

10 Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις
 ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.
 Ἀμειψίας Κατεσθίοντι

δεῖ μὲν, ὥς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.
 Πλάτων Παιδίῳ

15 ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρῶτιστα σέ.

Ἀλκαῖος

ἔδω δ' ἑμαυτὸν [ὥς] πουλύπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς πο-
 δός ποδί πόδα. Εὐπολις Δήμοις

20 ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγριεῶν τὰ δὲ μα-
 λάκια (φησὶ) πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια·
 μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες. ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης
 τὸν πουλύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω
 25 δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους·
 ἔχειν δὲ καὶ κοτυληθόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσ-
 ἄγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· d
 τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσίν.
 ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ
 30 τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία, ἀλλ'
 ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων
 κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἶονεὶ κύστις. σπλάγχχνον

ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνευῆχθαι. ἐν Γαδεί-
ροις μὲν οὖν τὰ κλειδιά καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὥς
καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ
λεγόμενοι μελανδρούαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέ-
e σιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντά 5
τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ
δὲ κλειδιά [μέρη] εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει στόμα ἀνερωγὸς ὁμοίως
τοῖς γαλεοῖς καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος 10
ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκε-
φάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεῦει δὲ μόνος ἐν
ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς
f χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν
Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

15

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήκτραπελογάστορας
ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὥς φησι Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως ὄνος, ὃν καλοῦσί τινες
γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ 20
μυξίνον. Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ ταρίχων οἷ μὲν
βάκχον (φησὶ) καλοῦσιν οἷ δὲ γελλαρίην οἷ δὲ ὀνί-
σκον. Ἀρχέστρατος δέ φησι

316 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέου-
σιν,

25

ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ
σάρκα

κἄλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δὲ νιν αἰνώς
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ 30
Ἀττικοὶ ὥς καὶ Ὅμηρος
ὥς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε
καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὅστρακα ἐκτὸς
e τῶν θαλαμῶν δίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θη-
ρεύοντες. ὁχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον
πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ 5
λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ
τίκτει ἢ βοτρυδόν.

102. λέγουσι δὲ καὶ ὥς, ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς, αὐ-
τὸν κατεσθίει. ὦν εἰς ἔσθλ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Φε-
ρεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν 10
Ἀγρίοις

ἐνθρύσκοισιν καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὥσπερ εἰ τοὺς πουλύποδας

15

f . . . νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ

πουλύπους ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλε-
κτάνας

20

οὐ περιβεβρωκὸς ἑαυτόν, ἔστιν [ἔνδον], φιλάτῃ.
τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὥς, ἂν τις
ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρ-
χεται. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον 25
μεταβάλλει τὰς χροάς καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν
317 οἷς κρύπτεται, ὥς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θεόγνις φησιν
ἐν ταῖς ἐλεγείαις

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

30

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστὶ

πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρως,

τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι. b

103. περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιόν φησιν ὁ αὐτὸς
 5 Κλέαρχος οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν οὔτε
 τὸν κωπηλάτην πουλύπουν νόμιμον ἦν θηρεύειν, ἀλλ'
 ἀπείπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης μὴ
 ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ λίαν
 ἀνόητος. πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βαδίζει
 10 καὶ διωκόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντήκονται
 δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
 διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐωράθησαν δέ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν c
 χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν
 15 φυτῶν καὶ ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος. ἐωράθησαν
 δὲ καὶ σύκαις προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάττῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὕγρῳ. ἐστὶ δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδε-
 20 σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 φυτοῦ τούτου καθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ d
 κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει. ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ.

25 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιῶ-
 δές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι
 κοτυληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς
 μέσην τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμ-
 πτῳ μορίῳ φησὶν Ἀριστοτέλης 'πουλύπους ὀχεύει
 30 τοῦ χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δ' ὁ e
 ἄρρεν τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἁλιέων αἰ-
 δοῦν ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπρώξει δὲ ὅταν τέκῃ·
 διὸ καὶ χεῖριστοὶ εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀπο-
 τίκει δ' ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμῃς ἢ εἰς κερά-
 μιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας πεν- 5
 τήκοντα ἐκ τῶν ῥῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ τὰ
 φαλάγγια πολλὰ τὸ πλῆθος. ὁ δὲ θῆλυς πουλύπους
 ὅτε μὲν ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ' ἐπὶ τῷ στόματι προ-
 f κάθεται τῆς θαλάμῃς, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων. Θεό-
 φραστος δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς 10
 τὸν πουλύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μνίοις
 συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ φυλακῆς
 χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων
 ζώων οὐδέχασθαι φησι τοὺς πουλύποδας τὴν θάλατ-
 ταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν ὁ 15
 Θεόφραστος πουλύποδας οὐ γίνεσθαι φησι περὶ Ἑλ-
 λήσποντον. ψυχρὰ γὰρ ἡ θάλασσα αὕτη καὶ ἥττον
 ἁλμυρὰ, ταῦτα δ' ἀμφοτέρω πολέμια πουλύποδι.

105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος (φησὶν Ἀριστο-
 τέλης) πουλύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερὲς δὲ κατὰ 20
 τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρακόδεσμον. ἀνα-
 318 δύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὀστρακον,
 ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκῃ· ἐπαναστραφεὶς δ' ἐπι-
 πλεῖ, ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ μεταξὺ αὐ-
 τῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότες, ὥς καὶ τῶν 25
 ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων
 δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλεκτάνας
 καθήσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων. ὅταν δέ
 τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πλη-
 ρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὥς τάχος χω- 30
 b ρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων 'πουλύπους
 (φησὶ) τίς ὁ μὲν τρεψίχρως ὁ δὲ ναυτίλος.'

106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλι-
μάχου τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον
κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, παλαιότερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με,

Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
5 ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῖται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·

εἰ δὲ γαληναίῃ λιπαρὴ θεός, οὗλος ἐρέσσω
ποσσίν. ἴδ' ὥς τῶργῳ τοῦνομα συμφέρεται. c

ἔκ τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
10 σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόῃ,
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ' ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ
ἄπνους)

τίκτεται νοτερῆς ὤεον ἀλκυνόνης.

Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
15 ῥέξειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' αἰολίδος.

ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ d
τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα

τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου

Κύπριδος ἱλάσκεισθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
20 ἣν ἄρα κοιρανέουσιν ἐπὶ ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
σῶστρον ὃ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

ἣ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσει καὶ χεῖματι μέσσω
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πουλύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
25 Φοίνικι λέγων c

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν
στρυγῷ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. εἶδη δ' ἐστὶ πουλυπόδων ἐλεδῶνῃ πουλυ-
ποδίνῃ βολβοτίνῃ ὁσμύλος, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
30 καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης
μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας ὁσμύλην ἐλεδῶνῃν
σηπίαν τευθίδα. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

πώλυποί τε σπηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες,
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραταί τ' ἐριθακώδεες.

f Ἀρχέστρατος δέ φησι

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρία εἰσὶν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλοὺς τε τὸ 5
 πλήθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πώλυπον, ὡς
 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη ἑπώλυπον διζή-
 μενος. Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἔστι δὲ τῶν σελα-
 χωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται 10

πουλύποδες γαλεοὶ τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ
 τῶν ἐρίων φύλα.

319 108. ΠΑΓΟΤΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
 Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως 15

εἰθ' ἄλιενὸς ὦν ἄκρος

σοφίαν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
 γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη. 20

109. ΠΗΛΑΜΤΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημο-
 νεύει. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων αἰ
 πηλαμύδες (φησί) καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν ἐν τῷ
 Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὔ. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σο-
 φροκλῆς ἐν Ποιμέσιν 25

b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμὺς χειμάζεται
 πάραυλος Ἑλλησποντὶς ὠραία θέρους
 τῷ Βοσπορίτῃ· τῇδε γὰρ θαμίζεται.

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ
 Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων παραπλησίας εἶναι 30
 λέγων πέριχην χάννην φνικίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι

κομαρίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ'
αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας περὶ
πέτρην

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρήσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΦΥΚΙΣ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
μέμνηται καὶ Σπένσιππος ἐν δευτέρῳ τῶν Ὀμοίων
10 καὶ Νουμήνιος, ὃν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἀκανθοστεφῇ φησὶν εἶναι
καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων
πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ
παροιμία δέ ἐστιν ἔπεται πέρκη μελανούρῳ.

15 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος
λέγων

κῶξύρουγχοι ραφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησὶν, ἣν
καλοῦσι ραφίδα. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων
20 μορίων βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν
ἢ ἰχθύων ραφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν
αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπένσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν
Σμύρνῃ φησὶ τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ
25 πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν σφυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν
διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶ

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυ-
νώτου

30 λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν
ὀπτὸν

δαισαίμην ἀπ' ἱπποῦ, τερπνὸν παίδεσθαι Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν καρχα-
 ρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον, ἔχειν τε
 στόμα μικρὸν καὶ γλωττίαν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
 f καρδίαν τρίγωνον παράλευκον τρίλοβον, ἔχειν τε χο-
 λήν καὶ σπλήνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν δι- 5
 πλοῦν τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων
 μηρυκάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ
 τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ'
 ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν

ἀλιεύομεν σπάρους 10
 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβα-
 λεῖν θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
 τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύ-
 κτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ 15
 συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ
 καὶ σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτηι, χεიმῶνι δὲ τρίγλην
 ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθεῖσαν Τειχιόεσση
 Μιλήτου κώμη, Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κὰν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί 20

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν
 ὄπτα

πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει,
 καὶ μέγεθος κυκλίας ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
 τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβῶν 25

νιν,

ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,
 κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
 πᾶσσειν δ' ἀλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ,
 ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῇν. 30

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
 σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν οὐσίαν τὸν δὲ αἰόλου.

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυνλότερον μὲν εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφिमώτερον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν φοινικικοῖς
 5 εἶκε καλλίστους ἄδητα τήγανος ἀγεμὼν σπάρους καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ
 ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγελήιδας.

10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλείσταρχον Ὑγρινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησὶν ἰχθύων ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους κόκκυρας ψήττας σαργοὺς τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
 15 τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκότεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δέ φησι τῶν σκορπίων ὃ μὲν ἐστὶ πελάγιος ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος πυρρὸς ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει καὶ
 τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτι-
 20 κοὶ εὐέκκριτοι πολύχυλοι πολύτροφοι. χονδρῶδεις γάρ εἰσι. τίκει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρήσιν ἐρυθρὸν
 25 σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγνητὴν μελάνουρον. ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἢ ζωικῶν. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοὶ τε σαῦροι πίονες.
 30 μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς

λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις
 ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ ὅτι διάφοροι καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ
 χροαὶ εἶδιν οὐδεὶς ἄγνοεῖ. ὁ δ' ὀψαρτυτῆς Ἀρχέστρα-
 τος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὦνου, ἐὰν ἦ 5
 μὴ μεῖζων πυρόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρας
 ἱάλλε.

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ. Ἰκέ-
 σιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
 τὸ μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχν- 10
 λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐ-
 τῶν οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἳ τε κολιᾶν μέζονες
 ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἅτάρ τᾶν θυρνίδων γα
 μήονες. 15

117. ΣΑΡΓΟΙ. οὗτοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
 b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι. Νου-
 μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναί φησι περὶ
 τὰς θήρας τὸν σαργόν
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη 20
 σαργὸν ἐπικέλσουτα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.
 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ μορίῳν τίκτειν αὐτόν φησι
 δῖς, ἕαρος εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
 γάμῳ

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι. 25
 e ὥς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει
 ἦν δὲ σαργῖνοί τε μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται
 ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀδεῖαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ σαρ-
 γίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ 30
 σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν
 ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος

μήτηρ οἰνοφόρου βότρουος χαίτην ἀποβάλλη,
 τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῶ κατάπαστον,
 εὐμεγέθη θερμὸν δριμεῖ δεδαῖγμένον ὄξει·
 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θερά-

5

πενε

τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
 τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πίνον

σάρκα

ἀλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10

τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ

ἄονες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πίνονες

σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδέαι δ' ἐν τῷ

θέρει.

15 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων ἅπαξ τίκτειν e

φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου, ἔστι δὲ πολύγραμμος

καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης.

λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἁλίων φησὶν ὥς καὶ κολο-

κύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι. Ἀρχέστρατος

20 δέ φησι

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε

ἰχθύν εἰς αἰεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα

ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ

αὐτήν.

25 Παγκράτης δ' ἐν Ἔργοις θαλασσίοις

σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς,

ἃς τε βόας πορκῆες ἀλίζωοι καλέουσιν,

οὔνεκα γαστέρι φῦκος αἰεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.

ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κο-

30 λοφώνιον Μνασέα συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα

παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς σάλπην οἱ

συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακό-

322 σιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέ-
σθαι Σάλπην τὴν τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἄλκιμος δ'
ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν
νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρετὴν τῶν παραπλησίων
παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις Σάλπης. Ἀρχιπ- 5
πος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης

ἐκήρυξεν βόαξ,

σάλπης δ' ἐσάλπιγξ', ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθὺς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ κα- 10
λούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὥς ἱστορεῖ Φίλων
ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
Ἐπίχαρμος μέμνηται

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθρο- 15
ποικίλους.

καὶ Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ υ λέγων
φησὶν

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.

καὶ πάλιν

20

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λεληγμένος ἰχθύν,

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων, ἔτι

c δὲ Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις

αὐτὰρ τὸν συνόδοντα μένων ζήτει παχὺν εἶναι· 25

ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἐταῖρε.

ταῦτα δὲ πάντα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ,

Κλέανδρε.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι,

30

ἢ κρανίου σινόδοντος;

120. ΣΑΤΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν
Λεύκῃ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὥς δεῖ σκευάσαι;

B. ἀλλ' ἂν διδάσκης. A. ἐξελὼν τὰ βραγχία

πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω,

παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον

τῷ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,

τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἢ δ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει
διὰ τούτων

θύννου τεμάχη γλάνιδος γαλεοῦ

ρίνης γόγγρου, κέφαλος πέρεκη

σαῦρος φυκὶς βρίγκος τρίγλη

κόκκυξ φάγρος μύλλος λεβίας

σπάρος αἰολίας τρίττα χελιδὼν

καρὶς τευθὶς ψῆττα δρακαινὶς

πουλυπόδειον σηπία ὀρφῶς

κωβιὸς ἀφύαι βελόναι κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτροφῷ

τῶν καρχαριῶν

νάρεκη βάτραχος πέρεκη σαῦρος

τριχίας φυκὶς βρίγκος τρίγλη

κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησὶν αὐτὸν ἄτταγῖνον.

121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ

αἰολίαι πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκια-

θίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις

τοῖσί κε θηρήσαιο λαβὼν λελημένος ἰχθύν,

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτήν ἵππουρον,

ἢ φάργρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΤΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν

323 Ἦβας γάμῳ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ.

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν ⁵
καὶ ἀστόμους, εὐχυλίᾳ δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων σφύ-
ραιναν, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν. Ἐπίχαρμος δὲ
ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
ὀνομάζει, ὥς ταυτὸν οὔσας,

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' ¹⁰
αἰόλας.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις 'κέστραι βότιν κάπτουσαι.'

Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὥς παραπλήσια
b ἐκτίθεται κέστραν βελόνην σαυρίδα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ
δὲ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, ¹⁵
σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο.
Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ,
ὥς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα, καὶ λέγοντος

ἢ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος

κέστραν μὲν ὕμεις ὥττικοι κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ

πάνυ συχνή

σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα 'κέστραι τε καὶ λάβρακες.' ²⁵

c Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ 'κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.'

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὥς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ὥς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα, παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν ³⁰
σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν
τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο, καὶ

μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. ἔχει δὲ καὶ
ὀδόντας δύο, τὸν μὲν ἄνω τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγό-
μενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ μύτιδι ὁ θολός d
ἐστίν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα, κύστεως
5 τρόπον ἐπέχουσα. ἔστι δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ
λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις. τρέφονται δὲ
αἱ μικραὶ σπηλῖαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς, ἀποτείνουσιν
τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὀρμιάς, καὶ ταύταις θηρεύου-
σαι. λέγεται δὲ ὥς, ὅταν ὁ χειμὼν γένηται, τῶν πε-
10 τριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμε-
ναι ὀρμοῦσι. διωκομένη τε ἡ σπηλία τὸν θολὸν ἀφίησι
καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται, ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοῦμ- e
προσθεν. λέγεται δὲ ὥς καὶ θηρευθείσης τῆς θηλείας
τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες αὐ-
15 τήν· ἂν δ' οἱ ἄρρενες ἁλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
οὐ διετίζει δ' ἡ σπηλία, καθάπερ οὐδ' ὁ πουλύπους.
ἐν δὲ πέμπτῳ ξώων μορίων αἱ σπηλῖαι (φησί) καὶ αἱ
τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συνεπόμεναι τὰ στόματα
καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταντικρὺ ἀλλή-
20 λαις· ἐφαρμόττουσι δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα εἰς τὸν μυ-
κτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσι πρῶται τοῦ ἔαρος
αἱ σπηλῖαι, καὶ κύνουσι πᾶσαν ὥραν, καὶ κυτίζονται f
πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ῥά, ὁ ἄρρην
παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ. βαδίζουσι δὲ
25 κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας ποικιλώ-
τερός τε καὶ μελάντερος τὸ νῶτον.

124. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί

πῶλυπές τε σπηλῖαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.
τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
30 ὁμοία σπηλίαν καὶ τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς 324
ἰάμβοις εἰπόντος ἑσπερίας ὑπόσφαγμα· οἱ ἐξηγησάμε-
νοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σπηλίας μέλαν. ἔστι δὲ τὸ

- ὑπόσφαγμα, ὡς Ἑρασίστρατος φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
ὑπότριμμα. γράφει δ' οὕτως ὑπόσφαγμα. δ' εἶναι
κρέασιν ὁποῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι
τυρῷ ἀλλ' κυμίνῳ σιλφίῳ ἐξ ἐφθοῖς.' καὶ Γλαῦκος δ'
ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει ὑπόσφαγμα ⁵
δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα, ἢ μέλι καὶ ὄξος
b καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ
δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατος φησι
σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεῖα τ' ἐνὶ μέσση.
Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις 10
ἰχθῦς ἐώνηται τις ἢ σηπιδίου·
καὶ ἐν Δαναΐσιν
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.
Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ
ἄλλ' ἐντραγε 15
τὴν σηπίαν τὴνδ' λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πονυλπόδειον.
περὶ δὲ ἐψήσεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παράγει
μάγειρον τάδε λέγοντα
c σηπίας τόσας 20
δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερυγία συντεμὼν ἐφθὰς ποιῶ.
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισείων φέρω. 25
125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη, διὰ τοῦ η. τὰ γὰρ εἰς λα
λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάμβδα, σκύλλα Τελέ-
d σιλλα. ὅσα δὲ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει, τρώ-
γλη αἶγλη ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης
τρεῖς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ ξῶων μορίων, τε- 30
κμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἁλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρεῖς
φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθεν

ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας, ὡς ἀμῖαι, ὅτι οὐ κατὰ μίαν
 φέρονται ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρως δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν
 καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι τουτέστι
 δυσφνεῖς· θύω, θύννος, ὁ ὀρμητικός, διὰ τὸ κατὰ
 5 τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολήν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 οἴστρου ἐξελαύνεσθαι. ἔστι δὲ καρχαρόδους συναγε- e
 λαστική παντόστικτος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρί-
 τον τεκουῖσα ἄγονός ἐστι· γίνεταί γάρ τινα σκωλήκια
 αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατε-
 10 σθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὀνομάζει
 αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἑβραῖ γάμω διὰ τούτων

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαίονας.
 Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τού-
 τοις ὀνομάζει 'τριγόλα ὀμφαλοτόμω·' καὶ 'τριγόλαν
 15 τὸν εὐδιαῖον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύ- f
 ξεις φησί 'τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια·
 καὶ τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη 'τρίγλαν γενεᾷτιν.' Διο-
 κλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον σκληρόσαρκον
 εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμφορῇ φη-
 20 σιν εἶναι κόκκυγα χελιδόνα τρίγλαν. ὅθεν Τρύφων
 φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων τὸν τριγόλαν τινὰς οἶεσθαι
 κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ ἐμφορὲς καὶ τὴν τῶν ὀπι- 325
 σθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείωται ὁ Σώφρων λέγων
 'τρίγλας μὲν γε πίονας, τριγόλα δ' ὀπίσθια.'

25 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα. τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος· καὶ
 30 ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ
 παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον,
 Ἑρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττόν, καὶ Ἀφροδίτῃ b

φαλαρίδα, ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι, κατὰ συνέμ-
 φασιν τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην
 Ποσειδῶνί τινες οἰκιοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον,
 ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν,
 οἳ δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον 5
 Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι.
 Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ
 θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα·
 c τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα, ὅτι 10
 καὶ θαλάττιος ἡ Ἑκάτη. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς
 τρίγλην παραφέρεσθαι ἐν τοῖς ἀρτεμισίοις διὰ τὸ δο-
 κεῖν τοὺς θαλαττίους λαγῶς θανασίμους ὄντας θη-
 ρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὥς ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγε- 15
 τικῇ θεῷ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾷτιν δ' ἔφη
 τὴν τρίγλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι
 ἡδίωνές εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ
 d τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα
 τῇ Ἑκάτῃ τριγλανθίνη. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύ- 20
 σει φησὶ

δέσποιν' Ἑκάτα τριοδίτι,

τρίμορφε τριπρόσωπε,

τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἂν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ 25
 τοῦτο ἀνὴρ πῖη, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὥς
 Τερψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. καὶ γυνὴ
 δὲ πῖη τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνῖσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ
 ὄρνις. ὁ δὲ πολυλίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς
 κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησὶ 30
 e καὶ Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην, κοῦ χεῖρονα λήψει
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χεῖρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·

ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν

οὐδ' αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην,
οὐδὲ τρυγόνος, οὐδὲ δεινοῦ φυνὴν μελανούρου.

5 *Ναυσικράτης* δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς αἰξωνι-
κάς τρίγλας ἐν *Ναυκλήροις* λέγων οὕτως

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις μαיעύεται·

10 αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

128. *TAINIAI.* καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
καὶ ταὶ φύνταται

15 ταινίαί, λεπταὶ μὲν ἀδεῖαι δὲ κωλίγου πυρός.

Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν (φησὶν) ἐκκοι-
λιάξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ τα-
μῶν τεμάχεια κατὰ χειρὶ τυρὸν καὶ ἔλαιον· πλεῖσται δὲ 326
γίνονται καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξαν-
20 δρείᾳ Κάνωπον καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ.
ὅταν δ' Εὐπόλις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ

μήτηρ τις αὐτῷ Θραῦτα ταινιόπῳλις ἦν,
ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυ-
ναῖκες περιδέονται.

25 129. *ΤΡΑΧΟΥΤΡΟΙ.* τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνη-
ται *Διοκλῆς*. *Νουμήνιος* δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν

ἀκουίας κίγκλους τε καὶ ἑλλοπίνην τρήχουρον.

ΤΑΤΑΩΠΙΑΣ. περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b
καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
30 κρανίον, ἂν φαέθων πύματῃν ἀψίδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρῆμμα μετ'
αὐτοῦ.

λέγει δέ τινας καὶ ὕας διὰ τούτων

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων.

εἰ μὴ ἄρα οὔτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμήνιος f

δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἀντικρὺς ὕαινάν τινα κατα-
5 ριθμεῖται ἐν τούτοις

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.

καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνημο-
νεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος

ἐν δ' Αἰνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὕν ἀγόραζε,
10 ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμίτιν ὀρυκτὴν.

τούτου τὴν κεφαλὴν ἔπειν, μηδὲν προσενεγκῶν
ἥδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεις καὶ θαμὰ

κινῶν

ὕσσωπον παράθες τρίψας, καὶ ἄλλο τι χορήξης,
15 δριμύ διεις ὄξος· καὶ τ' ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπείγου 327

οὕτως ὥς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.

τὴν λοφίαν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ
πλείστα.

μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
20 ὕν ψαμαθίδα καλεῖ, ἐπὶ ἅν λέγῃ

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΓΚΑΙ. τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμ-
μασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων· θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς
ὕκης. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

25 ἢ σπάρον ἢ ὕκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγγρον b
πέτρη ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ
τοῦ σικελικοῦ πολίχνιου, λέγω δὲ τῶν Ὑκάρων, δια-

λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ
30 τὸ τοὺς πρῶτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν
τόπον ἰχθὺς εὗρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας, καὶ τού-
τους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ὑκαρον ὀνομά-

ὅπτα δ' ἄμφ' ὀβελίσκον ἔλων ὑπογάστριον
αὐτοῦ.

130. ΤΕΤΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύ-
την τῶν συναγελαζομένων, ἔχειν τε τὰ πλείστα τῆς
c σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμὸν, τὰς προβοσκίδας. 5
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν οἱ δ'
ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα
καὶ τὸ ὅλον σωματίον τρυφερόν καὶ ὑπομηκέστερον.
ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν,
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες. 10

ΤΕΤΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος μόνῳ τούτῳ διαφέρει, τῷ
μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρω-
μά ἐστιν ὑπέρυθρος, καὶ τῶν ὀδόντων τὸν μὲν κάτω
d ἐλάττονα ἔχει τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω δὲ μέλανας
καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἰέρακος. ἀναπτυχθεὶς δὲ κοιλίαν 15
ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ βρα-
χύβιὰ φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν σηπίαν. Ἀρ-
χέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν διὰ γαστρι-
μαργίαν περιπολήσας φησί

τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ περικῷ παρὰ χεῦμα 20

Βαφύρα. καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

Ἀλεξίς δ' ἐν Ἑρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον

τευθίδες σπίνειν βατίς δῆμος ἀφύαι

e κρεαδί' ἐντερίδια· τὰς μὲν τευθίδας,

τὰ πτερόγυ' αὐτῶν συντεμών, στεατίου 25

μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασιν

λεπτοῖσι χλωροῖς, ὠνθύλευσα.

καὶ πέμμη δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
Ἀρτοποικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΤΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ 30

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς.

ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατὰ
5 Κρητας φάγρος, ὥς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστορας
ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ

10 χάννους τ' ἐγγέλνάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ποικιλερυθρομέ-
λατταν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμματον, διὰ τὸ
μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

15 135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρ- 328
μος λέγων

καὶ σκιφίας χρομιάς. θ' ὃς ἐν τῷ ἦρι καττὸν
Ἀνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ὑκην ἢ κάλλιχθιν ἢ χρομίν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος

τὸν χρομίν ἐν Πέλλῃ λήψει μέγαν, ἔστι δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ, καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

25 136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν
ἱερεὺς Ἀφροδίτης χρύσοφρος Κυθηρίας.

τοὺς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι h
καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους. εἰσὶ
δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὥς φησιν Ἀριστο-
30 τέλης, ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν, οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν.
μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ

σαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην καλεῖν ἐρυθρίνον. Ἑρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἰππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν Ιουλίδα· εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγεν. 5

133. ΦΑΓΓΡΟΣ. Σπενύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγγρον ἐρυθρίνον ἥπατον. ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προκειμένοις. Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμά- 10 ξειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν ἄονες φάγγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ

ὀρφῶσι σελαχίους τε καὶ φάγγροις βορά. 15

Ἰκέσιος δὲ φησι φάγγροι καὶ χρομίς καὶ ἀνθίας καὶ ἀκαρνᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσι, γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραστύφοντες καὶ τροφίμοι, κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσέκκριτοι, τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις 20 καὶ γεωδέστεροι ἐλάττωνά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέστρατος δὲ φησι σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγγρον ἐσθίειν

Δήλῳ τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἄλως οἴκους. 25

e τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης

οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον σὸν μὴδ' ἐσενέγκης. μνημονεύει τοῦ φάγγρου καὶ Στράτις ἐν Λημνομέδᾳ πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγγρους ἐγκάψας. 30

καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ

καὶ τ' εἰς ἄγορὰν ἐλθόντες ἄδρους

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέ-
μνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.

Νικοχάρης Αἰνυτίαις

τριχίας δὲ καὶ τὰς προημνάδας τὰς θυννίδας
5 ἐπὶ δεῖπνον ἡμούσας ὑπερπληθεῖς.

(προημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐ- f
ρώπη

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη

μετὰ προημνάδων, ἅπειτ' ἀφῆχ', ὅτι ἦν βόαξ.)

10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων,
ἐν δὲ τῷ ἐπιγγραφομένῳ ζωικῷ τριχίδα. τῶν δὲ λεγο-
μένων ἐστὶν ὅτι ἦδεται ὀρχήσει καὶ ὠδῇ καὶ ἀκούσας
ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ' ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέ-
μνηται Δωρίων, λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖν ταῖς χαλ-
15 κίδιν, ἡδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμματι. Ἐπαίνετος
δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί 'γαλῆν σμαρίδα ἣν ἐνιοὶ
καλοῦσι κυνὸς εὐναί, χαλκίδας αἷς καλοῦσι καὶ σαρ-
δίνους ἐριτίμους, ἰέρακα χελιδόνα.' Ἀριστοτέλης δ' 329
ἐν πέμπτῳ μορίων σαργίνους αὐτὰς καλεῖ. Καλλί-

20 μαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως 'ἐγ-
κρασίχολος ἐρίτιμος Καλχηθόνιοι. τριχίδια χαλκίς
ἱκταρ ἀθερίνη . . .' ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων
ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν 'ὄζαινα ὀσμύλιον Θούριοι.
ἰώπες ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.' τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει

25 Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν

ὥς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων
ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἦε καὶ ὀρφός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκασίν

ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτος τριχίδων
30 ἀπεβάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδεῖους ἰχθύς εἰς

Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι
φησι

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα.

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει 5

χρυσόφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτόν

θρέμμα Σελινουῖντος σεμνοῦ, πλῦνον δέ νιν
ὀρθῶς,

εἴθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες κἂν ἡ δεκάπηγυς. 10

137. ΧΑΛΚΙΑΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι τριχίδες
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν αἱ λεγόμεναι χαλκίδες καὶ
οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ αἱ θρίσσαι ἀχυνώδεις
καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ
χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίον κύνων. 15

Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι

σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην

αὕτως ἀμπεύραις καὶ ὀλίγην μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει 20

Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
περὶ ταρίχων, λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικη-
νῶν χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς.

ΘΡΙΣΣΩΝ δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων

καὶ ἰχθύων ἐν τούτοις μόνιμα θρίσσαι ἐγκρασίχολος 25
μεμβρὰς κορακῖνος ἐρυθρίνος τριχίς. ΤΡΙΧΙΑΔΩΝ δὲ
Εὐπολις ἐν Κόλαξιν

ἐκείνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου

πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,

ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα. 30

Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσι

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.

μετὰ περικιδίων καὶ θραυτιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνώ

δήμου δ' Ἀλαιοῦς ἐστίν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
ἐτι λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 Α. τί δῆτα τοῦτο; Β. θραύτταν ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
καταριθμεῖται. Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων f
10 παραπλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν βούγλωσσον ται-
νίαν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων γρά-
φει ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἅπαξ
τίκτουσιν, οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι,
χοόμις ψῆττα θύννος πηλαμὺς κεστρεὺς χαλκίδες
15 καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ὁσελάχη 330
(φησί) βοῦς τρυγῶν νάρκη βατὶς βάτραχος βούγλωτ-
τος ψῆττα μῦς. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γρά-
φει τῶν δὲ πλατέων βούγλωττον ψῆτταν ἔσχαρον,
ὃν καλοῦσι καὶ κόριν. βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ
20 Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Αυγεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαι φησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

25 εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν. b
Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ
ὄνομα ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις προ-
ειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει
30 αἱ ξανθοχωῶτες, ἃς κλύδων αἰξωνικός
πασῶν ἀρίστας ἐντόποις μαιεύεται,
αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ θασίαν ἐκάλουν ἄλμην. ὥς
καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησι ποιητῆς

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν

προδιειλέγμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἴπωμεν τίνες ⁵

εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θραῖ-
ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν
ἀλλήλων· ἡμᾶς μὲν τὰς θράττας, καὶ ἀθερίνην τὴν
αὐλητρίδα, καὶ σηπίαν τὴν θύρσον, καὶ τοὺς τρι- ¹⁰

γλίας, καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα, καὶ ἀναγυρουν-
τόθεν τοὺς κορακίονας, καὶ κωβιοῦ τοῦ σαλαμινίου

τόκου, καὶ βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ. ἐν
τούτοις ἂν τις ζητήσῃ ποίας θράττας παρὰ τοῖς
ἰχθύσιν εἶναι συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀν- ¹⁵

θρώποις συντίθενται. ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγρα-
πταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ τὰ καιριώτατα νῦν λέξω.
ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς ἢ θραῖττα θαλάττιον. καὶ
μνημονεύει αὐτοῦ Μνησίμαχος ἐν Ἱπποτρόφῳ· ποιη-
τῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμωδίας. λέγει δ' ²⁰

οὕτως

μύλλος λεβίας σπάρος αἰολίας

θραῖττα χελιδὼν καρὶς τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
ἐκατὸν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι ²⁵

ἡμαρτημένῳ περιτυχὼν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'

οὐδ' ἐστὶ τὸ τῆς θράττης ὄνομα παρ' οὐδενὶ τῶν
Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θραῖτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύ-

διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ ³⁰
λέγων οὕτως

καὶ συμπαίζειν κορακινιδίοις.

ποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται.
 ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκόϊα καὶ ἀσπάραγοι καὶ
 τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει μηνῶν
 τριῶν. τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ
 5 κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος μεγάλην
 ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
 θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος [μέδιμνος]
 ἐστὶ δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν ἄλεξαν-
 δρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετρητής, καὶ ἔριφος b
 10 ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἄρνων τριώβο-
 λον καὶ τετρώβολον ἡ τιμή, ὅς δὲ πίπων ἑκατὸν μναῖς
 ἄγων πέντε δραχμῶν, καὶ πρόβατον δυοῖν, τάλαντον
 δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε, καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα
 15 σχεδὸν οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ
 χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.' ἡμῖν δὲ ὁ
 καλὸς Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἐκάστοτε
 παρέχων ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ
 τοῦ ἡδέος καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν c
 20 φερομένους οἰκοθεν ἢ λογάρια.

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθυύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ὁ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη, ἀλλὰ μὴν, ἄνδρες
 ἰχθυῖς, κατὰ τὸν Ἀρχιππον, παρελίπετε (δεῖ γὰρ καὶ
 25 ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε ὀρυκτοὺς ἰχθυῖς
 καλουμένους, οἳ ἐν Ἡρακλείᾳ γίνονται καὶ περὶ
 Τίον τοῦ Πόντου, τὴν Μιλησίων ἀποικίαν, ἱστοροῦν-
 τος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος φιλό-
 σοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων διὰ χειμῶνος τῶ
 30 κρυστάλλῳ ἱστόρησεν, οἳ οὐ πρότερον αἰσθάνονται
 οὐδὲ κινουῦνται πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας ἐμβληθέντες
 ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμβαίνει τὸ περὶ d

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

A. γαλακτοχρῶτα σικελὸς ὃν πήγνυσ' ὄχλος.

B. ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην 5
 ο τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ᾧ Τιμόκρατες, αὐ-
 τοῦ τὸν λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι
 δεῖ βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὐβουλος
 εἶρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Αἰθῶρα

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι

10

θύννου τέμαχος, κρέα δελφαικίων,

χορδαί τ' ἐρίφων, ἥπαρ τε κάπρου,

κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,

κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστις τ' ἐρίφου,

γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,

15

πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

ἐμφορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
 ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῇς τὰ μετὰ
 ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

330 1. Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη 20
 τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
 διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
 ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
 331 κοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὥς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ
 ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ ἄνθρω- 25

τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλουμένους ἰχθῦς γινόμενον. ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθος πλεον ἐς τοὺς τόπους, οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας οὔθ' ἑτέρων ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς ζῶντας.

5

3. Μνασέας δ' ὁ Πατρὺς ἐν τῷ Περίπλῳ τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησὶν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι σκάρου καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον. Φιλοστέφανος δὲ ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν 10 τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν ἐν Ἀροανίῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ ῥέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγόμενους ὁμοίως κίχλαις· καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις ἐν τῷ Ἐλώρῳ ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησὶ καὶ 15 ἐγγέλεις μεγάλας οὕτω τιθασοὺς ὥς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφερόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέσθαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλείστοι, κεστρεῖς χειροήθεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμ- 20 βάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφάς, τὰ τ' ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυροὺς γλωρούς. Σῆμος δ' ἐν ἑκτῷ Δηλιάδος Ἀθηναίοις (φησὶ) θνυομένοις ἐν Ἀήλῳ τὴν χέρνιβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε, κὰν τῇ φιάλῃ μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχεεν. εἶπεῖν 25 οὖν αὐτοῖς τοὺς τῶν Δηλίων μάντις ὥς κυριεύσουσι τῆς θαλάσσης.

332 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν μετὰ τὴν Πυρρήνην φησὶν ἕως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίου εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς 30 Ἰλλέβεριν καὶ Ρόσκυνον, ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῳ

τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς. εἶναί τε
 τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πε-
 φρυκτῖαν. ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς οὕσης ἐπὶ
 δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ
 5 τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθῦς κατὰ τὰς παρεκ- b
 χύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς
 (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ) πεποιήκασι
 πᾶν τὸ πεδίον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς ἀνορύτ-
 τοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεόφραστος
 10 τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ
 πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιέναι καθάπερ τοὺς
 βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν ιδέαν τοῖς μαξινοῖς κα-
 λουμένοις ἰχθύσιν.

5. οὐκ ἔλαθε δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ πε-
 15 ριπάτου, ὃς εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκοίτου καλουμέ- c
 νου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων.
 εἴρηκε γάρ, κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως
 ἐχούσης· ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοι καλοῦσιν ἄδωνιν,
 τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 20 ἔξω τοῦ ὕγρου ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ ὑπόπυρρος, καὶ
 ἀπὸ τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι
 τῆς κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῇ λευκὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ
 στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος
 ἴσος ἔστι τοῖς παραιγιαλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ'
 25 εἰσὶν ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον d
 ὁμοιότατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυδίῳ, πλὴν
 τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου
 πώγωνα. ἔστι δὲ ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. καὶ ὅταν ἦ γα-
 30 λήνη, συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετρι-
 δίων πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ, καὶ
 μεταστρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἰκα-

βατράχων. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ εἰκοστῇ
 πρώτη τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδα-
 νίαν βατράχους (φησὶν) ὕσεν ὁ θεός, καὶ τοσοῦτον
 αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὥς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
 5 πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνουν- b
 τες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέ-
 ρουν· ὥς δ' οὐδὲν ἤνουν, ἀλλὰ τὰ τε σκευὴ ἐπληροῦ-
 το καὶ μετὰ τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι
 καὶ συνοπτώμενοι οἱ βάτραχοι, καὶ πρὸς τοῦτοις οὔτε
 10 τοῖς ὕδασιν ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεί-
 ναι συσσεσωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ
 τῆς τῶν τετελευτηκότων ὁσμῆς ἔφυγον τὴν χώραν·

7. οἶδα δὲ καὶ Ποσειδῶνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς
 εἰπόντα περὶ πλῆθους ἰχθύων τάδε ὅτε Τρύφων ὁ
 15 Ἀπαμενὺς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας ἐπο- c
 λεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνοιο τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαῖδα πόλιν, καὶ ὥς ὁ Σαρπηδὼν λειφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαίαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλησία-
 20 λον νικήσαντες τὴν μάχην, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἐξαρθεὶν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαΐσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ καὶ
 πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσε διέφθειρέ τε ὑποβρυχίους,
 ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ
 τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα d
 25 ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν
 πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθονίαν
 ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ πρὸς
 τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως·

8. οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ
 30 ἰχθυομάντις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν
 δευτέρῳ Λυκιακῶν γράφων οὕτως ὅταν γὰρ δὴ ἔλ-
 θωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ

νῶς αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπausιν ἔχη, προσκυλινδεῖ-
 ται τῷ ὕρῳ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ
 e κῦμα κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασ-
 σαν. ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττε-
 ται τῶν ὀρνίθων τοὺς παρενδιαστάς καλουμένους, ὧν 5
 ἐστὶ κηρύλος τροχίλος καὶ ὁ τῇ κρεκὶ προσεμφερῆς
 ἐλώριος. οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδαίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νε-
 μόμενοι πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν. οὓς ὅταν προῖ-
 δηται, φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ
 ὕδωρ ἀποκυβήσῃ.

10

6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά φησι, σαφέ-
 στερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ πρότερον
 f ἐμνήσθην· ἐπεὶ τινες τῶν ἰχθύων οὐκ ἔχοντες βρόγ-
 χον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Κλείτορα
 τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλουμένῳ ποταμῷ. 15
 φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἤχον ἀποτελοῦσι. Νι-
 κόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκα-
 τὸν τῶν ἱστοριῶν· περὶ Ἀπάμειαν (φησὶ) τὴν φρυ-
 γιакὴν κατὰ τὰ μυθριδατικὰ σεισμῶν γενομένων ἀνε-
 φάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε αἱ πρότε- 20
 ρον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς
 κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ καὶ ἠφανίσθησαν.
 τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ πικρὸν
 τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλεῖστον ὅσον ἀπεχούσης τῶν
 τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὁστρέων πλησθῆναι τὸν 25
 333 πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε ἄλλων ὅσα
 τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν
 θεὸν ἰχθύσι. Φανίας γοῦν ἐν δευτέρῳ πρυτανέων
 ἐρεσίῳ ἐν Χερρονήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι
 τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ ἑώρα- 30
 κέναι τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολ-
 λάκις δὲ καὶ γυρίνοισι, τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ ἐπὶ

αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἔστιν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς
 ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβε-
 e λίσκους δύο ξυλίνους, ἔχοντας ἑφ' ἑκατέρῳ σάρκας
 ὀπτὰς ἀριθμῷ δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς
 τῷ ἄλσει σιωπῇ, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς 5
 ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμε-
 νον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται
 θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πληῆθος το-
 σοῦτον καὶ τοιοῦτον ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἀόρατον
 τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆ- 10
 ναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προ-
 f φήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως
 ὁ μαντευόμενος περὶ ὧν ἠΰξατο. φαίνονται δὲ ὀρφοί,
 γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλαιναι ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ
 καὶ ἀνόρατοι ἰχθύς καὶ ξένοι τῇ ὄψει.' Ἀρτεμίδωρος 15
 δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφουμένων λέγεσθαί φη-
 σιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος
 ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δῖνας γίνεσθαι· γίνεσθαι
 δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τού-
 τοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυ- 20
 σιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπεύροντες
 334 κρέα ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζε-
 ται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.'

9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα πού περὶ με-
 γάλων ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύ- 25
 κων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολε-
 μαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἔπεμπεν, ὥς
 Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ. ἔπεμ-
 ψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὄρνιν καὶ
 οἷστον καὶ βάτραχον· ἀλλ' ὁ γε Πάτροκλος, ὥς διὰ 30
 τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὁ Φύλαρχος, πεμ-
 φθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγ-

χανε δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεύς, καὶ ὥς πάντες b
 δηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας
 πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν τί βούλεται τὰ ξέ-
 νια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησὶ Πάτροκλος ἢ
 5 τῶν σύκων τρώγειν.

10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ
 ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ
 φυσικοῦ οὕτως

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες.
 10 καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
 ἔστιν ἢ Στασίνος, ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζόμε- c
 νος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς
 ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων

τοῖς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε, θαῦμα βρο-
 15 τοῖσιν·

τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
 Ζηνὶ θεῶν βασιλῇ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
 φεῦγέ γάρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
 πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῦ. d
 20 καὶ Νέμεσις κατὰ γῆν τε καὶ ἀτρύγετον μέλαν
 ὕδωρ

φεῦγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο
 θυμῷ·

ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 25 ἰχθυὶ εἰδομένη πόντον πολλὸν ἐξορόθυνεν,
 ἄλλοτ' ἀν' ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
 ἄλλοτ' ἀν' ἥπειρον πολυβώλακα. γίγνεται δ'
 αἰεὶ

θηρὶ ὅς' ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.
 30 11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυρριν καλουμέ- e
 νην περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἠγήσανδρος
 ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν οὕτως· περὶ Ἀπολλωνίαν

ὑπὸ μάντις· βρίζειν δὲ οἱ ἄρχαῖοι λέγουσι τὸ καθ-
εὔδειν·

ἐνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν ἡῶ διαν. b

ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
5 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν, πλήν ἰχθύων,
διὰ τὸ εὐχέσθαι ταύτῃ περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν πλοίων σωτηρίας.

13. Χρῦσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς
ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινω,
10 τὸν πολυθρόνητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον αἰ-
ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρε-
ται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ
φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμποποιὸς Πολυ-
κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σω- c
15 φρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἱαμβεῖα

ἐγὼ Φιλαινίς, ἥ' πίβωτος ἀνθρώποις,

ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.

μή μ', ὧ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων

χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.

20 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·

Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, d

λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,

ἔγραψεν ἄσς' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

25 ἀλλ' οὖν γε ὁ θαυμασιώτατος Χρῦσιππος ἐν τῷ
πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶ καὶ βι-
βλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γα-
στρονομίαν, καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστι-
κάς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπεΐνας ἐμπείρους τοιῶνδε
30 κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων μελέ-
την γινομένης· καὶ πάλιν ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς e
τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα

τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ ῥέουσιν, Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός. ἐμβάλλουσι δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ. κατὰ δὲ τὸν ἀνθεστηριῶνα καὶ ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυρρον Ὀλύνθω, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον πληθὺς ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἔστι δὲ βραχὺς ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἥττον τοσοῦτον ἔρχεται πληθὺς ἰχθύων ὥστε τοὺς περιόικους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ ἔστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτή- σασι, νῦν δὲ ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβασιν ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασιν τιμᾶν.

12. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες. ὑμεῖς γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε, καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες ἃ οὐδὲ Ἰχθύας ὁ μεγαρικός φιλόσοφος, οὐδ' Ἰχθύων, ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι. δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῶ παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους

μηδέ ποτ' ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ, παραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος, ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ· αὕτη δὲ ἔστιν ἡ ἐν

καὶ Ἀμφίς δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν
 ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἑᾶ,
 μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
 5 κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
 λέγει

πῖνε παῖζε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῇ χρό-
 νος·

10 ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀπο-
 θάνῃ.

καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας δ
 βίον ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει
 πῖνεν φαγὲν καὶ πάντα τὰ ψυχᾷ δόμεν.

15 καὶ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἀλεξίς δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
 ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων· ἐγὼ
 γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα [γὰρ] τῆς μέσης
 καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακο-
 20 σίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
 τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξίω-
 θέντι σύνοιδα. οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστο- e
 φάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ
 ἀναγραφὰς ποιησάμενοι. ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 25 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα

τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ῥιδαίου πύλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.

30 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, [Σίκων,]
 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.
 τύρβαξε, Μανῆ. γαστροὺς οὐδὲν ἥδιον.

Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι·
 κὰν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
 νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονο-
 μίαν ἔστιν ὥς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον·

14. ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου 5
 μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπό-
 σιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτρίψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ
 καλὸς οὗτος ἐποποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδα-
 ναπάλλου τοῦ Ἀνακυνδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητότε-
 ρον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστο- 10
 τέλης ἔφη. ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ
 Χρύσιππος τάδε

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφους σὸν θυμὸν ἄεξε,
 τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασι- 15
 λεύσας.
 κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν
 ἔρωτι
 τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα
 λέλυνται. 20
 ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
 λήσεται. ἐκτῆσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα
 χρόσον.

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητὴς ἔφη
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε, 25
 εἵματά τ' ἐξημοιβά, λóετρα τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 καὶ ἄλλος δέ τις φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλήσιος
 ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε
 πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινεῖσαι
 τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν 30
 τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
 c μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην
 δυνάμενος εὐρεῖν, ἐν τεμένει καθίσας τινί,
 ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,
 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρου

5 ἑπρὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν τίνος φράσον
 ἔστιν ὃ νεὼς βέλτιστε (φησὶν) οὐτοσί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἑληνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δέ πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθα (ἔφη)

δύναίτο καταγαγεῖον ἐξευρεῖν τις οὗ

10 καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς
 Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ
 τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι
 Δωρίωνι τῷ αὐλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν

15 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τρίβωνα
 ἐσθίοι. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπογά-
 στρια, καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτὰ
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω. εἰπόντος δὲ πῶς; ἡδέως, ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 20 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δει-
 πνῶν ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη, ἐὰν
 βούλῃ ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσῃ σοι ἕτερον. σοί γε,
 ἔφη, ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός· οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας
 ὁ αὐλητής. λόγος γὰρ παλαιὸς ὥς ὅτι

25 ἀνδρὶ μὲν αὐλητῇρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 ἀλλ' ἅμα τῷ φυσῇν χά' νόος ἐκπέταται.

19. Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τάδε φησὶ
 περὶ αὐτοῦ Δωρίων ὁ ὀσοφάγος, τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγο-
 ράσαντος ἰχθύς, μαστιγῶν αὐτὸν ἐκέλευε τῶν ἀρί-
 30 στων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ δὲ παιδὸς ὀρφὸν
 καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγρον καὶ τοιούτους ἑτέρους
 καταριθμοῦντος, ἰχθύων σε, φησὶν, ἐκέλευον ὀνό-

αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἄρεται δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὄνειράτων.
 ψύξει σ' ὁ δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·
 ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πλῆς μόνα' 5
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης Κόδρος Κίμων.

16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως
 337 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυε σὸν θυμὸν ἄεξε,
 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι τοι οὔτις ὄνησις. 10
 καὶ γὰρ ἐγὼ κακὸς εἰμι φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων
 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ- 15
 λειπται.

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη
 πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστίν.

17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ δι-
 b δάσκαλον τὸν Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα, 20
 ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύε-
 σθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
 τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε
 ἢ χορὴ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
 ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν 25

ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δ' ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ
 ὀψολόγος Δωρίων ὡς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμε-
 νος; ὃν ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ
 c φίλιχθιν, συγγραφέα δὲ οὐ. ὡς μὲν οὖν κρουματο- 30
 ποιοῦ μνημονεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως
 ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μύλων

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλὰ φέρανόν τοι λέγω.

21. Ἀλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμ-
ωδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθὺς οὐκ ἐνῆν
οὔδενι φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.

ἐπ' αὖν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
εἰς τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας κα-
ταλέγων ἰχθύσι φησί

τὰς σηπίας δὲς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε,
Δωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.

τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόδος. παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεται; τίς τῶν φίλων;
οὔδεῖς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.

ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὔσιαν.

καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
ὃν ἂν ἴδῃ, τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέζεται.

καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρωδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὔτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.

ἀνδρῶν τ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

ματα λέγειν, οὐ θεῶν· ὁ αὐτὸς Δωρίων καταγελῶν
 τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυπλίου χειμῶνος ἔφασκεν ἐν
 κακκίαβα ξεύσῃ μείζονα ἑορακέναι χειμῶνα. Ἀριστό-
 δημοσ δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 φησὶ Δωρίωνος τοῦ κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὅν- 5
 τος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυ-
 τίον. καὶ ὅς, οὐδέν, ἔφη, πλεῖον καταράσομαι τῷ
 κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ σανδάλιον. ὅτι δ' ἦν ὁ
 Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία διαβόητος φανερόν ἐξ
 ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ 10
 δράματι

οὐκ ἄλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔσται Δωρίων
 ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφουσητῆς.

20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε
 περὶ ἰχθύων, ἅπερ Χαιμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρα- 15
 κλεώτης ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι
 λέγων ὧδε τὸν Λᾶσόν φησι τὸν ὠμὸν ἰχθὺν ὁπτόν
 εἶναι φάσκειν· θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν
 λέγειν ὥς ὃ ἔστιν ἀκούσαι, τοῦτο ἔστιν ἀκουστόν, καὶ
 ὃ ἔστι νοῆσαι, τοῦτό ἐστι νοητόν· ὡσαύτως οὖν καὶ 20
 ὃ ἔστιν ἰδεῖν, τοῦτο εἶναι ὁπτόν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸν
 ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὁπτόν αὐτὸν εἶναι. καὶ παίζων δέ
 ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφείλετο καὶ λαβὼν
 ἔδωκε τινι τῶν παρεστώτων. ὀρκίζοντος δὲ ὥμοσε
 μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλῳ συνειδέναι λα- 25
 βόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτὸς ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν
 ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὗτ' αὐτὸς ἔλαβεν οὗτ'
 ἄλλον ἔχοντ' οἶδεν· εἰλήφει μὲν γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχε δὲ
 αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπίχαρμος παίζει, ὥσπερ ἐν
 Λόγῳ καὶ Λογίνῃ

ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε Πέλοπι φέρανον ἐστιῶν.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὧ τᾶν, ὁ γέρανος.

ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύνχοις τισίν.
πρὸ τούτων δ' ἦν ἑραστής αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ
5 φίλιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμο- f
κλῆς ἐν Πολυπράγμονι

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω

ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
10 ἐλάλει. συνιείς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς, τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 340

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
15 ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Β. τὰς μὲν οὖν τῶν ὁμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἐπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν. b

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κἂν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
20 τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρίᾳ οὕτως

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦτον, εἰ φιλεῖς τί με,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

25 Β. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ ἱαμβεῖα φέρεται κἂν τῇ ἐπιγραφομένῃ εἰς τὸ c
φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ

30 ξένους ἐτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἐγχελυσ,¹

ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ

πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἄδρὸς γὰρ ἐστίν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται,
 ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὠρηκυῖα γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
 χωρὶς Θεανοῦ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.

5

22. πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκωμώδηκεν ὥς ἐσπουδακότα περὶ κι-
 θαρῶδους καὶ κιθαριστὰς ὥραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε
 'Μισγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολ- 10
 λυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κάγαθός, καὶ οὐδα-
 μῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο
 δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεί τινας εἰωθὼς ἔχειν
 περὶ αὐτὸν κιθαρῶδους ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω
 οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν 15
 ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῦ φησὶν
 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
 ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

"Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι

20

τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῶδός εἰμ' ἐγώ.

d 23. Πυθιονίκην δὲ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ
 ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
 ὥς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν "Ἄνυτος δ' ὁ παχὺς πρὸς
 Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ τί. καλεῖ γὰρ αὐτόν, 25
 ὥς φασιν, ὁπότεαν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους
 ξενίσῃ μεγάλ' ἠδομένη.' καὶ πάλιν

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,

καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις

λεβῶν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἅπληστός ἐστι γάρ.

30

e ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας

αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει

Ἄγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυ-
 πραγμουῶντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους ἔψει;
 ὄρνιν δ' ἔψων ποτὲ ὁ Ἀνταγόρας οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι
 εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε οἱ παῖδες
 5 τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύδους δ' εἰπόντος ὅτι
 ἢ μήτηρ τηρήσει, ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ ὀρνίθειον 341
 ζωμὸν πιστεύσω; καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς
 ζωγράφος φίλιχθυσ ὢν, ὥς ἱστορεῖ Πολέμων, ἐπὶ
 τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὥς καὶ τοὺς περὶ τὴν
 10 Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν γράψαι.

26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμ-
 βοποιουῦ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει
 ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον,
 τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν, γεγονέναι
 15 ὀψοφάγον. εἶτα πουλύποδα πηχῶν δυοῖν b
 ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι,
 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
 πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἀλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἱατροῦ τινὸς
 20 πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φανύλως πάνυ
 ὀρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν, εἴ τί σοι
 ἀνοικονόμητόν ἐστι, διατρίβου ταχύ,
 Φιλόξεν'· ἀποθανεῖ γὰρ ὥρας ἐβδόμης.
 κακείνος εἶπε, τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, c
 25 ἱατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι.
 τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
 ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους,
 οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἑμαυτοῦ συντροφείοις
 Μούσαις... Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
 30 ταῦθ' αἰ διαθῆναι διασαφούσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
 ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα
 οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ,

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ

ἥττον τ' ἀποσταίην ἂν ὦν προειλόμεν

ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον.

d Εὐβούλος δ' ἐν Ἀνασῶζομένοις

ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι

μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν

δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων

ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μὴδὲ ἓν.

Θεόφιλος δὲ ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν 10
λόγοις ψυχρόν·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .

. . . ἐγγέλειον παρατέθηκε. τῷ πατρὶ

e τευθὶς ἦν χρηστή. πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς

κάραβον;

15

ψυχρός ἐστιν, ἀπαγε, φησί· δητόρων οὐ γεύο-
μαι.

Φιλήμονος δὲ Μετιόντι εἰπόντος

Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου,

ὥς εἶδεν αὐτόν, χαῖρε πάππα φίλτατε

εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.

20

Ἡρόδικος δ' ὁ κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν
Ἀγύρριον.

25. γεγόνασι δὲ καὶ οἷδε ὁψοφάγοι. Ἀνταγόρας 25

f μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἶα τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἰχθύν,

ἀλλὰ λουῖσαι, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος. ἐν δὲ στρατο-

πέδῳ ἔφοντι, φησὶν, αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ πε-

ριεζωσμένῳ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς παραστάς, ἄρά γε,

εἶπεν, ὦ Ἀνταγόρα, τὸν Ὀμηρον οἶει τὰς τοῦ Ἀγα- 30

μέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἔφοντα; κα-

κεῖνον οὐ φαύλως λόγος εἶπεῖν, σὺ δὲ οἶει, φησί, τὸν

d καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών,
 ἵν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τὰμαντοῦ κάτω,
 τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.

κὰν ἄλλω δὲ μέρει φησί

Φιλόξενός ποθ', ὥς λέγουσ', ὁ Κυθήριος 5
 ἠϋξάτο τριῶν ἔχειν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησὶν, ὅτι πλείστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἡδονὴν ποιῇ.

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὦμὸν πουλύποδα καταφα-
 γῶν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρος ἀπέθανε. περὶ δὲ 10
 τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται τὸν Αἵτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς

φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δηλίῳ, διηγούμενος τοὺς 15
 f παρὰ Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως
 Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.

B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.

A. καὶ Μοιροκλῆς εἶληφε χρυσίου πολύ.

B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων. 20

A. εἶληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.

B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.

A. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.

342 B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ,
 ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους. 25

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησι

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,

ὃς ἡπίαις φωναῖσιν ἔμφορος λόγου

κόμποις παφλάζων ἡπίοις πυκνώμασιν

πρὸς πᾶν . . . δύσας ἔχει 30

μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ

ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ ὁ
 Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ
 ἄλλον δ' ἰχθύν

μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις

5 ἥκει κομίσας

γλαυκός τις ἐν πόντῳ γαλεοὺς

σίτον ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν

ἀγάπημα φέρω κατ' ὤμων.

τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;

10 πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,

ἢ τῆς ἀγρίας

ἄλμης νάμασι σῶμα λιπάνας

πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;

ἔφα τις ὡς [ἐν] ἄλμῃ

15 θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φί- c
 λανλος.

βοᾶς δ' ὄνειδος ἰδιον, ὃ Καλλία,

εἰ σὺ μὲν ἀμφί τε σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλει,

τοῦδ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος οὐ γέυει χαρίεντος ὄψου.

20 τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ τα-
 ρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιούντος. καὶ ὁ Ἑρμιππος
 δὲ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
 ἑωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τοὺς περιπά-
 τους ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

25 28. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλῃ
 τὸν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγενῆσθαι. καὶ Μά-
 των δ' ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτ' Ἀν- d
 τιφάνης ἐν Κιθαρωδῷ, οὗ ἡ ἀρχὴ οὐ ψεῦδος οὐδὲν
 φησιν,

30 ὀφθαλμὸν ὥρουττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίοντα,
e καὶ ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
δεινοὶ ἴδασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, 5
ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν.

29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖ-
ται ὁσοφάγων ἐν τούτοις

Εὐθυνοσ δ' ἔχων

σανθάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένους 10
ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες παλαιοὶ ὁσοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι, 15
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιαδί,
ὥς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν
tῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινας
343 ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα, 20
ὅψου δὲ [δεῦρο] μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.

τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων ἐστί; δεῖ
νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἀλιέας, καὶ Διογείτων νῆ Δία 25
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὥς αὐτὸν φέρειν,
κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν.
γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν.

b Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις 30

Φοινικίδης δ' ὥς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα νηρείων τέκνων,

ἐπίσχετ' ὀργῇ χειρὰς ἡρεθισμένος·
 τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
 5 ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν ἂν λάβοι.

30. τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς c
 τραγωδίας ποιητής. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία. κωμω-
 δοῦσι δ' αὐτὸν ἐπ' ὀψοφαγία Λεύκων ἐν Φράτερσιν,
 Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. ἐν
 10 δὲ τοῖς Ἰχθύσιν Ἀρχιππος τῷ δράματι ὥς ὀψοφάγον
 δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.
 ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ σωκρατικὸς ὀψοφάγος
 ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός ποτε ὀνειδιζόμενος ἐπὶ
 τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὥς φησι Σωτίων καὶ Ἠγήσανδρος.
 15 γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός· Ἀρίστιππος, Πλάτωνος d
 ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἡγόρασε,
 δυοῖν ὀβολοῖν ἔφησεν ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος
 εἰπόντος ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν ἡγόρασα τοσούτου, ὁρᾷς
 οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων, ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ
 20 σὺ φιλάργυρος. Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐλητρίδι ἢ Λι-
 δύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγία κωμωδῶν
 φησὶν

ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναικα τὴν ὄψιν καλήν,
 25 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔργχελυν.

31. Δημοσθένης δὲ ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ e
 ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἡγόρα-
 ξεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λαιδορεῖ. Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὥς φησιν Ἠγήσανδρος, πυθομένου
 30 τινὸς αὐτοῦ πότερος χρησιότερος ἰχθύς, γόγγρος ἢ
 λάβραξ, ὃ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός. ὀψοφάγος δ'
 ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν

Σάμιός φησι Λυγκεύς· καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ τινων
 σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν, ἐρομένων τε ἐκείνων τί
 ἂν ἥδιστα φάγοι, ὃ Ἄλεξις, σπερμολόγους, ἔφη, πε-
 φρυγμένους.

5 33. Νότιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιὸν [ὄν] Ἑρ-
 μιππος ἐν ταῖς Μοῖραις φησὶν

εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοι- d
 ὄνδε μάχεσθαι,

καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευ-
 ρὸν ὕειον,

10 τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν
 δὲ Νότιππον ἐν' ὄντα.

εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελο-
 πόννησον ἅπασαν.

15 ὅτι δὲ οὗτος ἦν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τηλε-
 κλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Μυνηίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκρι-
 τῆς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψο-
 φάγος οὕτως

ὁδὶ μὲν ἀναγυράσιος ὀρφῶς ἐστί σοι. e

20 B. οἶδ', ᾧ φίλος Μυνηίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
 A. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμω-
 δοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις.
 Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ

25 Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν

ψῆφος δύναται φλεγυρᾶ

δείπνου φίλων ἀπείργειν,

ἐπιφέρει

νῦν δ' αὖτις ἐρυγγάνει·

30 βρύνει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν,

τρίγλῃ δὲ καὶ μάχοιτο. f

μαθητῆς οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίω
 βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς,
 f γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τοῦπίγραμμα

τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑσιπύλην ὑπεκρίνατο
 μή με Δεοντῆος τραγικοῦ κιναρρηφάγου ἦθος
 λεύσσω· Ὑσιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.

ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὥδε
 γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσαστο.

νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα

344 χήρωσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενον. 10

32. Φόρουσκον δὲ φησιν Ἠγήσανδρος τὸν ἰχθυο-
 φάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν τοῦ ἰχθύος,
 ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
 καὶ ὅλον τὸν ἰχθύν ἀναλῶσαι. Βίων δὲ προαρπάσαν- 15
 τός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
 δαψιλῶς φαγὼν ἐπεῖπεν

Ἰνὼ δὲ τὰπὶ θάτερον ἐξειργάζετο.

b Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διο-
 κλεῖ τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδείπνον 20
 πάλιν ὀψοφάγει κλαίων ἅμα, παῦσαι, φησί, κλαίων,
 ὦ πόνηρε· οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις. τοῦ
 δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφα-
 γίαν, ἐπειδὴ θεομόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθύν ἔφησε
 τὸν οὐρανὸν κατακεκαῦσθαι, λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, 25
 ὁ Θεόκριτος, σοὶ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔση
 τρία τὰ μέγιστα ἡφανικῶς, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ
 c οὐρανόν. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν
 τινα ἀναγράφων φησὶν οὕτως· Τέχνων ὁ παλαιὸς ἀν-
 λητής, Χάρμου τοῦ ἀνλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ 30
 φίλιχθυσ) ἀποπυριδᾶς ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήριξεν
 αὐτῷ. καὶ Ἀλεξίς δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὥς ὁ

συνέξῃ ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ d
 Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ, μεγάλου τινὸς κατὰ
 τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρε-
 σκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος
 5 οἶος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, τί
 οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἶει πάσχειν, εἰ σὺ μίαν
 ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὀψοφαγίαν; Ἴστρος δέ
 φησι Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελάου τέσσαρας
 μῶας ἐφ' ἡμέρα λαμβάνοντα, ταύτας καταναλίσκειν
 10 εἰς ὀψοφαγίαν γενόμενον ὀψοφάγον. οὐκ ἄγνωσθαι δὲ
 καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν Κλέαρχος μνημο-
 νεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν φάσκων Ψαμμίτιχον τὸν Αἰ- e
 γυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς
 πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὐρεῖν· καὶ ἄλλους δὲ
 15 ἀδίφους ἀσκήσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Αἰβύῃ
 ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. οἶδα δὲ καὶ τοὺς
 περὶ Μόσσυνον τῆς Θράκης βοῦς, οἳ ἰχθῦς ἐσθίουσι,
 παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης
 δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεῖς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδω-
 20 κόσι, τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινήν εἶναι, τοὺς δ'
 ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων.

36. εἰρήται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ὃ ἑταῖροι, καὶ τὸ f
 ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

25 Κηφισόδωρος Ἵρι

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῇ.

ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
 θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ
 30 τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.
 πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
 ἔπειτ' ἐπὰν ἡ καθαρὰ τὰσθητήρια,

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται

Φαίδων δέ τε φνικίδ' ἐνείκαι

χορδάς θ' ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

Ἄγριδος δ' ἐν τούτοις

5

ἐφθός ὁ κάλλιχθους· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,

345 ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγρις ὁ τῶν λοπάδων.

γίγνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὁ βούλεται. ἀλλ' ἀπό-
κλειε . . .

ἦξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὥς Ζεὺς

10

χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίον λοπάδα.

καὶ γυναικα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

b ἔσθῃ μόνῃ. δραχμῆς ἔστιν ὁ γόγγρος ἅπας.

15

θῆς μόνον ἢ ζώνην ἢ ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον·

σύσσημον. τὸ δ' ὄρα·ν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρῃ σὺ Μέδουσα· ἑλιθούμεθα πάντα πάλαι
που

οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

20

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημο-
νεύμασιν Εὐφράνορά φησι τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα

c ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν ἰχθύος τέμα-
χος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι, ἱερόσυλος ὁ θάνατος.

Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος, ὀψοφάγος δὲ καὶ

25

οὗτος, γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενός, ὁ

μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δημύλος ἐπὶ

τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο φωνῶν,

ἄφες καὶ ἀφήσω. ἐν δείπνῳ δὲ ποτε καλῆς λοπάδος

ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὴν

30

μόνός καταφάγῃ ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν. Ζήνων δ' ὁ

Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν ὀψοφάγον, ᾧ

οὐκ ἂν διαμάρτοισι. ἔψε καὶ γένου πικνὰ.
 ἄλλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδεῖται τινος
 ἐτέρου· πάλιν γένου σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ἦ.
 ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἀρμόσῃ.
 εἶθ' ὁπότεν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,
 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος.

πρὸς τοῦτοις τοῖς ὀσοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
 τὸν παρ' Ἡλείοις τιμώμενον ὀσοφάγον Ἀπόλλωνα.
 μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
 ἐπιστολῇ. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι γραφὴν
 ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ.
 Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου· ἐν ᾗ Ποσειδῶν
 πεποιήται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι, ὥς
 ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀργῇ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου.

37. καὶ τοσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ αὐ- 15
 τὸς ὑμῖν προσοψωνήσας, οὐκ ὀσοφαγήσων, παρῆλθον,
 διὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν, ἕτερον ἐξ
 ἐτέρων αἰὲ παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ
 Ταρσεὺς ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαι- 20
 μονίας λέγεσθαι φησι πρὸς τινων ὅτι Γάτις ἡ τῶν
 Σύρων βασίλισσα οὕτως ἦν ὀσοφάγος ὥστε κηρῶν
 ἄτερ Γάτιδος μηδὲνα ἰχθὺν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ
 τοὺς πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀτεργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων
 δὲ ἀπέχεσθαι. Μνασέας δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας 25
 φησὶν οὕτως· ἐμοὶ μὲν ἡ Ἀτεργάτις δοκεῖ χαλεπὴ βα-
 σίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστατη-
 κέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθὺν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν, διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ τὸ
 βρῶμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὶ 30
 εὐξωνται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνατι-
 θέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθι-

νοὺς ἰχθυῖς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν
προελθὼν πάλιν φησὶν ἡ δέ γε Ἀτεργάτις, ὥσπερ
5 Ἐάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόξου τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα
κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκά-
λωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων
κατεβρώθη.

38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες f
10 παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ
κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ Γηρυνόῳ σκευάζεσθαι ἐν
τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων

τούτῳ δ' ὁπότεν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
15 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπὰς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.

καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης
Σίνδους Λυκίους Μυγδονιώτας
20 Κραναοὺς Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπότεν βασιλεὺς ἔψη
τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὅρος
τούσδ' ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
25 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ξεύγῃ προσάγειν
μηνῶν ὅκτῳ συνεχῶς ἑκατόν.

περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
30 περιαγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκάειν
Λυκίων πρυτάνεις. B. ψυχρὸν τουτί.
παύου φρυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων.

αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὀμήρου
μεγάλων δειπνῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ Αἰ-
σχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος
ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνον
5 τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομίζεται τὴν ἴ-
προσέκουσαν τιμὴν.

40. πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται ἅπερ εἶπε
Στρατόνικος ὁ κιθαριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κι-
θαρωδόν; Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φη-
10 σιν ὡς ὁ Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν, ὄντα
τῷ μὲν μεγέθει μέγαν τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάτ-
τονα τοῦ σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις
ἐστίν, εἶπεν 'οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς', ἀνισσόμενος 348
ὅτι πρῶτον μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἰθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς
15 τούτοις μέγας μὲν ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεό-
φραστος δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου λεχθῆναι μὲν φησι
τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμ-
μύκαν τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν 'οὐ-
δεὶς μέγας σαπρὸς ἰχθύς.' Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ναξίῳ
20 πολιτείᾳ περὶ τῆς παροιμίας οὕτω γράφει 'τῶν παρὰ
Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ὥκουν, οἱ δὲ b
ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τινι τῶν
κωμῶν, ἣ ὄνομα ἦν Ληστάδαι, Τελεσταγόρας ὥκει,
πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος
25 παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασιν καὶ τοῖς καθ'
ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πό-
λεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς
πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεστα-
γόρα δοῦναι ἢ τοσοῦτον ἀποδόσθαι. νεανίσκοι οὖν
30 τινὲς ὠνούμενοι μέγαν ἰχθύν, εἰπόντος τοῦ ἀλιέως c
τὰ αὐτά, λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν, ὑποπιόν-
τες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελε-

σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσης.

οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἶρηκεν ὁ Ἑφιππος
 c καὶν Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις
 ὑποτέτακται

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ξῆ
 θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
 οὐ γιννώσκων ψήφων ἀριθμούς,
 σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

5

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἑφιππος εἶρηκεν
 ὦρα σοι ζητεῖν, ᾧ καλὸς Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν 10
 ἡμᾶς, καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἰ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαξε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.

σχολῇ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,
 κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθέα.

15

d 39. καὶ ὁ Κύνουλιος ἀνεβόησε, καὶ τίν' ἂν τῶν
 μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
 λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
 ἀθερινῶν καὶ εἰ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύ-
 διον, τὰ μεγάλα τεμάχῃ παραπεμπόμενος. καθάπερ 20
 γάρ

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
 (φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος)

ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
 ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
 καὶ κάρδαμ' ἐσκενασμένα,

25

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ
 e τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθί-
 ειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίου-
 τας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ 30
 χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλό-
 μενος τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς

σταγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαμβάνοντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις· καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο, προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος.⁷

d 41. οὐκ ἄκαιρον δὲ εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ αὐτός, ἐπειδὴ περ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατονίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο- κρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο- μένου τινὸς πόσους ἔχει μαθητὰς, ἔφη, σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα. εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους, στάς ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη, ἀκούετε ναοί. Μάχων δὲ αὐτοῦ e ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτὲ παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοώς, ὥς σπληνικοὺς εἶωθεν ἢ πόλις ποιεῖν ἐν τῷ βαλανείῳ· καταμαθὼν οὖν πλείονας γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας, διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἥνίκ' ἐξῆι πάλιν, τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . . καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται τά θ' ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας εὐθές, ἵνα μὴδ' ἥτισοῦν τοῖς ἐνδον ἢ στενοχωρία. ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτὲ

ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὅτῳ
διαλέξεθ' ἑτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.

5 ἦτησε μεῖζον. καὶ κυάθους πολλοὺς λαβών, 349

τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας, συντόμως
πιὼν καθεῦθε, τᾶλλ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.

ἐπὶ καῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
ἐτέρων κατὰ τύχην, ὥς ἔοικε, γνωρίμων,
10 ἕξινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.

προσπυνθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων αἰεὶ
οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο,
ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
ὥς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτουεν.

15 Στρατόνικος εἰς Ἀβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b

ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,

ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν

κεκτημένον κήρυκα, κηρύττοντά τε

ἕκαστον αὐτῶν ὅτε θέλοι νομηνιάν,

20 σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ

ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει

σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.

πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινὸς

25 τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἑξαπίνης περὶ τοὺς πόδας, c

τοῦτ' εἶπε, τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,

καὶ τῶν κολάκων πολὺ θᾶττον ἐπὶ δεῖπνον

τρέχω·

ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς

30 μὴ ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.

αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ

μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, εὐφήμει μέχρι

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας, Στρα-
 τόνικος, φησὶν, ὁ καθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων
 ἐκέλευεν αἰεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν, οὐχ
 ὅτι διψῶ, φησὶν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυζαντίῳ
 5 κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος εἶ, ἐν δὲ τοῖς 350
 λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν, ὃς ἂν
 καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄσαντα κιθαρωδόν,
 λήψεται χιλίας δραχμὰς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος
 τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φα-
 10 σηλίτας μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ
 τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὥς φη-
 σιν Ἡγήσανδρος, πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγ-
 χάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοὶ, Ἡλείους ἔφησεν. ἀνα-
 στήσας δὲ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε b
 15 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ
 τὰ στρογγύλα, τὰ νενεωλκημένα, εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ δ'
 ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὥς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν, ὅπου τὸ ἀδάπανον
 20 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι; γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν
 Ἡεῖοι, Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκη-
 νικοὺς. εἰ δὲ τις τούτων πλημμελοίῃ, μαστιγούσθω c
 25 ἄγομένας μαστιγώσεις, ὥς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ
 πρώτῳ περὶ τοῦ ἀστικοῦ ἀγῶνος. Πτολεμαίου δὲ τοῦ
 βασιλέως περὶ καθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομέ-
 νου φιλονεικότερον, ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ,
 σκῆπτρον, ἕτερον δὲ πλῆκτρον· ὥς φησι Καπίτων ὁ
 30 ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνη-
 μάτων. παρακληθεὶς δὲ ἀκοῦσαί ποτε κιθαρωδοῦ d
 μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη

σπείσαντες εὐξώμεσθ' ἄν, ἥσί, τοῖς θεοῖς.

Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας. 5

Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον, ὄντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
ὡς δ' αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 10
τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ,
σὺ γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;

ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
e Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον
ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ. 15
κᾶθ' ὁ Στρατόνικος, πρὸς θεῶν, μήτερ, φράσον
τί ἔσθ' ὃ βούλει, καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεί;
διηπόρησα, φησὶν, εἰ μήτηρ δέκα
σὲ μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,
πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν. 20

ἡ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσ' Ἀξιοθέα
γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
ἀπεψόφησε, κᾶτα τῷ σικνωνίῳ
f ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριψεν τύχη. 25

Στρατόνικος εἶπεν, οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.
ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα
ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν. 30

ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
ἀφνουῖς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη, 30
ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει . . .
ἄλλους κιθαρίζων . . .

λῶς, εἰ μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς
 Μιλήτου μιγάδων οἰκούντων, ὥς ἐώρα πάντα τοὺς
 τάφους ξενικοὺς ὄντας, ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα
 γὰρ οἱ ξένοι εἰκόασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐ-
 5 δείς. Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μου-
 σικῆς, μόνῳ δὴ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς
 λαλεῖν, ὅς γ', ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων
 εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζῆθου καλεῖς. Μα-
 κεδόνα δὲ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς
 10 ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων, εἰς Μακε-
 δονίαν, ἔφη.

44. πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φανύλῳ κεκοσμη-
 μένον ἰδὼν ἡρώον λαμπρῶς, ὥς ἐξῆλθε λελουμένος c
 κακῶς, οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πί-
 15 νακες· ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὥς σωθέντα
 ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας
 εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Πον-
 τικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἤκειν πόντου· ὥσπερ ἐκ τοῦ
 ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναί-
 20 οὺς καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν ἀνδρο-
 κόρινθον, καὶ τὸ Βυζάντιον μασχάλην τῆς Ἑλλάδος,
 τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κορινθίους, τοὺς δ' Ἀμ- d
 βρακιώτας μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὥς
 ἐξῆει τὰς πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί
 25 περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ
 πορνείου ἐξιὼν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύρῳ δεδεμένους
 δύο, ὥς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι συμ-
 πληρῶσαι. πρὸς δὲ ἀρμονικόν τινα κηπουρὸν ὄντα
 πρότερον ἀμφισβήτουντ' αὐτῷ περὶ ἀρμονίας ἔφη
 30 ἄρδοι τίς ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γινῶναι e
 κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, εἴαν κατακαλύψαν-

τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνέ-
νευσε.

καί τινος εἰπόντος τὸ ποῖον; ἔφη, κακῶς μὲν κιθαρί-
ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσεν. δοκοῦ δέ
ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἓνα τῶν πονη-
ρῶν, ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μὴ εἰσι, δο-
κοὶ εἰσίν.

43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρημένα
τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως. Στρα-
e τόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ὅτι 10
πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργολά-
βος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει ὃ δὲ αὐλήσει,
προσδεῖ γε, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός. εἰπόντος
δὲ τίνος; θεατοῦ, ἔφη, οἰκείου. ἐρομένου δέ τινος
ὅ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ 15
πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
τέλος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πρᾶττεσθαι
μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ' Ἀρ-
f μονίαν ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι 20
Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῦ χο-
ρόν, ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.
μάλιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύ-
ρου μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἷα τε δέκα
ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δ'
ἐν Ἰλῖῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰλιείοις, ἀεὶ, ἔφησεν, 25
351 Ἰλῖῳ κακὰ. Μυνηακοῦ δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς διαμ-
φισβητοῦντος, οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώτερον
τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἱατρὸν ἀπανθημε-
ρίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Αἶδου τοὺς θεραπευομένους.
ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γνωρίμων, ὥς εἶδεν ἐσπογ- 30
γισμένα τὰ ὑποδήματα καλῶς, συνηχθέσθη ὥς πρᾶτ-
τοντι κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι κα-

τες ἄγωσιν. εἶθ' ὥς ἦγον καὶ ἡρώτων, κατὰ τὸ καπηλεῖον, ἔφη. ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο, παρακατακείμενος, ἄνω, ἔφη, ὥς οἱ ἐρυγγάνοντες. τοῦ δὲ βαλανέως ἐν Καρδίᾳ ῥύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἄλμυρόν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστάς
 f ἀνέθηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας
 ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. 10
 ἄσαντος δέ τινος ἤρετο τίνος τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρκίνου, πολὺ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου. ἐν Μαρωνείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἄλέαν. ἐν Φασήλιδι δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως περὶ τοῦ ἀργυρίου· ἦν γὰρ νόμος πλείονος 15
 352 λούειν τοὺς ξένους· ὧ μισθόν, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με μικροῦ Φασηλίτην ἐποίησας. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα ἵνα λάβῃ τί, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη, αὕτη οὐ πόλις ἐστίν, ἀλλὰ μόλις. ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελ- 20
 θὼν ἡρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμῶντων, ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν· οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν. ἐτύγγανον δὲ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας δὲ τῆς Ὀδῆνος τῆς Τιμοθέου, εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη, ἔτικτε καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἡφίει φω- 25
 b νάς; Πολυῖδου δὲ σεμνυνομένου ὥς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Φιλωτᾶς, θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἄγνοεῖ ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους. πρὸς Ἀρείον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτόν, ψάλλ' ἐς κόρακας, ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς 30
 νακοδέσπην γεγεννημένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ καὶ κακόδαιμον ἔφη, νακόδαιμον ἔφη. τοὺς δὲ Ῥο-

δίους, ὁ αὐτὸς Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμο-
 πότας θεωρῶν ἔφη αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναί-
 οὺς. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων
 πόλιν, χρώματι μὲν [εἰς ἄσωτίαν] διαλάττειν ἐκείνων c
 5 ἡγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι δ' εἰς καταφέρειαν ἡδο-
 νῆς [τὴν πόλιν μνηστήρων] εἰκάζων.

46. ζηλωτῆς δὲ τῶν εὐτραπέλων λόγων τούτων
 ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ, ὥς
 φησιν Ἔφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων, φάσκων
 10 καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδα-
 κέναι. Φανίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ
 ποιητῶν Στρατόνικος (φησὶν) ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν
 πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτος εἰσε-
 νεγκεῖν, καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν ἁρμονικῶν ἔλαβε
 15 καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ γελοίῳ d
 οὐκ ἀπίθανος. φησὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν
 ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ Νικοκλέους τοῦ Κυ-
 πρίων βασιλέως φάρμακον πίνοντα, διὰ τὸ σκώπτειν
 αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυ-
 θρύλητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δη-
 μόκριτε, καὶ εἰ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις, ὥς καὶ
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων, τῆς ἀκριβείας,
 πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 25 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες, ἢ πῶς e
 κοιμῶνται, ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγρα-
 ψεν, ὥς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν θαύματα μω-
 ροῖς. φησὶ γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος, καὶ ὅτι ἡ
 30 πορφύρα καὶ ὁ κήρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύ-
 ραν ἔτη ἑξ, πόθεν αὐτῷ εἰδέναι; καὶ ὅτι ἐπὶ πλείστον
 χρόνον ἐν ὀχείᾳ γίνεται ἢ ἔχιδνα· καὶ ὅτι μέγιστόν

εἶναι δέ τινας καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς,
 τοὺς δὲ μέσους· ἀναιδεῖς δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτι-
 κούς, ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέ-
 σους βελτίστων ἡθῶν. μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζώων
 5 τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ'
 ἄλλα ζῶα ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν
 πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρηῆσθαι δὲ φησι τοῦτο
 καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ αἰγός. τῶν δὲ
 ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα. μαστοὺς δὲ d
 10 οὗτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας. δελφῖνα δὲ μόνον οὐκ
 ἔχειν χολήν. ἐνιοι δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ ἥπατι οὐκ
 ἔχουσι χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς ἔλοψ καὶ
 συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδών. ἡ δὲ
 αἰμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
 15 χολήν· ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτῖνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς
 ἐντέροις· ὁ δὲ αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοι-
 λίᾳ· περιστερὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδὼν οἱ μὲν πρὸς
 τοῖς ἐντέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ.

49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι καὶ τὰ ὀστρακό- e
 20 δερμα καὶ τὰ σελαχῶδη καὶ τὰ ἐντομα πλείονα χρόνον
 ὀχεύειν. δελφῖνα δὲ καὶ τινας τῶν ἰχθύων παρακα-
 τακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν μὲν δελφίνων
 βραδεῖαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ὁ
 λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ καὶ κοπτομένων
 25 αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπει. δελφίς δὲ
 ὀστᾶ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σελάχη καὶ
 χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δὲ ζώων τὰ μὲν εἶναι χερ-
 σαῖα, τὰ δὲ ἐνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. εἶναι δέ τινα
 καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην ἡμέραν ζῇν. f
 30 τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι, ὡς τὸν ποτάμιον ἵππον καὶ κρο-
 κόδειλον καὶ ἐνυδριν. πάντα τε τὰ ζῶα δύο ἡγεμόνας
 ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα δ' ἐναιμά

f ἔστιν ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνὰς, ἐλάχιστον δὲ ἡ
 τρυγών. πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ξῆ' ἔτη πέντε
 καὶ τριάκοντα, ἡ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα;
 βιῶναι φήσας τινὰ καὶ ἐβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ
 δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας αἱ κόνιδες γεν- 5
 νῶνται, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γί-
 νεται κάμπη, ἐξ ἧς βομβυλῖος, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος
 ὀνομαζόμενος. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησὶ
 μέχρι ἑτῶν ἕξ, τινὰς δὲ καὶ ἐπτά. οὐκ ὦφθαι δέ φη-
 353 σιν οὔτε μελίσσαν οὔτε κηφῆνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ 10
 εἶναι διιδεῖν πότερα αὐτῶν ἄρρηνα ἢ θήλεια. πόθεν
 δὲ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦσσαν μελισσῶν; αἰεὶ γὰρ αὐταὶ
 τὴν ἰσότητά τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι
 ἀλλ' ἀγείρουσαι καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι· οἱ δ' ἄν-
 15 θρωποι ἦσσαν μελισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως, ὥς
 ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν διετήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ
 μακροβιότητός φησιν ὅτι ὥπται τις μυῖα ἔτη ἕξ ἢ ἐπτά
 ζήσασα. τίς γὰρ τούτων ἡ ἀπόδειξις;

48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου κισσὸν ἀνα-
 φύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας ἀδυ- 20
 b νατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς
 θηρεύουσι, καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀρχέσπε-
 ρον. καὶ τὰς ιδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμ-
 φερεῖς εἶναι. τοῖς μὲν γὰρ γλανκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι,
 τοῖς δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δ' ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλ- 25
 μός, ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 λέγει· τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς
 ὀξύτητα μὲν ὥψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἡθῆ βελτί-
 στους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς
 c ὀφθαλμούς, τοὺς δὲ ἐντὸς, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς 30
 μὲν ἐντὸς ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δὲ ἐκτὸς κακοη-
 θεστάτους· οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς.

ἔστι, φησί, τῶν ζώων, ἢ ἄποδά ἐστιν ἢ δίποδα ἢ τε-
 τράποδα· ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας ἔχει πόδας
 ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι ση-
 μείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν δύο ποσὶ καὶ χερσὶ
 δύο, ὄρνις δὲ δύο ποσὶ καὶ δύο πτέρυξιν, ἔρχελυς καὶ 5
 354 γόγγρος δύο περυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν
 ζώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος· τὰ δὲ δοκεῖ,
 ὡς πίθηκος. οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πά-
 λιν τῶν ζώων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, 10
 βοῦς, τὰ δὲ ἀναρθρά ἐστιν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα,
 πλεύμονες. πολλὰ τε τῶν ζώων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν
 φαίνεται, οἶον τὰ φωλεύοντα. καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει,
 οὐκ ἀεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν 15
 b ὁ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπίκου-
 ρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν
 τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὥρμησε, καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἤλθεν· εἴτα 20
 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, πα-
 ραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὦν
 ἀφυῆς. καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλ-
 θεν. οἶδα δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἴρηκε κατ'
 c αὐτοῦ, οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος 25
 τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου,
 καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρος. ἐν
 δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν
 φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου
 πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμα- 30
 σθέντα δ' ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέ-
 σει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,

καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὲ γράμματα, ἅφ' ὧν ἐπὶ τὸ
 σοφιστεύειν ὀρμῆσαι. καὶ γὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλεῖς, d
 ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ
 τὸ ἤδη γαστρίζεσθαι. εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρα-
 5 σκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν
 λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς
 γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν), ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν
 Ἀλέξιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησί,
 καὶ μὴ παραθῶσι θερμά. τὰγαθὸν Πλάτων
 10 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις;
 τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κακεῖ κἀνθάδε.

οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον, τὸν συσχολάσαντα e
 μὲν Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμpton δὲ γε-
 νόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολε-
 15 μαίου, κηρίνων ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν
 ὀρνίθων, ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως, ὡς ψεύδει συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐ-
 στόχως ἀποφήνασθαι εἰπόντα οὐ τούτῳ συγκατατί-
 θεσθαι, ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύ-
 20 τας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν
 φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον f
 εἶναι, τὸ δ' εὐλογον ἄλλως ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν
 κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων
 περιενεχθήτω, ἵνα καὶ κατὰ τὴν ὅψιν πλανᾶσθαι du-
 25 νόμεθα, ἵνα μὴ πάντα λαλῶμεν.

51. Καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέ- 355
 λευσεν ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαρμακύνθου Ἀρι-
 σταγόρου ἢ Αὐρῶν Μεταγένους Ἰαμβεῖον

ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα
 30 λαλοῦμεν ἅπαντες.

καὶ γὰρ φημι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
 πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλοτί-

μου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
 Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
 νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησὶν ὅτι τῶν θαλασ-
 b σίων ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοι εἰσιν εὐφθαρτοὶ εὐχυλοὶ 5.
 σμηκτικοὶ κοῦφοι ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσ-
 φθαρτότεροι πολύτροφοι δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν
 πετραίων ὁ φυκὴν καὶ ἡ φυκὶς ἀπαλώτατα ἰχθύδια
 ὄντα ἄβρωμα καὶ εὐφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέρεκη τούτοις
 προσεικνύα κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ 10
 κωβιοὶ ἀναλογοῦσι τῇ πέρεκι· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ
 λευκοὶ ἀπαλοὶ εἰσιν ἄβρωμοι εὐχυλοὶ εὐπεπτοὶ· οἱ
 c δὲ χλωροὶ, καλοῦνται δὲ καυλῖναι, ξηροὶ εἰσι καὶ ἀλι-
 πεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεροι δὲ τῆς
 πέρεκς. ὁ δὲ σκάρος ἀπαλόσαρκος ψαθυρὸς γλυκὺς 15
 κοῦφος εὐπεπτος εὐανάδοτος εὐκοίλιος. τούτων δ'
 ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς
 θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας
 ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλουμένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος
 εὐκοίλιος εὐστόμαχος· ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ 20
 d σμῆχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐχυλος πολύχυλος γλίσχρος
 δύσφθαρτος πολύτροφος οὐρητικός. τὰ δὲ πρὸς τῇ
 κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα εὐπεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη
 δύσπεπτα βαρύτερα· ἀπαλώτερον δὲ τὸ οὐραῖον·
 φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς καὶ δύσπεπτος. 25
 αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. ἡ
 δὲ λιμναία ἔγγελυς τῆς θαλασσίας ἐστὶν εὐστομωτέρα
 καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀναλογεῖ ὁ
 χρούσοφρος. σκορπίοι δὲ οἱ πελάγιοι καὶ κίρροι τρο-
 e φιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν 30
 μεγάλων.

52. ὄσπαρος δὲ δριμύς ἀπαλόσαρκος ἄβρωμος
 εὐστόμαχος οὐρητικὸς οὐκ ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ
 δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος παραστύφουσα σκλη-
 ρόσαρκος δύσφθαρτος ἐφεκτικὴ κοιλίας, καὶ μάλιστα
 5 ἢ ἐξ ἀνθρώκων· ἢ δὲ ἀπὸ τηγάνου βαρεῖα καὶ δύσ-
 πεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκριτικὴ. συνόδους
 καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσί, διαφέρει δ' ὁ
 χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτάμιος, καλλιῶν δ' f
 ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος καλεῖται μὲν καὶ μῦς,
 10 βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρὸς, κιθάρου δ' ἐστὶ δυσ-
 πεπτότερος· δέρμα δὲ ἔχει εὐστομον. ῥαφὶς ἢ βε-
 λόνη, καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής, δύσπεπτος ὑγρὸς εὐ-
 κοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκὶς καὶ ἐρίτιμος,
 εὐανάδοτος. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θαλάσσιος
 15 καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὔτος δέ, φησί, καλεῖται
 καὶ ὀξύρυγχος· κορακίνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου. ἦτ- 356
 τῶν δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
 οὔτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη
 σκληρὰ ἄστομος. κρείσσων δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡ
 20 ἐν τῷ φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ καὶ λευ-
 κόν, ἔτι δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ὁ γούλλος ὅμοιος
 μὲν ἐστὶν ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρ-
 κότερος μὲν κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ
 κόραξ ἰέρακος σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ
 25 ἄγνος καλούμενος ἢ καὶ καλλιῶνυμος, βαρεῖς. βῶξ b
 δὲ ἐφθὸς εὐπεπτος, εὐανάδοτον ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοί-
 λιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθρώκων γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτε-
 ρος. βάκχος εὐχυλος πολύχυλος εὐτροφος. τράγος
 οὐκ εὐχυλος ἄπεπτος βρωμώδης. ψῆτται βούγλωσσοι
 30 εὐτροφοὶ καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀναλογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος.
 λευκίσκοι κέφαλοι κεστρεῖς μυξῖνοι χελλαῶνες ὅμοιοί
 εἰσι κατὰ τὴν προσφορὰν, τοῦ δὲ κεφάλου κατα-

δεέστερός ἐστιν ὁ κεστρεύς, ἥσων δὲ ὁ μυξίνος, τε-
λευταῖος ὁ χελλών.’

53. Ἐννὺς δὲ καὶ θύννος βαρεῖς καὶ πολύτρο-
φοι. ὁ δὲ καλούμενος ἀκαρνὰν γλυκὺς ἐστὶ καὶ παρα-
c στύφων, τρώφιμος δὲ καὶ εὐέγκριτος. ἡ δὲ ἀφύη βα- 5
ρεῖά ἐστι καὶ δύσπεπτος· ὧν ἡ λευκὴ καλεῖται κω-
βίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ
γένους ἐστί. τῶν δὲ σελαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης,
ὁ δὲ γαλεὸς κρεῖσσων ὁ ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ
ἀλωπεκίας ὁμοῖός ἐστι τῇ γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῳῷ, διὸ 10
καὶ τοῦνόματος ἔτυχε. καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστομος, ἡ δὲ
ἀστερία βατὶς ἀπαλωτέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος
δυσκοιλιώτερος καὶ βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσ-
d πεπτος οὔσα τὰ μὲν κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ
εὐστόμαχα ἔχει ἔτι δὲ εὐπεπτα, τὰ δ’ ἄλλα οὐ. κρεῖτ- 15
τονες δὲ εἰσὶν αἱ μικραί, καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψό-
μεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ τῶν σελαχίων οὔσα εὐπε-
πτὸς ἐστὶ καὶ κούφη· ἡ δὲ μεῖζων καὶ τροφιμωτέρα.
κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια φρυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη
καὶ δυσκατέργαστα, πλεοναζόμενά τε τὰς ὕψεις ἀμ- 20
βλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐφομένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὐστο-
μος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ’ εὐκοίλιος· ὁ δ’ ἀπ’ αὐτῆς χυλὸς
λεπτυντικός ἐστιν αἵματος καὶ κινητικὸς τῆς δι’ αἵμορ-
e ροῖδων ἐκκρίσεως. τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρώ-
φιμος, καὶ μᾶλλον ἢ μικρά· ἡ δὲ ἐφθὴ σκληροτέρα 25
ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος. ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν
ἀφροδισίοις, σκληρὸς δὲ ἐστὶ καὶ δύσπεπτος, ὁ δὲ
μεῖζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει δὲ καὶ κοιλίαν
ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον ἴστησιν. ἐμ-
φανίζει δὲ καὶ Ἀλεξίς ἐν Παμφίλῃ τοῦ πονλύποδος 30
τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει

ὧν νῦν φέρων πάρειμι, κήρυκας κτένας
 βολβούς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθύς θ' ἄδρους. f
 ἥ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίφ
 5 ὁμοίως εὐκοίλιος καὶ λεπτυντικὴ· ἥ δὲ μεῖζων συνο-
 δοντὶς καλεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ
 πηλαμύδι σκληρότερός ἐστιν. ἥ δὲ χελιδὼν ἡ τῷ
 πουλύπῳ ἔοικυῖα ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν
 ποιοῦν καὶ κινεῖν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· 357
 10 καὶ ὁ μεῖζων προσέοικε τῷ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκλη-
 ρότητα· τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὖστομα
 καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ κοσταὶ λεγόμενοι ταριχευθέντες
 εἰσὶ μέσοι. ξανθίας δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶ καὶ
 ἀπαλώτερος τοῦ ὀρκύνου· ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος
 15 εἶρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστών
 τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χροσό-
 φους καὶ γλαύκους καὶ φάγγους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
 20 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύν-
 νων σκόμβρων θυννίδων γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων
 συμβάλει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν
 μήτε καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκ-
 25 φερόμενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ
 καρχαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν
 ἰχθύων τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἡδεῖαν ἔχει (πίονα
 γὰρ ἐστὶ) βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ
 ταριχεύεσθαι δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχη-
 30 ρῶν βέλτιστα γένη ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅποιοι· c
 τήκεται γὰρ τὸ πιμελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα
 θαρτὰ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπί-

πει περιττώματα πολλά, πνευμάτων τε οὐκ ἔστι πε-
 ριποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς
 σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῇ
 ἡδονῇ [διαφέρει] ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ'
 5 ὅμοιόν ἐστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κί-
 χλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα
 μὲν ταῦτα ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν 358
 ἔχει πλείω. τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπα-
 κτικώτερα ταῦτ' ἐστὶν ἐκείνων, διὰ τὸ καὶ τὰς σάρ-
 10 κας ὑγροτέρας καὶ πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων.
 χορὴ δὲ εἰάν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν,
 ἔψοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης, ὀπτηθέντα γί-
 νεται τροφίμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως
 σκευασθέντα χορήσιμα.
 15 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ
 λίμναι συμβάλλουσιν, ἔτι δὲ τευάγῃ μεγάλα καὶ κόλ-
 ποι θαλάττης εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες
 εἰσὶν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ b
 ἐσθίεσθαι μὲν εἰσιν ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ
 20 τροφήν γίνονται χείρους. ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς
 κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις
 σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγές εἰσιν οἱ πλεί-
 ους. περὶ δὲ τοὺς ἀγχιβαθεῖς, ἐν οἷς μὴ λίαν ἐγκείται
 μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ τούτοις εἴ που καὶ πόλεις
 25 σύνεγγυς εἰσιν, ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὰ πλεῖστα γένη τῶν
 ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐ-
 πεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν τοῦ σώματος. δύσπε- c
 πτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θαλασσίων εἰσὶν οἱ μετ-
 εκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τε ποταμοὺς καὶ
 30 λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων
 ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι.
 τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτεν-

φυσιν τοῦ δέριματος, οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ
 βατίδες καὶ ῥῖναι. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ μὲν εὐθρυ-
 πτα, οὐκ εὐώδη δέ, καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν
 ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων
 τῶν ἐφομένων ἰχθύων. τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρουα. τὸ 5
 δὲ τῶν μαλακίων γένος, οἷα πουλυπόδων τε καὶ ση-
 πιῶν καὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον
 d ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφροδισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐ-
 τοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισια-
 σμῶν καιρὸς πνευματώδους προσδεῖται διαθέσεως. 10
 βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότη-
 τας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν γοῦν ἔστιν οἷας ἀφίησι πλυ-
 νόμενα. ταύτας οὖν ἡ ἔψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκὸς.
 μαλακῆς γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομέ-
 νης οἶονεὶ πλύσις τις αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα 15
 καταξηραίνει τὰς ὑγρότητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς
 e αὐτῶν φύσει σκληρὰς οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει·
 γίνεσθαι αὐτά·

55. ἄφύαι δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ
 τᾶλλα ὅσων συγκατεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα 20
 πάντα τὴν πέψιν φρυσώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδω-
 σιν ὑγράν. τῆς οὖν πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ
 τῶν μὲν σαρκῶν ἄραν ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάν-
 θης σχολῇ διαλυομένης· καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι κατ'
 αὐτὰς ἀκανθώδεις· ἐμποδισμὸς αὐτῶν ἐκατέρου γί- 25
 νεται περὶ τὴν κατεργασίαν, εἴτα φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς
 πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς τροφῆς συμβαίνουσι.
 f βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν ἄνω-
 μάως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλούμενα πετραῖα, κωβιοὶ
 καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ ὅμοια, τοῖς τε σώμα- 30
 σιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν, εὖογκα δ' ἐστὶ
 καὶ τροφίμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-

ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφανλίζων δὲ καὶ Ἐφιπ-
πος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί
παππία, βούλει δραμῶν

5 εἰς τὴν ἀγορὰν κᾶτ' ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί. 359

A. ἰχθυῖς φρονοῦντας, ὧ πάτερ, μή μοι βρέφη.

B. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὰργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

58. ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ

ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων

10 ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε

ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελεῶς·

ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δέσποτα.

A. μὴ πολυτελεῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια·

15 καὶν κάραβός τις ἢ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει

ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐρχελύδια

Θήβηθεν ἐνίot' ἔρχεται. τούτων λαβέ.

ἄλεκτρονόνιον, φάττιον, περδίκιον,

τοιαῦτα. δασύπους ἂν ἐσέλθῃ τις, φέρε.

20 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.

πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;

A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. B. τὸ μοσχίον

τὸ τῆς κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσ-

25 κολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμε-
νον νεανίσκον φησὶν

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,

μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,

μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι

30 μετριώτερ', ὧ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ

ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθυῖς μοι κάλει

ἰχθύδι· ὅψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει

όντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δὲ αὐτῶν βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες, οἳ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ἢ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψία.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὁψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον
 ἐγὼ περὶ τὴν ὁψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
 10 ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
 ὥς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
 τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυσ ὥς ὁ παρὰ τῷ
 αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δοῖμα τῶν Ἀγροί-
 15 κων ἐστὶν [ἐνὸς] διασκευή. φησὶ γάρ

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον
 ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
 Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
 χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενον,
 20 ὅψῳ τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε,
 ἰχθὺν τίν' ἠδέως φάγοις ἂν; Φ. εἰς ἀγρὸν
 ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
 καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἤρεσαν σφόδρα
 ἡμῖν ἅπασιν. A. εἴτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,
 25 τούτων φάγοις ἂν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἦ.
 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νερόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. A. τί φῆς ὧ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. ὧν ἂν ἄνθρωπος
 30 φάγοι

δηλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ.

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλ-
τατε Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ
μοι τίνι ἐννοία ὁ Ἐπιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη

τὸ μοςχίον

5

τὸ τῆς κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

ἐγὼ γὰρ οἶομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν.
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ
e δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ 10
ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κο-
λοφώνιον ἱαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν
ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ καὶ λέγοντα ταῦτα

ἐσθλοὶ κορώνῃ χίθρα πρόσδοτε κριθέων

τῇ παιδὶ τὰ πόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν,

15

ἢ τ' ἄρτον, ἢ τ' ἡμαιθον, ἢ ὅ τι τις χρήξει·

δότ' ὦγαθοί τι τῶν ἑκάστος ἐν χειρὶν

ἔχει κορώνῃ· χάλα λήψεται χόνδρον.

f φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ πάντα δαίνυσθαι.

ὁ νῦν ἄλλας δοὺς αὐτῇ κηρίον δώσει.

20

ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε. πλοῦτος ἤκουσεν . . .

καὶ τῇ κορώνῃ παρθένης φέροι σῦκα.

θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη,

κάφνειὸν ἄνδρα κῶνομαστὸν ἐξεύροι·

καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον ἐς χεῖρας,

25

καὶ μητρὶ κούρην ἐς τὰ γούνα κατθείη,

360 θάλος τρέφειν γυναιῖκα τοῖς κασιγνήτοις.

ἐγὼ δ', ὅκοι πόδες φέρουσιν, ἰφθίμους

ἀμείβομαι μούσαισι, πρὸς θύραις ἄδων

καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλεῦνα τῶν αἰτέω.

30

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησὶν

ἀλλ' ὦγαθοὶ πορεύεσθ' ὦν μυχρὸς πλουτεῖ.

δὸς ὦνα δός τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη.

νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούσῃ.

τοσαῦτ' αἰίδω. δός τι καὶ καταχρήσει.

κορωνιστὰ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ^b
⁵ ὥς φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα
 καλεῖται, ὥς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορω-
 νισταῖς.

60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
¹⁰ ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θεόγνις φησιν ἐν δευτέρῳ
 περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως· εἶδος δέ τι
 τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνε-
 ται τῷ βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ ^c
 τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι

¹⁵ ἦλθ' ἦλθε χελιδών,
 καλὰς ὥρας ἄγουσα,
 καλοὺς ἐνιαυτούς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά,
 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

²⁰ παλάθην σὺ προκύνκλει
 ἐκ πίονος οἴκου,
 οἴνου τε δέπαστρον,
 τυρῶν τε κᾶνυστρον·
 καὶ πυρῶν ἅ χελιδὼν

²⁵ καὶ λεκιθίταν
 οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
 εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες.
 ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θύπερ θυρον,
 ἢ τὰν γυναιῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
³⁰ μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νῦν οἴσομες. d
 ἂν δὲ φέρῃς τι, μέγα δὴ τι φέροις.

καταβαλὼν ἱερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύ-
 ταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν χρυσίον καὶ ἀργύριον. αἰσθό-
 μενος δὲ ὁ Ἰφίκλος διεκώλυσε. προσφέροντός τε τοῦ
 Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὃ
 5 τι κατὰ γαστροὺς αἴρωνται, ἀντισοφίζεται, πλοῖα ἀν-
 τοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσι, παραλύσας τὰ πηδάλια
 καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἰστία, ὁμόσαι φήσας πλοῖα
 παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες
 ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων κατῴρουσσον, ἐπι-
 10 σημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν' ὕστερόν ποτε ἀνέλων-
 ται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλειπον.
 ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας
 τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες.
 15 τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς
 τὰ περὶ ἰχθύων (φησὶ) καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἦδε-
 σαν ὁ Φάκας καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη
 δ' ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου
 διὰ τῆς τροφοῦ, ἐπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύς
 ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὕτη δὲ
 20 τοὺς κόρακας λευκάνασα ἀφῆκεν.

62. Κρεόφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὀρειοῖς οἱ τὴν
 Ἐφεσον (φησὶ) κτίζοντες πολλὰ ταλαιπωρηθέντες
 ἀπορίῃ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαντες ἐς θεοῦ ἡρώ- d
 τευν ὅκου τὸ πόλισμα θέωνται. ὃ δ' αὐτοῖσι ἔχρησε
 25 ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν τῇ ἂν ἰχθύς δείξῃ καὶ ὅς
 ἄγριος ὑπηγήσῃται. λέγεται ὢν ὅκου νῦν ἡ κρήνη
 ἐστὶ ἡ Ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἀλιέας
 ἀριστοποιέσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα
 σὺν ἀνθρακιῇ ἐσπεσέειν ἐς φορυτόν, καὶ ἀφθῆναι
 30 ὑπ' αὐτοῦ λόχμην ἐν τῇ ἔτυχε ὅς ἄγριος ἐών· ὃς ὑπὸ
 τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρεος ἐπὶ πολὺ,
 τὸ δὲ καλέεται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκοντισθεὶς ὅκου e

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι.

οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδιά.

τὸν δὲ ἀγερόν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.

5

61. ἐπεὶ δὲ ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι περὶ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὐίχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. e Ἐρξίας οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπὼν τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινικών φησὶν ὡς οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαΐαν καλουμένην, καὶ λιμένος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέρσφατον ἐν χρησμῷ τινι λελεγμένον ἔξειν τὴν χώραν, ἕως ἂν 15 κόρακες λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσσεσθαι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως διείπον. ὁ δ' Ἰφί- f κλος πυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινικών λόγια καὶ ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστεις πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρεον ἔδωκε τῷ Λάρκᾳ καὶ ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐκχεῖν εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ὠνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε 25 ταῦτα· ὁ δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας 361 γύψῳ ἀφῆκε. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ ἐπὶ τὸν κρατῆρα. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθύς εἶδεν, ὑπέλαβε τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐπεκηρουκεύσατο πρὸς τὸν Ἰφίκλον ὑπόσπονδος ὑπ- 30 ἐξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι.

λέβητες χάλκεοι,
 κρατῆρες, ὀδελοί. B. τοῖς γὰρ μὲν ὑπωδέλοις
 καὶ λωτε βαλλίζοντεσσι οὖσον χρῆμα εἶη.
 καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ c
 5 φησί 'κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλλιζον.' καὶ
 πάλιν 'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν.'
 ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι φησί
 καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὄρῳ
 πλῆθος προσιὸν ὥς τῶν καλῶν τε ἀγαθῶν
 10 ἐνθάδε συνόντων. B. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
 νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
 ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θοίματιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. d
 οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τούνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
 15 ἐξοίσω.

64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν, ὃ καὶ τῶν ὁμη-
 ρικῶν μεμνημένος τούτων
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε
 20 χρεῶν;
 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ'
 ἐστίν·
 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
 γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν
 τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀπο-
 25 χρέω.
 τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
 οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰ-
 λαπιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλο-
 μένων συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν
 30 ἕκαστον. καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος
 καὶ οἱ συνιόντες ἐρανισταὶ καὶ συνδιασῶνται. καλεῖ-

καὶ νῦν ἔστι ὁ τῆς Ἀθηναίης ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσι ἐν οἰκήσαντες τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κόρησσον, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἰδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι. 5

63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων, τότε ἑξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε βόμβος καὶ κυμβάλων ἦχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος f μετὰ ῥῳδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχε δὲ οὔσα ἑορτὴ τὰ παρίλια μὲν πάλαι καλούμενα νῦν δὲ ῥωμαῖα, τῇ 10 τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ. ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν Ρώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανός, ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο; 15 362 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἔστί. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, ᾧ λῶσθε, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσε; δέον εἰρηκέναι κωμάξουσιν, ἢ χορεύουσιν, ἢ τι ἄλλο τῶν 20 εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα πριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ ἑλληνικώτερον b ἀποδείξω σοὶ τὸ ὄνομα, ᾧ φιλεπιτιμητά. πάντας γὰρ 25 ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνωσ, στυγρὸν δ' ἀποφαίνειν κενώτερον λεβηρίδος. Ἐπίχαρμος, ᾧ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἔστι τῆς Σικελίας ἢ Ἰταλίας. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου 30 λέγοντες φασὶ καὶ τάδε

ται δὲ καὶ ὁ τῷ Διονύῳ παρεπόμενος ὄχλος θιάσος,
ὡς Εὐριπίδης φησὶν

ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον.

f καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιοὺς φασί. 5
τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζό-
μενα κατὰ τὴν λάφυριν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας 10
εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ
363 λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν
καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ μὲν
τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγῶν, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ
τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψι- 15
λῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δα-
πανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται. καὶ τοῦτο δὲ τοῦ
δαψιλοῦς ἔχεται· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θη-
ριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 20

b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἥ ἐστὶ
τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς αὖς δὴ
συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν
δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν μεθυμναῖον καὶ λυαῖον 25
καὶ εὖιον καὶ ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ
σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμό-
νιον ἱλεων ἡξίουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰὴ ἰή. ὅθεν
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἐπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον.

c ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἱλεων καὶ ἱλαρόν ἔλεγον δηλοῖ 30
Ἐπιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ
ἐταίρας δέ τινος λέγει

ἔπειτα δ' εἰσιόντ', ἔαν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως,
 ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
 ὥσπερ πολέμιος ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
 5 χανοῦσ' ὁμοίως· ἦσε, παρεμυθήσατο,
 ἐποίησέ θ' ἱλαρόν, εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν
 αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
 ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἐορτὰς διέταξαν.
 10 ὁρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς
 οὐχ οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστήσαι, χρήσιμον δὲ
 καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως
 ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς
 προθύσαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἔν'
 15 ἕκαστος ἡγούμενος ἠκύνει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς
 καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται.
 Ὅμηρος γοῦν φησὶν ἦλθε δ' Ἀθήνη ἱρῶν ἀντήσου- e
 σα.' καὶ ὁ Ποσειδῶν

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας
 20 ἀντιόων τάρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης.
 καὶ ὁ Ζεὺς

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα θεοί θ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 καὶ ἄνθρωπος δέ που παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ
 προαιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχη-
 25 μόνων ἢ καὶ πράττειν, ὥς καὶ Ἐπίχαρμος πού φησιν
 ἀλλὰ καὶ σιγῇν ἀγαθὸν ὅκα παρέουσι κάρρουνες. f
 ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν
 εἶναι τὰς ἐορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν
 οὔτε κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ
 30 δαίνυνθ' ἐξόμενοι, οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' ἐπεὶ
 ἔσπεισάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
 ἕκαστος.

66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν καὶ
 συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς
 364 οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδο-
 ροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, καλαβρίζουσι τοὺς οἰκέτας,
 ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ Ὀμήρου 5
 λέγοντες

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν
 Ἄρῃα,

ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν
 Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε 10
 Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε,

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θά-
 λειαν

b ἄχθου ὄρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἄνθρωπος τότε
 ῥέζει. 15

ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖ-
 νον.

νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίο-
 δον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων [καὶ μεγάλων 20
 Ἔργων] πεπαρωδῆται

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἄχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
 ὥς τι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.

c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, καὶ τίς εἶπε 25
 τῶν ξυμπινόντων ἥδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ
 θύων

τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθύς ἔλεξ' ἐλεγεῖα
 'μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 30
 μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδην'. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἴνοις

τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς
θυσίας καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς
Μένανδρος ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον

10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,

αὐλητριίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας

μενδαῖον ἐγγέλεις θάσον τυρὸν μέλι

μικροῦ ταλάντου, γίγνεται τὸ κατὰ λόγον, e

δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα

15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,

τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.

πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;

ἐγὼ μὲν οὖν ὧν γε θεὸς οὐκ εἶσα τὴν

ὁσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,

20 εἰ μὴ καθήριξέν τις ἅμα τὴν ἐγγελυν,

ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἰς τῶν συγγενῶν.

68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f
δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.

Ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί

25 νυνὶ τέ μοι

ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. B. μανθάνω.

ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ

αἰσθητικὴν γραῦν.

30 καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ

365

Λάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. A. πρόαγε. B. ποῖ;

A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὥς Φιλουμένην, παρ' ἧ

τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων

ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.

Β. πῶς συμβολάς; Α. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς

5 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ', ὥς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἠγήσανδρος, γράφει δ' οὕτως τὴν συμβολὴν τὴν εἰς τὰ συμ-
πόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι χῶν
καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν. e

10 69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἔταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαῦσαι τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἰχθυὺς ποτὲ γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυσικός

15 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε, ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἀλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

Θ

Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' 366
ὔδωρ

χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθεν περ ἔσονται

20 ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περινεχθέντων γὰρ κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεροὶ εἰσι, παρὰ τίνι κείται τὸ τακερόν; ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. καὶ σίναπυ δὲ τίς εἴρηκε τὸ νᾶπυ; ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίδι περιφε-
ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
25 γόμενον κωλεόν ἀρσενικῶς, καὶ οὐχ ὥς οἱ ἡμεδαποὶ

τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν. Β. ἥς ἐχθρὸς πιεῖν
 κνᾶθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα ;
 οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
 ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων
 ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως

5

συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
 ἐβάδιζεν ὥς πρὸς Ὠφελίαν.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
 b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς
 σπυρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἶρη- 10
 κεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φό-
 νου. φησὶ γὰρ ἐκείνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημέ-
 νον. καὶ Πλάτων δέ φησι τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιη-
 σαμένοις καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

15

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐ-
 δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
 τινα καὶ συναγώγισμα δεῖπνα, ὥς Ἀλεξίς ἐν Φιλο-
 κάλῳ ἢ Νύμφαις

c κατὰκεισο, κἀκείνας κάλει.

20

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμिनοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.

καὶ Ἐφιππος ἐν Γηρυόνη

καὶ συναγώγιμον

συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

25

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιμπρα-
 μένῃ

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

εἰθ' ἐξῆς ἔφη

30

d ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.

Ἀθηναῖοι μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με-
 b γαρίδι φησὶν ὀρύα, τυρίδιον, κωλεοί, σφονδύλοι,
 τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἓν.' καὶ ἐν Κύκλωπι

χορδαί τε ἄδὺν ναὶ μὰ Δία χῶ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὃ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 5
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὀρύαν
 καλῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἡδυσμένους ὀρῶ ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύνῳ τις
 ἄλλος κύων,

10

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ
 c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.

. . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σκιᾶς τρόπον.

B. πῶς εἶδος; A. οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει 15
 ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὀρῶ δὲ καὶ μετ' ὄξους ἀναμειγμένον γάρον. οἶδα δὲ
 ὅτι νῦν τινὲς τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατα-
 σκευάζονται ὀξύγαρον.

2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη, Ἀριστο- 20
 φάνης, ὃ οὗτος, ἐν Αἰμυνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ
 τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως

d Αἴμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.
 καὶ Φερεκράτης Κραπατάλοις

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. 25

σίνηπν δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν
 Θηριακοῖς οὕτως

ἥ μὲν καὶ σικύην χαλκήρεα ἥδ' σίνηπν.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς

σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπνος.

30

καὶ πάλιν

κάρδαμ' ἀνάρρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηπν.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾷ λέγοντα

καῖβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασεν, 367
καθὰ φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ ἑλληνισμοῦ. ἔστι δ'
5 ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων καὶ ἔχει οὕτως 'καῖβλεψε νᾶπυ.'
οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφν, ὅτι ἐστέρηται φύ-
σεως. ἀφνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη.
σίναπυ δὲ ὅτι σίνεταί τοὺς ὠπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὥς καὶ
10 τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι

κακόν· τὸ θυγάτριον δέ μου σεσινάπικεν

διὰ τῆς ξίνης.

15 ἄλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν
τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λόγων

καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;

B. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας.

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι τοσαῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζη-
20 τοῦντι συνεισευπορήσαμεν. σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνα-
σθαι δίκαιος εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἡ παροψὶς
κεῖται. ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου
καὶ εἰδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν c
Ἑορταῖς οὕτως

25 ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων
εἴρηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε

γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.

A. ἐργηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες

30 αὗται μόνον κρείττους πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ηταλλαβεῖν. οὐ γὰρ τινες παροψίδες

εἶδ' ἀντιβολῶ σε;

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρομένω

παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·

τοῦτον μαθαῖται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν

6 πρώτῳ Παιδείας. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἑποσῆγεν
 αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
 ματα. καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν b
 εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενον ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παρο-
 ψὶς κεῖται, καὶ οὐχ, ὥς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρεφθο-
 10 ρυίας λέξεως, ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ

νῆ τὸν Δί' . . . ὥσπερ αἱ παροψίδες

τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,

οὓς ὁ καλὸς οὗτος ἀξιοῖ τοῦ μηδενός.

Νικοφῶν Σειρῆσιν

15 ἄλλος μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ

πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ τοῦ τρόπου c

ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἑορταῖς

20 ὁπόθεν ἔσοιτο μάζα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον

ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὧ Συρατικῇ Οὐλπιανέ, καὶ

ἐμβαμματα λέγουσιν. ὥς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν

25 ἐμβαμματα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται. d

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολὶς

Αὐτολύνκῳ

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθύτου ῥίφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι ὁὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν. ἀπὸ δὲ

30 τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστίν, ὥς σνκέα σνκῆ, λεον-

τέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευ-

τέρῳ

κἄν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέ-
γων τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι

τὰ δ' ἀλλότρη' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίδιν·
βραχὺ γάρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ

5

πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ἀλλ' ἐγώ,
φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη
σιωπήσας·

10

e πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν
(κατὰ τὸν Πάριον Εὐήνων)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,

ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.

15

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὔ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ὃ φιλότης
f Μυρτίλε, προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον, Ἀντιφάνης
Βοιωτίῳ

20

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

ὥς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων

25

κόσμου βρύουσας, οὐκ ἔτ' εἰς ἐμὲ βλέπωνι.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

368 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἰθωνί σατυρικῶ

30

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

οἷμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν
e καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χνανμάτια
πετροόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς 5
κεφαλὰς τ' ἄρνων, κωλᾶς ἐρίφων.
Πλάτων Γρουψίν 'ἰχθῦς κωλᾶς φύσκα.' Ἀμειψίας
Κόννω

δίδοται μάλισθ' ἱερῶσυννα,
κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά. 10
Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ 'κωλῆν σαρκώδη, λαρόνας
ὕγρας.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις φησί

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον
f ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν, 15
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔς τ' ἂν ἀοιδάων ἧ κλέος ἑλλαδικῶν.

7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπι-
φερομένων ἡμεῖς ἐπισημανοῦμεθα τὰ μνήμης ἄξια.
καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰὲ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ 20
τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς πίπους τινὲς καλοῦσι, καὶ
χοίρων καὶ τῶν περισπονδάστων φασιανικῶν ὀρνί-
369 θων. περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι
καὶ περὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπόλλας ἐν τῷ περὶ 25
τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων
γαστέρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώ-
νιος ἐν ταῖς Γλώσσαις παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας ὀνο-
μάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ζακελτίδας.
'Αμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς κολοκύντας ζακελτίδας 30
καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων 'ῥα-
b φανὺς (φησὶ) γογγυλὺς ῥάφους ἀνάρρινον ὅμοια.' τὴν

δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π ψιλῶς
καλεῖ ῥάφυν. τούτοις δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἶ
μὴ ἢ νῦν προσαγορευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ
βουνιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα
5 γογγυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκαν-
δρος δ' ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει
γογγυλίδας· σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλως,
ὅφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι· c
βουνιάς ἄλλ' εἴσω ῥάφανος κείσθω λαθαρωκοί.
10 γογγυλίδος δισση γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσιν.
κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν οὕτως

κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάννυ.

15 Θεόφραστος δὲ γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ
εἰκοστῇ ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Δαλματίαν d
φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύτους καὶ ἀγρίους
20 σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρός ἡ γογ-
γυλὶς (φησὶ) λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ δοιμεῖα καὶ δύσπε-
πτος, ἔτι δὲ πνευματωτικὴ. κρείττων δὲ ἡ βουνιάς
καθέστηκε· γλυκυτέρα γάρ ἐστὶ καὶ πεπτικωτέρα
πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρόφιμος. ἡ δὲ ὀπω-
25 μένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται, περιττότερον
δὲ λεπτύνει· ταύτης μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Ἀγ-
κυλίωνι οὕτως

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ

30 λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς

ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἢ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν ὁ Δίφιλος.

9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε κα-
λουμένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης· 5
f τῇ δ' ἡδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν ἁλμυρίδα. φύεται
δ' ἐν Ἐρετρῷ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν
γίγνεται. ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ
τὴν οὐλότητα· ἐμφερῆς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ 10
τὴν ἄλλην πύκνωσιν. Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει
τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἡ μὲν ἐστὶν
οὐλόφυλλος ἡ δὲ ἀργία· Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι
κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ·
ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον 15
σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖαν
ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριά-
ζει· Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς
370 λείη μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀργιᾶς ἐμπίπτουσα
σπειρομένη, πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῆσιν 20
ἡ οὖλη, καὶ τύριος ὁ θαμνῆτις πετάλοισιν,
ἡ ἐπιφοινίσσουσα καὶ ἀνχηροῆσιν ὁμοίῃ
βατραχέῃ κύμη τε κακόχροος, ἡ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύνουσιν·
ἣν μάντιν λαχάνοισι παλαιογόνοι ἐνέπουσιν. 25
μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοῖς ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον
ὃ δ' ἐξολισθὼν ἐκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδῶρῃ 30
θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρυμάκου.
καὶ Ἀνάνιος δέ φησι

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων

ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσι 'ναὶ μὰ τὰς κράμβας'
ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσῃ 'ναὶ μὰ τὰν
5 κράμβαν.' Εὐπολις Βάπταις 'ναὶ μὰ τὴν κράμβην.'
ἐδόκει δὲ ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὅρκος. καὶ οὐ παράδοξον
εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὥμνουν, ὅποτε καὶ Ζήνων
ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ
τῆς κυνὸς ὅρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὥμνε τὴν
10 κάππαριν, ὡς Ἐμπεδὸς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν.

10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκνίαις κράμβη
παρεσκευάζετο ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν.
Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησίν

ἔπειτα πῶς

15 οὐ στέφανος οὐδεὶς ἔστι πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ρινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας
ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ χερρονησίτου τόμους,
ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαῖσμένην,
20 πιύγειν τε παχέων ἄρνιων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
χναύειν τε κοινῇ τευθίσιν σηπίδια,
πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις

οἷα δ' ἔστ' οἷσθ' ὦ γύναι,

[ἄρ]τοι σκόροδα τυρὸς πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἡδύσμασιν
30 ἄρνεα καταπεπασμέν', οὐδὲ θρυμματὶς
τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,

ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν' Ἀπλήστῳ

f ἥκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
 ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
 ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἑμοῖς βλίτοις 5
 [καὶ τοῖσι σοῖς] ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς
 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρα ἥδη δ' ἤψε χύτραν ῥαφάνων.
 Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς ὀνο-
 μάζων φησὶν ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί. 10

11. ΣΕΥΤΤΑΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος εὐ-
 371 χυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλιγο-
 σπερμότερον, καὶ καλεῖσθαι σικελικόν. ἡ δὲ σευτλίς
 ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρῳ δράματι ἐπιτιμᾷ τινι ὥς κα- 15
 κῶς λέγοντι καὶ τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν. Εὐδή-
 μος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι
 τεύτλων, σπαστὸν καυλωτὸν λευκὸν πάνδημον·
 τοῦτο δ' εἶναι τῇ χροᾷ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος
 τὸ σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης 20
 καὶ θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκζεστὸν δὲ καὶ λαμβ-
 b νόμενον μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ
 ἐλμίνθων φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν,
 τὸ δὲ μέλαν οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ
 τὰς ῥίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας. 25

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. οὗτος δριμύς ἐστι (φησὶν ὁ
 Δίφιλος) ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως,
 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρη-
 τικὸς, ἱκανῶς διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίδια· διὸ καὶ
 ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται. Νουμήνιος δ' ἐν 30
 Ἀλιευτικῷ φησί

φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις

χείματος ἥδ' ὁπότεαν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται, ο
αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ κανυλίδα δ' ἀγροιστῖν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησὶν

5 ἐν δέ τε καὶ μαράθου κανυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε
ῥίξαι

πετραίου, σὺν δ' αὐτοὺς ἐπανυχμῆεις σταφυλῖνος,
συρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα,
10 ἥδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

μνημονεύει τοῦ σταφυλῖνου καὶ Θεόφραστος. Φανίας
δ' ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν γράφει οὕτως 'κατὰ δὲ τὴν δ
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σῆψ καὶ τὸ
τοῦ σταφυλῖνου σπέρμα.' καὶ τῷ πρώτῳ δέ φησι
15 'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπέιληφε φύσιν ἄν-
νησον μάραθον σταφυλῖνος κανυκαλὶς κώνειον κόριον
σκιᾶς, ἣν ἔνιοι μνημόνον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευ-
σεν ὁ Νίκανδρος, προσάποδοτέον ὅτι καὶ Φανίας ἐν
τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως 'δρακόντιον,
20 ὃ ἔνιοι ἄρον ἄρωνία.' τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς
ἐν πρώτῳ Ὑγρινῶν ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρ- ο
τὸν καλούμενον, μέγας δ' ἐστὶ καὶ εὐανξὴς σταφυλῖ-
νος, εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλῖνου, καὶ μᾶλλον
θερμαντικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοι-
25 κονόμητον, ὥς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι
φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ
καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικὸν θρε-
πτικόν τε καὶ πνευματώδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρ-
30 τυτικῷ τὰ κεφαλῶτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας.
τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ
μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως f

οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

οἱ δὲ τὸ γήθιον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὗ
μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος 5
δραῆμα Δίδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθια τοῖς λε-
γομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας
λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρ-
μος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως

372 ἔν δὲ σκορόδιον καὶ δύο γαθυλλίδες.

10

καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ
τῶν δὲ γηθύων

ρίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
καὶ κιττήσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Αἰτωλῶν, γράφων 15
οὕτως· διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν θεο-
ξενίων, ὅς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ Αἰτωλῶν,
λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἐόρακά τε καὶ
αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ τῆς
b στρογγύλης ῥαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Αἰτωλῶν κύ- 20
ουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττήσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης·

14. ΚΟΛΟΚΤΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολο-
κυντῶν ἡμῖν περιενεχθεῖσιν πάντες ἐθαυμάζομεν,
νεαρὰς εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν 25
ἐν Ὠραῖς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς
καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις

Α. ὅψει δὲ χειμῶνος μέσου σικνουὺς βότρους ὁπώραν,
στεφάνους ἱῶν [κρίνων ῥόδων], κονιορτὸν ἐκτυ-
φλοῦντα.

30

c αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας ἀπίους σχαδόνας
ἐλάας

πῦον χόρια χελιδόνια τέττιγας ἐμβρύεια.

ὑρίχους δ' ἰδοὺς ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε
μύρτων·

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦ-
σιν.

ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἐστὶ τοῦνιαυ-
τοῦ.

B. μέγιστον εἶπας ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυ-
τοῦ

10 ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Γ. κακὸν μὲν οὖν
μέγιστον.

εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδα-
πανῶντο.

ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήνας ἀφειλόμην ἂν.

15 A. κᾶγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι θρῶ ταῦτα πλὴν
'Αθηνῶν.

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς δ
σέβουσιν.

Γ. ἀπέλανσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς ὥς σὺ φῆς.

20 A. τητί;

Γ. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ'
'Αθηνῶν.

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ ἰανουαρίῳ

ἐσθλίωντες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδο-

25 σαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δὲ οὔσαι τῶν συντεθει-

μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότην

ὀφαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Δαρήνσιος εἰ καὶ τὴν χρῆσιν

ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, 6

Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Γεωρ-

30 ρικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως, σικύας ὀνο-

μάξων τὰς κολοκύντας. οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὥς

πρότερον εἰρήκαμεν. λέγει δ' οὕτως

αὐτας μὴν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασιν εἴραις,
 ἥερι δὲ ξήρανον, ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
 χείμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύ-
 τρον

f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες· ἔνθα τε μέτρον 5
 ὅσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρίς.
 τῇ ἐνι μὲν σικύης ὄρμους βάλλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλα-
 κείσας,

οὐλοτέροις κανλοῖς τε μιγήμεναι εὐφραορίζη. 10

373 15. OPNEIΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κο-
 λοκύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ'
 εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Δηλία τὰ συγκοπτὰ λάχανα
 'κνίστ' ἢ στέμφυλα) ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ
 ὄρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνως ἢ συνήθεια καλεῖ 15
 τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερομένων πληθός· (καὶ
 Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ
 καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· καθάπερ τινὲς
 τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι μαλ-
 b λον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλέκτορας τοὺς ἄρρενας, 20
 τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου τοῦ
 εἰδικοῦ περὶ οὗ φησὶν ἢ συνήθεια ὄρνιθας ὠνήσα-
 σθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησὶν

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο. 25

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς ὄρνιθι λιγυρῇ. καὶ

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρησιν

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει
 αὐτῇ.

c Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς 30
 συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως· ἀλεκτροῦν τις

ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί, τὰς ὄρνιθας
ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὀρνίθια δ' εἶρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως ἄλλα
5 πάντ' ὀρνίθια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρ-
νιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δ
δράματι φησιν ὄρνιθα φοινικόπτερον καὶ πάλιν

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις

10 ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβεῖροις

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας ἐπὶ μὲν τοὺς ὄρ-
νιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι. Μένανδρος Διδύμαις
15 ὄρνις φέρων ἐλήλυθα. καὶ ἐξῆς ὄρνιθας ἀποστέλλει
φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι
πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον. ἀλλὰ καὶ Ἀλ- e
κμάν πού φησι

αὔσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

20 ὥστ' ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπόλις ἐν Δήμοις

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγενναῖν τέκνα,

ὄρνις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρ-
25 χαῖτοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει
Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος
ἀλεκτρούνορος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους
ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὥς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

30 Στράτις Ψυχασταῖς

αἱ δ' ἀλεκτρούνες ἅπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

Β. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορίς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης δ' ἡμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη. Κρατῖνος Ὁραῖς

ὥσπερ ὁ περσικὸς ὦραν πᾶσαν καναχῶν ὀλό-
φωνος ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρον ἡμᾶς
διεγείρει. οἱ δὲ Λωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν
διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ
τὴν εὐθείαν ἐκφέρει ἄλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.' καὶ
10 τὴν γενικὴν οἶδα δ' ὀρνίχων νόμῳ πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον οὕ-
τως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεὶ Ἀὐτομόλῳ

δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς ἐλευσίνοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα,
15 οὐχ ἐκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφη
τοῖς Ἀχαιοῖσιν, προδιδόμεν τ' ὦμνυέ με τὸν
δέλφακα.

καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἄρσενικῶς εἶρηκε τὸν
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπὼν
20 τοὺς μὲν ὀρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας f
ἡλιβάτους·

τοὺς δὲ πάνθηρας· ἄλλους ἀγρώστας λύκους
[καὶ] λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης
25 Ταγηνισταῖς

ἢ δέλφακος ὁπωρινῆς ἡτριάταν.

καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἐξεῖ μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν.

30 ἀλλ' αἰ τράφεν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλὰ. 375

καὶ Εὐπολὶς ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
ὥς ἐφεστὶν δέλφαξ.' κυρίως δ' αἰ θήλειαι οὕτως

καὶ τὰ μικρὰ ὀρνίθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ

ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους

καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ 5
 δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
 374 τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ
 εἴρηκε περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ
 περὶ κωμωδίας γράφων ὧδε Ἀναξανδρίδης διδά-
 σκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσηλθεν ἐφ' ἱπ- 10
 που καὶ ἀπήγγειλέ τι τῶν ἐκ τοῦ ἔσματος. ἦν δὲ τὴν
 ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
 ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ
 ἦθος ἐποίει τι τοιοῦτον περὶ τὰς κωμωδίας. ὅτε γὰρ
 b μὴ νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κα- 15
 τατεμεῖν, καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ
 πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκο-
 λαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. [λέγεται δ' εἶναι
 τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου.] θαυμάζω οὖν πῶς ὁ
 Τηρεὺς περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα 20
 τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ
 ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς

ἀλεκτρούνα τίκτουςαν ᾧ ἀπάγκαλα.

c καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω

25

ᾧ οὐκ ἐγγύς τέτοκεν ὥς ἀλεκτροῦν.

καὶ πάλιν

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούνων βία

ὑπηνέμια τίκτουςιν ᾧ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό- 30
 ματος διαφορᾶς φησί

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι. οὕτως δὲ αἱ μήτραι
καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.
περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζώου Κρατῖνός φησιν ἐν Ἀρ-
χιλόχοις

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

5

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησὶ τῶν δὲ σωῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφα-
κες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ ὀμη-
ρικὸν σαφὲς γίνεται

τά τε δμώεσσι πάρεστιν

10

χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν.

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρσενικῶς ἔφη
τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ. ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος,
ὥς φησιν Ἀνδροτίων, τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμ-
μάτων, μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον.
διὸ τὰ ἤδη τέλεια ἦσθιον. ἀτὰρ σιάλους γε σύας
μνηστῆρες ἔδουσιν. καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηναῖς
ἰέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ
κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶν φησὶν ὁ
Φιλόχορος νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι
αὐτοὺς τῶν ζώων, συναγαγεῖν βουλομένους καὶ πλη-
θῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι
τὴν θήλειαν, ὥς Ἰππῶναξ ἐν *

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγροῖης χοίρου.

καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις

25

τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ
τῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς Ἀσσον (φησὶν) ἐπιδη-
μήσαντί μοι οἱ Ἀσσιοὶ παρέστησαν χοῖρον ἔχοντα τὸ
μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεως πήχεων, ὅλον δ' ἄρτιον
πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χοιρᾷ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βα-
σιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ'

αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας.’

Αἰσχύλος δέ φησιν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ’ εὐθιλούμενον

τόνδ’ ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ

5 ὅψον γένοιτ’ ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

λευκός, τί δ’ οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος

ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

καὶ ἔτι

10 θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,

ἢ πολλά μ’ ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,

δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ’ ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. f

18. περὶ δὲ ὕων ὅτι ἱερὸν ἐστὶ τὸ ζῶον παρὰ

15 Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ Κυ-

ζίκου φησὶν οὕτως ὁ μὐθεύουσι ἐν Κρήτῃ γενέσθαι

τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης, ἐν τῇ καὶ ἀπόρ-

ρητος γίνεται θυσίη. λέγεται γὰρ ὡς ἄρα Διὶ θηλὴν 376

ἐπέσχε ὕς, καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεύσα τὸν

20 κνυζηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπαίστον τοῖσι παριοῦσι

ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο περίσσεπτον ἡγεῦν-

ται, καὶ ὕος (φησὶ) τῶν κρεῶν [οὐκ ἂν] δαΐσαιντο.

Πραῖσιοι δὲ καὶ ἱρὰ ῥέξουσιν ὕί, καὶ αὕτη προτελὴς

αὐτοῖσι θυσίη νενόμισται. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ

25 Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς. πε-

ταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιοὺς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν

Αἴθωνι σατυρικῷ λέγων οὕτως

πεταλίδων δέ τοι συῶν

μορφαῖς ταῖσδε πόλλ’ ἐπαίον.

30 πεταλίδας δ’ αὐτὰς εἴρηκε, μεταφέρων ἀπὸ τῶν

μόσχων. οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κερά-

των, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παραπλησίως δὲ τῷ

Ἀχαιῶ καὶ Ἑρατοσθένῃς ἐν Ἀντερινύι τοὺς σύας λα-
 ρινοὺς πρόσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν
 λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ
 λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων βόες
 δὲ λαρινεύονται), ἢ ἀπὸ τινος κώμης ἡπειρωτικῆς 5
 c Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτάς· Λαρίνος δ'
 οὗτος ἐκαλεῖτο.

19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτὲ καὶ δέλφακος, οὗ
 τὸ μὲν ἡμῖσιν κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον,
 τὸ δέ τι ἡμῖσιν ὥς ἂν ἐξ ὕδατος ἡψημένον τακερῶς, 10
 καὶ πάντων θανμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν,
 μέγα φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη, ἀλλὰ μὴν
 οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδεῖξαι ὅπου ἐγέ-
 νετο, ἢ πῶς αὐτοῦ ἡ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων
 ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρ- 15
 νίθια, ὑπογαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας
 d τόμους, καὶ τῶν ὧν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων γα-
 στέρας

αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας,
 καὶ τὰ ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ 20
 πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν
 αἰδοῦμαι τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἡδέως
 αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς Πά-
 ξαμος τῶν ἰσικίων μέμνηται, καὶ οὗ μοι φροντὶς ἀτ-
 τικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδείξατε πῶς τε ὁ χοῖ- 25
 ρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν ἐστὶν ὀπτός,
 e ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα. ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων,
 ὁ μάγειρος ἔφη, ἀλλ' ἢ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαι-
 δεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων, περὶ ὧν οἱ
 κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδιππος μὲν ἐν Χορευ- 30
 ούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητάς
 τάδε

20. μαθητὰ Λεύκων οἱ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκείος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι. τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
 5 ἀλαζονεία. τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν f
 ὅψει σχεδόν τι [πάντα] τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη
 φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχη δ' ἐστὶν λαγώς.
 10 ὁ μάγειρις ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσὶν,
 κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν, 377
 ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
 σαυτὸν παραβάλλης, καὶ πρὸς ἐκδαρεῖς ἄπει.
 15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
 καὶ τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων.
 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστὶν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θῦμα βοῦς·
 20 ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανής ὁ λαμβάνων· b
 τούτων γυναικὲς εἰς' ἱέρειαι τῇ θεῷ·
 κορύβαντες, ἀύλοι, παννυχίδες, ἀναστροφή.
 ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.
 25 καὶ περὶ ἐτέρου δὲ μαγείρου, ὄνομα δέ ἐστι Σεύθης,
 ὁ αὐτός φησι ποιητῆς οὕτως
 ἰδιώτης μέγας
 αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ὧ βέλτισθ', ὅτι c
 ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
 30 οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
 στρατηγὸς ἔστηκεν, τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
 πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.

κινεῖ γὰρ ἀθρόως οὗτος, εἰσελήλυθεν,
 ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
 τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
 ὄχλου τοιούτου ῥαχίαν ἡθροισμένην.

5

d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος
 ἀκούσατε οἷα παραινεῖ

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
 οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἄμεμάθηκας ποιεῖν.

ἐχθρὸς κεκινδύνευκας. οὐδεὶς εἶχέ σοι
 κωβιὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·

10

ὁ κέφαλος ἡλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
 ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,

Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
 μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς

15

e εἶναι δίκαιον· οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν,

εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
 ἐμὸς εἰ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.

ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος

ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι

20

νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,

ἀπόλωλας. εἴσω, πάραγε· καὶ γὰρ οὐτοσί

προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὥς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

f 22. μέγας δ' ἐστὶ σοφιστὴς καὶ οὐδὲν ἥττων τῶν
 ἱατρῶν εἰς ἀλαξουεῖαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγει- 25
 ρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε

οὐ παντελεῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,

ἂν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε.

ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες.

30

ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.

ἐπεὶ, μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν,

ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον,
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. *τρεῖς ἡμεῖς μόνοι*
 5 *ἔσμεν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης*
ἐγώ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. B. τί φής;
A. ἔρω. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν
τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν, b
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους.
 10 *ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν. B. βαβαί.*
A. ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν,
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
B. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
 15 *A. οὐκ ἄλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,*
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
B. Ἀπολλὸν ἐργῶδές γ'. A. ἄκουσον ὦγαθέ.
 20 *δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτίστα μὲν*
περὶ τῶν μετεώρων τάς τε τῶν ἀστρῶν δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολάς καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
ἐπάνεισι, καὶ ποίοισιν ἔσται ξηρίοις.
 25 *τὰ γὰρ ὅσα πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν*
ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως d
ἐτέραν ἐν ἐτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν
τούτων, ἐκάστοις ὥς προσήκει χρῆσεται,
ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
 30 *πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως*
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
B. ἐγὼ δ' ἐθαύμας; A. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω.

τοῦ πτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
 ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
 ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κάκει διαφορὰν
 εἴωθε τοῖς ὅποισιν ἐμποιεῖν τινά.

τί οὖν; ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικά . . .

ἔγωγε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
 ἀπανταχοῦ μὲν ἐστὶ καὶν πάσῃ τέχνῃ,
 ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν.

τὸ γὰρ παραθεῖναι κάφελεῖν τεταγμένως
 ἕκαστα, καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
 καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
 εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν
 θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως
 τὰ δ' ὁλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται
 μαθήμασιν. τίς δὴ τι . . . B. παραδείξας ἔμοι
 τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξειδι δὲ ἐν Μιλησίοις μά- 20
 γειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε
 οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
 οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
 μόνος καθέστηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
 συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς; 25
 B. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ καὶ μὲν τὸν ξένον μαθεῖν.
 A. τὸν ὁποιοῖον σκευάσαι χρηστῶς μόνον
 δεῖ τοῦτον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
 ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
 εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην.
 ἂν δ' ὑστερίξῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
 ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,

ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
 ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
 εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω·
 ἐσθήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δέ μοι τὸ πῦρ·
 5 ἦδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαιστου κύνες
 κούφως πρὸς αἶθραν, οἷς τὸ γίγνεσθαι θ' ἅμα
 καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
 μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχείος ἐμνήσθην,
 10 ἄνδρες δικασταί, δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ'
 ἂν καλεῖν ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων
 κρίσιν, ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ
 μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον, μνημονεύοντά d
 τε τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν
 15 ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς
 ἐμνήσθην τοιούτου ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω
 παρασκευάζων. λέγει δ' οὖν οὕτως

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, *Αὔκε,*
 διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν,
 20 ἅπει γεγωνὸς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
 ἐν οὐδ' ὅλοις δέκα μηνσί, πολὺ νεώτατος.
 Ἄγρις Ῥόδιος ὥπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως·
 25 Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς·
 θροῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης·
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθυνος φακῆν·
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρῶτῳ Λαμπρίᾳ·
 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους . . .
 οὔτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλοι
 γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεῦτεροι σοφοί.
 30 ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα f
 εὖρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.

ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατειλημμένον,
ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.

πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήνιοι,
πολιοὶ γέροντες πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ
Δύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.

ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἡνάγκασας·
τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπούμενων
καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
πολὺν ἐποίησας θόρυβον. οὐκ ἔχει νεφρόν,

b ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ,
ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
τὴν καρδίαν εἰδὼν σε καταπίνουτ' ἐγώ.
πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὗρηκας τέχνην.
χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητούμενους
δὴ ἔχθες ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀπέσβεσας.
καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἥσθόμην.

c ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. 20

25. μή τις οὖν τούτων τῶν δευτέρων ἐπὶ σο-
φῶν ὀνομασθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ
χοίρου, πῶς καὶ τὰ ἐντὸς πεπλήρωται, καὶ τὸ μὲν
ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ τὸ δ' ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν
ἄσφακτος. δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων
d δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησί, τῆτες, μὰ τοὺς
ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας καὶ προσέτι τοὺς ἐν
Σαλαμῖνι ναυμαχῆσαντας. ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν
d τηλικόνδε ὄρκον μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ'
ἄλλο δέ τι τῶν παραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλ- 30
λειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ
κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς τινος γεύσεται, πρὶν λεχθῇ-

ναι ποῦ κείται τὸ παραφέρειν. τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη, Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;
 5 Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατὰ κοινότερον κέχρηται ἐ
 λέγων 'παράφερε, Κοικῶα, τὸν σκύφον μεστόν.' καὶ
 Πλάτων δ' ἐν Δάκωσιν ἔφη 'πλήσας παραφερέτω.'

Ἄλεξις Παμφίλῃ

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
 10 ἀγαθῶν ἀμάξας.

περὶ δὲ τῶν γευμάτων, ἃ σαντῶ προὔπιες, ὦρα σοι
 λέγειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν παρ' Εὐπό-
 λιδι ἐν Αἰξί

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.

15 καὶ ὁ Οὐλπιανός, Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελταστῇ
 ἐνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις,

καὶ γεύματ' οἴνων.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις

οἶνογευστεῖ, περιπατεῖ

20 ἐν τοῖς στεφάνοις.

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν
 καὶ γὰρ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὗρεσιν ἐμήν, ἵνα
 μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος ἐν Δά-
 κωσιν ἢ Αἰθρᾷ ἔφη

25 ἀλλ' ἠκούσαμεν 381

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὥς
 ὅς' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται,
 ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ' ὑμῖν.

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν

30 ὅ τι ἂν τύχῃ

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν
 πληγὰς.

ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. e

ἐξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τὰκόλουθ', ὅσα
οὗτ' ἀριθμὸν οὗτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
εἰς αὖριον σὲ κάμει ταῦτ' εὐφρανάτω.

λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου,
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.

τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἰ μαθητῆς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.

μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγει- f

ρον ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς
τέχνης περιεργίᾳ, ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήνσιος,

καὶ πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
15 μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου
Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
μαγείρους, φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν, εἰς
20 δύο τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὃ φίλε Τίμαιε, 382

ποῦ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων τὰ νῦν δ' ἐστιατόρων;
ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο, ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέ-
πεσεν, ὃ Σώκρατες. διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου τὰ
πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὥς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνον
25 ἄνθρωπον ὁσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
ὀλίγην ἡμῖν θυμηδίαν παρέχουσι. καὶ ὁ παῖς ἐπὶ τῇ b.

μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθείς, τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
30 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπὶ μετρίοις ἐμμαντὸν
ἄγω, οὐ μεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμμαντῷ; καίτοι καὶ ὁ
πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίαςιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων

περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάντου γεμιστοῦ
 χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὦμον σφαγὴν
 b βραχεῖαν (καὶ ἐπέδειξεν). ἔπειτα ἀπορρεύσαντος
 τοῦ πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς
 ἐξαιρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἡ ἐξαίρεσις, ὥ στωμν- 5
 λῆθραι δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἶνω πολ-
 λάκις ἐκρέμασα ἐκ ποδῶν. εἴτα πάλιν οἶνω διέβρεξα,
 καὶ προεψήσας μετὰ πολλοῦ πεπέρεως τὰ προειρη-
 μένα χναυμάτια ἔβυσα διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπι-
 χέας ζωμὸν εὖ πάνυ πεποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα 10
 περιέπλασα τοῦ χοίρου τὴν ἡμίσειαν, ὡς ὁρᾶτε, ἀλ-
 φίτοις πολλοῖς κριθῆς, ἀναδεύσας αὐτὰ οἶνω καὶ
 c ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ, ὑποθεῖς τράπεζαν
 χαλκῇν, ἐστάθουσά τε τῷ πυρί, ὡς μήτε κατακαῦσαι
 μήτ' ὦμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης ἥδη γενομένης 15
 κραμβαλέας, ἥκασα καὶ τᾶλλο μέρος ἡψῆσθαι, ἀπο-
 βαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὕτω φέρων ὑμῖν παρέ-
 θεκα.

27. τὴν δ' ἐξαίρεσιν, ὥ καλέ μιν Οὐλπιανέ, Διο-
 νύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις τῷ δρᾷ- 20
 ματι οὕτως εἴρηκε, ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς
 μαθητὰς διαλεγόμενον

d ἄγε δὴ Δρόμων νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
 ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
 φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ. 25
 νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε.
 ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
 τακερά ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα,
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον. 30
 ἰχθὺς ἄδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
 καὶν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,

'κατ' ἐκείνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.
 ὁμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὔτω λαλεῖν εἴωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὔτω παρ' ἔμοιγ' ὦν. ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 5 δραχμὰς ἀποβάλλω (φησί) τὴν προαίρεσιν; 383
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
 'κριθαί.' τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι;' πηγός; οὐχὶ λαικάσει,
 ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 10 'ἀτάσθαλός γ' εἰ πρέσβυ (φησὶν), ἅλας φέρε.
 τοῦτ' ἔστι πηγός; ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα.
 παρῇν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα μοίρας δίπτυχ' ὀβελούς, ὥστε με b
 15 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστον τί δύναται τῶν ῥημάτων.
 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν,
 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν τάχα
 ἔπεισεν ἢ πειθῶ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.
 20 30. περιέρχον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν
 μαγείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης ἔγ-
 ριον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.' ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινι φασὶ μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποι-
 25 εῖν. ἐγὼ δὲ ἓνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα
 πείρα τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει
 δ' αὐτὸν Ἀλεξὶς ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε

ἔφειν μούδόκει

πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. B. ἡδύ γε.

A. ἔπειτα προσκένανκα. B. μηδὲν φροντίσης.

ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. A. τῷ τρόπῳ;

B. ὅξος λαβὼν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγγέας d

Κόροιβος ὁ Ἡλεῖος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὥς ὁ παρὰ Στρατώνι μάγειρος ἐν τῷ Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος

29. σφίγγ' ἄρρεν' οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 εἶληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὅς' ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
 πεπορισμένος γὰρ ἐστίν. ὥς εἰσῆλθε γάρ,
 εὐθύς μ' ἐπήρωτήσε προσβλέψας μέγα,
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.' 10
 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεῖς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία
 ἐτι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεῖς ὅλως;' 15
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμεν,
 ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμεν·
 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεῖς παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;' 20
 σφόδρ' ἡγανάκτησ', ὥσπερ ἡδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνν.
 'οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον;' οὐκ ἔφην ἐγώ.
 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάξεις ἄρα;' μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ, 25
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὔκουν (ἔφη)
 τὰ μῆλα πρόβατα;' μῆλα πρόβατ'; οὐ μανθάνω,
 [οὐδ' οἶδα] τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι.
 ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγου.
 'Ὀμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;' καὶ μάλα 30
 ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας;

ψυχρόν, ξυνίης; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοῦξος ἐνθῆς. διάπυρος γὰρ οὗς' ἔτι
ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται,
τὰ κρεᾶδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεῖ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.

A. Ἀπολλων, ὡς ἱατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
ταυτὶ ποιήσω; B. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ παῖ,
ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.

ἀτμός γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω βαδίζει καταφυγών.

A. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἥσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. B. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἅλις, ἄνδρες δαιταλεῖς,
μὴ καὶ τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρεν-
θυόμενος λαρυγγίση τάδε

οὐδὲ εἷς

μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν.

ἱεροπρεπὴς πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.

ἐγὼ δ' ὑμῖν κατὰ τὸν ἡδιστον Δίφιλον

παρατίθημι' ὀλοσχερῇ

ἄρυν' ἐς μέσον συμπτυκτὸν ὠνθυλευμένον,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα.

δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

84 32. XHN. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
χηνῶν περιττῶς ἐσκευασμένων, ἔφη τις, οἱ χῆνες
σιτευτοί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
τίνι; πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος, Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ
Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς κἂν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ
τῶν Φιλιππικῶν, Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον

ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους χῆνας καὶ μό-
σχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς
ἐν Βάκχαις φησὶν

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν

5 ἔτρεφέ με.

καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι
καὶ σιτευτοῦ χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
ὅπτιν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
10 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἡξίωται παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελεῖ ταῦτα τῶν χηνῶν ἥπατα.
ὅτι γὰρ χηνοβοσκούς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διο-
νυσιαλεξάνδρῳ λέγων 'χηνοβοσκοί, βουκόλοι.' Ὅμη-
ρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἰρηκεν αἰετὸς
15 ἀργὴν χῆνα φέρον' καὶ

ὥς ὅδε χῆν' ἤρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ.

καὶ

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος.

20 χηνείων δ' ἡπάτων, περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
τὴν Ῥώμην, μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπώλιδι
λέγων οὕτως

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
25 μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολι-
μαίῳ

εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.

ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγὼ
οὐδέν.

30 μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεοκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους
ἐν ζῳμῷ γεγλυκασμένῳ. λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφά-

καὶ εἰπόντος τινὸς ἥδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν
 ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρυῖς ὁ τὰς
 ἀκάνθας ἀγείρων Οὐλπιανός, τοῦ κεῖται, ἔφη, ὀξάλ-
 μη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώωντων λεγόμενον
 5 οἶδα. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες
 αὐτῷ ἐδείπνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μετα-
 γένους ἀναφωνήσαντος

ἀλλ' ὦγαθὲ δειπνῶμεν πρῶτον, κἄπειτά με ε
 πάντ' ἐπερώτα,

10 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
 ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πῶς συναπογραφόμενος αὐτῷ,
 ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη,
 Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
 15 τούτων

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρήϊρας ἐταίρους,
 φρύξας ἐψήσας κἄπανθρακίσας ὀπτήσας
 εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην, κἄτ' ἐς σκοροδάλμην d
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 20 ὑμῶν φαίνεται κατατρώξομαι, ὃ στρατιῶται.

καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώωντων ἡμεῖς λέγομεν.
 25 ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ

ἤδη φαγὼν τι πώποθ', οἷα γίγνεται, e
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
 Β. ἔγωγε πέρυσι κάραβον φαγών.

Φερεκράτης Αὐτομόλοις 'τοῦψάριον τουτὶ παρέθηκε
 30 τις ἡμῖν.' Φιλήμων Θησαυρῷ

οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ', οὐδ' ἔχειν
 ὀψάρια χρηστά.

νῆς φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀχαιοὺς, ὁ Μυρτίλος ἔφη.
 Ἀντικλείδης δ' ἐν ἐβδομηκοστῷ ὀγδόῳ Νόστων ἐν
 δειπνῷ (φησί) μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων ἐξ
 e ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθὼν τις τὸ μέλλον γίνε-
 σθαι ἔφη

ὦ Χῖτοι· πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
 φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα, μηδὲ μένειν
 βοῦν·

ἀναβραστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόη-
 σιν οὕτως . . . καὶ ὄρχεις ἥσθιον, οὓς καὶ νε- 10
 φροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει Γνα-
 θαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει
 ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἤκ' ὄρχεις φέρων
 f πολλοὺς. τὰ μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκκίζετο,
 ἣ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσας ἅμα 15
 καλοὶ γε, φησὶν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
 Δήμητρα. καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,
 ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἡδιστον γεγενῆναι καὶ
 385 τὸν μετ' ὀξυλιπάρου ἀλεκτρούνα, ὁ φιλεπιτιμητῆς 20
 Οὐλπιανός, κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἔσθίων καὶ
 τηρῶν τοὺς λέγοντας, ἔφη, ὀξυλίπαρον δὲ τί ἔστι;
 πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά
 μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε. καὶ ὁ Τι-
 μοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ 25
 ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
 ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

b ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἀλεξίς
 ἐν Πονήρῳ οὕτως

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.
 παραπεθέντος δέ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ,

5

15

30

Μένανδρος Καρχηδονίῳ

ἐπιθυμιάσας τῷ βορέᾳ λιβανίδιον

ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον. ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν

5

ὀψάριον,

εἴτ' ἐπιφέρει

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων

δραχμῶν ἐπώλει κωβίους.

Ἀναξίλας Ῥακίνθῳ ἢ Πορνοβοσκῷ

10

ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα

σκεύαζε παῖ τοῦ ψαρίου ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους

εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε

15

ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλεξίς ἐν

386 Παννυχίδι περιθελὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί

θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ

τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον, ἢ κατωτέρῳ;

B. κατωτέρῳ. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὗτοσὶ 20

ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι

ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἀπολλων. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδὴ.

τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.

b B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σύ νῦν ποιεῖς. 25

A. ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας ἀλλὰ τὸν ἔριπον.

μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. B. παῖδες, παρὰ-

γετε.

30

ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην

ἔχει;

B. δῆλον ὅτι. A. μή μοι δῆλον. B. ἀλλ' ἔχει
κάπνην.

A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσιν. B. ἀπολεῖ μ' οὐτοσί. c

36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιο-
5 γάστωρ Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὥς
ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἀλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου
μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἰς
ἐμψυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
10 ἐγὼ γὰρ ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
ἐμψυχον. ἰχθυὺς ἐπριάμην τεθνηκότας
μεγάλους· κρεῖαδ' ἀρνός ἐστι πλοῖνος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ
ἡπάτιον ὁπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν

15 δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

ἐπὶ τούτοις οὖν ἕασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἔως
πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ φασιανικοὶ παραπεπλεύ-
κασιν, ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσ-
20 αργίαν. ἀλλ' ἦν ἐμοὶ εἴπησ, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δι- e
δάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν, καὶ εἰ
φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
σοι ἦρι μάλ' οὐκ ἐφ' Ἑλλήσποντον πλεύσας, ἀλλ' εἰς
τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιανικόν, ὃν συγ-
25 κατέδομαί σοι.

37. καὶ ὁ Μυρτίλος, ἐπὶ ταύταις, ἔφη, ταῖς συν-
θήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιογάστωρος Ἀμφίς μέμνη-
ται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτως δὲ λέγων

Εὐρύβατε κνισολοιχέ. . .

30 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἡδιστος Ἀριστοφάνης ἐν f
δράματι Ὀρνισιν. Ἀττικοὶ δὲ εἰσι δύο πρεσβῦται ὑπὸ

ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἧ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνί-
θων. ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὀρνίθας, καὶ αἰφνίδιον
αὐτοῖς ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν
ὄψιν δείσαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά 5
τ' ἄλλα καὶ τάδε

387 ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί

10

τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ
ὄρνεις φασιανούς. κωμωδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς
γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς 15
μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί

καὶ τὸ λεγόμενον

b σπανιώτατον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα

καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἑρέσιος Ἀριστοτέλους μαθητῆς 20
ἐν τρίτῃ περὶ ζώων μνημονεύων αὐτῶν οὕτωςί πως
λέγει ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη διαφορά. τὰ
μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ ἄτταγὴν
πέρδιξ ἀλεκτρονῶν φασιανός, εὐθύς βαδιστικά καὶ
δασέα. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀγδόῃ ζώων ἱστορίας 25
γράφει τάδε· εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί,
οἱ δὲ λοῦνται, οἱ δὲ οὔτε κονιστικοὶ οὔτε λοῦνται.

c ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι, κονιστικοί, οἷον
ἀλεκτορὶς πέρδιξ ἄτταγὴν φασιανὸς κορυδαλλός.
μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ 30
Ὀμοίων. φασιανὸν δὲ οὔτοι κεκλήκασιν αὐτὸν καὶ
οὐ φασιανικόν.

38. Ἀγαθαρχίδης δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ
 τριακοστῇ τῶν Εὐρώπιακῶν περὶ τοῦ Φάσιδος ποτα-
 μοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα ἑπὶ τοῦ
 δ' ὀρνίθων τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς
 5 χάριν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων.' Καλλιξένος
 δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας, διαγρά- d
 φων τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολε-
 μαίου τοῦ φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως, ὡς
 μέγα θαῦμα περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει
 10 'εἶτα ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ τὰ καὶ με-
 λεαγρίδες καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες αἰθιοπικοὶ πλή-
 θει πολλοί.' Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν
 ταῖς ἐπιγραφομέναις ὀψαρτυτικαῖς γλώσσαις καὶ
 Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ
 15 γλωσσῶν Ἐπαίνετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ e
 ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται.
 Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων
 τέταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. το-
 σαῦτά σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχω λέγειν.
 20 οὓς ἐγὼ διὰ σέ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες παραφερομέ-
 νους εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὖριον
 ἀποδῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ
 σε γράφομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκήσοντα ἀποπέμψω,
 ὡς Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἰστρον τὸν Καλλιμάχειον f
 25 συγγραφεὰ εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν.

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς

ἄτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν ὅτι μικρῷ μὲν μεί-
 ζων ἐστὶ πέριδος, ὅλος δὲ κατάγραφος τὰ περὶ τὸ
 30 νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χροάν, ὑποπυρρίζων μᾶλλον.
 θηρεύεται δ' ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν
 τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἔστι δὲ κονιστικὸς πολὺ- 388

τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρονόνος, στόμα-
 χον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν
 πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας, κάπτων δὲ
 πίνει, πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον.
 5 Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν
 πτηνῶν ἱστορίας λίβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν
 κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν.

ΠΟΡΦΥΡΙΣ. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διε-
 στάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκάτερον
 10 καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν
 πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδύομενον, ἵνα μή τις αὐ-
 τὸν θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ
 τῇ τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
 Ὅρνισι μνημονεύει. Ἴβυκος δέ τινας λαθιπορφυρί-
 15 δας ὀνομάζει διὰ τούτων· τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ'
 ἀκροτάτοις ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδει-
 ροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀλκυόνες τανυσίπτεροι.
 ἐν ἄλλοις δέ φησιν

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὥς ὅκα πορ-
 20 φυρίς.

41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὥς
 καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι συ- f
 στέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβήν, ὥς Ἀρχίλοχος
 πτώσσουσιν ὥστε πέρδικα.

25 οὔτω καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺν δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτει-
 νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικίοις
 ὄρνιθος ἦν δ' ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάροις.

Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα

30 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγῶδοις

τεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκράτης δ' ἐν τῷ περὶ
 ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ λίθων ἐκ τῆς Αὐδίας
 μετακομισθέντες (φησὶν) εἰς Αἴγυπτον οἱ ἄτταγαῖ
 καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως μὲν τινὸς ὄρυγος
 φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ κοίλου θυέντος 5
 λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλ-
 λυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον τῶν παίδων τῶν τρα-
 νοτάτων ἕως νῦν λέγοντες, τρεῖς τοῖς κακούργοις
 κακά. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται,
 b ἄλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιασιν. ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, φω- 10
 νήεντες πάλιν γίνονται.' μνημονεύει αὐτῶν Ἰππῶ-
 ναξ οὕτως

οὐδ' ἄτταγᾶς τε καὶ λαγὼς διατρῶγων,
 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν, ἐν δ' Ἀχαρνεῦσι καὶ
 ὡς πλεονάζοντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ. περισπῶσι 15
 δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοῦνομα. τὰ γὰρ
 εἰς ας λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ὅτε
 ἔχει τὸ α παραλήγον, βαρύνοντά ἐστιν, οἷον ἀκάμας
 σακάδας ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἄτταγαῖ καὶ οὐχὶ
 ἄτταγῆνες. 20

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης
 c μνημονεύει δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς
 Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν
 διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπ' ἀνδρὺς τῶν γυ-
 ναικῶν τηρεῖν πικρῶς, καὶ τοιαύτην ἔχειν αἰσθήσιν 25
 ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ,
 προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνη τὸ ζῆν περιγράψας.
 οὐ πρότερόν τε, φησί, τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ
 περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον.
 μεθ' ὃν κονισάμενος λούεται, εἴτα τρέφεται. Ἀριστο- 30
 τέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε
 d χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ρύγχος ἠργμένον ἐκ

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.

Νικοφῶν ἐν Χειρογράφοις

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους. 5

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῶου τάδε ὁ πέρδιξ
ἐστὶ μὲν χερσαῖος σχιδανόπους. ζῇ δὲ ἔτη πεντεκαί-
δεκα, ἢ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώτερα γὰρ 10
ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεια. ἐπράζει δὲ καὶ
b ἐκτρέφει, καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῶ ὅτι
θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ
τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλ-
ληφθῆσεσθαι, ἔξαπατᾷ τε, ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοτ- 15
τοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται.'

42. ἔστι δὲ τὸ ζῶον κακότηδες καὶ πανοῦργον,
ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν. διὸ καὶ τὰ ῥὰ τῆς θηλείας
συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ
θήλεια γιννώσκουσα ἀποδιδράσκουσα τίκτει. τὰ 20
αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων. μά-
χονται δὲ καὶ οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ
c ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης
δέ φησιν ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπει- 25
δὲν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα
ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο
κατὰ τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὥς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν
Ἀλέξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ
αἱ θήλεια διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 30
ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μα-
χόμενος· ἄλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-

μενος. καὶ ὁπότε μὲν ἄρσιν ἢ ὁ θηρεύων, τοῦτο d
 ποιεῖ, ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀντάσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη ἀλλ' οὐχ
 5 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ
 προσέρχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ
 μαχοῦμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρσιν
 προσιόντα κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπιδάσκουσα ἐξι-
 σταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρ-
 10 ρσιν τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀχουθῆναι, ἵνα αὐ-
 τὸν ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ e
 ἐπτόνεται περὶ τὴν ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρνυγες
 ὥς εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπίπτειν, καθίζοντας ἐπὶ
 τῶν κεράμων. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις
 15 πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπότεν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν
 ἄρσιν κατ' ἄνεμον στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγ-
 κύνους γίνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ παρὰ τὰ πλάττειν.
 πέτονται τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες
 καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἳ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρ-
 20 ρσιν. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Πανικοῦ ὅτι f
 στρουθοὶ (φησὶ) χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες
 καὶ οἱ ὄρνυγες προΐενται τὴν γουὴν οὐ μόνον ἰδόντες
 τὰς θηλείας, ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν.
 τούτου δὲ αἴτιον ἢ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ
 25 τῶν πλησιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς
 ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον. προσ-
 τρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ
 προΐενται τὸ σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούνων. τού-
 τους δὲ ἢ τῆς ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προά-
 30 γεται μόνον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος.

43. καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκά-
 βαι, ὥς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως

390 ἐπείγε δὴ καὶ μέλος Ἀλκμάν
εὗρε γεγλωσσομένον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν
ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἔφη τὴν 5
εὗρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ
τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὀρνίθων· ὧν κατὰ
μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικὴν. οὐ πάντες δ'
οἱ πέρδικες, φασί, κακκαβίζουσιν. Θεόφραστος γοῦν
ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 'οἱ Ἀθήνησι 10
(φησὶν) ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ
b ἄστνυ κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιττυβίζουσιν.'
Βάσιλις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν 'οἱ μικροὶ
(φησὶν) ἄνδρες, οἱ τοῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες,
πέρδιξις ὁχλήματι χρῶνται.' Μενεκλῆς δ' ἐν τῇ 15
πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς 'οἱ Πυγμαῖοι (φησὶ) τοῖς πέρ-
διξι καὶ τοῖς γεράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδίκων
ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀμαυρόν τῇ πτερώσει
καὶ μικρότερον τῇ ἔξει, τὸ ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον
ἔχον. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον 20
c ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιω-
τίαν ἢ οὐ διαβαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἢ διαβαί-
νουντες τῇ φωνῇ διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προει-
ρήκαμεν. τοὺς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους
πέρδικας φησι Θεόφραστος δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δὲ 25
ἐν Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δὲ
ἐνίοτε καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑκκαίδεκα. πέτονται δὲ
ἐπὶ βραχύ, ὥς φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως
γράφων οὕτως· τὰς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀνιστῇ,
ἔστι λαμβάνειν. πέτονται τε γὰρ βραχύ, ὥσπερ οἱ 30
d πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν
ἡδέα ἐστίν.'

44. ἀληθῇ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλού-
 ταρχος περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα
 τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακει-
 μένης Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης.
 5 μιμητικὸν δὲ ἔστι τὸ ζῶον τοῦτο, ὁ ὧτος, μάλιστα ὧν
 ἂν ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτά ὅσα
 ἂν ἴδῃ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς
 ὀφθαλμούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλη-
 10 τικά ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἐαν- e
 τῶν ἐν λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὧτοι
 θεώμενοι τοὺς ὑπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες, καὶ ταχέως
 ἀλίσκονται. γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης οὗ-
 15 τως ὅτι ἔστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπό-
 δων καὶ τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρούονος μεγά-
 λου, χροῖα ὄρνυγος, κεφαλὴ προμήκης, ρύγχος ὀξύ,
 τράχηλος λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώ-
 δης, πρόλοβον δ' οὐκ ἔχει. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύν- f
 20 διος καὶ προσαγορεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν.
 φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφήν ἀναμηρουκᾶσθαι, ἥδε-
 σθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππων περιδοίτο,
 θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις
 δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὁ ὧτός ἐστι μὲν παρό-
 25 μοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε
 περὶ τὰ ὦτα πτερύγια· διὸ καὶ ὧτος καλεῖται· μέγε-
 θος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων. ἀντορχούμενος
 γοῦν ἀλίσκεται. ἀνθρωποειδὴς δὲ ἔστι τὴν μορφήν,
 καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ. διόπερ 391
 30 καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ
 κωμικοὶ ὧτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ
 ἐπιτηδειότατος στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ

ζῶα βλέποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ τις ὀπισθεν στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους.

45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσῃ λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημο- 5
νεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος. γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐ-
τῶν καλεῖται σκῶψ, λαβὼν τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ
b ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες
καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκῶπτειν καλοῦ-
μεν τὸ συνεικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκω- 10
πτομένων, διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρε-
σιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζώων εὐγλωττα καὶ διηρθρω-
μένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μιμεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων ἤχους, ὥσπερ ψιττακὸς
καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύν- 15
διος, μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ
τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει, δύο τε ἀπὸ τῶν
ὀφρύων παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.
c Καλλίμαχος δὲ φησι δύο γένη εἶναι σκωπῶν, καὶ τοὺς
μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς 20
μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰεσκώπας· εἰσὶ δὲ γλαυ-
κοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὀμή-
ρῳ χωρὶς τοῦ σκῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλῃ οὕτως
αὐτοὺς ὀνομακέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ
μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομέ- 25
νους δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους.
διαφέρουσι δὲ τῶν αἰεσκώπων τῷ τάχει, καὶ εἰσὶ πα-
d ραπλήσιοι τρυγόνι καὶ φάττῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν
δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς τοῦ σκῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει.
'Επίχαρμος 'σκῶπας ἔποπας γλαῦκας.' καὶ Μητρό- 30
δωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φη-
σὶν ἀλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.

46. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνήσθημεν ὅτι εἶσιν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστοτέλης γοῦν φησὶν ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς
 5 ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ ἡττήσας τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσιῶν οἰανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν
 10 λόφον, καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἑτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρὰχωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος τοὺς ἀγρίους φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν, τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ
 15 στρουθοὶ δὲ εἶσιν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίδια γίνεσθαι. μήποτ' οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησὶν ὀχεῖσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύγονον.
 20 τίκτει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἡμέρον, τὸ δὲ ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενεστέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ ῥύγχος κερατοειδὲς μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ
 25 πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησι τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χροῆς τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὥς τῶν κοσσύφων καὶ φαλαγίδων, ἀπολευκαινομένων
 30 κατὰ καιρούς. Ἠλεῖοι δὲ καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὥς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν.

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς υἷ ληγόντων ὀνομάτων ἐξήττηται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χρῶνται ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ. λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ. τὰ δὲ εἰς ξ ἄρσενικὰ ἀπλᾶ δισσύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, ⁵
b ἔχη δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ κ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἑρυκος, Βέβρυκος· ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτήρα, διὰ τοῦ γ, ὄρτυγος, κόκκυγος. ση- ¹⁰
μειῶδες δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῷ, καὶ ἄνευ συμφώνου λέγεται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ὁ ὄρτυξ ἐστὶ ¹⁵
c μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοττιὰν δ' οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ᾗ ἐπράζει. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων ὁ θῆλυς (φησὶν) ὄρτυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖῳ μέλανα. ἀνατμηθεὶς δὲ πρό- ²⁰
λοβον οὐχ ὁράται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἥπαρ καὶ τὴν χολήν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα μικρὸν ²⁵
d καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἥπατι, ὡς ἀλεκτρούνες. περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανόδημος ἐν δευτέρῳ Ἀτιδίδος φησὶν ὡς κατεῖδεν Ἑρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν, παρὰ τὸ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων τούτων φε- ³⁰
ρομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰξάνειν εἰς τὴν νῆσον, διὰ τὸ εὐόρμον εἶναι. Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς

πορευόμενον εἰς Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὁσφρανθέντ' ἀναβιβῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιὼν τῷ ζῳῷ τούτῳ.

5 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὀρνύγια λέγων οὕτως

ὄρνυγας ἔθρεψας σὺ τινας ἤδη πώποτε;

B. ἔγωγε μίχρ' ἄττ' ὀρνύγια. κᾶπειτα τί;

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὀρνύγιον εἶρηκεν οὕτως

10 ὥς δὴ σὺ τι

ποιεῖν δυνάμενος ὀρνυγίου ψυχὴν ἔχων.

Πρατίνας δ' ἐν Δυμαῖναις ἢ Καρυάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὥς καὶ οἱ πέρ-
 15 δικες. καὶ ἡ σίαλις δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν ὁ Αἰδύμος, ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὀρνυγομήτρα καλουμένη, ἥς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρῳσι λέγων Ἰθακησία ὀρνυγομήτρα, λέγει δὲ 393
 20 περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλικίῃ τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὀρνύγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτεία μαθηματικῶς εἰρημένων γρά-
 25 φων οὕτως ὅτι ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν, εἰς ἀτόπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου βρόχον θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον. καὶ περὶ τῶν κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις
 30 καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν... b καὶ γὰρ τοσοῦτον πανουργία διαφέροντες ὅμως, ὅταν ἐλαίου κρατὴρ τεθῇ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ

χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατα-
 ράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν
 πτερῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώ-
 σεως. τὴν μέσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτεί-
 νουσιν Ἀττικοί, ὥς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὥς ὁ Ἰξίων 5
 φησὶ Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων δια-
 λέκτου. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένος
 ἔφη διὰ τὸ μέτρον ὄρνυγες οἰκογενεῖς. τῶν δὲ κα-
 λουμένων χεννίων, μικρὸν δ' ἐστὶν ὀρνύγιον, μνη-
 μονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ 10
 γράφων οὕτως ῥαληρίδας ταριχηρὰς μυρίας, τυλά-
 δας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ μύρια. καὶ
 Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ Ἰλιάδι

οὐδὲ μοι Αἰγυπτίων βίος ἦρεσεν οἶον ἔχουσιν,
 γέννια τίλλοντες καλκατιάδει σαλέοντα. 15

49. Οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου
 d πολλάκις οὐδὲ κύκνοι. περὶ ὧν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης
 ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος. ἀλληλοκτονεῖ
 γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μά-
 χης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ὠδικοί, καὶ μάλιστα 20
 περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ἄδον-
 τες. ἐστὶ δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηφάγων. ὁ
 δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς τελευτῶσι
 παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ δὲ τὰ Κε-
 φαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς Ἠγησιάνναξ 25
 e ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύ-
 κνον φησὶ τραφῆναι ἐν Λευκόφρουι πρὸς τοῦ ὁμωνύ-
 μου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιώ, ὥς
 φησι Φιλόχορος, ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆ-
 ναι, καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν 30
 πλησιάσαι γεράνῳ. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ
 νεοττιᾷ πόαν τὴν λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς

γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτε-
 5 μιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα εἰς ἀπρεπῇ ὄψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε, πολέμιόν τε καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις. γενέσθαι δὲ λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χειρσαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα
 10 τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἔν γενος εἶδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως ἑπ-
 394 στερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών. ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι
 15 Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύον-
 τος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,

μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κὰν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρη-
 20 κεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγών πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους
 25 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῃ μόνῃ. πολυχροنيώτερα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῆ ἔτη οὐκ ἀπολείπουνσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς
 30 θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπράζει

δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστρεφόμενον γένος, καὶ γε-
 νομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὥς μὴ
 c βασκευθῶσι. τίκτει δὲ ῥὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον
 ἄρρεν ποιεῖ τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτους δὲ πᾶσαν
 ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ 5
 τιθέασιν· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ
 τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ
 φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι περιστρεφόμενον ἕτερον πελειᾶς δ'
 ἕτερον, καὶ ὅτι ἡ πελειᾶς ἑλάττω καὶ τιθασὸν γίνε-
 ται, περιστρεφόμενα δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρό- 10
 πουν καὶ τραχύπουν· διὸ οὐδεὶς τρέφει. ἰδίον δὲ
 λέγει τῆς περιστρεφόμενης τὸ κυνεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν
 d ἀναβαίνειν, ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ προ-
 σβύτερος, φησί, καὶ προαναβαίνει μὴ κύσας· οἱ δὲ
 νεώτεροι, αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ 15
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουν, ὅταν ἄρρην μὴ
 παρῇ, κυνήσασαι· καὶ οὐδὲν προῖέμεναι εἰς ἀλλήλας
 τίκτους ῥὰ, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δω-
 ριεῖς τὴν πελειάδα ἀντὶ περιστρεφόμενης τιθέασιν, ὥς Σώ-
 φρων ἐν γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ 20
 ὀρνέων ὥς διαφόρους ἐκτίθεται φάσαν πυραλλίδα
 περιστρεφόμενον τρυγόναν.

51. Ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος οὐ πίνειν φησὶ
 e τὴν φάσαν ἀνακύπτουσαν, ὥς τὴν τρυγόναν, καὶ τοῦ
 χειμῶνος μὴ φθέργχεσθαι εἰ μὴ εὐδίας γενομένης. 25
 λέγεται δὲ ὅτι, ἡ οἰνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ τῆς ἱξίας
 σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν ἱξίαν
 φύεσθαι. Δαῖμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορεῖ περι-
 στρεφόμενα μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς. Χάρων δ' ὁ Λαμ-
 ψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν 30
 καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περσικοῦ περὶ τὸν
 Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα καὶ λευκαὶ περιστρεφόμεναι τότε

πρῶτον εἰς Ἑλληνας ἐφάνησαν, πρότερον οὐ γιγνώ-
 μεναι. ὁ δ' Ἀριστοτέλης φησὶν ὥς αἱ περιστέραὶ
 γιγνομένων τῶν νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς δια- f
 μασησάμεναι ἐμπτύουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα,
 5 διὰ τούτου παρασκευάζουσιν αὐτοὺς πρὸς τὴν τρο-
 φήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἑρυνίαι καὶρός τις ἐστὶν ὃν
 καλοῦσιν ἀναγῶγια, ἐν ᾧ φασὶ τὴν θεὸν εἰς Λιβύην
 ἀνάγεσθαι. τότε οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περιστέραὶ
 ἀφανεῖς γίνονται ὥς δὴ τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι.
 10 καὶ μεθ' ἡμέρας ἑννέα ἐν τοῖς λεγομένοις καταγω-
 γίοις μιᾶς προπετασθείσης ἐκ τοῦ πελάγους περιστε- 395
 ρᾶς καὶ εἰς τὸν νεῶν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ
 λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἤκουσι τῶν πε-
 ριοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ κροταλίζουσι μετὰ
 15 χαρᾶς. ὅξει δὲ πᾶς ὁ τόπος τότε βούτυρον, ᾧ δὴ
 τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Αὐτοκράτης
 δ' ἐν τοῖς Ἀχαϊκοῖς καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν
 τὴν μορφήν εἰς περιστέραν, ἐρασθέντα παρθένου
 Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περι-
 20 στερόν καλοῦσιν. Ἀλεξίς Συντρέχουσιν
 λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
 ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
 εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.
 ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι
 25 αἱ σικελικαὶ διάφοροί εἰσι

περιστερᾶς

ἔνδον τρέφω τῶν σικελικῶν τούτων πάννυ
 κομψάς.

Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν

30 ἀπόπεμψον ἀγγελοῦντα τὸν περιστέρον.

ἐν δὲ Πετάλῃ

ἀλλ' ὧ περιστέρειον ὅμοιον Κλεισθένει

c

πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν σικελικῶν
 μνημονεύων πελειάδων φησί

καί τε σύ γε θρέψαιο δρακοντιάδας διτοκεύσας
 ἢ σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι, 5
 οὐδέ φιν ὀστράκιοι νωμήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
 Μύνδιος, ὁ ἄρσην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ
 λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν ὀμμάτων χροάν μι-
 d κρῶ ἔλαττον ἐστὶ νήττης. τῶν δὲ βοσκάδων καλου- 10
 μένων ὁ μὲν ἄρσην κατάγραφος. ἐστὶ δὲ ἥττον νήτ-
 της. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρσενες σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῇ
 συμμετρίας τὰ ρύγχη. ἡ δὲ μικρὰ κολυμβίς πάντων
 ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ὅυπαρομέλαινα τὴν χοιρὰν
 καὶ τὸ ρύγχος ὅξυν ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα, τὰ δὲ 15
 πολλὰ καταδύεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων,
 μείζον μὲν νήττης ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος. αἱ δὲ
 λεγόμεναι φασκάδες μικρῶ μείζονες οὖσαι τῶν μι-
 κρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι.
 e ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ 20
 χρώματι δὲ ὅυπαροκέραμός ἐστι, τὸ δὲ ρύγχος μα-
 κρόν τε καὶ στενὸν ἔχει. ἡ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στε-
 νὸν ἔχουσα τὸ ρύγχος, στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὖσα,
 ἐντεφρος τὴν γαστέρα, μικρῶ μελαντέρα τὸ νῶτον.
 τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχε- 25
 σθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλ-
 λων λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέυσι
 διὰ τούτων

νάσσας κολοιοὺς ἀτταγᾶς φαλαρίδας

f τροχίλους κολύμβους.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρ-
 νέων.

53. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι
 παραστάται, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυ-
 τικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν τρίτῳ συνωνύμων καὶ τετάρ-
 τῳ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι. συγκεκι-
 5 σωμένων δέ τινων κρεῶν ζωμῷ καὶ παραφερομένων,
 ἐπεὶ τις ἔφη, τῶν πνικτῶν κρεαδίῳν δός, ὃ τῶν ὀνο-
 μάτων Δαίδαλος Οὐλπιανός, αὐτὸς ἐγώ, φησὶν, ἀπο- 396
 πνιγῆσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς ὅπου καὶ σὺ εὗρες τὰ τοιαῦτα
 κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν. ὃ δέ,
 10 Στράτις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Κινησίᾳ
 πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχρὸν τοιοῦτον.
 καὶ Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ
 καὶ πνικτὰ σικελὰ πατανίων σωρεύματα.
 Ἀριστοφάνης τ' εἶρηκεν ἐν Σφηξίν
 15 ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι
 τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνίξον καθαρύλ- b
 λως.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 20 καὶ πρῶτα μὲν
 αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
 Διὶ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον·
 ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
 χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῇ.
 25 Β. τί λέγεις; Α. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.
54. ΓΑΛΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περινεχθέν-
 των, καὶ περὶ τούτων ἐξήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ ο
 ὄνομα εἴρηται. καί τις ἔφη, Φερεκράτης Δουλοδιδα-
 σκάλῳ
 30 γαλαθὴν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.
 ἐν δὲ Αὐτομόλοις
 οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὕν θύειν μέλλεις;

Ἀλκαῖος Παλαίστρα

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρούξομαι

ᾧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μῦός.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ 5
μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρω

d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὕτοσὶ
γαλαθηνός.

Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι, 10

ὃ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν

οἷά τε νεβρὸν

νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης

ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. 15

Κράτης Γείτοσι

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . παιδικῶν ἄλις

ὅπως περ ἄρυνων ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ

χοίρων.

e Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ 20
λέγουσαν

ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον·

σὺ δ' ἄωτεῖς γαλαθηνῶ τ' ἥτορι κνώσσεις.

καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἶρηκεν

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν 25

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων εἰς τοῦτό φησιν ὁμό-
τητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὥς γαλαθηνὰ
θοινᾶσθαι βρέφη. θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θηλάζειν τὸ
γάλα. Ὅμηρος 30

f Ἐκτωρ γὰρ θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν.
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ

βρέφη. καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς
θηλάς.

νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς.

55. περιενεχθεῖσων δέ ποτε καὶ δορκάδων ὁ 397

5 Ἑλεατικὸς Παλαμήδης ὀνοματολόγος ἔφη, οὐκ ἄχαρι
κρέας τὸ τῶν δορκάων. πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη,
μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενοφῶν
Ἀναβάσεως πρώτῳ ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορ-
κάδες.

10 56. ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δημοῖ Ἀν-
τιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως
τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ξεῦρος ἦγαν' ἐν μόνον,
σπάνιον ὃν τὸ χοῖμα, πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν
ὀρυγῶν.

15 καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι

καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται. b

ὁ ταὼς (φησὶν Ἀριστοτέλης) σχιδανόπους ἐστὶ καὶ
ποιολόγος, καὶ τίκτει τριετὴς γενόμενος, ἐν οἷς χρό-
νοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπρώ-
20 ζει δὲ πρὸς ἡμέρας τριάκοντα. τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ
ἔτους ᾧ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ'
ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ
ὑπηνέμια ᾧ ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπράζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. Ἐϋ-
25 πολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως
μή ποτε θρέψω παρὰ Φερσεφόνη
τοιόνδε ταῶν,
ὃς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
30 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
μνεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὅρνεις δὲ ποικίλους πολ-
λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν

Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε Λακεδαίμο-
νος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν
μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει
d' εἰ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, 5
οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτερυγίων ἀπο-
τέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται. τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν
τὸ κάλλος ἐστίν, ἄλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ περι-
σπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν
φησὶν ἄλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῆει, 10
τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσα-
σθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς
οὐδὲ πρόην, ἀλλ' ἔτη πλεον ἢ τριάκοντα ἐστίν.'

e 57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὥς φησι Τρύ-
φων, τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δα- 15
σύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον,
καὶ ἐν Ὀρνισιν Ἀριστοφάνους

Τηρεὺς γὰρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς.
καὶ πάλιν

20

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δὴ πού ταῶς;
λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταῶνι, ὥς ἐν τῷ αὐτῷ
Ἀριστοφάνει. ἀμήχανον δὲ παρ' Ἀττικοῖς καὶ Ἰωσιν
ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν τελευτῶσαν
f ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι. πάντως γὰρ 25
εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἶον νεῶς, λεῶς,
Τυνδάρεως, Μενέλεως, λιπόνεως, εὐνεως, Νείλεως,
πρᾶος, νίος, Κεῖος, Χίος, διός, χρεῖος, πλεῖος, λείος,
λαιός, βαιός, φαιός, πηός, γόος, θοός, ῥόος, ζωός.
φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν ἡ δασύ- 30
της τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων οὐδαμῶς
398 ἐγκαθεύργνυται. ὠνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ τῆς τά-

σεως τῶν πτερῶν.' Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 ἑλληνισμοῦ 'ταῶς· παραλόγως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ δα-
 σύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνη-
 ἐντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς συνεκ-
 5 φέρεσθαι ἐθέλει, καὶ ἐνταυθοῖ προάπτουσα, καὶ τά-
 χιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
 ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦ-
 σαν τῇ προσῳδίᾳ φύσιν, οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων
 τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.
 10 οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Η στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν- b
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Η προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἡ δασύτης, μήποτε ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ-
 15 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.'

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσχομιζομένων ῥηθέντων, ἀλλὰ καὶ γὰρ,
 φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπια-
 νόν, προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτου-
 20 μεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόντος, c
 εἶδος ὀρνέου (εἶδος δὲ γραμματικῶν παισὶ περὶ πάντων
 τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου,
 εἶδος λίθου) ὁ Λαρήνσιος ἔφη, καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῶσθε,
 ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὀρνισι μνημονεύει
 25 ἐν τούτοις οἶδα· πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελε-
 κίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι.' ζητῶ δ'
 ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ
 τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν
 δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ με-
 30 γάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν σμικροτάτων. λέ-
 γει γὰρ οὕτως 'τέτραξ, τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγω, d
 τὸ χρῶμα κερამεοῦς, ὅυπαραις στιγμαῖς καὶ μεγάλαις

γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ῥοτοκῇ δέ,
τετράζει τῇ φωνῇ.' καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας Γάμφ

λαμβάνοντι γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυδάλλας τε φοινι-
κεῖμονας,

5

τέτραγὰς τε σπερματολόγους κᾶγλαὰς συκαλ-
λίδας.

καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν

ἦν δ' ἐρωδιοὶ τε πολλοὶ μακροκαμπυλάυχενες,
τέτραγές τε σπερματολόγοι.

10

ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε, σιωπᾶτε γάρ, ἐγὼ καὶ τὸ
e ὄρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προϊστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθῆναι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ ὄρνεον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ 15
τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν παρ'
'Αριστοφάνει εἰρημένων τὸν ὄρνιθα. νομίζων δὲ καὶ
παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης ἡξιῶ-
σθαι τὸ ζῶον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ (ὀκτα-
κόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου τὸν 20
Σταγειρίτην λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῴων ἱστο-
f ρίαν) ὥς οὐδὲν εὗρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαιρον
ἔχων ἐχεγγυάτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντ' Ἀριστο-
φάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθὲ τις φέ-
ρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγεθος 25
ὑπὲρ ἁλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορφυ-
ρίῳνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὠτῶν ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα, ὥσπερ οἱ ἁλεκτρούνες, τὰ κάλλαια·
399 βραεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμάσάντων οὖν ἡμῶν τὸ
εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος 30
παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς

τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἣν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΨΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πεποιη-
κὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν

5 Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπὼν
ψύας ἔγχεῖ νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει
᾽ὄσφυος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι. b
τὰ δὲ ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους, γαλ-
10 λίας.' Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως
φησὶ 'σάρκες μυῶται καθ' ἐκάτερον μέρος, ἃς οἱ μὲν
ψύας οἱ δὲ ἀλώπεκας οἱ δὲ νεφρομήτρας καλοῦσι.'
μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης ὁ ἱερώτα-
15 τος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥαδίως ἀποψᾶ-
σθαι, ἣ οἷόν τις οὔσα ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς
τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὐ-
φρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς

λοβὸς τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι· c

ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθὼν —

20 60. ΟΥΘΑΡ, Τηλεκλείδης Στεροῖς
ὥς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησὶν . . .
σπανίως δ' ἔστιν εὐρεῖν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ζῴων λεγόμενον· ὑπογράφριον δὲ μόνον ὥς ἐπὶ τῶν
25 ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντη

ὑπογράφριον θύννου τι κἄκροκώλιον. d

Θεόπομπος Καλλιίσχωρ

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογράστρι' ὧ Δάματρο.

30 ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογράφτρια λέγων
οὕτως

θύννων τε λευκῶν σικελικῶν ὑπήτρια.

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἀρ-
χέστρατος οὕτως φησί

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοὶ τετρόποι πολλάι τε θέσεις σοι
σκευασίας εἰσὶν. κεῖνος δ' οὖν ἐστὶν ἄριστος,
ἂν πεινῶσι μεταξὺ φέρης κρέας ὁπτὸν ἐκάστω, 5
θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάξων ὀβελί-
σκου

μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπεῖτω δέ σ' ὁρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.

αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς 10
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα, καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀψοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησὶν, ἐστὶν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν.
λέγει δ' ὧδε 15

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὥς πολλῶν ὄντων ἐμ-
φανίζει διὰ τούτων 20

κορίαννον εἰς τί λεπτόν; Β. ἵνα τοὺς δασύποδας,
οὓς ἂν λάβωμεν, ἀλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

400 62. Τρύφων δέ φησι τὸν λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς
ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξύτουνως καὶ μετὰ τοῦ ν
λέγει 25

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ καὶ
περισπωμένως. ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός. ὥσπερ 30
δὲ ναὸν λερόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεῶν καὶ λαὸν
λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι.

τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ b
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ
ὀνομαστικὴ

γέραναι χελῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

5 τῇ δὲ λαγῶν ἡ διὰ τοῦ ω παραπλησίως προσαγορευο-
μένη λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν ἵνα πάρα μὲν
βατίδες καὶ λαγὼ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες. εἰσὶ δ' οἱ
καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν
περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξύτονεῖν τὴν
10 λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμό-
τονά ἐστι, καὶ μεταληφθῇ εἰς τὸ ω παρ' Ἀττικοῖς. c
ναὸς νεῶς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνό-
ματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας
ποιήσας. εἰτά ἐστι τὸ μὲν ἰακὸν λαγός

15 λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.
τὸ δὲ λαγὼς ἄττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός,
ὥς ὁ Σοφοκλῆς

γέραναι κορῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

τὸ μέντοι ἡ πτωκα λαγῶν εἰ μὲν ἐστιν ἰωνικόν,
20 πλεονάζει τὸ ω, εἰ δ' ἄττικόν, τὸ ο. λαγῶα δὲ λέγε- d
ται κρέα.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι
κατὰ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Γονατᾶ φησὶ βασιλείαν το-
σοῦτον πλῆθος γενέσθαι λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὥς
25 τοὺς Ἀστυπαλαίειν περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ
τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν.
ἀλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγέ-
νετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀναφαίου τινὸς ἐμβαλόντος
δύο λαγωὺς εἰς τὴν νῆσον, ὥς καὶ πρότερον Ἀστυ-
30 παλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνά-
φην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ e
ὥς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοι-

κοῦντας. κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστὺπάλαια οὐκ εἶχε
 λαγῶς ἀλλὰ πέριδικας. πολύγονον δέ ἐστι τὸ ζῶον ὁ
 λαγῶς, ὡς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. καὶ
 Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησί· τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγῶς ὑπὸ
 πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν- 5
 θρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυῖσκει τε
 μόνον πάντων θηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
 ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι
 f πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται. Πολύβιος δ' ἐν τῇ
 δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν γίνεσθαι φησι παρόμοιον 10
 τῷ λαγῷ ζῶον τὸν κούνικλον καλούμενον, γράφων
 οὕτως· ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν
 ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός, ὅταν δ' εἰς τὰς
 χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν
 ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ 15
 401 πλεῖον κατὰ γῆς. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ποσει-
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. καὶ ἡμεῖς εἶδομεν
 πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιορχείας πλοῦν ἐπὶ Νέαν
 πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ
 τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιορχείας, ὑπ' ὀλίγων μὲν 20
 κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίκλους
 τούτους. καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί.
 μνημονεύει δὲ αὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν
 Ἀγνοίᾳ οὕτως

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος; 25.

Β. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρυς.
 Θεόπομπος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν
 b Βισαλτίαν φησὶ λαγωὺς γίνεσθαι δύο ἡπάτα ἔχοντας.

64. ΣΤΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ'
 οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου καλυδῶ- 30
 νίου, προβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ
 λογιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν καλυδώνιον σὺν

θήλειάν τε γεγυμέναι καὶ λευκὸν τὴν χροάν. ὃ δ' οὐ
 σφόδρα φροντίδας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπη-
 σάμενος, ἀλλ' ὑμεῖς γέ, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
 μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερ-
 5 βάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια-
 βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε.
 προφέρεσθαι δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ σὺς ἐτυ-
 μώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρηγτικῶς ἔχειν
 τὸ ζῶον εἰρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς
 10 τοῦ κατ' ἀρχὰς σ ὕς. οἱ δὲ σὺν εἰρησθαι οἶονεῖ θῦν,
 τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀπο-
 κρίνασθέ μοι, τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον
 ὁμοίως ἡμῖν σνάγρον ἐπὶ τοῦ σνὸς τοῦ ἀγρίου; Σο-
 φοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς ἐπὶ κυνὸς
 15 ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν λέγων

σὺ δ' ὦ σνάγρε, πηλιωτικὸν τρέφος.

παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σνάγρος Λάκων γέ-
 νος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ
 τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας, ἐν τῇ ἐβδόμῃ. καὶ
 20 Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σνάγρον, οὗ μνημονεύει
 Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. καὶ ὁ Δημόκριτος
 ἔφη, αἰεί ποτε σὺ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβά-
 νειν εἴωθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ
 ἢ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις
 e
 25 οὖν ποτὲ διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῶος
 Φιλήτᾳς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λό-
 γων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάννυ
 τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὥς τὸ
 πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ

30 ξεῖνε, Φιλητᾳς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
 ὥλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. Ἴν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σνάγρον ἀφαν-

ανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε

f λαβὼν ἐπανήξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον
σύαγρον ἐκβόλειον εὐθνηρον κλύειν,
ὃ πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον ἐπι-
402 στολῇ γράφει οὕτως ἵνα τὰ μὲν αἴγρια τοῖς παισί, 10
τὰ δὲ σνάγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς.' καὶ
Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακεδών, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
τοῖς πρὸ τούτων, ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρημένον Λυγ-
κέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη σνάγρων πολλῶν. ἐπεὶ δὲ σὺ
καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς 15
χρόας τοῦ καλυδωνίου συνός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ
λευκὸν τὴν χρόαν γερονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰ-
πόντα. τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ. πάλαί γάρ
τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου
b διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ 20
τοῦτο ἱστόρηται. οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικε-
λίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον.
Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάδων τὸν Περσέα
τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺν φησὶν

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.

25

καὶ Σκληρίας (εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς ἰταλικῆς καλου-
μένης κωμωδίας ποιητής, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
λεάγρῳ φησὶν

ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ

οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρῶζεται.

30

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέψας ἐν Σικελίᾳ πολλὰς κέχρη-
ται φωναῖς σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ἔριφοι πολλάκις ποικίλως
 ἐσκευασμένοι, ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὁποῦ ἔχοντες,
 οὔτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ
 γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
 5 μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόnius, οὐδενὸς δεύτερος τῶν
 ἀπὸ τῆς νέας ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὢν, Θη-
 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ’
 ἑαυτόν, κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὗτονοι γὰρ καὶ d
 γλίσχροι χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
 10 ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δ’ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν ἰδρωμάτων δυσωδίαν. τὰ δ’ ὕεα καὶ ἄρνεα
 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἑξέσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθεί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν. τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποι-
 οῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὥσιν
 15 μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι· ὥσπερ τὰ παρ’ Ἀντιφάνει μὲν
 ἐν Ἀκαστρῷ

κρέας δὲ τίνος ἡδιστ’ ἂν ἐσθίοις; (φησί)

B. τίνος;

εἰς εὐτέλειαν τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνι
 20 μῆτ’ ἔρια μῆτε τυρὸς, ἄρνός, φίλτατε. e
 τῶν δ’ αἰγίων κατὰ ταῦθ’ ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
 ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 ταῦτ’ ἐσθίων τὰ φαῦλ’ ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπι φησι

25 τῶν χειρσαίων δ’ ὑμῖν ἥξει
 παρ’ ἐμοῦ ταυτί·
 βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἡλιβάτας,
 αἰξ οὐρανία, κριοὺς τομίας,
 κάρως ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,
 30 δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι . .
 τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
 τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,

τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτροφῷ τοιαῦτα παρα-
σκευάζει

- f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων,
ἔξω Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν 5
πρὸς τοὺς ἐρμάς,
οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
τούς τε μαθητάς τοὺς ὠραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετᾷ Φεῖδων καὶ καταβαίνειν· 10
οἷσθ' οὓς φράζω.
τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὅτι ἡ
ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
403 σπλάγχχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἥρπασται, 15
κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἡνύστρου,
χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου· 20
πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
πάντως δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσσεχ' οἷς φράζω.
χάσκεις οὗτος; 25
βλέψον δευρί, πῶς αὐτὰ φράσεις.
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
ἦκειν ἦδη καὶ μὴ μέλλειν
b τῷ τε μαγεῖρῳ μὴ λυμαίνεσθ',
ὥς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων, 30
καθ' ἕκαστα λέγων. βολβός, ἐλάα,

- σκόροδον, κανλός, κολοκύνθη, ἔτνος,
 θροῖον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου·
 ψοξίνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
 5 μεμβράς, σκόμβρος,
 θυννίς, κωβίος, ἡλακατήνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 10 κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 θραῖττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
 15 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτοι,
 κρέα τ' ἄλλα· τὸ πλῆθος ἀμύθητον·
 χηνός, χοίρου, βοός, ἄρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρονόμος, νήττης,
 20 κίττης, πέροδικος, ἄλωπεκίου.
 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅς' ἔστ'
 ἀγαθῶν πλήθη.
 πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει πέττει,
 τίλλει κόπτει, τέμνει δεύει,
 25 χαίρει παίζει, δειπνεῖ πίνει,
 πηδᾷ σκιρτᾷ, λορδοῦ κεντεῖ [βινεῖ].
 σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
 μολπὰ κλαγγὰ θράττει [νεῖται] πνεῖται.
 κούραν κασίας
 30 ἀπὸ γᾶς ἀγίας ἀλίας Συρίας
 ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
 λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,

c

d

στύρακος, βάρου,
 λίνδου, κίνδου, κίσθου, μίνθου.
 τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουν- 5
 τία καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγώδησεν ὁ σο-
 φὸς ἐκείνος μάγειρος πρὶν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅ τι φέροι, 6
 διεχλεύασέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους λεγομένους, ὧν
 καὶ μνημονεύων ἔφη, τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ
 Ἀναξίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος ὃς ἐν τῷ Ἐγκαλυ- 10
 πτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο;

Σόφῳν Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
 ἐγένονθ' ἐαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης,
 ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.

f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα 15
 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
 καὶ τὴν θυῖαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον ὄξος σίλφιον
 τυρὸν κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 ἐχρᾶτο, πάντ' ἀφεῖλον εἶναι θ' ὑπέλαβον 20
 404 τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον.
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὄξυν καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
 ἐποιοῦν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
 οὔτοι τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν 25
 ἀπὸ τῆς τραπέξης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἄλμην ἀπέθανεν,
 παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν, μάλ' εἰκότως.
 b ὁ Σόφῳν δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει, 30
 ἐμὸς γενόμενος, ὃ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα

σπεύδων ἑμμαντοῦ καινὰ τῆς τέχνης. B. παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.

A. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὅψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρONT' Ἀσπενδίου.

γεύσω δ' ἐὰν βούλῃ σε τῶν εὑρημένων.

οὐ ταῦτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα.

τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον·

ἕτερόν ἐστι τοῖς ἐρώσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις

καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην

ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·

τούτῳ παρέθῃκα σηπίας καὶ τευθίδας

καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων

ἐμβαμματαίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·

ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,

πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.

τῷ φιλοσόφῳ παρέθῃκα κωλέαν πόδας·

ἀδηφάγον τὸ ζῶον εἰς ὑπερβολὴν

ἐστίν· τελώνῃ γλαῦκον ἔρχεσθαι σπάρων,

ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὁ σταυρός, ἀρτύω φακῇν

καὶ τὸ περιδείπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.

τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,

νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων·

σίναπυ τούτοις παρατίθῃμι καὶ ποιῶ

χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος, τὴν φύσιν

ἵνα διεγείρας πνευματῷ τὸν ἀέρα.

ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομαι οὐ ζητεῖ φαγεῖν

ἕκαστος ὑμῶν.

69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-

30 γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου
μνησθῆναι), τί φησι;

σφόδρα μοι κεχάρισαι Σιμία νῆ τοὺς θεοὺς,

- f
 ταυτὶ προείπας. τὸν μάγειρον εἰδέναι
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν.
 ἂν μὲν γὰρ ἓν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον
 τοῦψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα 5
 τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
 δεῖ, μὴ προϊδῇται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
 οὐκ ἔτι μάγειρος ὀψοποιὸς δ' ἐστί που.
 οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,
 405 [πολύ·] στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 10
 δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
 ἀναστραφῇναι καὶ διαβλέψαι τί που
 στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον.
 οὕτως ἐφ' ἡμῶν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
 ἡδύσμαθ' ἐψησαί τε καὶ φρυᾶν τὸ πῦρ 15
 ὁ τυχὼν δύναται' ἂν. ὀψοποιὸς οὖν μόνον
 ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
 συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
 b δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι 20
 [οὐ τοῦ τυχόντος]· πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
 αἰεὶ γὰρ, οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
 ἔξεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
 Ἀρχέστρατος γέγραφέ τι καὶ δοξάζεται
 παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
 τὰ πολλὰ δ' ἡγνόηκε κούδ' ἓν λέγει. 25
 c μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
 τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα.
 [κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.]
 οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
 εἰπ' ἀρτίως . . . 30
 ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐδ' ὁ κύριος
 αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. ἐὰν δ'

εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, προσαπόλωλεν ἡ τέχνη.

B. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. *A.* τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως

ἔφης ἔχοντα πείραν ἦκειν πολυτελῶν

πολλῶν τε δείπνων, ἐπιλαθέσθαι Σιμῖα

πάντων ποιήσω, θροῖον ἂν δείξω μόνον

παραθῶ τε δείπνον ὅσον αὔρας ἀττικῆς,

ἔξ ἀντλίας ἦκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι

φορηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις,

εἰ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

70. πρὸς ταῦτ' Αἰμιλιανὸς ἔφη

βέλτιστε πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς

εἰρημέν' ἐστί,

κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς· σὺ οὖν ἢ δρῶν τι

φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με, e

καὶ δείξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστί. καὶ ὅς, κατα-

φρόνεις ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον δ' ἀπὸ ταύτης τῆς

τέχνης εἴργασμ' ἐγὼ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον,

ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἰρηκεν

ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγὼ

οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.

καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη' σθ' ἡ τέχνη.

ἄβυστακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην·

παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ

τῷ Σικελιώτῃ τὴν τυραννικὴν φακῇν.

τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους τινός,

ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,

ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.

γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηναῖν Λαχάρης οὐδὲν ἐνοχλοῦ-

σαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγὼ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, 406

εἰ μὴ δείξεις ὅ τι φέρεις. καὶ ὃς μόλις ἔφη, ῥοδωνιὰν

καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγὼ· ἐσκεύασται δ'

οὕτως, ἵνα καὶ ἡδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ,
 καὶ πανδαισία τὸ σωματίον πᾶν ἐστιάσης. ῥόδα τὰ
 εὐοσμότατα ἐν ἰγδῇ τρίψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους
 ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἐφθούς σφόδρα ἐξινιασθέν- 5
 τας καὶ τῶν ῥῶν τὰ χροσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον γάρον πέ-
 περι οἶνον. καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον
 b εἰς λοπάδα καινὴν, ἀπαλον καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ
 πῦρ. καὶ ἅμα λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύ-
 την εὐωδίαν παρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὥς ἀληθῶς τινα 10
 τῶν παρόντων εἶπεῖν

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεῖσων ὀρνίθων τε 15
 ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ
 c τῶν τοιούτων, περὶ ὧν Φανίας ὁ Ἑρέσιος ἐν τοῖς περὶ
 φυτῶν τάδε γράφει· πᾶσα γὰρ χεδροπώδης ἡμερος
 φύσις ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἔνεκα σπείρεται,
 οἶον ὁ κύαμος, πισός· ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα 20
 γίνεται· τὰ δὲ πάλιν αὐθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρα-
 κος· τὸ δὲ φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου
 ἔνεκα τῶν τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἄρο-
 τήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ
 ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει. 25
 Ἡλιοδώρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπό-
 λεως τῆς τῶν πυρῶν (φησὶν) ἐψήσεως ἐπινοηθείσης
 d οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγο-
 ρεύουσιν· τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημό-
 κριτος ἔφη, ἀλλὰ καὶ τῆς φακῆς ἑάσατε ἡμᾶς μετα- 30
 λαβεῖν, ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις
 ὑμῶν βεβλήσεται, κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα. καὶ ὁ

Οὐλπιανὸς ἔφη, τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς;
 Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην
 καὶ καλουμένην βαλλητύν· περὶ ἧς οὐκ ἂν τι εἴποιμι
 μὴ παρ' ἐκάστου μισθὸν λαβών. ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν
 5 ὁ Δημόκριτος, οὐκ ὦν λαβάργυρος ὠρολογητῆς κατὰ
 τὸν Τίμωνος Πρόδειπνον, λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγή-
 μονος.

72. Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρ-
 χαίας κωμωδίας Ἑγήμων (φησὶν) ὁ Θάσιος ὁ τὰς
 10 παρωδίας γράψας Φακῇ ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἐποίησεν ἐν
 τινι τῶν παρωδιῶν

ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
 χρυσῇν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε
 μῦθον

15 ὀδυνὰ παθοῦσα Φακῇ βδελυρῇ, χώρει ὅς τὸν f
 ἀγῶνα.

καὶ τότε ἐγὼ θάρσησα.

εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 20 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε

λίθοι μὲν οἶδε. βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει.

407

φακῇ δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει καλόν.

εὐδοκίμει δ' ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρωδίαις, καὶ
 25 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς, καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖστα
 αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ
 30 θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημάτων.
 οὐδεὶς δ' ἀπέστη, καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b

στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι, καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὡς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς 5
 ἄστυ τὰς νησιωτικὰς δίκας, γραψάμενός τις καὶ τὸν
 Ἡγήμονα δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παρα-
 γενόμενος καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον
 c τεχνίτας προσῆλθε μετ' αὐτῶν, Ἀλκιβιάδην βοηθεῖν
 ἀξιῶν. ὃ δὲ θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε 10
 πᾶσιν ἔπεσθαι, ἤκεν εἰς τὸ μητροῦν, ὅπου τῶν δι-
 κῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ
 στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγα-
 νακτοῦντες δὲ ὁ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυ-
 χίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν 15
 καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.

73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ
 δ', ὅταν βουλευθῇς, ἐρεῖς περὶ τῆς Ἑλευσίνι. καὶ ὁ
 d Οὐλπιανός, ἀλλὰ με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε,
 μνησθεὶς χύτρας, ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἦ 20
 Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.
 καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας
 ποιητῆς (ἦν δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Αἴθη
 φησί

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν, 25
 καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνυ
 ἔπειτα· χρῆσόν μοι σὺ, φησί, τὰς χύτρας,
 e ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά τε
 εἶρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν 30
 ἐπόπυσ', εἴτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;

B. οὐκ ἄλλ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

5 A. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.

B. θάργηλον ἀγκάλη χύτραν φέρει.

ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησὶν

ὥστ' ἔχειν οὐδέν· παρ' ἡμῖν νυκτερεύσας δ' ἄθλιως

10 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος βδέων

παντελῶς ἔπνιξεν ἡμᾶς, εἰθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.

ἐφερόμην δὲ πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐκείνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν

15 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων κατα-
λαβών,

ἄρπασας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὥς ὄρᾳ

20 . . . ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρ-
δετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων 408
χύτρας αἰὲ σιτούμενος ἤγε πυανέψια πορδὴν ἐορτήν.

74. ἔτνουσ δὲ κυάμινου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ
25 κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως

πρὸς ἑμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεούς,

ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι.

B. καὶ προᾶγμά γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάννυ
30 ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό, καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔτνος κυάμινον δι' ὃ τι τὴν μὲν γαστέρα

φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὐ; Α. χάριεν οἷς γιγνώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὥς δ' αἰεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής.

75. τέλος τοιούτων (οὖν) πολλάκις λεγομένων
ὔδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς 5
ἐξήτει εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν
ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησε λέγων τὸ ἐν
Ἰλιάδι

ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὥτρυν' ὁ γεραιός,
χερσὶν ὔδωρ ἐπιχεῦσαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέσθη 10
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν
ἔχουσα.

Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ
Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως 'τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ
d θυμιατηρίοις.' χειρόνιπτρον δ' Εὐπόλις ἐν Δήμοις 15
κἄν τις τύχη πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνι-
πτρον·

ἄνθρωπος δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ καὶ χορήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε [πάντα] χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρό-
νιπτρον. 20

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων
κιδάραι, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι, χαλκία,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χάλκεοι.

e ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὔδωρ εἶωθε λέγειν,
ὡς Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνῃ 25
Ἀλκαῖός τε ἐν Ἱερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἐστὶ τοῦτο.
Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὔγῃ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως
καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαι-
ρεῖν

ᾧρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι, 30
ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.

Μένανδρος Ἰδρία

οὐ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f

76. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότες τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δειπνου λέγεσθαι κατὰ χειρός, τὸ δὲ μετὰ τοῦτ' ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλαχέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπεὶ τοι Ὅμηρος πῇ μὲν φησι 409

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν,

10 πῇ δέ

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν,
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.

καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις ἑτάλαιναι Καϊκόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμῖν τὰν τράπεζαν. παρὰ 15 μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ εἰς χερνίβ' ὥς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b

ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

20 ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλόν, ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἡγνίζον. χρὴ μέντοι προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε δηματικά σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν πα- 25 ρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου φυλάσσουσιν, ἄν τε ἔχη τοῦτον διὰ τῶν δύο μμ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἰγίλιψ, τέτριμμαι ο οϊκότριψ, κέκλεμμαι βοόκλεψ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς, βέβλεμμαι κατῶβλεψ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρουνή- 30 σίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν. ἐν δὲ τοῖς πλαγίοις τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττει τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσι χερνίβιον εἶρηκεν.

ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπον
καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίους
ἀπόνιμμα ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλεί-
5 δημοσ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἑξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410
περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε ὄρουσαι βόθυνον πρὸς
ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν βόθυνον
πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε, λέγων τάδε
'ὕμιν ἀπόνιμμα οἷς χορὴ καὶ οἷς θέμις.' ἔπειτα αὖθις
10 μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος,
φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν θυγατριδῶν πατέροις τάδε
γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρσεως ἔπειτ'
ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες b
ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιξε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρο-
15 μένου, καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταυτὸ
ἔρχεε.'

79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπε-
μάττοντο ὠμολίνῳ, ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις Φιλό-
ξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης
20 Ταγηνισταῖς

φέρει καὶ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

(σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χει-
ρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φη-
25 σιν, ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, c
μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι τὸ νίψασθαι) Σοφοκλῆς Οἰ-
νομάρῳ

συνθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένως.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ
30 Παιδείας γράφει ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς
ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάννυ
ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.'

77. ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐ-
τὰς καὶ σμήματι ἀπορροῦψεως χάριν, ὥς παρίστησιν
Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ

d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν μοί τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ 5
καὶ σμήμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπο-
μαγδαλίας ἀτιμάσαντες, ὥς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν
κυνάδας, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων
ἀδόξων ἐπιστολῇ. περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς 10
χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου
ἀφανισμῷ οὕτως

καὶ τότε περιπατήσεις, ἀπονίψει κατὰ τρόπον

e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν 15

ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδωσαν κατὰ
χειρῶν

σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ
ἐπεγγχέοντες

τόσον ὅσον [τις] ἔχορξ', ἐκτρίμματά τ' . . . 20
λαμπρὰ

σινδονυφῇ, δίδωσαν [δὲ] χρίματά τ' ἀμβρο-
σίοδμα

καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ

25

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἡριστηκότες,

ἢ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

f ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
τοὺς ἱρίνους λαβόντες ἐστεφανοῦμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν 30
χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

Πολέμων δ' ἐν ἑκτῷ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον
 d περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ
 νίψασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελῷ τὸ πρὸ τοῦ
 δεῖπνον . . . κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων
 ἐσπουνδάκει δ' ἕκαστος, ὥς ἂν ἐστιῶν 5
 ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον.
 τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
 μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.
 ὠμολύνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις ὠμο-
 λίνους κόμη βρούουσ' ἀτιμίας πλέως. Σαπφὼ δ' ὅταν 10
 λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην
 e χειρόμακτρα δὲ καγγόνων
 πορφυρᾷ . . .
 καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,
 ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας
 δῶρα τίμια καγγόνων,
 κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. ὥς καὶ Ἑκα-
 ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσία
 ἐπιγραφομένῃ γυναικες δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι
 χειρόμακτρα. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ φησί· μετὰ 20
 δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι
 κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες Αἰδὴν νομίζουσι, κάκειθι
 συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτὴν
 f τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν πάλιν ἀναφικέ-
 σθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον χρύσειον. 25
 80. τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ θάναντα παῖδα διδόντα
 κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς
 κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν
 φησὶ καλεῖσθαι, δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος·
 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορωνίδος Χερσίαν αὐτὸν ὀνο- 30
 μάξει, Ἡρόδωρος δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ'
 411 Ἡρακλέα λόγου Εὐνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύ-

λητος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν
 ἄκων Ἡρακλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὥς Νίκανδρος
 ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν· ὃ καὶ ἀνεῖσθαί φησι
 τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
 5 προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρ-
 χὴν ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους
 ἀδηφαγίας.

I

- Ἄλλ' ὥσπερ δειπνῶν γλαφυροῦ ποικίλην εὖω- 411
 10 χίαν
 τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν
 σοφόν,
 ἵν' ἀπίῃ τις τοῦτο φάγων καὶ πιὼν ὥπερ λαβὼν
 χαίρει τις, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
 15 Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ, ἐταῖρε,
 φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἴπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προ-
 ειρημένοις τὰκόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδη-
 φάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταί
 καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων
 20 πρῶτον μὲν αἰ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις. b
 βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἁ γνάθος,
 φοφεῖ δ' ὁ γόμφιος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
 σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐᾶτα.
 Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
 25 ἐπιφέρει

ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
c παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος
δοιὰ βοῶν
θερμὰν ἐς ἀνθρακιὰν τρέψας πυρπολέων τε 5
σώματα. καὶ τότε ἔγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν
[ἄιον] ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν.
ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.
τοιούτου οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν 10
προσαγορευόμενον βουφάγον.

2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πο-
412 λυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προκαλεσαμένου, καὶ
νευίκηκε. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ Ἐπιτομῶν Καύ-
κωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς 15
Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα
κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέα τὸν μισθὸν ἀπῆτει.
Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται ἐπὶ Καύ-
κωνος καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται πρὸς
τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ 20
ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
θαῖττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς
b προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θυήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶ-
τρεις δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυ-
ποσίαν φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λε- 25
πρέως, ὃν καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἰστορεῖ καὶ ὁ
Χίος ρήτωρ Καύκαλος ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ
λαίμαργον παραδίδωσιν, ὅταν λέγῃ
c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο 30

- ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαι-
μαργία μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς
5 γνωμολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωπτε, διακαρ-
τερεῖν ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευ-
ταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαρ-
γίαν καὶ γαστριμαργίαν d
- ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
10 ἐσθιέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσ' ἔπαθον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἶπεῖν ποτ'
ἂν ἐτόλμησε. γέρον τε ὦν ἥσθιεν ἄρπαλέως κρέα τ'
ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
- 15 4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητὴς ταῦρον μόνος
κατέφαγεν, ὥς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασιν
καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαρόν ποτε μῆρόνιον βοῦν· e
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει, ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὐνεκεν οὕτω
20 χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προῖσχύμενος.
- Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὥς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης.
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων, ἥσθιε μνᾶς κρεῶν
εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἶνον τε τρεῖς χόας ἐπι-
νευ. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς ὥμοις
25 τετραετῇ καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον μετὰ f
ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ. Τίτορμὸς τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
βοῦν, ὥς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. Φύλαρχος
δὲ φησιν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν τὸν Μίλωνα ταῦ-
30 ρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ
Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν
τάδε

- τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βροῖθος,
 τετραετῇ δαμάλην, ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
 413 ὧμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὥς νέον ἄρνα
 ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.
 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλεόν ἦνυσε θαῦμα 5
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, Θυηπολίου.
 ὃν γὰρ ἐπόμεπυσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.
 Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος, τρις ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 b τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ 10
 Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα, καὶ κατέ-
 φαγε. τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιόσαντος, ὥς ὁ Θεό-
 δωρος ἱστορεῖ, ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν,
 φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε 15
 μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος
 οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ
 τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα παρὰ τῷ
 c Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον καταφαγεῖν.
 5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας 20
 ἀθηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ
 τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται.
 διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους. 25
 οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
 οὔτ' ἂν δύναιτο. πῶς γάρ, ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἠσσημένος,
 d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετμεῖν τύχαις 30
 οἷοί τ'. ἔθνη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανον.

λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.

ἔμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἱ τῶνδ' ἑκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.

τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ,
ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γυνάθον παίσας καλῶς,
πόλει πατρῷα στέφανον ἤρκεσεν λαβών;

πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες, ἢ δίχ' ἀσπίδων χερσὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε κἀγαθοὺς

φύλλοις στέφεσθαι, ὥς τις ἡγεῖται πόλει
κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά,
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἑλλήσιν καλὰ.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολο-
φωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότες
ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο,

ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος

παρ Πίσαιο δοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,

ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,

εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,

ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,

καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,

καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων

ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·

εἴτε καὶ ἵπποισιν ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,

οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς f
 Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίους, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
 5 νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἶων ἂν εὐρήκη,
 πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.
 κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνῃς. ἐσήμαινε
 δὲ σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος
 Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου, οὐ δυναμένων τῶν 415
 10 στρατιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι
 διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, ὑπὸ τῆς
 ἀδρότητας τοῦ ἥχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προ-
 θυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ
 τὴν περίοδον δεκάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὥς
 15 ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ
 γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαΐς ἡ Μεγακλέους ἐν τῇ
 πρώτῃ ἀχθείῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ
 πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς, ὥς δημοῖ Ποσειδίππος ἐν ἐπιγράμμασιν. b
 20 ἥσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν κρεῶν δώδεκα, ἄρτων
 δὲ χοῖνικας τέσσαρας, καὶ ἔπινεν οἶνου χόα.

8. Αἰτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κε-
 λαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεὺς, ἄγριος ιδέσθαι
 καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει
 25 δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 Δάφνιδι ἢ Αἰτυέρσας οὕτως

ἔσθι μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἓνα
 καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμορον πίθον.

30 τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν
 Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησὶν

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας

- b ἀνδρῶν ἥδ' ἱππων ἡμετέρῃ σοφίῃ.
 ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην, 5
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσς' ἀνδρῶν ἕργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τούνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
- c σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
 εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας. 10
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.
 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σο-
 φίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὥς ἄχρηστον καὶ
 ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ
 Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμε- 15
 νός φησι
- d γυμνοὶ γὰρ ὥθουν φαιδίμους βραχίονας
 ἥβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος 20
 χρίουσιν, ὥς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.
7. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί
 τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δὲ
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν, οἷα κορώνην 25
 παννυχικὴν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
 χλαίνης ἐν τρύχει πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρεῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν· ἦλθε δ' ἀμυνρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων, 30
 ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθ' ὑπὸ καλλιόπην.

- Θρασύμαχος δ' ὁ Καλχηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι- 416
 μίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὥς μέγαν βασιλέα ἀφι-
 κόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφορεῖ-
 σθαι. πυνθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀπὸ τούτων
 5 ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν.
 καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ
 τοῦτο ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν
 ἀπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς.
 Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ Καντιβάρι φησὶ τῷ b
 10 Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς διαγόνας ἐσθίων, κεχη-
 νότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
 τροφήν τοὺς οἰκέλους. Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευ-
 καλιωνείας Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι
 ἦν ἀπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων δ'
 15 ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον παρὰ Σικελιώταις φησὶν
 ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα,
 οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ ἱμαλίδος, καθάπερ ἐν Δελ-
 φοῖς ἑρμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ βοιωτιακῷ μεγαλάρ- c
 του καὶ μεγαλομάζου.
- 20 10. καὶ Ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον
 εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων
 καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 ᾧ κ' ἐνιλεα γείρης.
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 25 ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμὰν
 ἠρώσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπὰς
 ἔσθειν· οὐ τι γὰρ ἦν τετυγμένον,
 ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος d
 ζατεύει.
- 30 καὶ τῷ πέμπτῳ δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέ-
 γων οὕτως
 ὦρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος

πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. Β. μόλις;
ὥς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακροῦς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι τὸν
βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πο- 5
λυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτὲ
νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κα-
d ταφαρεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναι-
κὸς ἐνουῖσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι περι-
βοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ 10
Παφλαγόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος
προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστοροῦντα
ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετρα-
μέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὥς οἱ
e κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ 15
Χαίριππου φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως
τρίτον δὲ πρὸς τούτοις τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγεῖς.
τοιοῦτ' ἔχει τὰμιεῖον ὥσπερ οἰκίας. 20

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Μιθριδάτην φησὶ τὸν Πον-
τικὸν βασιλέα προθέντ' ἀγῶνα πολυφαγίας καὶ πο-
λυποσίας, ἣν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον ἀργυρίου, ἀμφό-
τερα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ μετ' 25
f αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρου τῷ Κυζικηνῷ ἀθλητῇ.
καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ ἀθλητῆς πέντ-
αθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὥς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου
αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' 30
εἰπὼν

ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

καὶ χεῖμα κῶπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό- 5
μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν

ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.

e δείπνου γὰρ οὗτος, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχὴν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

κὰν Πλουσίοις

10

διαρραγήτῳ χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,

μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σε κωλύει;

A. δείπνου γὰρ οὗτος, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχὴν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

κὰν Χάρισι δὲ Κραναόντινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ 15

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές,

f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει

ἐλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροι συχνά;

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ

κὰν δῆ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου, 20

τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,

τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Ἀνάξιππος Κεραυνῷ

ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαιίστρας τῶν φίλων

προσιόντα μοι Δάμιππον. B. ἢ τοῦτον λέγεις 25

417 τὸν πέτρινον; τοῦτον οἱ δίφιλοι καλοῦσί σοι

νυνὶ δι' ἀνδρείαν κεραυνόν; A. εἰκότως·

ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἶομαι

αὐτὸν κατασκήπτοντα ταύταις τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δράμα 30

Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν

Ἐπιδαυρίῳ

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
 ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.
 ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὥς
 πολλὰ ἐσθίουτα φησὶν

b

5 ἐφθῶν μὲν σχεδὸν
 τρεῖς μναῖς. B. λέγ' ἄλλο. A. θυγλίον, κωλῆν,
 πόδας

τέτταρας ὑείους. B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
 ὄρνιθ'. B. Ἀπολλων. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
 10 μναῖς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
 κοτύλας. B. Ἀπολλων Ὡρε καὶ Σαβάξιε.

11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμωδεῖτο,
 ὥς τὸ Βοιωτόν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί
 πάνειν μὲν ἅμῃς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοὶ
 15 καὶ καρτερῆμεν, τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν
 καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
 καὶ ἐν Εὐρώπῃ

c

κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,
 ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

20 καὶ ἐν Ἰωνί

οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίας,
 ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

ἐν δὲ Κέρκωψι

d

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
 25 τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
 ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ
 οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν· ὥς χεζητιῶν
 μακρὰν βαδίζων πολλὰ δ' ἀσθμαίνων ἀνὴρ,
 δάκνων τὰ χεῖλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

30 ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινὰ τάδε
 λέγοντα

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὥς λέγεις, πέδον λιπών,

καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἶνον δεῖμε; B. τέτταρα καὶ δύο.

ἡ δ' οὖν κραῖσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν

5

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖς ἢ μὴ τέτταρα.

e ἡ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς
τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως Ἰων ὁ ποιητῆς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν ὅτι εὐρών ὁ μάντις Παλαμῆδης
ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι πίνουσι 10
τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμε-
νοι τῷ ποτῷ δύο οἶνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμνυμῶνῃ πρὸς τοῦνομα παί-
ζων ἔφη

f Οἰνόμαος οὔτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·

15

κἀγὼ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθ' ἄν.

τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Αἰνυμῶνῃ. Ἀμειψίας δ'
ἐν Ἀποκοιταβίζουσιν

ἐγὼ δὲ (Διόνυσος) πᾶσιν (ὑμῖν) εἰμὶ πέντε καὶ
δύο.

20

Εὐπολὶς Αἰξί

Διόνυσε χαῖρε, μὴ τι πέντε καὶ δύο;

Ἐρμιππος Θεοῖς

ἔπειθ', ὅταν πεινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ' οἶνος ὃ κέρας γενοῦ.

25

427 κὰς τοῦ καπήλου γὰρ φέρω παίζων ἅμα,
κεῦθ' ὅς γε γέννηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνον πρὸς δύο
ὑδατος

ἄγε δὴ φέρο' ἡμῖν ὃ παῖ

30

κελέβην, ὅπως ἄμυστιν

προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχείας

ὕδατος τὰ πέντε δ' οἶνον
 κυάθους, ὥς ἀνυβριστὶ
 ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν σκυθικὴν καλεῖ
 5 πόσιν

ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὕτω
 πατάγῳ τε καὶ ἀλαλητῷ
 σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνω
 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ,
 Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα καὶ ἀκρα-
 τοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ
 αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες, ὅταν βούλονται ἀκρατέστερον
 15 πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρα-
 κλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων οὕτως γράφει
 'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκω-
 νες μανῆναι, διὰ τὸ Σκύθαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν
 ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν βούλονται πιεῖν ἀκρατέ-
 20 στερον 'ἐπισκύθισον' λέγουσιν.' Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴ-
 θωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας
 ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ πίνειν καὶ λέγοντας

μῶν ἀχελῶος ἐγκεκραμένος πολὺς;
 Β. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

25 Α. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐργχείαι Σκύθῃ πιεῖν.

30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὥς
 φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης, οὐ παλαιαί· d
 ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδομένον τοῖς
 θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ
 30 ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν, ὅντος τοῦ παιγνίου σικε-
 λικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήμιος πεποίηκε
 'σικελὸν κότταβον ἀγκύλη παῖζων.' διὸ καὶ τὰ σκο-

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κατίλλοντα καθήμενον οἶνοποτάζειν.

ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλ-
λήνων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερ-
5 ρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας, καὶ λαβόν-
τες σύμμαχον τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ῥαστώνην ἀνειμέ-
νως ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, χορηγούσης
οἶμαι τῆς παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς.

32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν

10 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος. c
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑμαλθακὸς ὕπνος.
καὶ Θέογνις δὲ φησιν

15 ἥξω δ' ὥς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίην μεθύων.
ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόον· d
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
20 αἰδεῖται δ', ἐρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην.
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω
γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

25 Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέ-
λου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα e
αὐτῆς δεικνὺς ἔλεγεν ὥς, εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος
ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπελον, ἤδη καὶ ἐν Σκυ-
θαίῃς ἦν.

30 33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες
τὸν Διόνυσον, ἔτι δὲ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ
μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς

λιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη
ἐστί. λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε

χάριτάς τ' ἀφροδισίων ἐρώτων,

ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων

e Ἀγάθωνί τε καλῶ κότταβον.

5

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πί-
πτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐ-
ριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει
τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,

10

ἀλλ' εὐθὺς αὐδ᾽ ἔτῳ κορινθίῳ ξένῳ.

31. οὐκ ἐμέθουν δ' οἱ πάλοι. ἀλλὰ καὶ Πιπτακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρῇνει μὴ μεθύσκεσθαι
f μὴδὲ κωμάζειν, ἴν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὢν τυγ-
χάνεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῇ. 'κάτοπτρον' γὰρ 15
'εἶδους χαλκὸς ἐστ' οἶνος δὲ νοῦ.' διὸ καὶ καλῶς οἱ
παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια.
Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλλου, παρὰ Διονυσίῳ ποτὲ τῷ
Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου, προσ-
αγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον, τί δή, ἔφη, ὦ Διο- 20
428 νύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὀσοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος
ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βου-
λομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθῃσι τὴν τρά-
πεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν . . . σατυρικῷ
φησὶν ὡς ἄρα

25

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇν κακόν.

ὅθεν εἴρηται καὶ τό

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Σθένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ κακῶς εἴρηκεν

30

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

b ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη

των τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγα-
θὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἷτιον τοῖς ἀνθρώ-
5 ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
πίδης ἔφη

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ

τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἴνου.

τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,

10 τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὁμφάν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ἔῃ ὁ οἶνος
μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἥττον μεθύσκει. τὴν
γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γί-
γνεσθαι. μεθύσκονται δέ, φησὶν, οἱ γεραίτεροι τά-
15 χιστα, δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς
ἐννυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ d
νεοὶ τάχιον μεθύσκονται, διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐννυπάρ-
χοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ
κρατοῦνται ῥαδίως. μεθύσκονται δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις
20 ζώοις ὅς μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες,
καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτ-
ταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ
ἐλέφας πίνοντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται
τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων τῶν
25 μὲν οἶνω τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ.

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν

(φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ)

τὶν' ἡδονὴν ἔχει

e

ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,

30 ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

καὶ Ἀλέξιος δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησὶν

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραυπαλᾶν

θεαταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος.
 καίτοι γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ'
 ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον,
 διὰ τοῦτο ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον
 ὅτι καὶ τὴν Δήμητρα θερίζουσιν ἢ ἐσθίουσαν ποιή- 5
 f σουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο
 διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ ὥς ἔνιοί
 φασιν Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων
 ὄψιν εἰς τραγωδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει
 τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τρα- 10
 γωδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· με-
 θύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς
 αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι, ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ
 δέοντα ποιεῖς, ἄλλ' οὖν οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς· ὥς ἴστο-
 429 ρεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. ἀγνοοῦσί τε οἱ 15
 λέγοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρα-
 γαγεῖν μεθύοντα, μεθ' ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ
 Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιο-
 ποιὸς μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα, πολλοὶ τε καὶ
 ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμπρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἡγώ- 20
 νίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς τοῖς ἐπιξεφυροῖς εἴ τις
 ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος ἱατροῦ θεραπείας
 ἔνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία, Ζαλεύκου τὸν νόμον
 θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος, τὰς
 γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησὶ 25
 b Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. παρὰ δὲ Ῥωμαί-
 οῖς οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ ἐλευθέρα
 οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριακοντα ἑτῶν.
 ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποιήσιν
 ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπι- 30
 δοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδό-

ἅ δ' ὦρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύ-
ματος.

τοῦ δὲ ἕαρος

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

5 καὶ προελθὼν

ἐν δὲ κίρναις τῷ μελιαδέος ὅττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν

οὐ χορὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.

10 προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

ὦ Βυκλί. φάρμακον δ' ἄριστον,

οἶνον ἐνειακμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφροσύναις

νῦν χορὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

15 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμ-
πέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

20 εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ

γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ

τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ

πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ἀμμένομεν; δάκτυλος d
ἁμέρα.

25 κάδδ' ἄειρε κυλίχαις μεγάλαις αἱ τὰ ποικίλαις.

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα

ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔργχεε κίρναις ἓνα καὶ δύο

πλέαις κακκέφαλᾶς· ἅ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ

ὠθεῖτω.

30 ἓνα πρὸς δύο ρητῶς κινεῖναι κελεύων.

36. ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ

καθαροῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχεῖσθω.

παρεγίγνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἶνόν ποτε
 προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
 τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
 ἤξιεν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

† τὸν δὲ σαμαγόρειον οἶνον καλούμενον φησὶν ὁ Ἀρι- 5
 στοτέλης ἀπὸ τριῶν κοτυλαῶν κερασθαισῶν μεθύσκειν
 ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πινὼν ἔφη,
 τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχοι, παρίτω. ἀκούσεται
 γὰρ κατὰ τὸν Εὐήνον

10

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.
 ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων
 διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον, τὰ ὑπὸ
 430 Ἀλκαίου τοῦ μελοποιουῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλό-
 μενος. φησὶ γὰρ πού οὗτος

15

ἔρχεε κίρναις ἓνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κῤῥασιν οἶονται λέγειν
 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἓνα κύαθον
 ἄκρατον πίνειν, καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ
 Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐνδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοι- 20
 νίας ἀπείρως ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περι-
 στασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὐρίσκεται. χειμῶνος
 μὲν ἐν τούτοις

ῥεῖ μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὄρανῳ μέγας
 χειμῶν, πεπάρασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.
 κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς
 πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
 μαλθακὸν ἀμφι[βαλὼν] γνάφαλλον.

25

b

θέρους δέ

30

τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλ-
 λεται·

ΤΡ. θάσιος. Γ. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
 πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.
 ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

5 ὥς ἂν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς

ὅκτω τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα

κυνάθους, ἕως κατέσειε φιλοτιμούμενον.

κατασεῖειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι-
 10 νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
 καρπὸς κατασειόντων. Ἀλεξίς δ' ἐν Ἀποκοπτομένη
 οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος,
 ὁ Χαιρέας κυνάθους προπίνων εἵκοσιν.

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι
 15 ἐπὰν κυνάθους πίνη τις, ᾧ Κρίτων, δέκα,
 αἰὲ παρ' ἑκάστον ἐνδεδελεχῶς τὸ ποτήριον,
 πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
 ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιατῆς, ὡς φη-
 20 σιν Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι, τὸν οἶνον ὑδαρῇ
 πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκρα-
 μένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστε-
 ρον ὦνοῦντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἀλεξίς εἴρηκεν ἐν
 Αἰσώπῳ οὕτως

25 κομφόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ᾧ Σόλων,
 ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὖρημένον.

Β. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
 ἄκρατον. Β. οὐ γὰρ ῥάδιον. πωλοῦσι γὰρ
 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
 30 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνούμενων
 προνοοῦμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
 ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔσθ', ὄρᾳς, ἑλληνικὸς

Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεὶ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

e καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοὶ δύο ὕδατος πρὸς τέσσα- 5
ρας οἶνου, λέγων ὥδε

ἄποτ' ἔστ', ὦ Γλύκη.

B. ὕδαρῃ 'νέχεέ σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν
ὕδωρ.

B. τί εἰργάσω; πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας; 10

Γ. δὴ ὕδατος, ὦ μάμμη. B. τί δ' οἶνου; Γ. τέτ-
ταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

f Ἐριππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας

οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺν 15

ὕδαρῃ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίνει; τί φῆς;

37. ἶσον ἶσθ' δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ

πατάξω τ' ἶσον ἶσθ' ποτηρίοις

μεγάλοις, ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι. 20

431 καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνων ἶσον ἶσθ' κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρῳ

μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἶσον ἶσθ'. 25

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ

συνεχῶς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἶσον ἶσθ'. πάλιν

τὴν μείζον' ἦτουν.

Ἀλεξίς Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου 30

b ὕδαρῃ. κατανοεῖς; ἶσον ἶσθ' μικροῦ. B. καλῶς.

Γ. ἡδὺ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ βρόμιος, Τρύφη;

πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως.

f τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

39. 'πίνειν δ' εἰς μέθην (φησὶν ἐν ἑκτῷ Νόμῳ 5
Πλάτων) οὔτε ἄλλοθί που πρέπει, πλὴν ἐν ταῖς τοῦ
τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς, οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ'
οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι
πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον, μεταβολὴν βίου
οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμε- 10
νον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων ἀεὶ γίγνηται.
432 σχεδὸν γὰρ ἄδηλον ὁποία νύξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.
κὰν τῷ πρώτῳ δὲ τῶν Νόμων φησί· μέθης δὲ αὐτῆς
ὥσπερ Λυδοὶ χρωῖνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι
καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θρᾶκες καὶ τὰ τοιαῦτα 15
γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὧ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκῦθαι δὲ καὶ Θρᾶκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρώμενοι, γυναικῆς τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπι-
τήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ 20
b σφόδρα μὲν χρωῖνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς
ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.'

40. ἔπινον οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες
τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ Δελφὸς Ἠγήσανδρος φησὶν. Ἐπίνικος
γούν, Μνησιπτολέμον ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν 25
ἱστοριῶν, ἐν αἷς ἐγγέγραπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε,
γράφων δρᾶμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν
καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς,
ἐποίησε λέγοντα

ἐπαλφίτουντα τοῦ θέρους ποτὲ

30

c ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα,
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι

κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν.
 γέροντα θάσιον τὸν τε γῆς ἀπ' ἀτθίδος
 ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν,
 5 συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
 Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὕγρὸν,
 κατησίμωσε πῶμα καύματος λύσιν.

ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἂν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάττον-
 τας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
 10 τὴν τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν, οὐδὲ φιλο-
 τησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δημοῖ
 δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις
 15 καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
 μὴδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μὴδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου . . . e
 ἄγγε' ἃ λυδὴ χεῖρ εὖρ' ἀσιατογενῆς
 20 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 25 λῆστις δ' ἐκτῇκει μνημοσύνην πραπίδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν,
 30 εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
 τοιαύτῃ δὲ πόσις σῶματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσεται· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης

θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς. τοῖς γὰρ φιλοπόταις οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥάθυμον ἢ ὅτι διὰ δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται, διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θώρακα, δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθεῖς, ἀσφαλείας ὄπλον.

43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. e
διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν
10 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως.
διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί

διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρεφειας ἢ πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος

15 μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὥς ἐρέω.

καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη

ἰσχεῖν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων

20 φίλη γὰρ εἶ ξένοις·

ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ

τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα ἔγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι.

Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὅταν οἶμαι δημοκρατου-

25 μένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων
προστατούντων τύχῃ, καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος
ἀκράτου μεθυσθῇ.

44. ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πλεῖστον, 434

ὥς φησιν Ἐφριππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ

30 Ἡφαιστίωνος ταφῆς· καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε,
καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὢν. Ἀλέξανδρος
γούν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πῶν προῦπε

433 πρὸς θ' ὕπνον ἤροσται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὕγίειαν,
 καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

ἐξῆς τε πάλιν φησὶν

αἶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα- 5
 χρῆμα

τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
 b ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος 10
 ἡμέρα οἰνώσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινοσ δὲ ἐστὶν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμος. φι-
 λοπότης δὲ ὁ πρὸς πότους. κωθωνιστής δὲ ὁ μέχει
 μέθης. πλεῖστον δὲ ἔπιδε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ
 τριγέρων. φανερώς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων 15
 μᾶλλον τῷ οἴνῳ, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὡς
 πολυπότην ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς. ὁ δὲ Νέστωρ καὶ
 c τῆς μεγίστης μάχης ἐνεστηκυίας οὐκ ἀπέχεται καὶ τοῦ
 πίνειν. φησὶ γοῦν Ὀμηρος

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή, πίνοντά περ ἔμπησ. 20
 καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
 νευκεν, ὡς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ
 μετ' αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῆς ἀσπίδος ἐκείνης, ἧς
 φησὶν ὁ Ἑκτωρ καὶ μέχει οὐρανοῦ ἦκειν τὸ κλέος.
 οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων 25
 φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ
 λέγεται οὕτως

εἰ τῇ δῆλος φιάλην Ἄρεως,

κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.

d ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' 30
 Ἀχιλλέως λαμβάνει δῶρον φιάλην ἐν τῷ ἐπὶ Πατρό-
 κλῳ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι, οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-

τῷ Πρωτέᾳ. καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπειν ὥς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν προὔπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
 b λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν ὑπῆνεγκεν, ἀλλ' 5
 ἀπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον, ἀφείς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας ἐπολιόρκησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὥς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχθῶς 10
 κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος. Μένανδρος δ' ἐν Κόλακί φησι

c κοτύλας χωροῦν δέκα 15
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία, τρὶς ἐξέπιον εἰς ὧν. B. Ἀλεξάνδρου πλέον τοῦ βασιλέως πέπωκας. A. οὐκ ἔλαττον οὔ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. B. μέγα γε.

Νικοβούλῃ δὲ ἣ ὁ ἀναθεις ταύτῃ τὰ συγγράμματα 20
 φησὶν ὅτι παρὰ Μηδείᾳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προὔπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθένους δὲ
 d ὁ σοφιστής, ὥς Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς ἀπο- 25
 μνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης, ὥς διωθεῖτο, εἰπόντος τινὸς αὐτῷ, διὰ τί οὐ πίνεις; οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι. 30

45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπιγεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος ἡ δυνάμην καὶ οἱ-

νον πίνειν πολλὸν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.
 Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησὶν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ ο
 μεθύσθῃναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐφίεται
 μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ θύουσι τῷ Μίδρῳ.
 5 γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 τῶν ἱστοριῶν ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων
 ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίδρῳ βασιλεὺς μεθύσκεται καὶ τὸ
 περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν
 Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
 10 την τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ ἱππεύειν οὕτω
 καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι· καὶ νομίζουσι τὴν ἐκ τῆς
 ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινὰ λαμβάνειν f
 γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.' εἰς τοσοῦ-
 του δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυσεν, ὥς φησι Καρῦστιος
 15 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ὡς καὶ ἐπὶ
 ὄνων ἄρματος κωμάζειν. ἐποιοῦν δὲ τοῦτο, φησί, καὶ
 οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. μήποτ' οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ
 πρὸς τὰ ἀφροδίσια εἶχεν ὀρμὴν. ἐξυδαροῦσθαι γὰρ
 φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι
 20 τῶν τοιούτων τὴν γονήν. Ἰερώνυμος τε ἐν ταῖς Ἐπι-
 στολαῖς Θεόφραστον φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ 435
 εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν
 καὶ παρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξέναν τὴν θετταλὴν
 ἑταίραν περικαλλεστάτην οὔσαν, συνειδότης τοῦτο
 25 καὶ τοῦ Φιλίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἶη)
 πολλάκις ἦτι αὐτὴ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι.

46. καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλο-
 πότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκο-
 στῇ τῶν ἱστοριῶν. καὶ ἄλλω δὲ μέρει τῆς ἱστορίας b
 30 γράφει Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετής ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ διὰ μέθην. ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει.' ἐν δὲ

δὲ πλεῖστον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων
 καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗ- f
 τοι υἱοί, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ τετταρακοστῇ
 καὶ τῇ ἐξῆς τῶν ἱστοριῶν. γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ
 5 Νυσαίου· Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακο-
 σίων, ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προει-
 δὼς ὅτι μῆνας ὀλίγους ἤμελλε βιώσεσθαι, γαστριζό-
 μενος καὶ μεθύων διῆγεν· ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ
 φησὶν· Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
 10 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολα- 436
 κενόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἐνι μάλιστα
 ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι· καὶ Ἰπ-
 παρίνου δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης πα-
 ροινοῦντα ἀποσφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ
 15 τάδε γράφει· Νυσαῖος, ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου
 υἱός, κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγ-
 μάτων κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα
 τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν
 καὶ τὴν οἰνοφλυγίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν b
 20 τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συν-
 τελεῖν τούτοις πέφυκε καὶ τὴν δίαιταν διῆγεν
 οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς
 περὶ Τιμόλαου λέγων τοῦ Θηβαίου φησὶν· οὐκ
 ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν περὶ τὸν
 25 βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους οὐδένα νο-
 μίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὐτ' ἀκρατέστε-
 ρον οὐτε λιχνότερον οὐτε δοῦλον γεγονέναι μᾶλλον
 τῶν ἡδονῶν εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον· ἐν δὲ
 τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ Ὠρείτου
 30 διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο, φησί· c
 τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν καθ' ἡμέραν ἀσελγῇ
 καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε πίνειν καὶ μεθύειν

τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γε-
 νομένων εἰπὼν καὶ ὥς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς πα-
 ραγενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, φησὶν ὁ δὲ
 Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἐταίρων, καλεῖν τ' ἐκέλευε τὰς 5
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαροδὸν καὶ Δω-
 ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν. περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοι-
 ούτους ὁ Φίλιππος, καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὦν γὰρ φιλοπότης 10
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ
 αὐτὸν συχνοὺς, καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων
 καὶ τῶν τὰ γελοῖα λεγόντων. πινὼν δὲ τὴν νύκτα πᾶ-
 σαν καὶ μεθύσθεις πολὺ καὶ πατάξας, ἀφείς ἅπαντας
 τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι, ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώ- 15
 d μαξεν ὥς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων. Κα-
 ρύστιος δὲ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτε (φησὶ)
 μεθύειν προηρεῖτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε, χρὴ πίνειν,
 Ἀντίπατρος γὰρ ἱκανὸς ἐστὶ νήφων. κυβεύοντος δέ
 ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγείλαντος ὥς Ἀντίπατρος 20
 πάρεστι, διαπορήσας ὥσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.

47. Φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
 πομπος, Διονύσιον τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον,
 ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρεῖναι. Ἀρι-
 e στοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίᾳ πολιτείᾳ καὶ συνεχῶς 25
 φησὶν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύ-
 ει· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς ὄψεις.
 Θεόφραστος δέ φησι καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ τοὺς
 κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέ-
 πειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι, 30
 καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς
 κύλικας ὁρᾶν. διὸ κληθῆναι Διονυσοκόλακας. ἔπινε

δοις. Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν με-
τρητῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Εὐφορίων
ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι.

49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξαν-
5 δρον ἱστορίαις περὶ Καλάνου εἰπὼν τοῦ Ἰνδοῦ φιλο- 437
σόφου ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην ἀπέ-
θανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν
Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων.
ἔθηκε δὲ (φησὶ) καὶ διὰ τὴν φιλοινίαν τῶν Ἰνδῶν
10 καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα. καὶ ἦν ἄθλον τῷ μὲν πρώ-
τῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ, καὶ τῷ
τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πiónτων τὸν οἶνον παραχρῆμα
μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ
πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς ἔξ. ὁ δὲ
15 πλεῖστον πión καὶ νικήσας ἔπιδε μὲν ἀκράτου χόας b
τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐβίωσε δὲ ἡμέρας
τέσσαρας, ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος. Τίμαιος δὲ φησιν
ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ τῷ
πρώτῳ ἐκπiónτι χόα ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν·
20 καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιδε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, καὶ
λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ
τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ὥπερ εἰώθει
καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους,
ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ
25 ἐθανμάσθη. τὴν δὲ τῶν χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν
ἐπιτελουμένην Φανόδημός φησι [κτίσαι] Δημοφῶντα c
τὸν βασιλέα βουλούμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον
τὸν Ὀρέστην Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων
αὐτὸν προσίεναι οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω
30 δικασθέντα, ἐκέλευσε συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ
χόα οἶνου ἐκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπiónτι
εἰπὼν ἄθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε

αἰί, καὶ γυναικας ἐλευθέρας ἐτόλμα διαφθεῖρειν, καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας, ὥστε μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὖειδὲς καὶ χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνοιο αἰχμάλωτον 5 γεγεννημένον.

48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὥς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων 10

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἡρίον Ἀρκαδίωιος
ἄστεος ὠρθωσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆς Δόρκων καὶ Χαρυύλος. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
ἄνθρωπ', εὐχανδεῖς ζωροποτῶν κύλικας.

Ἐρασίξενον δὲ τίνα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ' 15 αὐτῷ ἐπίγραμμα

6 τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖς ὥχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔνιπε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὥς φησιν Ἀριστος ὁ Σαλαμίνιος, καὶ Διοτίμος ὁ Ἀθηναῖος. 20 οὗτος δὲ καὶ χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένον οἶνου, ὅθεν καὶ χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων. Κλεομένης δ' ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης ἦν προεῖρηται· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρα 25 κατέτεμεν Ἡρόδοτος ἰστόρησε. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητῆς φιλοπότης ἦν, ὥς προεῖπον. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰωνος τοῦ ποιητοῦ φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης 30 τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς, ἧς καὶ Περικλέα τὸν ὀλύμπιον ἐρᾶν φησὶ Τηλεκλειδῆς ἐν Ἠσιό-

καὶ τοῦ πότου πανσαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς
 ἐστεφάνωντο πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι, διὰ τὸ ὁμο-
 d ρόφους γενέσθαι τῷ Ὁρέστη, περὶ δὲ τὸν χόα τὸν
 ἑαυτοῦ ἕκαστον περιθεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν
 τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Αἰμυναῖς τέμενος, ἔπειτα 5
 θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν
 κληθῆναι χόας. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν χοῶν ἕθος ἐστὶν
 Ἀθηήνῃσι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς
 σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια
 τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς 10
 ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ χοῶν δέει
 e τῶν μισθοδῶρων, σῦκα δειπνῶν ἐν τρυφῇ.

50. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος 15
 Μεταθεμένου φησὶ τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συν-
 εορτάζοντα ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ δυνάμενον
 διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἑταίρα ὑποστρέ-
 ψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας

οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος. 20
 ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ Νι-
 καεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανῆς
 f καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆει παιδίσκας ἀδιαφόρως.
 καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὡς ἐγέ-
 νετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρε- 25
 ληλυθὼς ὥφειλε χαλκοῦς ἕξ ἔχων τότε κατὰ τύχην
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρῶντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης, παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 περὶ τοῦ πίνειν, ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος με-
 438 θυσθεὶς τῶν συμπαρόντων, ὥς ὄντος τέλους τούτου 30
 καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέ-
 χειν. Δακύνδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες

πρός τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ βουλό-
μενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἔπινον προ-
θυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύ-
δης ἀπῆει πρότερος ἐπιπολάσας αὐτῷ τοῦ ποτοῦ.
5 καὶ ὁ Τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη

ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνουμεν Ἑκτορα δῖον.
τῇ δ' ὕστεραίᾳ προαπιόντος τοῦ Τίμωνος, διὰ τὸ μὴ
δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα, ὁ
Λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε

10 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσσι.

51. Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος
ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάν-
τεων ὅτι ὀλιγοχρόνιος ἐστὶ, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ
ὁπότε γένοιτο νύξ, πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας
15 οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλαα δὲ καὶ τὰ ἄλσεα
νεμόμενον, ἔτι δὲ ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι, με-
θύσκεσθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων
βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησί. Ἑρμείας
δ' ὁ Μηθυμαῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν φιλοπότην φησὶ c
20 γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φανίας δὲ ὁ Ἐρέ-
σιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ
τιμωρίας Σκόπαν φησὶ τὸν Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα
δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱοῦν, φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ
τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ
25 θρόνου καθήμενον, καὶ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον
οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν
ἱστοριῶν Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενό-
μενον μεθύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἰδ' d
ἐσπέρας πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἐχρημάτιζε
30 τε, φησί, νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ
πολλὰ. διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικούντες τὴν
βασίλειαν, Ἀριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γέ-

ράδοξον ἀνισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν ἡ περιήει τὴν ἀγοράν.᾽

53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πο-
 5 λύβιος φησι συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ
 ἀγῶνας συγκαλέσαι πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν βουλο-
 μένων τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων
 παραγινομένων ἐν τοῖς γυμνασίοις πάντας ἐκ χρυ-
 σῶν ὀλκείων ἤλειψε κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ
 10 καὶ ναρδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν
 αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα ποτὲ δὲ
 χίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης
 κατασκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐρίνετο. κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 15 εἰσῆγεν οὓς δ' ἀνέκλινεν. καὶ τοὺς διακόνους δὲ
 τοὺς τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγεν. καὶ
 περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν οὗ δὲ προσ-
 ἀνέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψω-
 μὸν ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο,
 20 καὶ περιήει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς
 ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαί- d
 ζων, καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκα-
 λυμμένος καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν ὥς εἰς ὧν τῶν
 μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ὁ βασι-
 25 λεὺς ἀναπηδήσας ὥρχετο καὶ προσέπαιξε τοῖς μίμοις,
 ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι. τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς
 ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ μέθῃ ἀπαιδευσία.᾽ φιλοπότης
 δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῷ Ἀντίοχος ἐν Μηδίᾳ πρὸς
 Ἀρσάκην πολεμήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπα- e
 30 μεὺς ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτουτα αὐτὸν λέγειν
 ἔσφηλέ σε Ἀντίοχε θράσος καὶ μέθη. ἤλπιζες γὰρ

νος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέρου τοῦ Ἀντιόχου.

52. πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς ἐπιφανής, ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 5
 ο ὑπομνημάτων κὰν τῷ πέμπτῳ, φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς νεανικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε, τίνι ἢ τύχῃ δι- 10
 δωσι λαβέτω. καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾧχετο. πολ- λάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμ- βετο, λίθους ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετό τε καὶ εἰς τοὺς 15
 f κοινοὺς λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος. ὅτε καὶ ποτε συνιδῶν τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη, μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πολυτελὲς ὅξεις. καὶ ὃς ἡσθεῖς, ἐγὼ σε, φησὶν, ὑπέροκρον τούτου ποιήσω. καὶ κατὰ τῆς κε- 20
 φαλῆς αὐτοῦ ὑδρίσκηνη ὑπὲρ δύο χόας ἔχουσιν πα- χέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν, ὥς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενομένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καχάζων καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ 439
 ἔπασχον. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν 25 ἱστοριῶν καλεῖ αὐτὸν ἐπιμανῆ, καὶ οὐκ ἐπιφανῆ, διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀν- θρώπων κατέβαινεν εἰς ὀμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συν- ἔπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν νεωτέρων, φησί, συναίσθοιτό 30
 τινας εὐωχομένους ὅπουδῆποτε, παρῆν μετὰ κερα- μίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ πα-

ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.

54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ, παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους, πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς, καὶ δύο τὰ μέ- 5
ριστα τῶν ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς
f Ῥωμαίους πόλεμον. ἐρασθεῖς γοῦν παρθένου Χαλ-
κιδικῆς, κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο
γῆμαι αὐτὴν οἰνοπότης ὦν καὶ μέθαις χαίρων. ἦν δ' 10
αὕτη Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν,
κάλλει δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα. καὶ τοὺς γάμους
συντελῶν ἐν τῇ Χαλκίδι, αὐτόθι διέτριψε τὸν χει-
μῶνα τῶν ἐνεστώτων οὐδ' ἡντινοῦν ποιούμενος
πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. 15
ἡττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον μετὰ
τῆς νεογάμου. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
ἱστορεῖ Ἀγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ
440 τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρονοῦντας Αἰτωλοὺς,
πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ εὐωχίας τραπέντα, 20
πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ
εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν
βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῇ
κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν με-
θύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελ- 25
φόν, γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μενουνίου θυγατέρα,
αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὥμῳς χρῆσθαι τοῖς ἀρχο-
b μένοις. καὶ Δημήτριον δὲ φησι τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
τὴν ὁμηρείαν διαφυρόντα ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλεῖστον 30
τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρην τε ὀλίγον χρό-
νον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

πατέριους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ εἰσαγαγεῖν τὴν ἱακὴν καὶ τεχνητὴν ἁσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα
 5 τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χορὴ πῦρ ἐπὶ
 πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετροῦν γεύεσθαι μέχρι
 τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ παρά-
 παν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαί-
 νοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν
 10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ Διόνυσον παρακαλεῖν
 εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδείαν, ἣν
 τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότη-
 τος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν
 ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι· καὶ ἐξῆς δέ
 15 φησι λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ ὥς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ
 τῆς μητρυιᾶς Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώ-
 μην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μανικὴν πᾶσαν
 ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος· ὅθεν καὶ τὸν οἶνον
 ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.

20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικὰ
 τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα

χρυσῷ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα

τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,

οὔνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν

25 οὔτις οἱ ἀνδρῶν ἤρισεν οὐδαμὰ πω.

ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ
 ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικὰ
 τινα εἰσάγει φρικτότατον ὄρκον ὁμνύουσας τόνδε

ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,

30 ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὥς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ,
 ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον. τὸν δὲ καλούμενον

διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γέ μοι κεράννυται,
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον. B. οἶδ' ἐγὼ ποτε
πιοῦσα.

καὶ ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι)
5 βούλει καὶ σύ, φιλτάτῃ, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. Γ. τοιγαροῦν [ἐμοὶ] φέρε·
μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.

Ἄλεξις δ' Ὀρχηστρίδι

γυναιξὶ δ' ἄρκει πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
10 πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῷ θεῷ, d
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρός,
λέγων, γέρον τε δαιμονίως. A. ἀσπάξομαι
γραῦν σφίγγα.

15 [πρὸς ἐμὲ ὥς αἰνίγματα λέγει καὶ τὰ λοιπά.] ἐν δὲ Δίῃς
πένθοῦντι Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων φησὶ καὶ Ζω-
πύρα οἰνηρόν ἀγγεῖον. Ἀντιφάνης Βάκχαις
ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
20 ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος. e

Ξέναρχος Πεντάθλῳ

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξὶ φησὶν

25 εἶεν γυναῖκες . . . ὥς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὐχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπῆλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
30 ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί. f
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς ἀστα-
 f φίδος, καὶ ἔστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ αἰγροσθε-
 νίτῃ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ κρητικῷ. διὸ πρὸς τὸ κατ-
 επείγον τοῦ δίσχους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δὲ ἔστιν
 ἀδύνατον τὴν γυναικα πιοῦσαν οἶνον. πρῶτον μὲν 5
 γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνου κυρείαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις
 φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ
 ἀνδρὸς ἕως ἑξανεψίων, καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν
 ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπόν, ἀδήλου τῆς ἐντυχίας
 οὔσης τίσιν ἀπαντήσῃ, φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρᾶγμα, 10
 441 καὶ γεύσῃται μόνον, οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκι-
 μος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων
 Ἰταλικῇ πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναικας μὴ πί-
 νειν οἶνον ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Ἡρακλῆς περὶ τὴν
 Κροτωνιάτιν γενόμενος, ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν οὔσαν 15
 παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἦτι πιεῖν
 ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημέ-
 νου πίθου οἶνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς μὲν
 τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσῃν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν
 τὸν πίθον τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν αὐ- 20
 b τὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς καὶ
 ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπήνε-
 σεν· ὃν καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἶσω σκο-
 πεῖν τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν
 πίθον γεγονότα. τούτου δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν 25
 ἐστὶν ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶ πάσαις, ἐν αἰσχροῦ
 κείσθαι τὸ πίνειν οἶνον, διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.

57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μεθύουσαι αἱ
 γυναικες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντι-
 ζομένῃ οὕτω

30

c κάπηλος· οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθῃ ποτὲ
 γείτων ἐστὶ τις

ἐκέλευσε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν,
καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὥς φησι
Δάμων ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Μένανδρος δ' ἐν Ἀρ-
ρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι

5 πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους d
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλαῖς ἔχων.
κωμωδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύν-
10 θιοι ὑπ' Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι. ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρα-
κλέα λέγοντα

οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἷ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' αἰεὶ. e

15 Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναι φησι μεθυσθέντας. Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν
κατὰ πόλεις ἐπιγραμματῶν περὶ Ἠλείων λέγων παρα-
τίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται. οἷος ἐκάστου
20 οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ περὶ
Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησὶν ἐτύγχανον
γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερορῶντες,
ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκολα- f
25 σίαν ὥρμηκότες. ἐπικικῶς [τὸ] δ' εἰς πάντες οἱ
Θρᾷκες πολυπόται. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη

καὶ γὰρ ὁ θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἶνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων
30 τάδε λέγει καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους
πολυτελῶς μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν, ἔργον
δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἐπανσεν

ἐκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι μεμιγμένοι,
λαγῶα δώδεκ' ἐπισέλινα. τᾶλλα δὲ
ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ' στ'. ἄκουε δὴ.
βολβῶν μὲν Ὀρθάνη τρι' ἡμικτέα,

Κονισάλω δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν

5

μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων,
λύχνων γὰρ ὁσμάς οὐ φιλοῦσι δαίμονες·
πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κυνηγέταις,
Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον,

ἦρῳ Κέλητι δέσμα καὶ θυλήματα.

10

ταῦτ' ἐστὶ τὰναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
προσοίσειτ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησί

γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

15

59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνή-

b μης ἡξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πο-
ρείας καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς τὸ τῶν Ταπύ-
ρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι ὥς καὶ ἀλείμ- 20
ματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ' αὐτὰ
ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
φόρων. οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι.
Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φι-
γαλεῦσι νομίμων φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς, 25
Μεσσηνίοις ἀστυγείτουας ὄντας, καὶ ἀποδημεῖν ἐπι-
c σθέντας. Φύλαρχος ἐν ἕκτῃ Βυζαντίους οἰνόφλυγας
ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς
ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις,
πολεμίας σάλπιγγος οὐδ' ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας 30
ἀκοῦσαι. διὸ καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ
προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς

κοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυ-
λίκων ἐρέτας ἔφη

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίῳ ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,

5 . . . περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πiónτος δια-
λεγόμενός φησιν

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως
εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ

10 Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ τις Τιμοκλῆς·
μεθύει γὰρ οὐδὲν ἥττον. ὁ δ' ἕτερος, τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστίν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ
15 καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς
Ἄλεξις ἐν Ὀπώρα (ἐταίρας δὲ ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει)
φησὶν

οἶνον πολὺν

οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἐξεμεῖς.

20 καὶ Δακτυλίῳ

εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

καὶ Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

25 Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ δημοκρατουμένη πόλις
30 (φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ὀγδόῃ Πολιτείας) ἐλευθερίας
διψήσασα ἦν κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχη, 444
καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῆναι,

443 οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος, ὁ καὶ τὰς
μαστροποὺς τὰς εἰθισμένους προαγωγεύειν τὰς ἐλευ-
θέρας γυναικας τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς ἐπιφανεστάτας
πορευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους καταποντίσαι τισὶ
προστάξας. καὶ Ἑρμιππος δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἑπτὰ 5
σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ
τῶν Φιλιππικῶν Ἰλλυριοὶ (φησὶ) δειπνοῦσι καθήμε-
νοι καὶ πίνουσιν. ἄρουνσι δὲ καὶ τὰς γυναικας εἰς τὰς
συνουσίας· καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχῃσι
τῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὐται τοὺς ἄν- 10
δρας ἀπάγουσι. καὶ κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζών-
νυνται τὰς κοιλίας ζώναις πλατεῖαις, ὅταν πίνωσι.
καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μετρίως ποιοῦσιν· ἐπειδὰν δὲ
σφοδρότερον πίνωσι, μᾶλλον αἰὲ συνάγουσι τὴν ζώ-
νην. Ἀριαῖοι δὲ (φησὶ) κέκτηνται προσπελατῶν 15
ὥσπερ εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. καθ' ἑκάστην
δὲ ἡμέραν μεθύουσι καὶ ποιοῦνται συνουσίας καὶ
διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ
καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν
c τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασι τοῖς στρατιώταις 20
δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ
σκηνήν, ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη,
δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν.
γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες
ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποτα- 25
μοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενό-
μενοι.

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Ἀη-
μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν
d δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας 30
καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνεσθαι·
οὐ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ χαλ-

τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ὥσι καὶ πολλὴν
 παρέχῃσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένας ὡς μι-
 ροὺς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους τῶν
 ἀρχόντων προσηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων ἔκτω
 φησί 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκραμένην κρατῆ- 5
 ρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυμένος ξεῖ, κο-
 λαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρου θεοῦ καλὴν κοι-
 νωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται.'

62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ
 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι φησί 10

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
 οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ', ὅταν πίνειν
 δέῃ,
 νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἀνθρώπου
 φρονεῖ, 15

[μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,]
 εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται,
 ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια,
 τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς
 κάτω 20
 τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται
 βίος.

ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ
 πλεόν πίνοντες φησί

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς 25
 πληγὴς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς,
 κατεῖχε θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
 οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
 τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
 νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἡβούλετο. 30

καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν
 οἶνον ἔφη εἰπῶν

ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

ὃν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρε-
ξιν λαμβάνουσιν.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἑξοίνους τινὰς
5 κέκληκε λέγων οὕτως Ἰομῶν καὶ Ῥοδοφῶν τῶν ἐν
Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὅντες ἦσαν ἑξοινοί. καὶ ὁ
Ἰομῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα
ἔλεγεν

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί. e
10 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν
καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνειδίξεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοι-
δορίας. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός φησι τοῦ
Ἠγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος ὑπὸ οἴνοφλυ-
15 γίας καὶ κύβων, καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἰδίωμα
παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσω-
τίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς ἐταίροις καὶ παρὰ f
τοῖς ἄλλοις πολίταις. εἶθ' ἐξῆς λέγων περὶ τῆς ὀλι-
γαρχίας, ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν φίλων, ἐπιφέρει
20 καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων
ἀνθρώπων ἥσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεα-
νίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελ-
γείας ὥστε καὶ κυβεύειν ἡξίωσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ
τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων, καὶ διωμολογοῦντο
25 τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἦντινα χρὴ
τῶν πολιτῶν τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν,
οὐδεμίαν ὑπεξαίρουμένοι πρόφασιν, ἀλλ' ὅπως δὴ 445
ἕκαστος ἦν δυνάτος, πείθων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προσ-
τάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν ἐπαιζον
30 μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα δὲ
καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἠγησίλοχος, ὁ προστατεῖν
τῆς πόλεως ἀξιῶν. Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενὴς

δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὥς φησι
 Φιλόμνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, πρε-
 σβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυής τε περὶ
 b ποιήσιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε
 διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκ- 5
 χους, ἐξῆγγέ τε κῶμον αἰεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ.
 καὶ πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων
 ποιήσιν, ἣ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρή-
 σατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κω-
 μωδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ 10
 τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλο-
 φοροῦσι.

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ πάροι-
 c νος, ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ
 ὅς ἔφη 15

ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν (κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα)
 καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος,

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται,
 Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε 20

Κολχὺς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις, οὐδ'
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμέ-
 d νης ὁ Περγαμηνός, ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βα-
 σιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν 25
 τρίτῳ Χρόνῳ. ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων
 καθαιρεθεὶς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον
 ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναικας ἐσπουδάκει οὔτε
 φίλοινος ἦν, [ἀλλὰ] καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε
 δειπνῶν ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστο- 30
 ρεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ. σὺ δέ, ὦ Οὐλ-
 πιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ, κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί-

μωνα. οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
 σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων e
 ἢ βαρὺν βουπλῆγα τομώτερον ἢ *Λυκόοργος*,
 ὅς ῥα διωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,

5 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυσάνας.
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μῆδει οὕτως. ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν
 πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ὧν εἴρηκε, δη- f
 λῶσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίνονται.
 10 συμπότης γὰρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναικα ἐν τῷ
 συμποσίῳ ἔφη, ὧ Ἀνάχαρσι, γυναικα γεγάμηκας
 αἰσχροάν. καὶ ὅς ἔφη, πάνν γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλὰ μοι
 ἔγχεον, ὧ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.

15 65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὧ φιλότης,
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν

ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446

A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων.

20 πῖθι οὖν, ὧ ἐταῖρε. καί

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,

(ὁ αὐτὸς φησὶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ)

ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον

25 παραξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός.

. . . παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ

τὸν ἀρκεσίγιον, ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

30 A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς; b

A. Φιλόξενος δῆπουθεν. B. οὐδὲν διαφέρει,

ὧ τᾶν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς, τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν; ἀπεσκοτώθης φίλ-
τάτε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, σπάσας οἶνον τοσοῦτον. παρὰ
Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι

τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοῦνομά μ'
εὐθύς ἐρώτα.

5

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι

σὺ δ' ἄλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν.

10

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάρθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ

15

ἔρχεον μεστήν· τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ.
πῖθι. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν Διὸς ἐταιρείου,
πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

20

Μένανδρος Αὐλητρίδι

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες Σωσία;

B. ἅπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υ λεκτέον, ἐκτείνοντας
δὲ τὸ ι. οὔτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ ὁμηρικόν

25

πίομεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι

κοῦποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

e

καὶ ἐν ἄλλοις

πικρότατον οἶνον τήμερον πῖει τάχα.

30

[ὥς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι.] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ι.
ὥς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
καὶ ἐν Σύρφακι 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύν.' πίε δὲ ἀεὶ
συνεσταλμένως. Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ

πίε. B. πιεῖν ἀναγκάσω

5 τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

καὶ 'τῇ πίε.' καὶ [πῖνε. καὶ] σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ f
τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὺτὸς ἄλλῳ,
καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.

10 φησί γὰρ ὁ μελοποιός

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον

447

λάλαξε τῇ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδῶρῃ καταχύδην

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

15 τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν.

67. σὺ δὲ πινὼν μὴ φοβηθῆς ὥς εἰς τοῦπίσω μέλ-
λων καταπεσεῖσθαι. τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται
οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμύντορα
δυσφροσυνάων. ἀλλ', ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρι-
θινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως
20 'πλὴν ἰδιὸν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ
καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ b
μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πί-
πτουσι. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρη-
νεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς
τοῦπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθινον οἶνον
καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. ὥς Σοφοκλῆς ἐν Τρι-
πτολέμῳ

30 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος

ὥσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνῆρ

ἢ Φρὺξ ἔβρουξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ
καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ,
καῖσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέργῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησί, κατα- 5
σκευάζεται τὸ βρῦτον, γράφων ὧδε ἔπινουσι δὲ βρῦ-
τον ἐκ τῶν ῥιζέων, καθάπερ οἱ Θορήικες ἐκ τῶν κρι-
θέων.' Ἐκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν
περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν, ἐπιφέρει ἑτάς
κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσι.' ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐ- 10
ρώπης περιόδῳ Παίονάς φησι πίνειν ἑβρῦτον ἀπὸ τῶν
d κριθέων καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύξης
ἀλείφονται δὲ (φησὶν) ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.' καὶ
ταῦτα μὲν ταύτῃ.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῶ οἶνος φίλος ὢν, θυρ- 15
σοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ
Χίος ἐν τοῖς ἐλεγείοις,

αὕτῃ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων
ἐν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνέσσ' οἶνὰς ὑποχθόνιον 20
e πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινὸν
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται ποτὸν ὄλβιον ἀνθρώποισιν, 25
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές,
τοῦ θαλῖαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
f τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι, 30
χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπιήρανον ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησὶ βίον

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον

448

τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μόνον

5 ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάσθαι διὰ τέλους

φρόνησις οὕσα διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς

πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα

ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς

10 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται

διαλελογίσθαι δοᾷ τι καὶ νεανικὸν

καὶ θερμόν.

b

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ

Οὐλπιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φί-

15 λοι, ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα κἂν βραχὺ δια-

στήσωμεθ' ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου

τοῦ Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγω-

δίαν· ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος

τοῦ γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλ-

20 λεν ἐν τοῖς αἰνίγμασιν· ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐ-

τῶν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός. ἀλλὰ c

πῶς οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται καὶ τίνα κό-

λασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες. καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη,

ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζεται γρίφος πρό-

25 βλημὰ ἐστὶ παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ διὰ ζητή-

σεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθέν, τιμῆς ἢ ἐπι-

ζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων ὁ

αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἑπτὰ εἶδη εἶναι γρίφων. ἐν

γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ὥς ὀνομά

30 τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ. ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι κελεύη

τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν· καθάπερ οἱ ἄσιγμοι κα-

λόμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ σ d

ἐποίησεν ᾠδὴν, οἷονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ
 προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον
 ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδήποτε οὐ ἡγεῖται βα οἷον
 βασιλεύς· ἢ ᾧν ἔχει τελευτὴν τὸ νὰξ ὡς Καλλιάνναξ·
 ἢ ᾧν τὸν λέοντα καθηγείσθαι οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμ- 5
 παλιν τελικὸν εἶναι οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι
 δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα,
 e οὐ μορφὴ τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινὴ·
 ἢ ἄθεα ὀνόματα οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα οἷον
 Διονύσιος. καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων 10
 οἷον Ἑρμαφρόδιτος, ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι Διοκλῆς,
 ἢ Ἑρμοῦ Ἑρμόδωρος, ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νικος . . .
 οἱ δὲ μὴ εἰπόντες οἷς προσετάρτετο ἔπινον τὸ ποτή-
 ριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο. τί δ'
 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτηι. 15

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοι-
 θιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν

f ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
 γρίφους παρὰ πότον ᾠόμεν ληρεῖν σαφῶς
 λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις 20
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 ἐγέλων νομίζων λῆρον· οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ' ᾠμην πράγμα παντελῶς λέγειν,
 449 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι
 ἀληθὲς ἦν. φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα 25
 ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
 οὐδεῖς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει
 τοῦτ' ἐστίν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ καστὶ συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι 30
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες ὡς σφόδρα . . .
 b Φίλιππος. ἄρ' ἦν εὐτυχὴς τις νῆ Δία.

ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ

πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύ-
τραν λέγω,

ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποιίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατο-
θρέμμονα,

τακεροχροῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις ἀπο-
κτενεῖς

ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνν φράσεις κρεῶν
χύτραν.

A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμ-
μιγῇ

μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθει-
μένον

εἰς πλατὺ στέγαστρον ἄγνῆς παρθένου Διοῦς
κόρης

λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα
βούλομαι.

A. βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
συντεμών.

A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδῃ; B. παραλιπὼν
ὔδωρ φάθι.

A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἰθρας; B. σμύρ-
ναν εἰπέ, μὴ μακράν.

A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῦ-
παλιν λέγε,

ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασὶν
τινες,

αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ὑπνῷ τοιούτους γρίφους
προβάλλει

οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ξῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰὲν 5

καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὢν.

B. παίζουσα χαίρεις ὥ γύναι μ' αἰνίγμασιν.

A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῇ λέγω μαθεῖν.

B. τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; 10

A. ὕπνος, βροτείων ὥ κόρη παυστήρ πόνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους
προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς.

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασὺς ἄλλοτε λεῖος, 15

ἄξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων·
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρω-
τος.

τί ἐστι τοῦτο; B. τί ἀπορεῖς; Καλλίστρατος.

A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὲ ληρεῖς 20
ἔχων.

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς οὐ τρωτός, δασὺς
λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.

450 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέ- 25
φαλλος,

αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων αἰγύπτιος.

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾧ λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον, καταγνύει, 30
ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάκνει.

οἶδ' ἐγὼ ὅς νεός ὢν ἔστιν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ᾗ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γάρ

b

νέος μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·

5

ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν

δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος.

ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,

εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον ὃξὺ διαπρό,

ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἑκάστον·

10

ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου οἱ δὲ πλανῶνται.

αὐτὸ δ' ἑκάστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάτ-
τειν.

ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε, c
ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

15

72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν

ἰχθυῖσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν

οἰηθεῖς μεγάλην δαπάνην μίαν εἵλκυσε πέρεκην,

κατ' αὐτὴν ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν

20

ῆγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρεκη μελανούρου.

B. κεστρεὺς, ἀνὴρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι
λέγεις.

οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

ἔστι τις ὅς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὸς d

25

οἷσι δέδωκε, οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὦν οὐδὲν ἔδεῖτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ

ὁ γριφὸς ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,

οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅς' αὐτ' αὐτῶν ἔχεις.

30

τοιούτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν καὶ γὰρ τινα

εἶπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριφόν. A. λέγε.

B. πίνη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθυὶ δύ' ἔχουσαι

e πόλλ' ἐλάλουν. περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν τ' ὦντο
λέγειν τι

οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς
ὃν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λα- 5
λούςας

αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρίψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιή-
τριαν προβάλλουσιν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον,
ἐπιλυομένου τινὸς οὕτως. ἡ μὲν γὰρ φησιν 10

f ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς. ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἴσθησι γεγωνόν
καὶ κατὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἡπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν
ἀκούειν 15

ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησὶν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν

ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὔτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια 20

τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα

451 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον

αὐτῶν κάθεται λοιδορουμένων τ' αἰὲ
ὁ δῆμος, οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.

Σ. [οὐδὲν λέγεις·] πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, 25
ῥήτωρ ἄφωνος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων·

Σ. [παίζεις ἔχων.] B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην
ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὴν διαλυομένην τὸν γρίφον
οὕτως 30

θήλεια μὲν νῦν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·

ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἔστως ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας
5 φησὶν ἄδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν
δ' αὐταῖσι τὸν γρίφον τί πάντων ἰσχυρότατον; καὶ
τὴν μὲν εἰπεῖν ὁ σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου
τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν τε καὶ
τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ',
10 ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκία πολὺν
κρείττω φέρειν ἰσχύ· ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον c
καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν,
ὅ τι ἂν χρήξῃ ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πέος
ἰσχυρότατον πάντων· διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλ-
15 κία στένοντα πυγίξουσι τούτῳ. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἑρε-
τρίεύς, γλαφυρὸς ὢν ποιητῆς περὶ τὴν σύνθεσιν,
ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
λιθαργυρος δ'

20 ὅλην παρηωρεῖτο χοίματος πλέα
τὸν σπαρτιάτην γραπτὸν ἐν διπλῷ ξύλῳ
κύρβιν.

τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀρ-
γυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
25 κύρβιν ἀντὶ τοῦ σπαρτιάτην σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
φον ἃ ἠβούλουντο εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥό-
διος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου. καὶ Στησίχορος δ' ἐν
Ἑλένῃ λιθαργύρεον ποδονιπτῆρα ἔφη. Ἴων δ' ἐν Φοί-
30 νικί ἢ Καινεῖ δρυὸς ἰδρωτά εἴρηκε τὸν ἱζὸν ἐν τούτοις
δρυὸς μ' ἰδρῶς
καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἢ τ' αἰγυπτία

e βόσκει λιγυλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη.

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἑρμιπ-
πος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν ἱκανώτα-
τον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρίφον καὶ
αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξιῶς, οἷον τὸν περὶ 5
τῆς σκιάς. ἔφη γὰρ εἶναί τινα φύσιν ἢ περὶ τὴν γέ-
νεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μερίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν
ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως

τίς φύσις οὗθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὗθ' ὅσα
πόντος, 10

f οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων ἀΐξεσιν ὁμοίαν.
ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μερίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γῆρα δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.
κάν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν 15
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος

εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φη-
σὶν, ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κροῶνον (πολί- 20
χνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως)
Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμένων
διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἤκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύ- 25
ναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνείῳ δεδεμένον,
b ὡς οὐκ ἔτι λύσιμον ἐσόμενον, ἐὰν αὐταὶ παρέλθωσι.
καὶ διὰ ταύτης τῆς γνώμης ἐμήνυε σαφῶς τὸ μήνυμα.
αὕτη γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ παρὰ τὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομειμιμημένος Λι- 30
μός, ἔχων γυναικὸς μορφὴν. φανερόν οὖν ἐγένετο
πᾶσιν ὅτι δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ

πολιορκούμενοι διὰ τὸν λιμὸν. συνέντες οὖν οἱ Δάκωνες τὸ λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ τάχος τοῖς ἐν τῇ Κρώμνῳ.

76. πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον
 5 ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν. c
 τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθημένην
 10 ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε καὶ οὐκ λίθῳ. τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνούχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ Πολιτείας μνημονεύει τοὺς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν ἔφη ἐπαμ-
 15 φοτερίζουσιν ἐοικέναι καὶ τῷ τῶν παιδῶν αἰνίγματι d
 τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.'

77. καὶ τὰ Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστιν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
 20 περὶ ποίημάτων. 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἀλυπίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν. πῦρ γὰρ ὁ θυμός, ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ξυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ e
 25 ἴσον. 'λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη τῶν πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν. εἰκὴ γὰρ ἕκαστος ὅτι ἀνδόξῃ ἀποκρίνεται. τὴν δ' εὐθεῖαν ἄγειν ἡγεμόνι χρώμενον τῷ ὧ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα' ἀντὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἀεὶ . . .
 30 προσδέχεσθαι. ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτον οὖν οὐκ ἔα μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσ-
 ἴεσθαι.

78. τῷ δὲ Θεοδέκτει παραπλησίως ἔπαιξε γρίφους
 f καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος· καὶ Ἀρι-
 στώνυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμαν-
 λος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν ἰταλικῶν μίμων
 ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής. καὶ γὰρ 5
 Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ.
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κήρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς
 ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδο-
 κίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροίκου 10
 453 τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα
 αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, οὐκ ἔγωγε,
 εἰπεῖν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ πτωχῆς τινὸς τὴν
 γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχει, πῶς γε, εἶπε, τριταία μὴ βεβρωκυῖα; 15
 τῶν Ἀριστωνυμ . . . ὧν δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. καὶ
 ὁ Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκρι-
 τὴν εἶπε λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εἰς εὐρύστομον, 'ἐνέ-
 βαλλον γὰρ ἄν σου, φησὶν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ
 b καταρραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.' ἀρχαϊό- 20
 τatos δ' ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν
 φύσεως οἰκειότατος

τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;
 καί

τί ταυτὸν ἐστὶν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;
 καὶ πρὸς τούτοις 25

τί ταυτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;
 τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία, καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις
 καὶ ἄετος καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν
 θαλάττῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει, ἅμα γὰρ παρὰ πᾶ- 30
 c σιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν

φυσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας, ἐξηγουμένον γὰρ ἔτι πρότερον περὶ αὐτοῦ, μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος
 5 τοῖς χρόνοις Στράττιδος, ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν τραγωδίαν, οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χορὴ λέγειν δια-
 ροῦντας κατὰ τὰς παραγραφάς, καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους

10 ἔστ' ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ πάρ' εἰ, d
 ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
 νῦ, ξῦ, τὸ οὔ, πῖ, ρῶ, τὸ σάν, ταῦ, ὕ παρόν,
 φῖ, χῖ τε τῷ ψῖ εἰς τὸ ᾧ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος
 15 αὐτῷ ἐστὶν ἑμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον, βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἰ βε, βῆτα ἦτα βη, βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὔ βο, βῆτα ὕ βυ, βῆτα ᾧ βω. καὶ πάλιν ἐν ἀντιστροφῇ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου, γάμμα ἄλφα, γάμμα εἰ, γάμμα ἦτα, γάμμα
 20 ἰῶτα, γάμμα οὔ, γάμμα ὕ, γάμμα ᾧ. καὶ ἐπὶ τῶν ε
 λοιπῶν συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταυτὸν. ὥστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ
 25 μετενηνοχότα φανερὸν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελ-
 λειν φασὶν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα, καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως
 ἐγὼ οὔτ' ἑμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις;

30 διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρε-
 δέχοντο πάντες, ὥς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ ε
 μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων

ῥῆσιν οὕτως, ἣν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σώζεται κατὰ τὴν δύναμιν·

A. ἄλφα μόνον, ὦ γυναῖκες, εἴ τε δεύτερον μόνον λέγειν χρή; X. καὶ τρίτον μόνον γ' ἔρεῖς. 5

A. ἦτ' ἄρα φήσω. X. τό τε τέταρτον αὖ μόνον ἰῶτα, πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ὕ λέγειν μόνον· τὸ λοιπὸν δὲ φώνησον τὸ ὦ τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἴτα δὴ στυγῆ λάλει.

10

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἱαμβείων γράμμα πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν, πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον

κύω γάρ, ὦ γυναῖκες, ἀλλ' αἰδοῖ, φίλα, ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἔξερω βρέφους. ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ' στιν, ἐκ δ' αὐτῆς μέσης μικρὰ παρεστῶς' ἐκατέρωθεν ὑπτία, ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

15

ὅθεν ὕστερον, ὥς ἂν ὑπονοήσῃ τις, Μαιάνδριος μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῇ μι- 20 μῆσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῷ Παραγγέλματι φορτικώτερον τοῦ ρηθέντος, Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεὶ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦνομα τοῦ Θη- σέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως

25

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὥς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος, οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

c τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, ταύτας διεύρει δ' ἐν μέσῳ ἄλλη μία. τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὥς ἐλιγμένος.

30

τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
 λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
 εἰσίν. τὸ πέμπτου δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
 γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
 5 αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
 τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δ
 τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν
 τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως

10 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·
 ὀρθοὶ τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος,
 ἐφ' ἐνός τε κανόνος ὑπτιωμένοι δύο.

15 ὅπερ δὲ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάλιν.

καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
 ματον παράγει, καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα δια- e
 σημαίνοντα

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος.
 20 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,
 τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου συνδεῖ κανῶν,
 τρίτον δ' ἐλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὥς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 25 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.

ἔκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος. f
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
 μενον.

30 81. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ ἐπι-
 γραμμάτων ἐν Καλχηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου

τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπί-
γραμμα

τοῦνομα θῆτα ρῶ ἄλφα σάν υῖ μῦ ἄλφα χῖ οὗ
σάν.

πατρὶς Καλχηδών. ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

5

τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φη-
σιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν
455 ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος πάντα
ὁμοίως ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς
πόδας, οἷον

10

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναῖονθ' ἔδραν, θηροφόνε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
μωσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς.

15

καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον
τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῆς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀπο-
δώσει, οὕτως

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον.

νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.

20

b καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστιν ἐνδεκαγράμματος.
ἔστι δὲ καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ἑτέρως ποιῆ-
σαι, ὥστε πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν
οὕτω λέγοντας

μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν μέτρον λαβών.

25

λαβών μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.

οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.

λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
c ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἷονεὶ γρίφου 30
τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ

προσκειρόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
τοῦ σίγματος καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν ἐποίησε

πρὶν μὲν εἶρεπε σχινοτένεια τ' αἰοιδὰ

καὶ τὸν σὺν κίβδηλον ἀνθρώποις.

5 ταῦτα σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λά-
σου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ὠδήν, ἣτις ἐπιγρά-
φεται Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν
Ἑρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς d
φησιν Ἡρακλείδης ὁ Πόντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσι-
10 κῆς. οὗ ἐστιν ἀρχή

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον.

83. ἔστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων

ἐν φανερά γεγόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει. μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

15 φανερά μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται. μήτηρ δ' ἡ Αἰτῶ, ἣτις Κοίου ἐστὶ θυ-
γάτηρ. Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγο- e
ρεύουσι. καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

20 πεποιήται δὲ τῆς πτισάνης τὸννομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου. φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὀρισμοῖς

ζῶον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον,
ὅμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείσχύποντα.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρωτῇ φησι

τροφαλίδας τε λιπαροσάρκους. μανθάνεις; τυ- f
ρὸν λέγω.

Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχρᾷ

ἀρτίως διηρτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῇ

30 σώματος μέρη θαμάζετ' ἐν πυρρικτίτοισι γᾶς·

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι
λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν

ὥς δ' ἦν ἡρμένῃ
βίου τιθήνῃ, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἱατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,

456 τράπεξα. B. περιέργως γε νῆ τὸν οὐρανόν, 5
ἐξὸν φράσαι τράπεξα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων
Κινύρα ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησὶν

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυ-
πρώκτων, 10

παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θανμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖ-
τον,

ἣ μὲν ἐλαυνομένη λαθροίοις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύν-
ων. 15

b λέγει δὲ Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέρω γὰρ
ἦρων τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα
Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγωδομένοις τοιοῦτον εἶναί
φησιν

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή, 20
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ
γαῖαν

ἐρπετὰ κινεῖται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαῖνῃ,
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ. 25

c 84. γριφώδῃ δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ ταῦτα πεποιη-
μένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
Σιμωνίδου

μιξονόμου τε πατῆρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἡρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς 30
δεξάμενοι βλεφάροισι Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασὶ δ' οἳ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν
 αὐτῷ τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον
 τοῦτον. οἳ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ d
 5 τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι· καὶ εἶναι τὸν βουφό-
 νον καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἳ
 δὲ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν
 ὑπὸ τινος τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον
 δὲ τῆς ἐορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλε-
 10 κυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς
 τὸν χαλκέα κοιμούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν
 τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον
 εἰκῇ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν,
 οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προει- e
 15 ρημένον πρόβλημα. τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἑρίφου πατέρα
 τὸν ἄσκον εἶναι, σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον,
 νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύ-
 σου θεράποντα τὸν πέλεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον
 ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς
 20 ἱστορίας ἀπορίαν

φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.
 λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδά- f
 σκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς
 25 Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύε-
 σθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνί-
 δην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ'
 αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνον, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυ-
 θολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνον, καὶ ἀναγεγράφθαι
 30 ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ
 ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαῖς, ὥς καὶ Στησίχο-
 ρὸς φησιν ὅκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα 457

Διὸς κούρα βασιλεῦσιν. ὑπαρχόντων οὖν τούτων
 ταχθῆναι φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν
 εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν, παρέχειν τῷ ὄντι χοίνικα
 κριθῶν. τοῦτο οὖν καὶ τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ
 εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντο τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν 5
 οὐκ ἐθέλοντα ἄδελν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα
 δειπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν.

85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ
 b ἥδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
 τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι. 10
 σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ῥήματα
 λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια. οἶον
 λαβῶν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.
 καὶ τὸ περιφερόμενον
 πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἓνα 15
 χῶρον,
 ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνε-
 λέσθαι.

c δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου.
 86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ 20
 λύσαντες τὸν προταθέντα γριῶνον, εἴ γε ἔπινον φιάλην
 [ἄλμη] κεκερασμένην, ὥς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ
 ὄρῳ; καὶ τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει οὕτως
 τῶν γριῶνων ἡ ζήτησις οὐκ ἄλλοτρία φιλοσοφίας ἐστὶ.
 καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις 25
 d ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πότους, οὐχ
 ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν ἀφρο-
 δισιαστικῶν συνδυασμῶν, ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἡδιστος
 ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' ἀρκτοῦρον ἢ μετὰ
 πλειάδα ἢ τίς μετὰ κύνα μάλιστα βρωτός. καὶ ἐπὶ 30
 τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα, μίσους ἄξια
 τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς ἡττη-

θεῖσι τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς ὑγείας
 πίνουνσιν. κομιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γε τινὸς τοῖς Φι-
 λαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνφω-
 κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας γαστρολογίας
 5 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος ἢ ἱαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν,
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιη-
 τοῦ τινός, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον ἱαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν
 10 ὅσων ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἔμμετρον· καὶ ὅσ' ἀπὸ
 τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας.
 ὁμοίως δὲ τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνος ἑκάστου λέγειν
 ὄνομα τῶν ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων· καὶ πόλεως
 ὄνομα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμ-
 15 ματος, τὸν δ' ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἐναλλάξαι, ἂν τε ἑλληνίδος ἂν τε βαρβάρου
 τάξῃ τις. ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μὴ-
 νυμα γίνεσθαι τῆς ἑκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειό-
 τητος. ἐφ' οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφη-
 20 μίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἶρηκε. καὶ ἃ προ- 458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι. στίχον εἰ-
 πεῖν ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ
 αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα

25 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα.
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.

καὶ πάλιν ὁμοίως ἱαμβεῖα

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὃ φέρων τὰ γαυρά.
 30 ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.
 ὁμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ ε ἐπὶ τὸ ε

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε.
ὁμοίως καὶ ἱαμβεῖα

εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.

ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον, παῖ, διάπλεκε.

Ὅμηρου ἀπὸ η εἰς η

ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

c ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διῶνῃς δὲ Ἀφροδίτῃ.

ἱαμβοι

ἥ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὅμηρου

Ἰλίου ἔξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέ-
σθαι.

ἀπὸ τοῦ σ εἰς τὸ σ

συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα
εἵπῃς.

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ ω εἰς τὸ ω

ὥς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
εἶσω.

ὠρθωμένην πρὸς πάντα τὴν ψυχὴν ἔχε.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπι-
θεῖναι.

καὶ πάλιν στίχους ὁμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ- 25
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα. οἶον

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.

e Φυλείδης δὲν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς.

ἰητῆρ δ' ἀγαθὸς Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων.

εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν 30
ὀνόματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς,
οἶον

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
ὄλμος.

μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
μύλος.

5 λυγρὸς ἐὼν μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπάυρη.
λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους f
τῶν ἐδωδίων τί

ἀργυρόπεξα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
10 ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.
μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ
τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
15 οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γρίφον. ἔπινον οὗτοι
ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει
προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὥς Ἀντιφά-
νης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων 459

οἷμοι περιπλοκάς

20 λίαν ἐρωτᾷς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά
μοι

γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
25 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι;
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. A. ποῖον; B. οὐκ ἔγνωσ ἴσως·
A. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
ἄλμης δ' ἐχοῖν τι παραφέρειν ποτήριον. b

30 B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
σου.

Β. οὐκ ἄλλ' ὀπίσω τὸ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἔλκειν ἀπνευστί.

89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν
δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμ-
βάνει ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν 5
ἐκπωμάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ
γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὥς ἂν
πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θεά-
τρον,

10

περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος.

ΙΑ

459 "Ἄγε δὴ, τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται;
κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Κηφισόδωρον, ἑταῖρε Τιμό-
κρατες. συναχθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ
σπουδῆς διὰ τὰ ἐκπώματα, ὁ Οὐλπιανός, ἔτι καθη- 15
μένων ἀπάντων, πρὶν καὶ τινα λεχθῆναι, ἔφη, παρὰ
μὲν τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀρι-
στεῖς δειπνοῦσιν, ὁ δὲ Πολύιδος ἱερὰ θύων ἐν ὁδῷ
παραπορευόμενον τὸν Πετεῶ κατέσχε, καὶ κατακλί-
νας ἐν τῇ πόρᾳ θαλλίαν τε κατακλάσας ἀντὶ τραπέξης 20
παρέθηκε τῶν τυθέντων. καὶ τῷ Αὐτολύκῳ ἐλθόντι
460 Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον ἢ τροφός, καθεμένου δῆλον
ὅτι (οὕτως γὰρ ἐδείπνουν οἱ τότε), τὸν Ὀδυσσεά, φη-
σὶν ὁ ποιητής,

παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἥς,

25

τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 πανομένῳ δόρποιο,
 ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνα-
 σιν ἔστησεν. ἡμεῖς δ' οὖν μὴ διατρίβωμεν ἀλλ' ἤδη
 5 κατακλινώμεθα, ἵν' ἡμῖν ὁ Πλούταρχος περὶ ὧν
 ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀποδοὺς τὸν λόγον καὶ τὰς ἡ
 κύλικας πλήρεις ἅπασι προπῆ.

2. ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν
 Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως
 10 ἀπὸ τράπεζαν εἴλε καὶ ποτήρια.

καὶ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησὶν
 νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας
 εὐρείης στιβάδος, προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
 15 δαῖτα ποτήριά τε στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν
 ἔθηκεν.

ἄπερ ὀνομάσθη ἀπὸ τῆς πόσεως, ὥς τὸ ἔκπωμα οἱ
 Ἀττικοί· ἐπεὶ ὕδροποτεῖν καὶ οἶνοποτεῖν λέγουσιν. ο
 Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν

γαμφηλαῖσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην.
 20 κὰν τῷ αὐτῷ δὲ ἔφη

πολλῷ γ' ὁ Βάκις διεχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
 καὶ Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι
 κρείττων μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη
 25 οἶνοπότης δὲ πεποίημαι.

ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἶνοποτάζων
 γὰρ εἶρηκε. καὶ Σαπφὴ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· πολλὰ δ
 δ' ἀνὰριθμα ποτήρια καλαίφεις· καὶ Ἀλκαῖος· ἐκ δὲ
 ποτηρίων πώνης Δινομένην παρίσδων· τιμᾶται δὲ
 30 καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος κατὰ τὴν Ἀν-
 θέων χώραν, ὥς Αὐτοκράτης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ
 Ἀχαϊκῶν.

3. ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πληρὲς ἔστι τὸ κυλικεῖον τοδί· εἴρηται γὰρ οὕτως ἢ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. παρὰ Ἀριστοφάνει μὲν ἐν Γεωργοῖς

e ὥσπερ κυλικεῖον τοῦθόνιον προπέπταται. 5
ἔστι καὶ παρ' Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλώτῳ. Εὐβουλος δ' ἐν Λήδα

ὥσπερ εἰ σπονδὴν διδοὺς
τὰν τῷ κυλικεῖῳ συντέτριφε ποτήρια.
κὰν Φαλτρία δὲ ἔφη 10

τὰ κυλικεῖα δὲ

ἐξεῦρεν ἡμῖν.

ἐν δὲ Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ

Ἐρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
ἐν τῷ κυλικεῖῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον. 15

f Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι

πολλοστῷ δ' ἔτει

ἐκ τῶν πολεμίῳ οἴκαδ' ἦκων, συγγενεῖς
καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρὼν μόλις,
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη. Ζεὺς ἔστι μοι 20
ἐρκεῖος, ἔστι φρατέριος, τὰ τέλη τελαῶ.

4. ἄξιον δὲ ἔστι ζητῆσαι εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις
ἔπινον ποτηρίοις. Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσήνιος
461 ὁ Ἀριστοτέλους μαθητῆς ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου μι-
κροῖς φησὶν αὐτοὺς ἐκπώμασι κεκρῆσθαι καὶ ὕδαρέ- 25
στερον πεπωκέναι. Χαμαιλέων δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ περὶ μέθης, εἴ γε τῆς φωνῆς μνημονεύω, φησὶν
εἰ δὲ οἱ ταῖς ἐξουσίαις χρώμενοι καὶ τῷ πλουτεῖν
προτιμῶσι τὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστόν.
οὐκ ἔχοντες γὰρ ἑτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίῳ οὐδὲ 30
μᾶλλον εὐχερῇ καταφεύγουσιν εἰκότως ἐπὶ τὸν οἶνον.
ὅθεν δὴ καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμάτων ἐπιχώρια

γέγονε τοῖς δυνάσταις. οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ τοῦτό b
 γέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ νεωστὶ εὐρέθη πεμ-
 φθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπεστερημένοι
 τῆς παιδείας ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν πολὺν οἶνον καὶ πορί-
 5 ζονται τροφὰς περιέρχους καὶ παντοίας. ἐν δὲ τοῖς
 περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὗτ' ἐν γραφαῖς οὗτ' ... ἐπὶ
 τῶν πρότερον εὐρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰρ-
 γασμένον πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἥρωικοῖς. τὸ γὰρ ῥυτὸν
 ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἥρωσιν ἀπεδίδοσαν. ὁ καὶ
 10 δόξει τιςὶν ἔχειν ἀπορίαν, εἰ μὴ τις ἄρα φήσῃ, διὰ
 τὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων καταδει- c
 χθῆναι τοῦτο. χαλεποὺς γὰρ καὶ πλήκτας τοὺς ἥρωας
 νομίζουσι, καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν. ὅπως
 οὖν μὴ διὰ τὸν τρόπον ἀλλὰ διὰ τὴν μέθην φαίνων-
 15 ται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκπώ-
 μασι μεγάλοις. καὶ μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς οἱ
 φάσκοντες τὸ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι.
 ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Χαμαιλέων ὅτι οὐκ ἔστι
 μικρὸν τὸ παρ' Ὀμήρῳ διδόμενον τῷ Κύκλωπι ὑπ'
 20 Ὀδυσσεώς κισσύβιον. οὐ γὰρ ἂν τοῖς πῶν οὕτως d
 κατηνέχθη ὑπὸ μέθης τηλικούτος ὢν. ἦν οὖν καὶ τότε
 μεγάλα ποτήρια, εἰ μὴ αἰτιάσεται τις τὴν δύναμιν
 τοῦ οἴνου, ἦν αὐτὸς Ὀμηρος ἐξηγήσατο, ἢ τὸ ἄηθες
 τῆς πόσεως τοῦ Κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐγαλακτο-
 25 πότει. ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ἦν τὸ ἐκπῶμα, εἶπερ
 μέγα ἦν, ἐκ τῆς Κικόνων εἰλημμένον λείας. τί οὖν
 ἔχομεν λέγειν περὶ τοῦ Νέστορος ποτηρίου, ὃ μόλις
 ἂν νέος βαστάσαι ἴσχυσε, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ
 ἄειρε, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ διδάξει τι ἡμᾶς ὁ Πλούταρχ- e
 30 χος. ὥρα οὖν κατακλίνεσθαι.

5. καὶ κατακλιθέντων, ἀλλὰ μὴν, ὁ Πλούταρχος
 ἔφη, κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν, οὐ γὰρ

αὐλακισμέναν ἄρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικη-
γορήσων ἔρχομαι, οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων,
οὓς χλευάζων Ἑρμιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμ-
βοις φησὶν

εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφι- 5
κόμην·

εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.
Ἡρακλεῶται δ' εἰδὼν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἴτῃ κατοι-
f κοῦντες, ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομα-
σθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπὸ τινος Κύλικος γένος 10
Λυδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων. μνη-
μονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Σκνυθῖνος ὁ Τήσιος ἐν τῇ ἐπι-
γραφομένῃ ἱστορίῃ λέγων οὕτως Ἡρακλέης λαβὼν
Εὐρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας
παρ' Εὐβοέων, Κυλικρῆνας δ' ἐξεπόρθησε ληξιμέ- 15
462 νους, καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν
Τρηχινίδα καλεομένην. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ
τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως τῆς δ'
Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἴτην καὶ Τραχίνα τῶν οἰκη-
τόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας 20
Κυλικρᾶνες, οἱ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι δια-
μένουσιν· οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρα-
κλεῶται, συνοίκους ἄλλοφύλους ὑπολαβόντες. Κυ-
λικρᾶνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὤμους ἐγνεχαραγμένοι
κύλικας ἦσαν. 25

6. οἶδα δὲ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις
b λέγοντα ὅτι Λιβύων τῶν νομάδων τινὲς οὐδὲν ἄλλο
κέκτηνται ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν, καὶ ὅτι
οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκου πεποιημένας μικράς,
ὅσον σκιᾶς ἕνεκα, ἃς καὶ περιφέρουσιν ὅπου ἂν πο- 30
ρεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος δια-
βόητός ἐστιν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστὶ τὸ

Κάδμου καὶ Ἀρμονίας μνημεῖον, ὥς ἱστορεῖ Φύλαρχος
 ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. καὶ Πολέ-
 μων δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου ἐν Συρακούσαις
 φησὶν ἐπ' ἅκρᾳ τῇ νήσῳ πρὸς τῷ τῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ
 5 ἐκτὸς τοῦ τείχους ἐσχάραν τινὰ εἶναι, ἀφ' ἧς, φησί, c
 τὴν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ
 γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀόρατον
 ἀσπίδα· καὶ οὕτως ἀφιαῖσιν εἰς τὴν θάλασσαν κερα-
 μέαν κύλικα, καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία
 10 καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον καὶ ἄλλ' ἅττα μετὰ τούτων
 ἀρώματα.

7. ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ
 τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλήρες ὃν πάσης θυμη-
 δίας,

15 νῦν γὰρ δὴ ξάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖς στεφάνους, d
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἕτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 20 μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὁσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν.
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν.
 πάρεκινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραοὴ τε τράπεζα e
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 25 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χορὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὕμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις,
 σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 30 πρήσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον, f
 οὐχ ὕβρις· πίνειν δ' ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος.

ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πινὼν ἀναφαίνει,
 ὧν ἡ μνημοσύνη, καὶ τὸν ὃς ἄμφ' ἀρετῆς
 οὔτι μάχας διέπει Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν, 5
 463 θεῶν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

8. καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησὶν
 οὐ φιλέω ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης 10
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

καὶ Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν

b χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε.
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
 κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς 15
 οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.

σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλεί Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 c πίνωμεν παίζωμεν· ἔτω διὰ νυκτὸς ἀοιδῇ,
 ὀρχείσθω τίς. ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης. 20
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 κείνος τῶν ἄλλων ἀδρότερον πιέτω.

ἐποιοῦντο δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τὰ καλούμενοι σοφοὶ συμποτι-
 καὶς ὁμιλίας. παραμυθεῖται γὰρ ὁ οἶνος καὶ τὴν τοῦ
 γήρως δυσθυμίαν, φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ 25
 μέθης.

9. διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς διονυσιακάς
 ταύτας λαλιάς οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν
 ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους,

οἱ τῶν πέλας 30
 d οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ἄρα γ' οἶσθ' ὅτι
 τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν

ὄνομα' ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
 μοίρας; ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
 φήσῃ με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι·
 5 ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
 εἶναι μανιώδη πάντα τὰνθρώπων ὅλως,
 ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
 τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυριν τινα
 ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
 εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
 10 ὀρῶμεν. ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίνῃ,
 καὶ τῆς ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
 τοῦτον ὃν ἀφείται, καὶ τυχῇ ῥάνου τινός,
 πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαφφώ

15

ἐλθὲ Κύπρι

χρυσέαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβροῖς
 συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
 οἶνοχοῦσα

τοῖσδε τοῖς ἑμοῖς ἐτάροις τε καὶ σοῖς.

20

10. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ
 πόλεις ἴδιοι, ὥς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαι-
 μονίων Πολιτείᾳ διὰ τούτων ὅ μὲν Χῖος καὶ Θάσιος
 ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια, ὃ δ' Ἀττικὸς ἐκ μι- f
 κρῶν ἐπιδέξια, ὃ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει
 25 ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν
 παρ' αὐτῷ ἕκαστος πίνει, ὃ δὲ παῖς ὁ οἶνοχόος [ἐπι-
 χεῖ] ὅσον ἂν ἀποπίνῃ. τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημο-
 νεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως

τίνα δὴ παρεσκευασμένοι 464

30

πίνειν τρόπον νῦν ἐστέ; λέγετε. τίνα τρόπον;

B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.

A. βούλεσθε δῆτ' οὖν τὸν ἐπιδέξι', ὃ πάτερ,

λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι; Β. τὸν ἐπιδέξια
λέγειν, "Απολλων, ὥσπερ εἰ τεθνηκότι;

11. παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεα ποτήρια.
καὶ γὰρ Κτησίας 'παρὰ Πέρσαις' φησὶν 'ὃν ἂν βασι-
λεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμέοις χρῆται.' Χοιρίλος δ' ὁ ἔπο- 5
ποιός φησιν

ἡ
χερσὶν ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἑαγός,
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ

πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβριος ἔκβαλεν ἀκτάς.

ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἥδιστα πολλάκις ἐστὶ τὰ κεράμεα 10
ἐκπώματα, ὥς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς Κόπτου κατα-
γόμενα· μετὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς
γῆς ὁπτᾶται. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης
αἱ ῥοδιακαὶ (φησὶ) προσαγορευόμεναι χυτρίδες διὰ
τε τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται καὶ διὰ 15
τὸ θερμαινομένας τὸν οἶνον ἥττον ποιεῖν μεθύσκειν.
σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου καὶ τῶν τοιούτων ἐτέρων
εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων ἔψονται, καὶ παραχεόντων
εἰς τὸν οἶνον ἥττον μεθύσκουσιν.' καὶ ἄλλω δὲ μέρει
φησὶν 'αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης σχοί- 20
νου ἄνθους κρόκου βαλσάμου ἀμώμου κινναμώμου
συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν τὸ γινόμενον τῷ οἴνῳ παρα-
d χυθὲν οὕτω μέθας ἴστησιν ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων
παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον.'

12. οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέπον- 25
τας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδα-
πῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμαίων. τὴν δὲ μανίαν τοὺς
πολλούς φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς περὶ
ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας τοῖς πλείστοις προσ-
άπτεσθαι. καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν γυναικομανίαν, 30
τὴν δὲ ὀρτυγομανίαν. τινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς κα-
λοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλογύνους

γυναικομανεῖς, καὶ τοὺς φιλόρριθας ὀρριθομανεῖς, e
 τὸ αὐτὸ σημαινόντων τῶν ὀνομάτων τούτων. ὥστε
 καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον
 τοῦτον. καὶ γὰρ ὁ φίλος καὶ ὁ ὀσοφάγος οἶον ὀσο-
 5 μανῆς ἐστὶ, καὶ ὁ φίλινος οἶνομανῆς, καὶ ὡσαύτως
 ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης
 ἐν αὐτοῖς, ὥς ἀμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τῆς ἀληθείας
 ἐπὶ πλεῖον ἀπαρτωμένοις.

13. ἡμεῖς οὖν, ὥς καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐγίνετο,
 10 ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων καὶ μίμων,
 ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν, ὑποπίνωμεν. λέγει δὲ f
 περὶ τούτων ὁ Φιλόχορος οὕτως· Ἀθηναῖοι τοῖς διο-
 νυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἡριστικότες καὶ πε-
 πωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι
 15 ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς
 ὥνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς
 εἰσιοῦσιν ἐνέχεον πίνειν, καὶ διηγωνισμένοις ὅτ' ἐξε-
 πορεύοντο ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ
 Φερεκράτη τὸν κωμικόν, ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν
 20 ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας. Φανό-
 δημος δὲ πρὸς τῷ Ιερῷ φησὶ τοῦ ἐν Αἰμναῖς Διονύ- 465
 σου τὸ γλεῦκος φέροντας τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῶν
 πίθων τῷ θεῷ κιρνάναι, εἴτ' αὐτοὺς προσφέρεσθαι·
 ὅθεν καὶ Αἰμναῖον κληθῆναι τὸν Διόνυσον, ὅτι
 25 μιχθὲν τὸ γλεῦκος τῷ ὕδατι τότε πρῶτον ἐπόθη κε-
 κραμένον. διόπερ' ὀνομασθῆναι τὰς πηγὰς νύμφας
 καὶ τιθήνας τοῦ Διονύσου, ὅτι τὸν οἶνον αὐξάνει τὸ
 ὕδωρ κιρνάμενον. ἡσθέντες οὖν τῇ κράσει ἐν ῥδαῖς
 30 ἐμελπον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀνακαλοῦντες
 εὐανθῇ καὶ διδυράμβον καὶ βακχευτὰν καὶ βρόμιον.
 καὶ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ὅτι τοῦ b
 Διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. αἱ γὰρ

ἄμπελοι πλεῖστον ὕγρον χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ φύσιν δακρύουσιν. διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἓνα τῶν τοῦ ἡλίου ἱππων φησὶν εἶναι

βακχίου φιλανθέμου

Αἶθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς·

5

ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἶθοπα.

καὶ Ὀδυσσεὺς ὥπασε

μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,

c ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα χεῦ· ὁδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει.

10

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι

ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας

σταρόνος ἀμβρότας ἀφροῶ βρυάζον·

εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ' αἶμα

βακχίου νεορρύτοις δακρύοισι νυμφᾶν.

15

14. οἶδα δέ τινας, ἄνδρες θιασῶται, καὶ μέγα φρονήσαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ ὥς ἐπὶ τῷ κερτῇ-
σθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ. ὧν εἷς
d ἐστὶ καὶ Πυθέας ὁ Ἀρκὰς ἐκ Φιγαλείας, ὃς καὶ ἀπο-
θνήσκων οὐκ ὥκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκέλοις ἐπι- 20
γράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε

Πυθέα μνήμα τόδ' ἔστ', ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀν-
δρός,

ὃς κυλίκων ἔσχεν πληθὺς ἀπειρέσιον

ἀργυρέων χρυσοῦ τε καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ,

25

τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

τοῦτο δ' ἱστορεῖ Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ
e τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀργῳ
Παιδείας περὶ Περσῶν λέγων γράφει καὶ ταῦτα· καὶ
μὴν ἐκπώματα ἦν μὲν ὥς πλεῖστα ἔχωσι, τούτῳ καλ- 30
λωπίζονται, ἦν δ' ἐξ ἀδίκων φανερώς ἢ μεμηχανη-
μένα, οὐδὲν αἰσχύνονται. πολὺ γὰρ ἡὔξεται ἐν αὐ-

τοῖς ἢ ἀδικία τε καὶ αἰσχροκέρδεια.' ὁ δὲ Οἰδίπους
 δι' ἐκπώματα τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὥς ὁ τὴν κυκλι-
 κὴν Θηβαίδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν
 ἐκπώμα ὃ ἀπηγορεύει, λέγων οὕτως

5 αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης f
 πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
 ἄργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
 χρύσειον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
 10 τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
 αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς 466
 ἀργαλέας ἤρατο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν·
 ὥς οὗ οἱ πατρώϊ' ἐν ἡθείῃ φιλότῃ
 δάσσαντ', ἀμφοτέροισι δ' αἰεὶ πόλεμοί τε μάχαι
 15 τε . . .

15. Καικίλιος δ' ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς ἐν
 τῷ περὶ ἱστορίας Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκ-
 πώματα χρυσᾷ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἐταίροις φάσκειν ἐξ
 ὧν ἐκεράμευσε κατεσκευακέναι ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ
 20 Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισαίοις Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκ- b
 πώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὥς φησιν ὁ τραγικός
 πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται,
 χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
 καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
 25 ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δίς.

Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν Λυ-
 σίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον
 Ἰμερον, τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων
 ἀλλὰ καὶ Σελευκέων, μετὰ τριακοσίων, μετὰ τὸ τὰς
 30 τραπέζας ἀρθῆναι τετράμνονν ἐκάστῳ τῶν τριακο- c
 σίων ἐκπώμα δοῦναι ἀργυροῦν καὶ σπονδοποιησάμε-
 νον προπιεῖν ἅμα πᾶσι. καὶ ἀποφέρεσθαι ἔδωκε τὰ

ποτήρια. Ἀντικλείδης δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἐκκαι-
 δεκάτῳ Νόστῳ περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν
 ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι,
 καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς δηλώσας καθεῖναι δια-
 πλέοντας τῷ Ποσειδῶνι εἰς τὸ πέλαγος παρθένου, 5
 γράφει καὶ ταῦτα ἠμυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μη-
 θύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν
 παρθένου, καὶ φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμό-
 νων τινά, ᾧ ἦν τοῦνομα Ἐναλος, ἐκκολυμβῆσαι βου-
 λόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκη. τότε μὲν οὖν ὑπὸ 10
 κύματος αὐτοὺς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γε-
 νέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον ἤδη τῆς Μηθύμνης οἰκου-
 μένης παραγενέσθαι τὸν Ἐναλον καὶ διηγέσθαι τὸν
 τρόπον . . . καὶ ὅτι ἡ μὲν παρθένος παρὰ ταῖς νηρηῖσι
 διέτριβεν, αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ Ποσειδῶνος ἐβοσκεν ἵπ- 15
 781 πους· καὶ ποτε [καὶ] κύματος ἐπιφερομένου μεγάλου
 c συγκολυμβήσαντα αὐτὸν ἐκβῆναι, ἔχοντα κύπελλον
 χρυσοῦ οὕτω θαυμασίον, ὥς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ
 παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ.'

16. τιμωτάτον δ' ἦν πάλαι τὸ τῶν ἐκπωμάτων 20
 κτήμα. Ἀχιλλεὺς γοῦν ὥς ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἀνάθημα
 δέπας, οὐδέ τις ἄλλος οὕτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ'
 αὐτοῦ οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ Διί. καὶ ὁ
 Πρίαμος δὲ τὸν υἱὸν λυτρούμενος τοῖς ἐπισημοτάτοις
 κειμηλίοις καὶ δέπας δίδωσι περικαλλές. αὐτὸς γε 25
 μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγρεῖται
 δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι
 εἰκασθεὶς δίδωσιν,

d ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρούσειον αἶψα πο-
 τήριον. 30

τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησὶ
 τὸν ὠκεανόν, ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ

τὰς Γηρύνου βόας ὀρμῶντα. οὔδαμεν δὲ καὶ τὸ Βα-
 θυκλέους τοῦ Ἀρκάδος ποτήριον, ὃ σοφίας ἄθλον ὁ
 Βαθυκλῆς τῷ κριθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σο-
 φῶν ἀπέλιπε. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ κερ-
 5 μένουσι. πλείστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο.
 καὶ Θεοφίλης δὲ τὸ ποτήριον· χρυσέοις γοῦν δεπάεσ-
 σιν ἀλλήλους δεξιοῦνται. ἐλευθέριον δὲ φησι καὶ
 ἔμμελές ἐν οἴνῳ διάγειν μὴ κωθωνιζόμενον μηδὲ
 θρακίῳ νόμῳ ἄμυστιν οἰνοποιεῖν, ἀλλὰ τῷ πωματι
 10 φάρμακον ὑγείας ἐγκιβνάναι τὸν λόγον.

17. ὅτι διὰ σπουδῆς εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἐγκόλαπτον ὁ
 ἱστορίαν ἔχειν ἐν ἐκπώμασιν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τέχνῃ
 εὐδοκίμησαν Κίμων καὶ Ἀθηνοκλῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ
 λιθοκολλήτοις ἐκπώμασι. Μένανδρος δὲ πού φησι
 15 καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορνευτά. Ἀντιφάνης
 ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
 ἀφρῶ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
 μεστὸν κύκλῳ χορεῦον ἔλκουσι γνάθοιν
 ὀλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
 20 τᾶνῳ κάτω δεικνύντες.

φησὶ πρὸς τινα Νικόμαχος

ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἔμῳν.

Φιλιππίδης

25 τὰ ποτήρι' ἂν ἰδῆς τὰ παρεσκευασμένα,
 ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νῆ τὸν οὐρανόν,
 ὑπερήφαν'. ἔγωγε μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδὼν.
 κρατῆρες ἀργυροί, κάδοι μείζους ἐμοῦ.

ὅτι Παρμενίων συγκεφαλαιούμενος ἐν ταῖς πρὸς
 Ἀλέξανδρον ἐπιστολαῖς τὰ περσικὰ λάφυρα ἑπο-
 30 ρίων (φησὶ) χρυσῶν σταθμός, τάλαντα βαβυλώνια 782
 οἷ μναῖ νβ'. ποτηρίων λιθοκολλήτων σταθμός, τά-
 λαντα βαβυλώνια νς' μναῖ λδ'.

18. ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ
ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης
οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ καθύπερθε μέθυ.

Ἀνακρέων

5

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ,
φέρει δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους· ἐνειαυόν, ὥς δὴ
πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.

πρὸ δὲ τούτων Ἡσίοδος

10

κρήνης τ' ἀεναίου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος,
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν
οἶνον.

Θεόφραστος ἔπει καὶ τὰ περὶ τὴν κρᾶσιν ἐναντίως
b εἶχε τὸ παλαιὸν τῷ νῦν παρ' Ἑλλήσιν ὑπάρχοντι. οὐ 15
γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν οἶνον ἐπέχεον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ
τὸν οἶνον, ὅπως ἐν τῷ πίνειν ὑδαρέστερον χρῶντο
τῷ ποτῷ, καὶ τούτου ποιησάμενοι τὴν ἀπόλαυσιν
ἦττον ὀρέγοντο τοῦ λοιποῦ. καὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς
τοὺς κοιτάβους κατανήλισκον. 20

19. ἐνδοξοὶ δὲ τορευταὶ Ἀθηνοκλῆς, Κράτης,
Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης
ὁ Δάκων, καὶ Μῦς, οὓς εἶδομεν σκύφον Ἡρακλεωτι-
κόν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθη-
σιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε

25

γραμμὰ Παρρασίοιο, τέχνη Μυός. ἐμὲ δὲ εἰκὼν
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἃν ἔλεν Αἰακίδας.

c 20. ὅτι κλεινοὶ λέγονται παρὰ Κρησὶν οἱ ἐρώμε-
νοι. σπουδὴ δὲ αὐτοῖς παῖδας ἀρπάζειν· καὶ τοῖς κα-
λοῖς παρ' αὐτοῖς ἄδοξόν ἐστιν ἐραστοῦ μὴ τυχεῖν. 30
καλοῦνται δὲ οἱ ἀρπασθέντες παρασταθέντες. διδύασι
δὲ τῷ ἀρπασθέντι στολὴν καὶ βοῦν καὶ ποτήριον. ἦν

καὶ πρεσβύτεροι γενόμενοι φέρουσιν, ἵνα δῆλοι ὧσι
κλεινοὶ γενόμενοι.

21. ὁρᾷς δ', ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

αὕξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἢ ἐν
τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναξωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα
μετὰ φρονήσεως τὸν ἐκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίν-
δαρος

ἀνὴκ' ἀνθρώπων καματώδεις οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρόσιοι πλού-
του

πάντες ἴσα νέομεν ψευδῇ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλου-
τέοντες.

εἴτ' ἐπάγει

ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

22. ΑἶΚΤΛΗ. ποτήριον πρὸς τὴν τῶν κοττάβων
παιδιὰν χρήσιμον. Κρατῖνος

πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐπῇ.
ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χόας
πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἐπονομάζουσ' ἅμα
ἴησι λάταγας τῷ κορινθίῳ πέει.

καὶ Βακχυλίδης

εὔτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντεῖναισα πῆχυν.

ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς
κοττάβους. λέγονται δὲ καὶ δόρατα ἀγκυλητὰ καὶ
μεσάγκυλα, ἀλλ' ἀπὸ ἀγκύλης ἦτοι τῆς δεξιᾶς χειρός.

καὶ ἡ κύλιξ δὲ ἡ ἀγκύλη, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν
δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς
πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον

προΐεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφρόνουν
μέγα ἢ ἐπὶ τῷ εὖ ἀκοντίζειν. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ
τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι εὐρύθμως
ἐρρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. καὶ οἴκους δὲ ἐπιτη-
f δείους κατεσκεύαζον εἰς ταύτην τὴν παιδιάν. 5

23. ὅτι παρὰ Τιμαχίδα ΑΙΑΚΙΣ ἡ κύλιξ καλεῖται.
ΑΚΑΤΟΣ, ποτήριον ἐοικὸς πλοῖω. Ἐπικράτης

κατάβαλλε τὰκάτια καὶ κυμβία

αἴρου τὰ μείζω, κεῦθ' ὑ τοῦ καρχησίου

ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας 10

πλήρωσον, εὐτρεπῇ τε τὸν κοντὸν ποιῶ,

καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

783 ΑΩΤΟΝ. παρὰ Κυπρίοις τὸ ἔκπωμα, ὡς Πάμφι-
λος. Φιλητᾶς δὲ ποτήριον οὕς οὐκ ἔχον.

ΑΡΟΚΛΟΝ. ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάν- 15
δρφ.

24. ΑΛΕΙΣΟΝ καὶ ΔΕΠΑΣ τὸ αὐτό. Ὅμηρος ἐν
'Οδυσσεΐᾳ περὶ Πεισιστράτου 'ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυ-
σεῖω δέπαϊ.' εἶτα παρακατιῶν τὸ αὐτό

τούνεκα σοὶ δώσω χρύσειον ἄλεισον. 20

καὶ ἐξῆς τὸ αὐτὸ πάλιν

δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας.

φησὶν οὖν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός 'δοκεῖ μοι
φιαλῶδες εἶναι τὸ δέπας. σπένδουσι γὰρ ἐν αὐτῷ.

b λέγει γοῦν Ὅμηρος δέπας, δι' οὗ Διὶ μόνῳ σπέν- 25
δεσκεν Ἀχιλλεύς. καλεῖται δὲ δέπας ἦτοι ὅτι δίδοται

πᾶσι τοῖς σπένδειν βουλομένοις εἴτε καὶ τοῖς πίνειν,
ἢ ὅτι δύο ὦπας εἶχε· ταῦτα δὲ ἂν εἴη τὰ ὦτα. τὸ δὲ

ἄλεισον, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι, ἢ ὅτι ἀλίσζεται
ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. ὅτι δὲ δύο ὦτα εἶχε δῆλον 30

ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσειον ἄμφωτον.

ἀμφικύπελλον δὲ λέγων αὐτό, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ
 ὅτι ἦν ἀμφικυρτον. Σειληνὸς δὲ ἀμφικύπελλον φησι
 τὸ μὴ ἔχον ὦτα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφί ἀντὶ τῆς περὶ
 εἶναι, ἵν' ἡ περίποτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτή-
 5 δειον. Παρθένιος δὲ διὰ τὸ περικεκυρτωσθαι τὰ
 ὠτάρια. κυρὸν γὰρ εἶναι τὸ κυρτόν. Ἀνίκητος δὲ τὸ
 μὲν κύπελλον φησι φιάλην εἶναι, τὸ δὲ ἀμφικύπελ-
 λον ὑπερφιάλον, τὸ ὑπερήφανον καὶ καλόν. εἰ μὴ
 ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλειςον θέλει τις
 10 ἀκούειν, ἔξω λειότητος ὄν. Πείσανδρος δὲ φησιν
 Ἡρακλέα Τελαμῶνι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας ἀριστεῖον
 ἄλειςον δοῦναι.

25. ὅτι ἐστὶ ποτήριον ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ καὶ
 ΕΝΙΑΤΤΟΣ καλούμενον.

15 ΑΜΦΩΤΙΣ. ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς d
 ἀγροίκους Φιλητᾶς φησὶ τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ
 καὶ οὕτω πίνοντας.

ΑΜΤΣΤΙΣ. καλεῖται μὲν οὕτω πόσις τις, ἣν ἔστιν
 ἀπνευστὶ πίνειν μὴ μύσαντα. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ
 20 τὰ ποτήρια ἀφ' ὧν ἔστι πιεῖν εὐμαρῶς. καὶ τὸ ῥῆμα
 δὲ ἐξημύστισε φασί, τὸ ἐφ' ἑν πνεῦμα πιεῖν. ὥς ὁ
 κωμικὸς Πλάτων

λύσσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ
 ἵησιν εὐθὺς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος·
 25 ἔπειτ' ἄκρατον κοῦ τεταρνανωμένον
 ἔπινε καὶ ἐξημύστισεν.

ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους μεμετροημένου e
 πρὸς ὠκύτητα χρόνου. ὥς Ἀμειψίας

αὐλεῖ μοι μέλος.

30 σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
 Β. αὐλεῖ σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
 οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον [όντ'],

ἀλλ' ἐρᾶν κἀσθίειν·

σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής.

26. ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ. ἔκπωμα, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου, ὡς ἀπὸ Σελεύκου σελευκὺς καὶ ἀπὸ Προυσίου προυσίς.

5

f ΑΝΑΦΑΙΑ. ἡ θερμοποτις παρὰ Κρησίν.

ΑΡΤΒΑΛΛΟΣ. ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βαλλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι

10

κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω ἀμβροσίαν.

οὐ πόρρω δὲ ἔστι τοῦ ἀρυστίχου ὁ ἀρύβαλλος, ἀπὸ τοῦ ἀρύτειν καὶ βάλλειν. λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἀρυστιν. Σοφοκλῆς

15

[κακῇ] κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,

784 ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.

ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰώνων Ἄρυστις.

ΑΡΓΤΡΙΣ. εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.

20

27. ΒΑΤΙΑΚΙΟΝ, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. περσικὴ δὲ φιάλη ἢ βατιάκη. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ σατράπας φέρεται τις ἐπιστολὴ ἐν ἣ ταῦτα γέγραπται βατιάκαί ἀργυραῖ κατάχρυσοι 25 τρεῖς. κόνδυα ἀργυρᾷ ρος'. τούτων ἐπίχρυσα λγ'.
b τισιγίτης ἀργυροῦς εἷς. μύστροι ἀργυροῖ κατάχρυσοι λβ'. λαχανοθήκη ἀργυρᾷ μία. οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν ποικίλον ἓν. ἄλλα ποτήρια παντοδαπὰ μικρὰ κθ'. ἄλλα ποτήρια μικρά, ὅντα καὶ βάτια 30 καὶ λυκιουργεῖς ἐπίχρυσοι καὶ θυμιατήρια καὶ τρύβλια.'

ΒΗΣΣΑ. ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον
ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν.

28. ΒΑΥΚΑΛΙΣ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ αὕτη, ὡς
Σώπατρος ὁ παρῳδός 'βαυκαλὶς ἢ τετρακότυλος.' καὶ
5 πάλιν

νᾶμα μελισσῶν ἥδ' ὑ μὲν ὄρθρου
καταβαυκαλίσαι τοῖς ὑπὸ πολλῆς
κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

κατασκευάζουσι δέ, φησὶν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ο
10 ὕαλον μεταρρυνθμίζοντες πολλαῖς καὶ ποικίλαις ιδέαις
ποτηρίων, παντὸς τοῦ πανταχόθεν κατακομιζομένου
κεράμου τὴν ιδέαν μιμούμενοι. Λύσιππον τὸν ἀν-
δριαντοποιόν φασὶ Κασάνδρῳ χαριζόμενον, ὅτε συν-
ῳκίσε τὴν Κασάνδρειαν, φιλοδοξοῦντι καὶ βουλο-
15 μένῳ ἰδιὸν τινα εὐρέσθαι κέραμον, διὰ τὸ πολὺν
ἐξάγεσθαι τὸν μενδαῖον οἶνον ἐκ τῆς πόλεως, φιλο-
τιμηθῆναι, καὶ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ γένη παραθέ-
μενον κεραμίων ἐξ ἐκάστου ἀποπλασάμενον ἰδίου
ποιῆσαι πλάσμα.

20 29. ΒΙΚΟΣ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ ἸΚῦρος d
ἔπεμπε βίκους οἶνον ἡμιδεεῖς.' ἔστι δὲ φιαλῶδες πο-
τήριον, κατὰ τὸν Παριανὸν Πολυδεύκην.

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ. θηρίκλειον ῥοδιακόν, οὗ περὶ τῆς
ιδέας Σωκράτης φησὶν 'οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες
25 ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγῇσονται, οἱ δὲ ἐκ βομ-
βυλίου κατὰ μικρὸν στάζοντες...' ἔστι δὲ καὶ ξῶόν τι.

ΒΡΟΜΙΑΔΕΣ. ἔκπωμα ὅμοιον τοῖς μακροτέροις
τῶν σκύφων.

30 30. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΠΩΜΑ. τὸ γράμματα ἔχον
ἐγκεχαραγμένα. Ἀλεξίς

τὴν ὄψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι

πρώτιστον. ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ, 466

e παλαιόν, ὥτα συντεθλασμένον σφόδρα,
ἔχον κύκλω τε γράμματ'. B. ἄρά γ' ἔνδεκα
χρυσᾷ Διὸς σωτήρος; A. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

τοιούτου εἶδομεν ποτήριον γραμματικὸν ἀνακείμενον
ἐν Καπύῃ τῆς Καμπανίας τῇ Ἀρτέμιδι ἀργυροῦν, ἐκ 5
τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν κατεσκευασμένον καὶ ἐντετυπω-
μένα ἔχον τὰ ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ Νέστορος
οὖν. Ἀχαιὸς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ
γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέ-
γοντας

10

f ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι,
τὸ γράμμα φαίνων δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον
ὦ νῦν τό τ' ὅ πάρεστιν, οὗ κἀπουσίαν
ἐκ τοῦπέκεινα σὰν τό τ' οὗ κηρύσσειτον.

ἐν τούτοις λείπει τὸ ὅ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρ- 15
χαῖοι τῷ οὗ ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται
467 δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαί-
νει, διὰ τοῦ οὗ μόνου γράφουσι. παραπλησίως δὲ
καὶ τὸ εἰ γράφουσιν, ὅταν καὶ καθ' αὐτὸ μόνον ἐκ-
φωνῇται καὶ ὅταν συζευγνυμένον τοῦ ἰῶτα. κἂν τοῖς 20
προκειμένοις οὖν οἱ σάτυροι τοῦ Διονύσου τὴν τελευ-
ταίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ο μόνου, ὡς βραχέος ἐγκε-
χαραγμένου, ἐδήλωσαν ὅτι συννυπακούεσθαι δεῖ καὶ
τὸ υ, ἢν' ἡ Διονύσου. τὸ δὲ σὰν ἀντὶ τοῦ σίγμα δω-
ρικῶς εἰρήκασιν. οἱ γὰρ μουσικοί, καθάπερ πολλάκις 25
Ἀριστοξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρητοῦντο διὰ
b τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον ἀνλῶ· τὸ δὲ
ῥῶ διὰ τὸ εὐκόλον πολλάκις παραλαμβάνουσι. καὶ
τοὺς ἵππους τοὺς τὸ C ἐγκεχαραγμένον ἔχοντας σαμ-
φόρας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

30

οὗτ' αὐτὸς οὗθ' ὁ ζύγιος οὗθ' ὁ σαμφόρας.
καὶ Πίνδαρος δέ φησι

πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδά
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.
μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως
καλουμένου Εὐβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως
5 μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' αἰεί. c
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ᾧχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ γίγνεται
ὅμοια.

31. ΓΥΑΛΑΣ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Μεγαρέας
10 οὕτω φησὶ καλεῖν τὰ ποτήρια γυάλας. Παρθένιος δ'
ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν πρώτῳ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστο-
ρικοῖς λέξεων ζητουμένων φησὶ γυάλας, ποτηρίου
εἶδος, ὡς Μαρσύας γράφει ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἡρακλέους,
οὕτως ὅταν εἰσὴν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, συναντᾶν
15 οἶνον πλήρη γυάλαν ἔχοντά τινα, τὸν δὲ λαβόντα
σπένδειν.

32. ΔΕΙΝΟΣ. [ὅτι καὶ τοῦτο ποτηρίου ὄνομα] Διο- d
νύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα
ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου λέγων οὕτως
20 ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη θηρικλείων τῶν καλῶν,
κοτύλαι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, φυτά.
Β. ποτήρι' ἢ γραῦς ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

Κλεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως ἀπὸ
25 τῶν κατασκευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τὴν τε e
θηρίκλειον κύλικα καὶ τὴν δεινιάδα. Σέλευκος δ'
εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον παρατίθεται
Στράτιδος ἐκ Μηδείας

οἷσθ' ᾧ προσέοικεν, ᾧ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
30 ἐγῶ δ' αὖ δεῖνω περὶ κάτω τετραμμένω.

Ἀρχέδικος δὲ ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην
τινὰ περὶ ἐταιρίδων διαλεγόμενόν φησι

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρῶην σφόδρα
 γρυπὴν, Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
 f δεινόν ποτ' ἤρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.

B. δεινον; . . . δεινόν, ὧ θεοί.

ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι 5
 παρίστησιν οὕτως· δεινος [τι δεινος] καὶ καλαθίσκος
 [οὗτος]. Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἄλῳ καλεῖ
 δεινον. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ποδονιπτῆρα δεινον ὀνο-
 μάζουσιν, ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

468 33. ΔΕΠΑΣΤΡΑ Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν 10
 Γλώσσαις παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι.
 Ἀντίμαχος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί
 πάντα μάλ' ὅσσ' Ἀδρηστός ἐποιοχόμενους ἐκέ-
 λευσεν

ῥεξέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν 15
 ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερόωντες·
 νώμησαν δὲ δέπαστρα θοῶς βασιλεῦσιν Ἀχαιῶν
 ἐν σχερῷ ἐστηῶσι, καὶ ἐς λοιβὴν χέον εἶθα
 χρυσεῖη προχόῳ.

b καὶ πάλιν

20

ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ δέπαστρα
 οἰσόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι
 κείνεται.

καὶ τοῖς ἐξῆς δέ φησι

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον 25
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἶη.

c 34. ΔΑΚΤΥΛΩΤΟΝ. ἔκπωμα οὕτως καλούμενον
 παρὰ Ἴωνι ἐν Ἀγαμέμνονι

οἶσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος,
 ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί, 30

Πελίου μὲν ἄθλον Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.

Ἐπιγένης μὲν οὖν ἀκούει τὸ ἄμφωτον ποτήριον, εἰς

ὃ οἶόν τε τοὺς δακτύλους διείρειν ἐκατέρωθεν, ἄλλοι δὲ τὸ ἐν κύκλῳ τύπους ἔχον οἶον δακτύλους, ἢ τὸ ἔχον ἐξοχάς, οἷα τὰ σιδόνια ποτήρια, ἢ τὸ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ τὸ ὁμηρικόν ἄπυρον κατέθηκε λέ-
 5 βητα. τὸ ἐπιτήδειον εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ὑποδοχὴν d ἢ τὸ πρὸς ψυχροποσίαν εὐθετον. τινὲς δὲ τὸ κέρας. περὶ δὲ τὴν Μολοσσίδα οἱ βόες ὑπερφυῇ ἱστοροῦνται κέρατα ἔχειν· περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς Θεόπομπος ἱστορεῖ. ἐξ ὧν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐσχηκέναι. πλη-
 10 σίον δὲ τῆς Μολοσσίας ἢ Ἰωλκός, ἐν ᾗ ὁ ἐπὶ Πελία ἄγων ἐτέθη. βέλτιον δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τῷ τοῦ δράματος ἐξηγητικῷ, ὅτι παρήκουσεν Ὀμήρου λέγοντος

πέμπτω δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
 15 ἔδοξε γὰρ ἔκπωμα εἶναι· ἐστὶ δὲ χαλκίον ἐκπέταλον e λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. δακτυλωτὸν δ' οἶον κύκλῳ τὴν φιάλην κοιλότητα ἔχουσαν ἐνδοθεν οἶον δακτύλων, ἢ ἐπεὶ περιείληπται τοῖς τῶν πινόντων δακτύλοις. τινὲς δὲ
 20 ἀπύρωτον φιάλην τὸ κέρας· οὐ γὰρ γίνεται διὰ πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἔκπωμα τὴν φιάλην. Φιλήμων δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασιν ἢ Γλώσσαις προθεῖς ἑκαλπίς φησὶ δακτυλωτὸν ἔκ- f πωμα καὶ τὸ ἄμφωτον, εἰς ὃ ἐστὶν οἶόν τε τοὺς δακτύ-
 25 λους ἐκατέρωθεν διείρειν. οἱ δὲ τὸ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους τινάς.

35. ΕΛΕΦΑΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι

εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων
 30 ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ρυτὸν δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωροῦν χόας, 469
 Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοί ποτε

ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ὅυτοῦ λόγῳ.

36. ΕΦΗΒΟΣ. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασι- 5
κοίταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος
ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν. Στέφαν-
νος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνί φησι

b τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά.

B. καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον.

10

A. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστὶ περὶ τὴν Θουρίαν.

B. εἰς τὰς ῥοδιακὰς ὁλος ἀπηνέχθην ἐγὼ
καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

37. ΗΔΥΠΟΤΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγ-
κεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθή- 15
νησι θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλου-
σίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ῥυθμὸν τοῦ-
τον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων
καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλωπισμοῦ τούτου μεταδιδόν-
c των. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ 20
διὰ τούτων

ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυροῦν.

Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος ἀνακεῖσθαι φησιν ἐν
Δήλῳ χρυσὴν ἡδυποτίδα Ἐχενίκης ἐπιχωρίας γυναι- 25
κός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Κρατῖνος δ' ὁ
νεώτερός φησι

παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυποτίδας δώδεκα.

38. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρα-
d κλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν 36
Ὠκεανὸν εἶναι μὲν φησιν Ἥλιον, λαβεῖν δ' αὐτὸ
παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα. μήποτε δέ, ἐπεὶ μεγάλοις

ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ
 ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ
 ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας
 παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ ἡλίου φιάλην κομίσαι-
 5 σθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν. ὅτι
 δὲ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς τῶν πλεῖστον πινόντων προεί-
 πομεν. ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο e
 ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
 10 χρύσειον, ὅφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἑρμυᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον
 παῖδας τε φίλους. ὃ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι
 κατάσκιον

15 ποσσὶ παῖς Διός.

καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτως λέγει

τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ

Ἥελιον πόμπευεν ἀρακλυμένη Ἐρύθεια.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἠλιάσιν

20 ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον
 πατρὸς Ἡφαιστοτυκῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμον
 πόρον οὐδ' εἰς μελανίππον
 25 προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

39. Μίμνερμος δὲ Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ 470
 κατεσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρεῖαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαί-
 στου τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς
 ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου.

30 λέγει δ' οὕτως

Ἥελιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἥματα πάντα,
 οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία.

ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
ὤκεανόν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ.

b τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
κοίλῃ Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος ὑπόπτερος ἄκρον ἐφ' ὕδωρ 5
εὐδονθ' ἀρπαλέως, χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἐστᾶσ', ὅφρ' ἠὼς ἡριγένεια μόλῃ.

ἐνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὄρων ἐπὶ λέβητός φησιν 10
c αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρῶτον εἰπόντος τοῦ τὴν
Τιτανομαχίαν ποιήσαντος. Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ
τῶν ἱστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει
ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλὼν,
καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὃ δὲ δείσας παύεται. 15
Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρύ-
σειον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὴν δύνῃ, διὰ
τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑῶν, ἵν' ἀνίσχει ὁ
ἥλιος. ἔπειτα πορεύεται ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαϊ τού-
d τῳ ἐς τὴν Ἐρύθειαν. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, 20
Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φαν-
ταζόμενος. ὃ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν
δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει.

40. ΘΘΑΝΙΟΝ. Ἑλλάνικος ἐν Αἰγυπτιακοῖς οὕτως
γράφει Αἰγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῇ 25
καὶ κύαθος χαλκοῦς καὶ ἡθάνιον χαλκοῦν.

ΗΜΙΤΟΜΟΣ. ἐκπωμά τι παρ' Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ
σχήματος ὀνομασθέν, φησὶ Πάμφιλος ἐν Γλώσ-
σαις.

e 41. ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθεται περὶ 30
τὰς λαγόνas ἱκανῶς βαθυνομένη ὥτ' αὐτὴ ἔχει βραχέα
ὡς ἂν κύλιξ οὔσα. καὶ μήποτε Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, ὅταν οὕτωςι
λέγῃ

γενόμενος (φησί) δ' ἔννονος μόλις
ἤτησε κύλικά, καὶ λαβὼν ἐξῆς πυκνὰς .
5 ἔλκει, καταντλεῖ, κατὰ τε τὴν παροιμίαν
ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκόδς εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπος ἐστίν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστίν ἡ θηρίκλειος σαφῶς παρίστησι
Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ. διηγούμενος f
10 γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου φησί 'τορνεύεσθαι δὲ ἐξ αὐ-
τῆς καὶ κύλικας θηρικλείους, ὥστε μηδένα διαγνώ-
ναι πρὸς τὰς κεραμέας.' κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν
κύλικα ταύτην Θηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κεραμεύς, ἀφ'
οὗ καὶ τοῦνομα ἔχει, γεγωνὸς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν
15 κωμικὸν Ἀριστοφάνη. μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος
Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως

χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἄρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος; ἦν πλήρης δοθῆς, 471
20 οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δὴ, γεμίσω σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτῃ, γραῦ. Θ. τί με καλεῖς σύ,
φίλτατε;

Α. ἴν' ἀσπάσσωμαι. δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτῃ,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον· οὕτωςι καλῶς.
25 Θ. Σπίνθηρ τάλαν πειρᾶς με; Α. ναὶ τοιοῦτό τι.
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.
δέξαι· πιοῦσα δ' ὅπόσον ἂν σοι θυμὸς ἦ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Κλεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως συγγράμματι b
30 φησι 'τὰ τοίνυν εὐρήματα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔτι καὶ τὰ
λοιπά ἐστίν, οἷον θηρίκλειος δεινιάς ἐφικρατὶς·
ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὐρόντας. φαί-

νεται δ' ἔτι καὶ νῦν, εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβε-
 βληκὸς ἂν εἴη μικρὸν τοῦνομα. ἀλλὰ καθάπερ εἴρη-
 ται, οὐκ ἔστι πιστεῦσαι τῷ τυχόντι.' ἄλλοι δὲ ἰστο-
 ροῦσι θηρίκλειον ὀνομασθῆναι τὸ ποτήριον διὰ τὸ
 μορφὰς θηρίων αὐτῷ ἐντετυπῶσθαι. Πάμφιλος δὲ ὁ ⁵
 c 'Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλο-
 νεῖν σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ' αὐτῶν.

42. μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν
 'Ομοίοις οὕτως

ὥς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν ¹⁰
 μέσῳ,

καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον
 τῆς τρυφεραῆς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
 πληρὴς ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

καὶ Εὐβουλος ἐν μὲν Δόλῳ ¹⁵

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·

d καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμεν
 ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἥνικ' ἦν νέος.

ἐν δὲ Κυβευταῖς

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν ²⁰

τῶν θηρικλείων, ὑπεραφρίζουσιν παρὰ,
 κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
 μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὄξυπύνδακα,
 στίλβουσιν, ἀνταυγοῦσιν, ἐκνευιμμένην,
 κισσῷ κέρα βρούουσιν, ἐπικαλούμενοι ²⁵
 e εἶλκον Διὸς σωτήρος.

'Αραρὼς δ' ἢ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳ

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτὲ
 ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
 ἢ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
 ὥς οὐχὶ μικροῖς ἤδεται ποτηρίοις. ³⁰

'Ἀλεξίς δ' ἐν Ἰππεῖ

καὶ Θηρίκλειός τις κύλιξ στέφανον κύκλω
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

καὶ ἐν Ἰππίσκῳ

μεστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον ἔσπασεν

5 κοίλην ὑπερθύουσαν.

f

43. Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριοῶν Θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γραφῶν οὕτως
'Πολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων
ταχθεὶς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ
10 Νικοδήμου καὶ κύλικα Θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκεν.'
'Ἀδαῖος δ' ἐν τοῖς περὶ διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμ-
βάνει Θηρίκλειον εἶναι καὶ καρχήσιον. ὅτι δὲ δια-
φέρει σαφῶς παρίστησι Καλλίξενος ἐν τοῖς περὶ Ἀλε-
ξανδρείας φάσκων τινὰς ἔχοντας Θηρικλείους πομ- 472
15 πεύειν, τοὺς δὲ καρχήσια. ὁποῖον δ' ἐστὶ τὸ καρ-
χήσιον ἐν τοῖς ἐξῆς λεχθήσεται. καλεῖται δέ τις
καὶ Θηρίκλειος κρατὴρ, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν
Κύνῳ

20 παιδρὸς δὲ κρατὴρ Θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἔσθηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης ἀφρίζων, ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν,
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, ἀνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

b

25 θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεο-
φορουμένῃ

μέσως μεθύων [τὴν] Θηρίκλειον ἔσπασεν.

καὶ ἐν Μηναγύρῃ

[μεστὴν] προπίνων Θηρίκλειον τρικότυλον.

30 καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ

τῆς Θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία ὅτι μοι.

B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν ῥοδιακῶν. ἥκιστα γὰρ

ἐκ τῶν τοιούτων, Αἰσχέα, ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπό-
λεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπὼν τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια
ὑπόξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν. 5

44. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς ἐν Φιλαδέλφοις ἢ
Ἀποκαρτεροῦντί φησιν

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἕτερα. 10

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκρα-
μένην, 15

προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὐνεκα.
εἴτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτίᾳ

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραννύει
καλῶς ἀφρῶ ξέουσαν . . . οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα. 20

ἐν δὲ Προιτίσι

καὶ κύλικα θηρίκλειον εἰσφέρει [τινὰ]
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἔπ' ἀγαθῆς τύχης. 25

ΙΣΘΜΙΟΝ. Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων Κυ-
πρίους τὶ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

45. ΚΑΔΟΣ. Σιμμία ποτήριον παρατιθέμενος
Ἀνακρέοντος 30

ἡρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτὸν ἀποκλᾶς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

Ἐπιγένης δὲ ἐν Μνηματίῳ φησί

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί. f
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;

5 ὅφει γὰρ αὐτός. Β. βασιλέως υἱὸν λέγεις
... ἀφίχθαι. Α. δηλαδὴ Πιζώδαρον.

Ἡδύλος ἐπιγράμμασι

πίνωμεν· καὶ γὰρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἶνον
εὖροιμ' ἂν λεπτόν καὶ τι μελιχρόν ἔπος. 473

10 ἀλλὰ κάδοις χίου με κατάβρεχε καὶ λέγε· παῖξε
Ἡδύλε.' μισῶ ξῆν ἐς κενὸν οὐ μεθύων.

καὶ ἐν ἄλλῳ

ἕξ ἡοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτὸς πάλι Σωκλῆς
εἰς ἡοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις·

15 εἴτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον,

ἔστι δὲ δὴ πολὺ τι στιβαρώτερος. ὥς δ' ἐπιλάμπει b
ἡ χάρις. ὥστε φίλει καὶ γράφε καὶ μέθυε.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κεράμιόν φησιν

20 Ἰωνας κάδον καλεῖν. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τρίτῃ φοινι-
κηίου φησὶν οἶνον κάδον.

46. ΚΑΔΙΣΚΟΣ. Φιλήμων ἐν τῷ προειρημένῳ
συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀγγεῖον δ' ἔστιν ἐν ᾧ

25 τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρύουσιν, ὥς Ἀντικλείδης

φησὶν ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ γράφων οὕτως· Διὸς κτησίους c
σημεῖα ιδρύεσθαι χρὴ ὧδε. καδίσκον καινὸν δῖωτον
ἐπιθηματοῦντα, στέψαντα τὰ ὦτα ἐρίῳ λευκῷ καὶ ἐκ
τοῦ ὦμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κρο-

30 σίαν. ἢ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγ-
καρπία. ἅπερ ἔμβαλε.' μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ

Στράττις ὁ κωμικὸς ἐν Αἰνινομέδῳ λέγων οὕτως

Ἐρμῆς, ὃν ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
οἱ δ' ἐκ καδίσκου σ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

d 47. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κοινόν,
ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται Ἀμειψίας ἐν
'Αποκοτταβίζουσί φησιν

5

ἡ Μανία φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους.

"Αλεξίς δ' ἐν Κρατεύῃ (ὁ δὲ λόγος περὶ τινος ἐν καπη-
λείῳ πίνοντος)

εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἑρμαῖσκον τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ
κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον 10
στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

e Εὐβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ
ὀνόματός φησιν

ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὃν καταντικρὺ
τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα,
ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου,
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
ὀβολοῦ, παραθεῖναι θ' ὥς μέγιστον κάνθαρον.

15

καὶ πάλιν

ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι [δὴ κενὸς ὥς] ξηραίνεται. 20

f καὶ ἔτι

ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ
οἷεσθε μέγεθος, Ἀρεσία, μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε

25

σὺ δὲ μηκέτ' ἔρχει, παιδάριον, εἰς τὰργυροῦν·
εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
474 παιδάριον, ἔρχει. B. νῆ Δί' εἰς τὸν κάνθαρον.

Ἐπιγένης Ἡρώϊνῃ

ἄλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους, 30
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἀδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες [κανθαρίδι,] ὥσπερεῖ

αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

48. Σωσικράτης Φιλαδέλφοις

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν

αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδὶ

5 προσῆγε πρῶως καὶ μαλακῶς τὸν κἀνθάρον. b

Φρύνιχος Κωμασταῖς

εἶτα κεραμεύων ἄν οἵκοι σωφρόνως Χαιρέ-
στρατος

ἐκατὸν ἄν τῆς ἡμέρας ἔκλαιεν οἶνον κἀνθάρους.

ο Νικόστρατος Διαβόλῳ

ἢ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος

ἢ κἀνθάρος; τουτὶ γὰρ ἄν πύθωμ' ὅ τι,

αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. B. ἀμέλει κυκνοκἀν-
θάρους.

15 [ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος.] Μένανδρος
δὲ Ναυκλήρῳ

ἦκει λιπὼν Αἰγαῖον ἄλμυρόν βάθος

Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὥς εἰς καλὸν c

τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον

20 πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κἀνθάρον.

B. ποῖον; A. τὸ πλοῖον.

καὶ μετ' ὀλίγα

τὴν ναῦν σεσωσθαί μοι λέγεις; B. ἔγωγε μὴν

τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς

25 ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνωρ δ' ἐκνέρινα Θούριος.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ ζωγράφων

φησὶν Ἐπὶ τῇ Αἰθήνῃσιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίδου γάμῳ πεποίη-

κεν Ἴππυς τὴν μὲν οἶνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθιναν, d

χρυσῶν τὰ χεῖλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλα-

30 τίνας χαμᾶζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκ-

πώματα δὲ κεραμέους κἀνθάρους, καὶ τὸν λύχνον

ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρτημένον ἀνακεχυμένας

ἔχοντα τὰς φλόγας.' ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου
κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμα φησι Φιλέταιρος ἐν
'Αχιλλεῖ

Πηλεύς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
e ξηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχροῦ πάνυ, 5
ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία.

ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κάνθαρος Ἀντι-
φάνης εἶρηκεν ἐν Βοιωτία.

49. ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ. Καλλιζενος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς
περὶ Ἀλεξανδρείας φησὶν ὅτι ποτήριόν ἐστιν ἐπίμη- 10
κες, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὥτα ἔχον μέχρι
τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἐστὶ δὲ ἱκανῶς ἐπίμηκες
f τὸ ποτήριον τὸ καρχήσιον, καὶ τάχα διὰ τὸ ἀνατετά-
σθαι οὕτως ὠνόμασται. ἀρχαιοτάτου δ' ἐστὶ ποτήριον
τὸ καρχήσιον, εἴ γε ὁ Ζεὺς ὁμιλήσας Ἀλκμήνῃ ἔδωκε 15
δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὥς Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ
ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης. Ἀσκληπιάδης
δ' ὁ Μυρλεανὸς κεκληῖσθαι φησιν αὐτὸ ἀπὸ τινος τῶν
ἐν τῇ νηὶ κατασκευασμάτων. τοῦ γὰρ ἱστοῦ τὸ μὲν
κατωτάτω πτέρνα καλεῖται, ἣ ἐμπίπτει εἰς τὸν ληνόν, 20
τὸ δ' οἶον εἰς μέσον τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει
475 καρχήσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννευούσας
ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ
θωράκιον, τετραγώνον πάντῃ πλὴν τῆς βάσεως καὶ
τῆς κορυφῆς· αὗται δὲ προὔχουσι μικρὸν ἐπ' εὐθείας 25
ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα
καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἡλακάτη. μνη-
μονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ ἐν τούτοις
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι' ἦχον
κᾶλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν
ἐσλὰ τῷ γαμβρῷ.

Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ

προσδτῆναι μέσῃν

τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρρήσια.

πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς ἑ
δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρρή-
5 σια. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν
κεκραμένα τιθέναι ποτήρια, καθὰ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ.
ὠνομάσθη δὲ τὸ καρρήσιον διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν
κεγχροειδῆ, καὶ εἴρηται κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ εἰ πρὸς
τὸ ἄλφα ἀντὶ τοῦ κερχήσιον· διὸ καὶ Ὅμηρος τοὺς
10 ὑπὸ δίψους κρατουμένους καρχαλέους εἶπεν. Χάρων
δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Ὠροῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις
φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δο-
θὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Ἀμφιτρύωνι εἰκάσθη.

ΚΑΛΠΙΟΝ. ποτηρίου τι γένος Ἑρυνθραίου, ὥς
15 φησι Πάμφιλος. οἶμαι δ' αὐτὸ οἶόν ἐστι τὸ σκάφιον.

50. ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων
μνημονεύει

ἄγε δὴ φέρο' ἡμῖν ὦ παῖ
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
20 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐργχέας
ὔδατος τὰ πέντε δ' οἶνου
κυάθους.

ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδος ἐστὶ ποτηρίου· ἢ πᾶν ποτή-
ριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοι-
25 βὴν ἢ τὸ λείβειν; τοῦτο δ' ἐπὶ τοῦ ὕγρου συνήθως
ἔταπτον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης. Σειληνὸς δὲ καὶ
Κλείταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασὶν οὕτω καλεῖν τὸ ποτή-
ριον. Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλου-
μένην τὴν κελέβην εἶναι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώ-
30 νιος ἐν ταῖς Γλώσσαις ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν
τὴν κελέβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος
ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος φησί

κῆρυκας δ' ἄρα τοῖσι φέρειν μέλανος οἶνοιο
 ἄσκον ἐνίπλειον κελέβειόν θ' ὅτι φέριστον
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.
 καὶ πάλιν

ἀτὰρ ἀμφίθετον κελέβειον ἐλόντες 5
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.
 ἀλλαχοῦ δέ φησι

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἄσκηθές κελέβειον
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.
 σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε, 10
 προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεόκριτος δ' ὁ Συρα-
 κόςιος ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησί
 στέφον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶδς ἁώτῳ.

f καὶ Εὐφορίων

ἥέ ποθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήφυσας ὕδωρ. 15

Ἀνακρέων

ὠνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
 οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεοδώριδα τὸ εἰς
 τὸν Ἑρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ 20
 ὀρθοῦ ποτηρίου, οἶον προυσιάδος καὶ θηρικλείου.

476 51. ΚΕΡΑΣ. τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι
 τῶν βοῶν πίνειν. ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ
 πλάττεσθαι, ἔτι δὲ ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν
 ποιητῶν. ἐν δὲ Κυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἴδρυται. 25
 ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι
 νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσγῳσι τῷ οἶνῳ τὸ ὕδωρ,
 κεράσαι φάσκοντες. καὶ τὸ ἀγγεῖον δ' ἐν ᾧ κιρνᾶται
 ὁ οἶνος κρατήρ, ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ
 ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἶον κρατήρ, ἀπὸ τοῦ εἰς 30
 b τὸ κέρας ἐρχεῖσθαι τὸ πόμα. διαμένει δ' ἔτι καὶ νῦν
 ἢ τῶν κεράτων κατασκευή. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι ταῦτα

δυνά. καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνον-
τας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν
κενταύρων λέγων

ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ φῆρες δάεν ριπὰν μελιη-
δέος οἴνου,

ἔσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ᾧθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς Ἀναβάσεως διη-
10 γούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρακὶ Σεύθῃ συμπόσιον γρά-
φει οὕτως 'ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ
εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον
ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν θράκιον νόμον κέρατα οἴνου
προὔπινον.' ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ περὶ Παφλαγόνων διη-
15 γούμενός φησι 'κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδεί-
πνουν καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις.' Αἰσχύλος
δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ
ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων
ἀργυρηλάτοις

20 κέρασι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένοις.

καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα

καὶ πλήρες ἐκπιὼν τι χρύσειον κέρας
τρίψει τένοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

Ἑρμιππος Μοίραις

25 οἷσθ' ἄ νυν ὅ μοι ποιήσον; τήνδε νῦν μή μοι
δίδου,

ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον.

Λυκούργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιπ-
πόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις οἷς
30 ἐφιλοφρονεῖτο. τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησὶ Θεό-
πομπος ἐν δευτέρᾳ Φιλιππικῶν τῶν βοῶν τῶν παρ'
αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φούντων, ὥς χωρεῖν

τρεις καὶ τέτταρας χάας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν,
 e τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας. καὶ Φιλόξε-
 νος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν
 πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς
 γναμπτῶν κεράτων· 5

. . . ἔβρεχον [δὲ] κατὰ μικρόν.

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾷ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον ἐξ
 αὐτῶν. ἔστι γοῦν τοῦτο εὑρεῖν ἐν τοῖς δημοιογρά-
 τοις ἀναγεγραμμένον οὕτως ἐκ στήλης ἀνακειμένης
 ἐν ἀκροπόλει ἢ τὰ ἀναθήματα περιέχει κέρας ἔκπωμα 10
 ἀργυροῦν καὶ περισκελὶς, προσέτι . . .

52. ΚΕΡΝΟΣ. ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ
 f πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους, ἐν οἷς εἰσὶ μύ-
 κωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὄχθοι,
 φακοί. ὁ δὲ βαστάσας αὐτό, οἷον λικνοφορήσας, τού- 15
 των γέυεται, ὥς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ περὶ
 βωμῶν καὶ θυσιῶν.

53. ΚΙΣΣΥΒΙΟΝ. τὸ μόνωτον ποτήριον Φιλήμων.
 Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ
 κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀν- 20
 δρομέδῃ

477 πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεῶς,

ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος,

πόνων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

τὸ γὰρ κισσύβιον, φησί, λέγεται ἐπὶ συνόδου ἀγροί- 25
 κικῆς, ἐνθα προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον.

Κλείταρχος δέ φησιν Αἰολεῖς τὸν σκύφον κισσύβιον
 καλεῖν· Μαρσύας δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτή-
 ριον. Εὐμόλπος δὲ γένος τι ποτηρίου, ἴσως, φησί,

b κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατασκευασθὲν ξύλου. Νί- 30

κανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλι-
 κῶν γράφει ἐν τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς

κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισι, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται. Ὅμηρος

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο.

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
 5 ρίδος ἑσχύφει (φησὶ) καὶ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει
 καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς
 καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, Πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ, θατέρῳ
 δὲ Εὖμαιος. Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν
 τῇ συγχύσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου
 10 ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι συνεστιαθέντος
 αὐτῷ

καὶ γὰρ ὁ θρηκίην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστιν
 ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα περιστείχοντος ἀλείδου
 15 τὸ τρίτον.

ὁ γὰρ λέγων ἄλειςον τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον τὴν
 ἀκριβῆ θέσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. εἰκά- d
 σεις δ' ἂν τις τὸ κισσύβιον τὸ πρῶτον ὑπὸ ποιμένων
 ἐργασθῆναι ἐκ κισσίνου ξύλου. ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦ-
 20 σιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, τὸ δ' ἐστὶ χωρεῖν οὐδὸς
 δ' ἀμφοτέρους ὁδε χεῖσεται. καὶ ἡ τοῦ ὄφεως κατά-
 δυσις χειή, ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον. καὶ κήθιον τὸ
 χήτιον, τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους. Διονύσιος δ'
 ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ κύκλου τὸ ὀμηρικὸν κισ-
 25 σύβιον κυμβίον ἔφη γράφων οὕτως καὶ αὐτὸν Ὀδυσ- e
 σεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἶνου κυμ-
 βίον δίδωσι πιεῖν.

54. ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Ἠγήσανδρος ὁ Δελφὸς Εὐφο-
 ριῶνά φησι τὸν ποιητὴν παρὰ Πρυτάνιδι δειπνοῦντα,
 30 καὶ ἐπιδεικνυμένου τοῦ Πρυτάνιδος κιβωρίά τινα
 δοκοῦντα πεποιῆσθαι πολυτελεῶς, τοῦ κώθωνος εὖ
 μάλα προβεβηκότος λαβῶν ἐν τῶν κιβωρίων ὥς ἐξοι-

νῶν καὶ μεθύων ἐνεούρησε. Δίδυμος δέ φησι ποτη-
ρίου εἶδος εἶναι, καὶ τάχ' ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυ-
φία, διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι, ὥς τὰ
αἰγύπτια κιβώρια.

55. ΚΟΝΔΥ. ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος 5
Κόλακι

κοτύλας χωροῦν δέκα

ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδν χρυσοῦν, Στρουθία.

Ἰππαρχος Ἀνασχωζομένοις

προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; τί δ' ἐδίδου; 10

ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,

ἀλλ' ἢ δαπιδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον,

Πέρσας ἔχον καὶ γρυῖπας ἐξώλεις τινὰς

478 τῶν περσικῶν B. ἐς κόρακας ὧ μαστιγία,

καὶ κόνδν καὶ ψυκτήριον καὶ κυμβίον. 15

Νικόμαχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ ἐορτῶν αἰγυπτίων φησί

τὸ δὲ κόνδν ἐστὶ μὲν περσικόν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἦν

Ἑρμιππος ἀστρολογικὸς ὥς ὁ κόσμος ἐξ οὗ τῶν θεῶν

τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι ἐπὶ γῆς· διὸ

ἐκ τούτου σπένδεσθαι. Παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ 20

Βογχορηίδος

αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδνους ἀργυρέοιο

b νέκταρ ἐπ' ἄλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

ΚΟΝΩΝΕΙΟΣ. Ἰστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ

Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως γράφει οὕτως 25

κυλίκων κονωνείων ξεῦρος καὶ θηρικλείων χρυσο-

κλύστων ξεῦρος.

56. ΚΟΤΤΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ὧν

καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Διόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς

Ανκόφρονα παρὰ Σικυωνίοις καὶ Ταραντίνοις ἐπι- 30

πολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίῳ

ἐοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὕς ἐνιαχῇ. μνημονεύει δὲ

αὐτοῦ καὶ Ἰων ὁ Χῖος κότυλον οἴνου πλέων λέγων. c
Ἑρμιππος δ' ἐν Θεοῖς

τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν
γειτόνων.

5 καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ τὸν κότυλον φέρει'
φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. Εὐβουλος
δὲ ἐν Ὀδυσσεὶ ἢ Πανόπταις

ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν

ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἐστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

10 Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ'
εἶναι Διουόσον. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Δίου
κωδίου φησὶ μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ, καὶ
αἰρεῖ τὰκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ὅσοι ἂν ᾧσι τὸ κέρ- d
15 νος περιενηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κερα-
μεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλη-
μένους· ἐνὶ δ' ἐν αὐτοῖς ὄρμινοι, μήκωνες λευκοί,
πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί, κύαμοι,
ξυαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα,
20 ὄϊον ἔριον ἅπλутон. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας, οἶον λικνο-
φορήσας τούτων γεύεται.'

57. ΚΟΤΤΛΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ ἄλλαι ὑπο-
πρεσβύτεραι γρᾶες θασίου μέλανος μεστὸν κερα-
μευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον
25 δέμας οὐδένα κόσμον. ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος
οἶνον ἀκράτου.' Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἔτι δὲ Ζη- e
νόδοτος τὴν κύλικα

πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.

καί

30 πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χεῖλεος ἄκρου.
Σιμάριστος δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον οὕτω καλεῖσθαι.
Διόδωρος δὲ τὸν παρὰ τισι κότυλον κοτύλην ὠνομα-

κέναι τὸν ποιητὴν 'πύρρον καὶ κοτύλην.' ὃν κύλικα
 μὲν οὐκ εἶναι, οὐ γὰρ ἔχειν ὧτα, παραπλήσιον δ'
 ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι.
 f δύνασθαι δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ τισι τῶν
 Ἰώνων λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τῶν προ- 5
 ειρημένων ἐν οὔς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης
 ἐν Παιδιαῖς καὶ Ἑρμιππος ἐν Θεοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ
 μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. Θουκυδίδης 'ἐδίδοσαν
 μὲν αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος
 καὶ δύο κοτύλας σίτου.' Ἀριστοφάνης Προαγῶνι 10

ὃ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
 κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

479 Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγ-
 κοilon. πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην, φησὶν, ἐκάλουν
 οἱ παλαιοί, ὥς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ 15
 κοτυλήρηντον αἶμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυ-
 σθῆναι δυνάμενον. καὶ ἐγκοτύλη δὲ τις παιδιὰ κα-
 λεῖται, ἐν ἣ κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γό-
 νατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζου-
 σιν αὐτούς. Διόδωρος δὲ ἐν ἰταλικάῃς γλώσσαις καὶ 20
 Ἡρακλέων, ὥς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖ-
 σθαι καὶ ἡμίαν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου

b καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρὸν ἡμίνας δύο.
 καὶ Σώφρονος 'κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίαν.'
 κοτυλίσκην δ' εἶρηκε Φερεκράτης ἐν Κοριαννοῦ τὴν 25
 κοτυλίσκην μηδαμῶς.' Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρομένον.

κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχύου κοιλότης, καὶ αἱ
 τοῦ πουλύποδος ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παρα-
 γῶγως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος 30
 ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἶρηκεν

ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Μαρσύας δέ φησι τὸ ἐν τῷ ἰσχύῳ ὅσπουν καλεῖσθαι c
 ἄλεισον καὶ κύλικα. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς
 τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χρῶνται οἱ μύσται,
 ὥς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενος
 5 τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους ἑμὲ δὲ στέψω κοτυ-
 λίσκον.' Σιμμίας δὲ ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην ἄλεισον.

58. ΚΟΤΤΑΒΙΣ. Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ
 περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων διεξιῶν περὶ τῶν
 ἐπιχωρίων δειπνῶν γράφει καὶ ταῦτα ἑκαταγισάντων
 10 ταῦτα ἐν κεραμέα κοτταβίδι πιεῖν ἐκάστῳ μικρόν, καὶ
 ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδειπνίας.' Ἠγήσανδρος δ' ὁ d
 Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασιν ὧν ἀρχή ἐν τῇ ἀρίστη πο-
 λιτείᾳ, φησὶν ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς
 τὰ συμπόσια, τῶν περὶ Σικελίαν, ὥς φησι Δικαίαρ-
 15 χος, πρῶτον εἰσαγαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο
 σπουδὴ περὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὥστε εἰς τὰ συμπόσια
 παρεισφέρειν ἄθλα κοττάβια καλούμενα. εἴτα κύλι-
 κες αἱ πρὸς τὸ πρᾶγμα χρήσιμαί μάλιστα εἶναι δο-
 κοῦσαι κατεσκευάζοντο καλούμεναι κοτταβίδες. πρὸς
 20 δὲ τούτοις οἵκοι κατεσκευάζοντο κυκλοτερεῖς, ἵνα e
 πάντες εἰς τὸ μέσον τοῦ κοττάβου τεθέντος ἐξ ἀπο-
 στήματος ἴδον καὶ τόπων ὁμοίων ἀγωνίζονται περὶ
 τῆς νίκης. οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν ἐπὶ
 τὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ
 25 εἰς τὸν ἀριστερόν ἀγκῶνα ἐρείσαντα καὶ τῇ δεξιᾷ
 κυκλώσαντα ὑγρῶς ἀφεῖναι τὴν λάταγα· οὕτω γὰρ
 ἐκάλουν τὸ ἐκπίπτειν ἐκ τῆς κύλικος ὑγρόν· ὥστε
 ἔνιοι μείζον ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ καλῶς κοτταβίζειν τῶν
 ἐπὶ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονούντων.'

30 59. ΚΡΑΤΑΝΙΟΝ. μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κρά- f
 νειον ἑκπῶμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων
 γοῦν ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον

Ἑλλαδικόν, περὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταπον-
 τίνων ναοῦ γράφει καὶ ταῦτα ἑνάδς Μεταποντίνων,
 ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραὶ ἑκατὸν τριάκοντα δύο, οἰνοχόαι
 480 ἀργυραὶ δύο, ἀποθυστάνιον ἀργυροῦν, φιάλαι τρεῖς
 ἐπίχρῃσιν. ναὸς Βυζαντίων, ἐν ᾧ τρίτων κυπαρίσ- 5
 σινος ἔχων κρατάνιον ἀργυροῦν, σπειρὴν ἀργυρᾶ, καρ-
 χήσια δύο ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἰνοχόη χρυσεῇ,
 κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἡρας τῷ παλαιῷ
 φιάλαι ἀργυραὶ τριάκοντα, κρατάνια ἀργυρᾶ δύο,
 χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάνιον χρυσοῦν, κρα- 10
 τὴρ χρυσοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀρ-
 γυροῦν.

ΚΡΟΤΝΕΙΑ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεῖα, κρουναί. Β. ἔστι γὰρ κρουναί; Α. ναί. 15

b ΚΥΑΘΙΣ. κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλε-
 ξαν ὑποκατάρκονται δ' ἐν κυαθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρ-
 μάκων.

60. ΚΥΛΙΞ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ

20

νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν

ἔγχει τ' ἐπιθείς τὸν ἡθμόν.

ταῦτα δ' ἔστι κεράμεια ποτήρια καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ
 κυλίεσθαι τῷ τροχῷ. ἀφ' ὧν καλεῖται τό τε κυλι-
 κεῖον ἐν ᾧ τίθεται τόπῳ τὰ ποτήρια καὶ ἀργυρᾶ 25
 τυγχάνη ὄντα, καὶ τὸ κυλικηγορεῖν ὅταν ἐπὶ τῇ
 κύλικί τις ἀγορεύῃ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἱατρικὴν
 c πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα διὰ τὸ τῷ τόρῳ κεκυλί-
 σθαι. ἐγένοντο δ' ἐπίσημοι κύλικες αἱ τε ἀργεῖαι καὶ
 αἱ ἀττικάι. καὶ τῶν μὲν ἀττικῶν μνημονεύει Πίν- 30
 δαρος ἐν τοῖσδε

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν

τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
 συμπόταισιν τε γλυκερὸν
 καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσιν ἀθη-
 ναίαισι κέντρον.

5 αἱ δὲ ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον
 πρὸς τὰς ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς δ
 Σμῶνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος

αὕτη δὲ φοξίχειλος [ἀργεῖη κύλιξ].

ἡ εἰς ὅξυν ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι.
 10 τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι, καθότι Ὅμηρος
 ἐπὶ τοῦ Θερσίτου 'φοξὸς ἔην κεφαλὴν.' καὶ ἔστιν
 οἶον φαοξός, ὁ πρὸς τὰ φάη ὅξυν ὀρώμενος.

61. διάφοροι δὲ κύλικες γίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ
 συσσίτου ἡμῶν Ἀθηναίου πατρίδι Ναυκράτει. εἰδὶ e
 15 γὰρ φιαλώδεις μὲν, οὐ κατὰ τὸρον δ' ἀλλ' ὥσπερ
 δακτύλῳ πεποιημέναι, καὶ ἔχουσιν ὧτα τέσσαρα,
 πυθμένα εἰς πλάτος ἐκτεταμένον, καὶ βάπτονται εἰς
 τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ. πολλοὶ δ' ἐν τῇ Ναυκράτει
 κεραμεῖς, ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμείων πύλη
 20 κεραμικὴ καλεῖται. ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ χῆαι κύλι-
 κες, ὧν μνημονεύει Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις
 χῆα δὲ κύλιξ ὕψοῦ κρέμαται

περὶ πασσαλόφιν.

Γλαύκων δ' ἐν ταῖς γλώσσαις Κυπρίους φησὶ τὴν f
 25 κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἑρμῶναξ δ' ἐν συνωνύμοις
 οὕτως γράφει ἄλειςον ποτήριον κύπελλον ἄμφωτις
 σκύφος κύλιξ κώθων καρχήσιον φιάλη. Ἀχαιοὺς δ'
 ὁ Ἑρετριεύς ἐν Ἀλκμαίωνι ἀντὶ τοῦ κύλικες παρα-
 γώγως κυλιχνίδας εἴρηκε διὰ τούτων

30 ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν
 κοινόν τε χορὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας.

καὶ Ἀλκαῖος

481 πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ἀμμένομεν; δάκτυλος
ἀμέρα.

κάδδ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις, ὧ ἔτα, ποικίλαις.
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναις ἓνα καὶ δύο 5
πλέαις.

καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ

λάταγες ποτέονται κυλιχνᾶν ἀπὸ τηιᾶν.
ὥς διαφόρων γινομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων.

62. Φερεκράτης Κοριαννοῦ

10

ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δίεφθος ἔρχομαι,
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. Β. δώσω πιεῖν.

Α. γλισχρόν γε μούστῃ τὸ σίαλον νῆ τῷ θεῷ.

b

Β. τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκην; Α. μη-
δαμῶς

15

μικράν γε. κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή,
ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.

εἰς τὴν ἐμήν νυν ἔγχεον τὴν μείζονα.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο ὁ αὐ-
τὸς εἶρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων

20

εἴτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια
πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ' ἄλλ' αὐτὸ τοῦδα-
φος μόνον,

c

κοῦχ' ἡ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῇ γευστη-
ρίοις·

25

σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ
ὀλκάδας

οἶναγωγούς περιφερεῖς λεπτὰς μέσας γαστρο-
ίδας,

οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμέναι 30
αὐτ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλείστος οἶνος ἐκποθῇ.

d

εἴθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν,

λοιδοροῦνται κώμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἄλλ' ἢ μίαν.
ἣ δὲ κρείττων ἢ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

63. ΚΥΜΒΙΑ. 'τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρά' Σι-
μάριστος. Δωρόθεος δὲ 'γένος ποτηρίων βαθέων τὰ
5 κυμβία καὶ ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἔχόντων μηδὲ ὦτα.'
Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀριστονίκου τὰ κυφά. Νίκαν-
δρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνο-
μακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ. Φιλήμων Φάσματι

ἐπιεν ἢ Ῥόδη

10 κυμβίον ἀκράτου, κατασέσειχ' ἡμᾶς κάτω. e
Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν ἑκτῷ περὶ τοῦ κύκλου τὸ
αὐτὸ οἶεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον. φησὶ γὰρ
ὡς Ὀδυσσεὺς πληρώσας κυμβίον ἀκράτου ὥρεξε τῷ
κύκλωπι. οὐκ ἔστι δὲ μικρὸν τὸ διδόμενον αὐτῷ
15 κισσύβιον παρ' Ὀμήρῳ· οὐ γὰρ ἂν τρεῖς πιών μέ-
ριστος ὦν τὸ σῶμα ταχέως ἂν ὑπὸ τῆς μέθης κατη-
νέχθη. τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Μειδίου, ἀκολουθεῖν αὐτῷ φάσκων ῥυτὰ
καὶ κυμβία. καὶ ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβού- f
20 λου. φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι
τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοῖῳ.
καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίοις

μεγάλ' ἴσως ποτήρια

προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
25 ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.
'Ἀλεξίς Ἰππεῖ

τά τε κυμβία

ᾶρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χροῦσά παρθένων; 482
B. νῆ τὸν Δι', ἦν γάρ. A. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
30 64. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀγήτορα τὸν Λά-
κωνα ἐπιστολῇ ὡς κυναθῶδες ἀγγεῖον τὸ κυμβίον πα-
ραδίδωσι γράφων οὕτως 'θανυμάζουσι δ' οἱ αὐτοὶ καὶ

- πῶς κύαθον μὴ κερκτιμένους ἀλλὰ κυμβίον μόνον,
φριάλην προσεκέκτετο. δοκεῖ δὴ μοι τὸ μὲν τῆς τῶν
ἀνθρώπων χρείας ἔνεκα, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς
εἰς τὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κυάθῳ μὲν οὖν οὐδὲν
ἐχρῶντο τότε οὐδὲ κοτύλῃ· κρατῆρα γὰρ ἵστασαν 5
b τοῖς θεοῖς οὐκ ἀργυροῦν οὐδὲ λιθοκόλλητον ἀλλὰ τῆς
κωλιάδος γῆς. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπιπληρώσαιεν, ἀπο-
σπείδαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς φριάλης ὠνοχόουν ἐφε-
ξῆς τὸν νεοκράτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ
νῦν παρ' ἡμῖν ποιοῦσιν ἐν τοῖς φιδιτίοις. εἰ δέ ποτε 10
πλεῖον πιεῖν βουληθεῖεν, προσπαρετίθεσαν τοὺς
καλουμένους κοτύλους, κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα
ἐκπωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας.
ὅταν δ' Ἐφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ
c οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει, 15
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης·
οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητὴν ἀλλὰ τινὰ ὁμώνυμον
αὐτῷ, ἥτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν,
ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν
τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων ποιητῶν. τὸ γὰρ 20
ἐπάγεσθαι κατὰ τὰς ἐστιάσεις κυμβία καὶ δοκεῖν τού-
τοις διαμάχεσθαι εἰς ἑκάτερα τείνει. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Νηρηίσι
d δὸς δὲ τὸν χόα 25
αὐτῷ σὺ Κῶμε καὶ τὸ κυμβίον φέρων,
Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.
καὶ Ἐφιππος ἐν Ὀμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις
Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δεοί,
καὶ Δημοφῶντος ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ρήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι, 30
Δάχητί τ' οἰκῆσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἐστιῶν Εὐριπίδῃ.

ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ
φησὶν

ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;
‘κύμβα ποτήριον Παφίους’ Ἀπολλόδωρος.

5 65. ΚΤΠΕΛΛΟΝ. τοῦτο πότερόν ἐστι ταυτὸν τῷ
ἀλείσῳ καὶ τῷ δέπαϊ, ἢ ὀνόματι μόνον διαλλάσσει;
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ’ ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν.

ἢ διάφορος ἦν ὁ τύπος, καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ δέπας καὶ
10 τὸ ἄλεισον ἀμφικύπελλον οὕτω δὲ καὶ τοῦτο, κυφὸν
δὲ μόνον; ἀπὸ γὰρ τῆς κυφότητος τὸ κύπελλον ὥσπερ
καὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἢ ὅτι παραπλήσιον ἦν ταῖς f
πέλλάμιν, συνηγμένον μᾶλλον εἰς τὴν κυφότητα· ἢ
ἀμφικύπελλα οἷον ἀμφίκυρτα ἀπὸ τῶν ὠτων, διὰ τὸ
15 τοιαῦτα εἶναι τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητής
‘χρύσειον ἄμφωτον.’ Ἀντίμαχος δ’ ἐν πέμπτῳ Θη-
βαΐδος

παῖσιν δ’ ἡγεμόνεσσιν ἐποικόμενοι κήρυκες
χρύσεια καλὰ κύπελλα τετυγμένα νωμήσαντο.

20 Σειληνὸς δὲ φησὶ κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια,
ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος· κύπελλα δ’ ἐνείμε 483
συβώτης. Εὐμόλπος δὲ ποτηρίου γένος ἀπὸ τοῦ
κυφὸν εἶναι. Σιμάριστος δὲ τὸ δίωτον ποτήριον Κυ-
πρίους, τὸ δὲ δίωτον καὶ τετράωτον Κρητάς. Φιλη-
25 τᾶς δὲ Συρακοσίους κύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάξης καὶ
τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέξης καταλείμματα.

ΚΤΜΒΗ. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς κύλι-
κος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δ’ ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν
Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβαν.

30 66. ΚΩΘΩΝ. Λακωνικὸν ποτήριον, οὗ μνημονεύει b
Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Κύρου παιδείας. Κριτίας δὲ ἐν
Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφει οὕτως· χωρὶς δὲ του-

των τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα
 ἄριστα λακωνικά, ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησι-
 μώτατα· κώθων λακωνικός, ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον
 εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ. τοῦ δὲ
 ἔνεκα; στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν 5
 οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τῷ μὴ λίαν κατάδηλον
 εἶναι τὸ πῶμα, εἴτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολεί-
 c πει τὸ οὐ καθαρόν ἐν αὐτῷ. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῇ . .
 τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ὅτι κεραμέοις ἀγ-
 γείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφει οὕτως ἄλλὰ 10
 μὴν ὅτι ἀρχαῖκόν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀγωγῆς γένος,
 ὃ καὶ νῦν ὁράται παρὰ τισι τῶν Ἑλλήνων· ἐν Ἀργεῖ
 μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις, ἐν Λακεδαίμονι δὲ
 κατὰ τὰς ἐορτὰς ἐν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις
 τῶν παρθένων πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων, ἐν 15
 d δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φιδιτίοις ἐν πιθάκναις.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀρχιλόχος ἐν ἐλεγείοις ὡς πο-
 τηρίου οὕτως

ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
 φοῖτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κᾶδων, 20
 ἄργει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.
 ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος. Ἀριστοφάνης
 Ἰππεῦσιν

εἰς τὰς ἵππαγωγούς· εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, 25
 πριάμενοι κώθωνας, οἳ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
 μυα.

e Ἡνίοχος Γοργόσι

πιεῖν πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῇ
 λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερεῇ παχύστομον 30
 κώθωνα παῖδα φάρυγος.

Θεόπομπος Στρατιώτισιν

ἐγὼ γὰρ ἂν κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη;

Ἄλεξις Ἐρίθοις

εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι,

5 παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἀκρατοκώθωνας κα-
λουῖσι τοὺς πλέον ἄκρατον σπῶντας, ὥς Ὑπερείδης ἐν
τῷ κατὰ Δημοσθένους. Καλλίξενος δ' ἐν τετάρτῳ
περὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγράφων τὴν τοῦ Φιλαδέλφου f
10 πομπὴν καὶ καταλέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ
τάδε κώθωνες διμέτρητοι δύο.

67. περὶ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμός
ἐστι διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμὸς Μνησίθεος ὁ Ἀθη-
ναῖος ἱατρὸς ἐν τῇ περὶ κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησὶν
15 οὕτως συμβαίνει τοὺς μὲν πολὺν ἄκρατον ἐν ταῖς
συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν. τὸ μέντοι κωθωνίζεσθαι διὰ τινων 484
ἡμερῶν δοκεῖ μοι ποιεῖν τινα καὶ τοῦ σώματος κά-
θαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἄνεσιν. γίνονται γὰρ τινες
20 ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι θρι-
μύτητες. ταύταις οὖν ἐστὶ τῶν μὲν πόρων οἰκειότατος
ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως, τῶν δὲ καθάρσεων ἢ διὰ τῶν
κωθωνισμῶν πρόπει μάλιστα. κατανίξεται γὰρ τὸ
σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος. τὸ
25 δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὐρόν ἐστι θριμύ. τὰ γοῦν
ἱμάτια τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πλύνουσιν οἱ γνα- b
φεῖς. τρία δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίξῃ· μὴ πο-
νηρὸν οἶνον πίνειν, μηδὲ ἄκρατον, μηδὲ τραγηματί-
ζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃς
30 ἤδη, μὴ κοιμῶ πρὶν ἂν ἐμέσῃς πλέον ἢ ἔλαττον.
εἶτα ἐὰν μὲν ἐμέσῃς ἱκανῶς, ἀναπαύου μικρὸν περι-
χεάμενος· ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῇς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτόν,

πλείονι χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατα-
κλίθῃτι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ. Πολέμων δ' ἐν
e πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησι Διό-
νυσος τέλειος, καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων
δ' αὐτοῦ σάτυρος φαλακρός, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα 5
μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν.

68. ΛΑΒΡΩΝΙΑ. ἐκπώματος περσικοῦ εἶδος ἀπὸ
τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὀνομασμένον. πλατὺν
δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὅλα με-
γάλα. Μένανδρος Ἀλιεῖ 10

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυτῶνδων χρυσίον,
d περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκείναι πορφυρᾷ τε στρώ-
ματα·

ἐνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια . . τορεύματα,
κακτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λα- 15
βρώνια.

ἐν δὲ Φιλαδέλφοις

ἦδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν.

Ἰππαρχος δ' ἐν Θαῖδι

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; B. Ἡράκλεις,
e ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.

A. ὦ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Δίφιλος Τιθραύστη καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτη-
ρίων φησί 20

πρίστις τραγέλαφος βατιακή λαβρώνιος.

B. ἀνδραπόδι' ἦδη ταῦθ', ὄραξ; A. ἦκιστά γε·
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα, πρὸς τῆς Ἑστίας.

ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσιν.

f Δίδυμος δὲ ὅμοιον εἶναι φησιν αὐτὸν βομβυλιῷ ἢ 30
βατιακίῳ.

69. ΛΑΚΑΙΝΑΙ. κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον

ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμου, ὥς τὰ ἀττικὰ σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ
σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ, ὥσπερ αἱ θηρίκλειαι
λέγονται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι

συβαρίτιδ' αὖτ' εὐωχίας καὶ χιόνος ἐκ λακκαίνων.

5 [κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.]

70. ΛΕΠΑΣΤΗ. οἱ μὲν ὀξύνουσιν τὴν τελευταίαν
ὥς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν ὥς μεγάλη. τοῦτο δὲ
τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ 485
τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύοντας κα-
10 λοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. Ἀριστοφάνης Εἰ-
ρήνη

τί δ' ἦτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου κύλικα λεπαστήν;
ἀφ' ἧς ἐστὶ λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν, κατεναν-
τίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ. φησὶ γὰρ πού τις αὐτός

15 τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν, ὦναξ δέσποτα.

οἶον ἄθροον μ' ἐξέπιες. ἐν δὲ Γηρουτάδῃ ἦν δὲ τὸ
πρᾶγμα ἐορτή. περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν b
ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ.
τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Ἀντι-

20 φάνης δ' ἐν Ἀσκληπιῷ

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάννυ πάλαι τὴν
βρυτικήν,

ῥίξιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ, τοῦτ' ἐποίησ' ἐκ-
25 πιεῖν.

Φιλύλλιος Αὖρη

πάντα γὰρ ἦν

μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων

πινόντων, ὁμοῦ δὲ λάλων

30 γραδίων, μεγάλαισιν οἶ-

νου χαίροντα λεπασταῖς.

Θεόπομπος Παμφίλῃ

c σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστή πάνυ πυκνή,
 ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
 τέττιξ κελαδεῖ.

καὶ ἐν Μήδῳ

ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος νῆας Ἀχαιῶν 5
 κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν·
 οἶον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν
 Λύσανδρον κώθωνι πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.

d Ἀμερίας δέ φησι τὴν οἶνοχόην λεπαστήν καλεῖσθαι.
 Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλι- 10
 κος. Φερεκράτης Κραπατάλοις τῶν θεατῶν δ' ὅστις
 ἂν διψῇ, λεπαστήν λαψάμενος μεστήν ἐκχαρυβδίσει.
 Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος φησι Δόλοπας οὕτω
 καλεῖν τὴν κύλικα. Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ περὶ
 κωμωδίας παραθέμενος τὸ Φερεκράτους καὶ αὐτὸς 15
 e εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν. Μόσχος δ'
 ἐν ἐξηγήσει ῥοδιακῶν λέξεων κεραμεοῦν ἀγγεῖόν φη-
 σιν αὐτὸ εἶναι, εἰκότος ταῖς λεγομέναις πτωματίσιν,
 ἐκπεταλώτερον δέ. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος
 ποτήριον ποιόν. Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί 20

καὶ λεπαστά μ' ἀθύοινος εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας.

Θεόπομπος Παμφίλῃ

λεπαστή μάλα συχνή,

f ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
 περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ. 25

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς κύλιξ φησὶ μεῖζων, πα-
 ρατιθέμενος Τηλεκλείδου ἐκ Πρυτάνεων
 καὶ μελιχρὸν οἶνον εἵλκεν ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς.

486 Ἑρμιππος Μοίραις

ἦν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστήν ἐκπιών, 30
 τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαντοῦ δίδωμι χρήματα.

71. ΛΟΙΒΑΣΙΟΝ. κύλιξ, ὥς φησι Κλέαρχος καὶ

Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι τοῖς ἱεροῖς· σπονδεῖον δὲ ᾧ τὸν οἶνον· καλεῖσθαι λέγων λοιβίδας καὶ τὰ σπονδεῖα ὑπὸ Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου.

5 ΔΕΣΒΙΟΝ. ὅτι ποτηρίου εἶδος Ἡδύλος παρίσθην ἐν ἐπιγράμμασιν οὕτως λέγων

ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα, b
κοῦ ψευδές, νῆστις τρεῖς χάας ἐξέπιεν·

ἧς τόδε σοί, Παφίη, ζωροῖς μέτροισι θυῶεν
10 κεῖται πορφυρέης λέσβιον ἐξ ὑέλου.
ἦν σώου πάντως· ὡς καὶ πάντων ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

ΛΟΤΤΗΡΙΟΝ. Ἐπιγένης Μνηματὶς ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί

15 κρατῆρες, κάδοι,
ὀλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί. ο
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν;
ὅψει γὰρ αὐτός.

72. ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ. φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται
20 ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὡς καὶ κονώνειοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει [τοῦ Λύκωνος] Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, καὶ τῷ πρὸς Τιμόθεον ὑπὲρ χρέως, λέγων οὕτως 'φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' [ἐν δὲ τῷ πρὸς Τιμόθεον
25 γράφει 'δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετὰ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' Ἡρόδοτος δ' ἐν ἐβδόμῃ, προβόλους δύο λυκιουργέας, ὅτι ἀκόντια ἔστι πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.] ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμμα-
30 τικὸς τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιωτίας ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδρικαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν

πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως. ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς
ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων
οὐκ ἂν τις εὔροι γινόμενον ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ
ἐθνῶν. Ἀριστοφάνης τε γὰρ ἐν Εἰρήνῃ φησί

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὴς κάνθαρος.

5

Κριτίας δ' ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ κλίνη μι-
λησιουργὴς καὶ δίφρος μιλησιουργῆς. κλίνη χιουρ-
γῆς καὶ τράπεζα ῥηνειουργῆς. Ἡρόδοτός τε ἐν τῇ
ἐβδόμῃ φησὶ προβόλους δύο λυκιοεργέας. μήποτ'
οὖν καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ, ὥς καὶ παρὰ τῷ Δημο- 10
σθένει, γραπτέον λυκιοεργέας, ἵν' ἀκούηται τὰ ἐν
Λυκίᾳ εἰργασμένα.

73. ΜΕΛΗ. οὕτω καλεῖται τινα ποτήρια, ὧν
μνημονεύει Ἀνάξιππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως

σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν
ἐνεγκον ἐπὶ τὸ μνημ' ἐκείνης, μανθάνεις;
καὶ κατάρχεον.

15

ΜΕΤΑΝΙΠΤΡΟΝ. ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπο-
νύψονται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι
δαίμονος

20

ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδῇ, κρό-
τος.

487 Δίφιλος Σαπφοῖ

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα
μεστὴν Διὸς σωτήρος ἀγαθοῦ δαίμονος.

25

ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νύψασθαι πόσιν, ὥς Σέλευκος
ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωσι
καὶ δέξαι τὴνδὲ μετανιπτρίδα τῆς ὑγείας.

Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ

ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλῃν, ὑπειπὼν τῆς ὑγείας τοῦνομα.

30

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ

Δείπνω μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων
τινὶ φησι

σὺ δὲ τάνδε βακχίαν

εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι.

5 πρᾶν τί τοι βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει.

Ἀντιφάνης Δαμπάδι

τράπεξα, φυστή, μαινίς, ἀμία, δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

10 Νικόστρατος Ἀντερῶση

μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἔρχεον.

74. ΜΑΣΤΟΣ. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς
Πάμφιλός φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

ΜΑΘΑΛΙΔΕΣ. Βλαῖσος ἐν Σατούρνῳ φησὶν

15 ἐπτά μαθαλίδας

ἐπίχε' ἅμιν τῷ γλυκυτάτῳ.

Πάμφιλος δέ φησι ἴμῃποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος, ἣ
μέτρον οἶον κύαθος. Διόδωρος δὲ κύλικά ἀποδί-
δωσι.

20 75. ΜΑΝΗΣ. ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαροδῶ
καὶ πάνν τις εὐκαίρως ἔπροπίνω' φησὶ σοί
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἄδρῶν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

παρέθετο τὰ λαμβεῖα καὶ Δίδυμος καὶ Πάμφιλος. κα-

25 λεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηγός, d
ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον. ὅπερ ὁ Σο-
φοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κᾶρα λέγων οὕτως
τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια
30 τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κᾶρα.

Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς

ἐγὼ πιδείξω καθ' ὅν. ὅς ἂν τὸν κότταβον

ἀφείς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν
 Β. πλάστιγγα ποίαν; Α. τοῦτο τοῦπικεῖμενον
 ἄνω τὸ μικρόν. Β. τὸ πινακίσκιον λέγεις;
 Α. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.
 Β. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; Α. ἐὰν θίγῃ μόνον 5
 αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
 ἔσται πάνυ πολὺς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
 πρόσσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

Ἑρμιππος Μοίραις

ῥάβδον δ' ὄψει (φησὶ) τὴν κοτταβικὴν 10
 ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
 μάνης δ' οὐδὲν λατάγων αἰεὶ.
 τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
 παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
 ἐν τοῖσι κορήμασιν οὔσαν. 15

76. ΝΕΣΤΟΡΙΣ. περὶ τῆς ιδέας τοῦ Νέστορος πο-
 τηρίου φησὶν ὁ ποιητής

παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἰκοθεν ἦγ' ὁ γε-
 ραίος,

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ 20
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο· δύω δ' ὑπὸ πνυθμένες ἦσαν.

488 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης
 πλεῖον ἑόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μὲν τί ποτ' ἐστὶ τὸ χρυ- 25
 σείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔπειτα τί τὸ οὔατα δ' αὐ-
 τοῦ τέσσαρ' ἔσαν. τὰ γὰρ ἄλλα ποτήρια φησὶν ὁ
 Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος
 δύο ὦτα ἔχειν. πελειάδας δὲ πῶς ἂν τις ὑπόθοιτο
 νεμομένας περὶ ἕκαστον τῶν ὠτων; πῶς δὲ καὶ λέγει 30
 δύο πνυθμένας εἶναι τοῦ ποτηρίου; ἰδίως δὲ καὶ τοῦτο
 b λέγεται ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι μογοῦντες ἐβάσταζον τὸ πο-

τήριον, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν. ταῦτα
 προθέμενος ὁ Ἀσκληπιάδης ζητεῖ περὶ τῶν ἡλῶν,
 πῶς πεπαρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχεσθαι. οἱ μὲν οὖν
 λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν ἐμπίρεσθαι τοὺς χρυσοῦς
 5 ἡλούς τῳ ἀργυρῳ ἐκπώματι κατὰ τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς
 τέχνης [τρόπον], ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως σκήπτρου
 ὥς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκήπτρον βάλε γαίῃ,
 χρυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον.

ἐμφαίνεται γὰρ ὥς τῶν ἡλῶν ἐμπεπερονημένων, κα-
 10 θάπερ ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους τοῦ
 Ἀγαμέμνονος

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἡλοι
 χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον.

15 Ἀπελλῆς μὲν οὖν ὁ τορευτὴς ἐπεδείκνυε, φησὶν, ἡμῖν
 ἐν τισὶ κορινθιακοῖς ἔργοις τὴν τῶν ἡλῶν θέσιν.
 ἔσοχῇ δ' ἦν ὀλίγῃ τοῖς κολαπτῆρσιν ἐπηρμένη καὶ
 οἶονεὶ κεφαλίδας ἡλῶν ἀποτελοῦσα. πεπάρθαι δὲ
 λέγεται τοὺς ἡλούς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, οὐχ ὅτι ἔξωθεν
 20 πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρ-
 μένοις εἰοκάσιν, ἔξω τε ὀλίγῳ προὔχουσι, μετέωροι δ
 τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.

77. καὶ περὶ τῶν ὠτων οὕτως διορίζονται, ὅτι
 εἶχε μὲν δύο ὠτα ἄνω, καθότι καὶ τᾶλλα ποτήρια,
 25 ἄλλα δὲ δύο κατὰ τὸ κύρτωμα μέσον ἐξ ἀμφοῖν τοῖν
 μεροῖν μικρά, παρόμοια ταῖς κορινθιακαῖς ὑδρίαις.
 ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἐντέχνως ἄγαν ὑπέδειξε τὴν τῶν τεσ-
 σάρων ὠτων σχέσιν ἔχουσαν ὧδε. ἐκ μιᾶς οἶονεὶ
 ῥίζης, ἥτις τῳ πυθμένι προσκυρεῖ, καθ' ἑκάτερον
 30 τὸ οὖς διασχιθεῖς εἰσὶ ῥάβδοι ἐπ' ἀμφοῖν, οὐ πολὺ
 ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα. αὗται μέχοι τοῦ
 χείλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου, καὶ μικρὸν ἔτι μετ-

εωριζόμεναι, κατὰ μὲν τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀγγείου
 φυλάττουσι τὴν διάσχισιν, κατὰ δὲ τὸ ἀπολήγον πρὸς
 τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν πάλιν συμφυεῖς. καὶ γίνεται
 τὸν τρόπον τοῦτον τέτταρα ὦτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ
 πάντων, ἀλλ' ἐπ' ἐνίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατα- 5
 σκευῆς θεωρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων σελευ-
 κίδων. τὸ δὲ περὶ τῶν δυοῖν πυθμένειν ζητούμενον,
 f πῶς λέγεται τὸ δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν, διαλύ-
 ουσιν οὕτως τινές. τῶν ποτηρίων τινὰ μὲν ἓνα πυθ-
 μένα ἔχειν τὸν φυσικὸν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ 10
 ὄλῳ ποτηρίῳ, καθότι τὰ λεγόμενα κυμβία καὶ τὰς
 φιάλας καὶ εἴ τι φιαλῶδές ἐστι τὴν ιδέαν· τινὰ δὲ
 δύο, ὥσπερ τὰ ῥοσκύφια καὶ τὰ κανθάρια καὶ τὰς
 σελευκίδας καὶ καρχήσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ἓνα
 μὲν γὰρ εἶναι πυθμένα τὸν κατὰ τὸ κύτος συγκε- 15
 χαλκευμένον ὄλῳ τῷ ἀγγεῖῳ, ἕτερον δὲ τὸν προσθε-
 τόν, ἀπὸ ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δ' εἰς πλα-
 489 τύτερον, ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον. καὶ τὸ τοῦ
 Νέστορος οὖν δέπας φασὶν εἶναι τοιοῦτον. δύναται
 δὲ καὶ δύο πυθμένας ὑποτίθεσθαι, τὸν μὲν οἶον τοῦ 20
 ποτηρίου φέροντα τὸν ὅλον ὄγκον, καὶ κατὰ μείζονα
 κυκλοειδῆ περιγραφὴν ἔξαρσιν ἔχοντα τοῦ ὕψους
 σύμμετρον, τὸν δὲ κατ' ἐλάττω κύκλον συνεχόμενον
 ἐν κύκλῳ μείζονι, καθ' ὅσον συννεύειν συμβέβηκεν
 εἰς ὃξὺ τὸν φυσικὸν τοῦ ποτηρίου πυθμένα, ὥστε 25
 ὑπὸ δυοῖν πυθμένειν φέρεσθαι τὸ ἔκπωμα. Διονύ-
 σιος δὲ ὁ Θοῤῥᾶξ ἐν Ῥόδῳ λέγεται τὴν νεστορίδα κατα-
 σκευάσαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνενεγκάντων τὰ ρ-
 b γύριον. ὅπερ Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης, ἐξηγού-
 μενος τὴν κατὰ τὸν Διονύσιον διάταξιν, φησὶ σκύφον 30
 εἶναι παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὦτα καθάπερ αἱ δι-
 πρῳροι τῶν νεῶν, περὶ δὲ τὰ ὦτα τὰς περιστεράς·

ὥσπερ εἰ δέ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκειῖσθαι τῷ ποτηρίῳ
 πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα δ' εἶναι τοὺς δύο πυθμέ-
 νας. ὁποῖόν τι καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Καπύῃ πόλει
 τῆς Καμπανίας ἀνακείμενον τῇ Ἀρτέμιδι ποτήριον,
 5 ὅπερ λέγουσιν ἐκεῖνοι Νέστορος γεγυμέναι· ἔστι δὲ ο
 ἀργύρεον χρυσοῖς γράμμασιν ἐντετυπωμένα ἔχον τὰ
 Ὀμηρικὰ ἔπη.

78. ἔγὼ δὲ (φησὶν ὁ Μυρλεανὸς) τάδε λέγω περὶ
 τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἡμέραν
 10 τροφὴν πρῶτοι διαταξάμενοι τοῖς ἀνθρώποις, πειθό-
 μενοι τὸν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἕκ-
 τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης σχήματος ἐναργεῖς τὰς
 φαντασίας, καὶ τὰ περὶ τὴν αἰδίου τροφὴν τῷ περιέ-
 χοντι κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ σχήματος ἀφομοιοῦν εἶναι
 15 δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ τὴν τράπεζαν κυκλοειδῆ κατε-
 σκευάσαντο, καὶ τοὺς τρίποδας τοὺς τοῖς θεοῖς καθα-
 ριζομένους, φθόεις κυκλοτερεῖς καὶ ἀστέρας ἔχοντας, d
 οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας. καὶ τὸν ἄρτον δὲ ἐκάλεσαν,
 ὅτι τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπῆρτισται καὶ ἔστι τέ-
 20 λειος. καὶ τὸ ποτήριον οὖν τὸ δεχόμενον τὴν ὑγρὰν
 τροφὴν κυκλοτερεὲς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κό-
 σμου. τὸ δὲ τοῦ Νέστορος καὶ ἰδιαίτερόν ἐστιν. ἔχει
 γὰρ καὶ ἀστέρας, οὓς ἥλοις ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει, διὰ
 τὸ τοὺς ἀστέρας περιφερεῖς εἶναι τοῖς ἥλοις ὁμοίως,
 25 καὶ ὥς ἐμπεπηγέειν τῷ οὐρανῷ. καθὼς καὶ Ἀρατὸς
 φησιν ἐπ' αὐτῶν

οὐρανῷ αἰὲν ἄρρηεν ἀγάλματα νυκτὸς λού- e
 σης.

περιττῶς δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητὴς, τοὺς χρυ-
 30 σοῦς ἥλους παρατιθεῖς τῇ τοῦ ἀργυροῦ ἐκπώματος
 φύσει, τὴν τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυπῶν
 κατὰ τὴν ιδέαν τῆς χροῆς οὐσίαν. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς

ἀργύρῳ προσέοικεν, οἱ δὲ ἀστέρες χρυσῷ, διὰ τὸ πυρῶδες.

79. ὑποθέμενος οὖν κατηστερισμένον τὸ τοῦ Νέστορος ποτήριον μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, οἷς δὴ τεκμαίρονται τὰ περὶ τὴν 5 ζωὴν ἄνθρωποι· λέγω δὲ τὰς πελειάδας. ὅταν γὰρ εἴπῃ· δύω δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο, πελειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας, ὥς τινες ὑπονοοῦσι περιστεράς εἶναι, ἀμαρτάνοντες. ἕτερον γὰρ φησιν εἶναι Ἀριστοτέλης πελειάδα καὶ ἕτερον 10 περιστεράν. πελειάδας δὲ ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς πλειάδας, πρὸς ἃς σπόρος τε καὶ ἄμητος καὶ τῶν καρπῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναίρεσις, καθά φησι καὶ Ἡσίοδος

Πληιάδων ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων 15
490 ἄρχεσθ' ἄμῆτον, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
καὶ Ἄρατος

αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασται
ἦρι καὶ ἐσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἰλίσσονται·
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο, 20
σημαίνειν ἐπένευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.
τὰς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειώσεως
προσημαντικὰς πλειάδας οἰκείως ἐνετόρευσεν τῷ τοῦ
σοφωτάτου Νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ· καὶ γὰρ
b τοῦτο τῆς ἐτέρας τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. διὸ καὶ 25
τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν τὰς πελειάδας φέρειν φησὶ
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρῆφωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.
οὐ γὰρ τὰς πελειάδας τὰς ὄρνεις φέρειν τῷ Διὶ νο-
μιστέον τὴν ἀμβροσίαν, ὥς οἱ πολλοὶ δοξάζουσιν· 30
ἄσμενον γὰρ· ἀλλὰ τὰς πλειάδας. οἰκεῖον γὰρ τὰς
προσημαινούσας τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὥρας,

ταύτας καὶ τῷ Διὶ φέρειν τὴν ἀμβροσίαν. διόπερ
ἀπὸ τῶν πτηνῶν αὐτὰς χωρίζει λέγων

τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι. c
ὅτι δὲ τὰς πλειάδας τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν
5 ἄστρον ὑπείληφε δῆλον ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς
κατὰ τὴν ἄλλων συναριθμῆσιν

ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφά-
νωται,

πληιάδας θ' ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος,
10 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπικλήσιν καλέουσιν.
ἐπλανήθησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς πλειάδας d
ὄρνεις εἶναι, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχημα-
τισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος·
ἔπειτα δ' ὅτι τὸ τρήρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι ἐπί-
15 θετον πελειάδων· ἐπεὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν εὐλαβῆς ἢ
ὄρνις αὕτη· τρεῖν δ' ἐστὶ τὸ εὐλαβεῖσθαι. πιθανὸν
δέ ἐστι τὸ ἐπίθετον καὶ ἐπὶ τῶν πλειάδων τιθέμενον.
μυθεύονται γὰρ καὶ αὗται τὸν Ὠρίωνα φεύγειν,
διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληιόνης ὑπὸ τοῦ
20 Ὠρίωνος.

80. ἡ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐκτροπή, καθ' ἣν αἱ e
πλειάδες λέγονται πέλειαι καὶ πελειάδες, παρὰ πολ-
λοῖς ἔστι τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ Μοιρῶ ἢ Βυζαν-
τία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὀμήρου ποιημάτων
25 ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένη φάσκουσα τὴν ἀμ-
βροσίαν τῷ Διὶ τὰς πλειάδας κομίζειν. Κράτης δὲ ὁ
κριτικὸς σφετεριστὰς αὐτῆς τὴν δόξαν ὡς ἰδιον
ἐκφέρει τὸν λόγον. καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς πλειάδας
πελειάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις.

30 δίδωτι δ' εὖτε σ' Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας
ἐπὶ ἰοπλοκάμων φιλαῖν θυγατρῶν

τὰν ἔξοχον εἶδος, αἶ' καλέονται
πελειάδες οὐράνιαι.

σαφῶς γὰρ τὰς πλειάδας, οὔσας Ἄτλαντος θυγα-
τέρας, πελειάδας καλεῖ, καθάπερ καὶ Πίνδαρος
ἔστι δ' εἰκότως

5

ὄρειᾶν γε Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὀαρίωνα νεῖσθαι.

σύνεγγυς γὰρ ἐστὶν ὁ Ὀρίων τῇ ἀστροθεσίᾳ τῶν
πλειάδων· διὸ καὶ ὁ περὶ ταύτας μῦθος ὅτι φεύγουσι
μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Πληιόνης τὸν Ὀρίωνα. ὀρείας 10
δὲ λέγει τὰς Πλειάδας ἐν Ἰσῶ τῷ οὐρείας, κατὰ παρὰ-
491 λειψιν τοῦ ὕ, ἐπεὶ δὲ κεῖνται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ
ταύρου. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων
τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν

αἱ δ' ἔπ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες.

15

ἄπτερους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις
ὁμωνυμίαν. ἡ δὲ Μοῖρᾴ καὶ αὐτῇ τὸν τρόπον τοῦτόν 20
φησι

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ'
ἄρα τίς νιν

b

ἡεῖδει μακάρων· ὃ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ξαθέρῳ τράφον ἄντρον, 25
ἄμβροσίην φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῦ ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων
γαμφηλῆς φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.
τὸν καὶ νικῆσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατονποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν. 30
ὥς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελειάσιν ὥπασε τιμὴν,
αἱ δὲ τοι θέρεος καὶ χερίματος ἄγγελοι εἰσίν.

e

καὶ Σιμμίας δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησὶν
αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πέλναντο πέλειαι.

Ποσειδίππός τ' ἐν τῇ Ἀσωπία

οὐδέ τοι ἀκρόνυχτοι ψυχραὶ δύνουσι πέλειαι.

5 Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ δητῶς αὐτὰς
εἶπεν ἰμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις 'αἶ τε
ποταναῖς ἰμάνυμοι πελειάσιν αἰθέρι νείσθε.' καὶ ὁ
τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονο-
μίαν αἰὲ πελειάδας αὐτὰς λέγει 'τάσδε βροτοὶ καλέ- d
10 ουσι πελειάδας.' καὶ πάλιν 'χειμέριαι δύνουσι πε-
λειάδες.' καὶ πάλιν 'τῆμος ἀποκρύπτουσι πελειάδες.'
οὐδὲν οὖν ἄπιστον καὶ Ὅμηρον τὰς πλειάδας κατὰ
ποιητικὸν νόμον πελειάδας ὠνομακέναι.'

81. 'ἀποδεδειγμένου οὖν τοῦ ὅτι πλειάδες ἦσαν
15 ἐντετορευμέναι τῷ ποτηρίῳ, καθ' ἕκαστον τῶν ὥτων
δύο ὑποθετέον, εἴτε βούλεται τις ὀρνιθοφνεῖς κόρας
εἶτ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς, ἄστροις δὲ πεποικιλμένας.
τὸ μέντοι 'ἀμφὶς ἕκαστον χρούσεται νεμέθοντο' οὐχ e
ὥς περὶ ἐν ἕκαστον ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὗ-
20 τως ὁκτώ τὸν ἀριθμὸν· ἀλλ' ἐπείπερ ἔσχισται μὲν
ἑκάτερον τῶν ὥτων εἰς δύο σχίσσεις, τούτων δ' αὖ
συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν· ἕκαστον
μὲν ἂν λέγοιτο καθὸ τέτταρες αἱ πᾶσαι σχίσσεις τῶν
ὥτων, ἑκάτερον δὲ καθὸ συμφυῇ πάλιν ἐπὶ τέλει γί-
25 νεται τῆς ἀνατάσεως αὐτῶν. ὅταν οὖν εἴπῃ

δοῖαι δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρούσεται νεμέθοντο, δύο δ' ὑπο πυθμένες
ἦσαν·

καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὥτων ἀκουσόμεθα f
30 μίαν πελειάδα· ἃς δοῖας εἶπε καθὸ συμφυεῖς εἰσὶν
ἀλλήλαις καὶ συνεξευγμέναι. τὸ γὰρ δοιοὶ καὶ δοιαί
σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν εἶδος, τὸ δύο, οἶον

δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
καὶ δοιὼ θεράποντε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συμφνὲς καὶ
τὸ συνεξευγμένον κατ' ἀριθμὸν, ὡς ἐν τούτοις

δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὃ μὲν φυλλίης ὃ δ' ἐλαίης. 5

492 γενήσονται οὖν ἐπὶ τῶν ὥτων τέσσαρες πελειάδες.

82. ἔπειθ' ὅταν ἐπενέγκῃ τό

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσεται νεμέθοντο, δύο δ' ὑποπυθμένες ἦσαν.
ἀκουστέον οὐ πυθμένας δύο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαί- 10
ρεσιν ἀναγνωστέον, ὡς ὁ Θραξ Διονύσιος, ἀλλὰ κατὰ
σύνθετον ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων
ἀκούωμεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὥτων, δύο
δ' ὑποπυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον
ὑποπυθμένοι· ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ 15
b δυοῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι, ἐξ δὲ τὰς
πάσας γενέσθαι πλειάδας, ἐπέπερ ὀρῶνται τοσαῦται,
λέγονται δὲ ἐπτά, καθότι καὶ Ἀρατὸς φησιν

ἐπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώποις καλέονται,
ἐξ οἵαι περ εἶναι ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. 20

οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπευθῆς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῇθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
εἴρεται. ἐπτά δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται.

c ἐξ οἵαι περ εἶναι ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. τὸ ὀρώμε-
νον οὖν ἐν τοῖς ἄστροις καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ κατα- 25
σκευῇ προσηκόντως ἐτόρευσεν. τοῦτο μέντοι καὶ ἐπὶ
τοῦ Διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητὴν, ὅταν λέγῃ
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ. 30
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

d ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τῶν πλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς

λειότητος ἀφαιρεῖσθαι λέγων μίαν τῶν πλειάδων, ἄλλην δὲ πρὸς τοῦ Διὸς ἐνέεσθαι χάριν τοῦ σώζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ποιητικῶς αἰνιττόμενος ὅτι τῶν πλειάδων ἕξ ὁρωμένων, ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται, λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑπτὰ.

83. ἔπρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτηρίῳ ἐντετυπῶσθαι τὰς πλειάδας ξηρῶν τροφῶν οὖσας σημαντικὰς, λεκτέον ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν ἐστὶ δεκτικόν. κυκεὼν γὰρ ἐν αὐτῷ γίνεται· τοῦτο δ' ἐστὶ πόσις ἐν τῷ κράματι τυρὸν ἔχουσα καὶ ἄλφιτον· ἄμφω δὲ ταῦτα κυκώμενα καὶ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητής

τοῖσι δὲ τεύχε κυκειῷ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη·
ἢ σφῶιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
καλήν, κυανόπεζαν, ἐϋξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον,
ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφιτον ἱεροῦ ἀκτῆν.
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γε-
ραιός,

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
οἴνω πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
πινέμεναι δ' ἐκέλευεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκειῷ.

84. τὸ δέ

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, 493
οὐκ ἀκουστέον ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος,
ὥς οἴονταί τινες, τὸ ὅς ἀντὶ τοῦ ὁ λαμβάνοντες ἐπὶ
τοῦ Μαχάονος, λέγοντες

ἀλλ' ὅς μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης,
ἐκ τοῦ μογέων δηλοῦσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ τέτρωται.

ὅτι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Μαχάων οὐ τέτρωται ἐν ἄλλοις δειχθήσεται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τὸ ἄλλος Ὅμηρος οὐκ ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος ἔθηκε, δύο
 b γὰρ οὗτοι πίνουσιν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕτερος. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δύο τάσσεσθαι πέφυκεν, ὥς καὶ ἐπὶ τούτων 5
 οἴσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἑτέρεην δὲ μέλαιναν.

ἔπειτα δὲ τὸ ὅς ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ ὁ Ὅμηρος οὐδέποτε τίθησι· τοῦμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ὅς ὑποτακτικοῦ παραλαμβάνει τὸ προτακτικὸν ὁ, οἶον 10
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένητ' ἀνδρῶν.

ἐλλείπει οὖν τὸ τίς μόριον. τὸ γὰρ πλήρὲς ἐστίν, ἄλλος μὲν τις μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης, πλεῖον
 c ἑόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν, ὥς παντὸς 15
 ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσουτος ἀπὸ τῆς τραπέξης τὸ ποτήριον, τοῦ δὲ Νέστορος αὐτὸ ῥαδίως βαστάζοντος δίχα πόνου καὶ κακοπαθείας. τὸ γὰρ ποτήριον ὑφίσταται μέγα καὶ κατὰ τὸ κύτος καὶ βαρὺ τὴν ὀλκήν· ὅπερ φιλοπότης ὢν ὁ Νέστωρ ἐκ τῆς συνεχοῦς 20
 συνηθείας βαστάζειν ἔσθενε.

85. Σωσίβιος δὲ ὁ λυτικὸς προθεῖς τὰ ἔπη

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης

d πλεῖον ἑόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν
 γράφει κατὰ λέξιν· νῦν τὸ μὲν ἐπιτιμώμενόν ἐστι τῷ 25
 ποιητῇ ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς ἔστι μογεύοντας αἰρεῖν τὸ δέπας, τὸν δὲ Νέστορα μόνον ἀμογητὶ. ἄλογον δ' ἐδόκει Διομήδους καὶ Αἴαντος ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνυν οὕτως κατηγο- 30
 ρουμένων τῇ ἀναστροφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν ποιητήν. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ ἑξαμέτρου

πλεῖον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν
 ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες τὸ γέρων τάξομεν τοῦ πρώ-
 του στίχου πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ "Ἄλλος μὲν, εἴτα
 τὸ ἐξ ἀρχῆς συνεροῦμεν, "Ἄλλος μὲν γέρων μογέων
 5 ἀποκινήσασκε τραπέξης πλεῖον ἔόν, ὁ δὲ Νέστωρ
 ἀπονητὶ ἄειρεν. νῦν οὖν οὕτω τεταγμένων ὁ Νέστωρ
 φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτῶν μόνος τὸ δέπας
 ἀμογητὶ ἀείρων. ταῦτα καὶ ὁ θαυμάσιος λυτικός
 Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυ-
 10 θρυλήτους ταύτας καὶ τὰς τοιαύτας λύσεις Πτολε- f
 μαῖος ὁ φιλάδελφος βασιλεὺς. λαμβάνοντος γὰρ αὐ-
 τοῦ σύνταξιν βασιλικὴν μεταπεμψάμενος τοὺς ταμίαις
 ἐκέλευσεν, ἐὰν παραγένηται ὁ Σωσίβιος ἐπὶ τὴν
 ἀπαίτησιν τῆς συντάξεως, λέγειν αὐτῷ ὅτι ἀπέλληφε.
 15 καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι εἰπόν-
 τες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον, ὁ δὲ τῷ βασι-
 λεῖ προσελθὼν κατεμέμφετο τοὺς ταμίαις. Πτολεμαῖος
 δὲ μεταπεμψάμενος αὐτοὺς καὶ ἦκειν κελεύσας μετὰ 494
 τῶν βιβλίων ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ εἰσι τῶν τὰς συν-
 20 τάξεις λαμβανόντων, λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ κατιδὼν ἔφη καὶ αὐτὸς εἰληφέναι αὐτὸν
 οὕτως. ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτῆρος
 Σωσιγένους Βίωνος Ἀπολλωνίου Δίωνος, εἰς ἃ
 ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν, ὦ θαυμάσιε λυτικέ, ἐὰν
 25 ἀφέλῃς τοῦ Σωτῆρος τὸ σω καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ
 σι καὶ τοῦ Βίωνος τὴν πρώτην συλλαβὴν βι καὶ τὴν
 τελευταίαν τοῦ Ἀπολλωνίου, εὗρήσεις σαυτὸν ἀπει-
 ληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' b
 ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμά-
 30 σιον Αἰσχύλον ἀλίσκῃ, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγ-
 ματευόμενος.

86. ΟΛΜΟΣ. ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμέ-

νον. Μενεσθένης ἐν τετάρτῳ Πολιτικῶν γράφει οὕτως Ἑλβατάνης δὲ στρεπτόν καὶ ὄλμον χρυσοῦν. ὁ δὲ ὄλμος ἐστὶ ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαίου.

87. ΟΞΥΒΑΦΟΝ. ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια οὕτως ⁵ καλεῖ τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ οὕτως

c

πῶς τις αὐτόν πῶς τις ἄν

ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε τοῦ λίαν πότου;

10

B. ἐγὼ δα. συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας,
καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν,
καὶ τᾶλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
κούδ' ὀξύβαφον οἶνηρόν ἐτι κεκτήσεται.

ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κερα- ¹⁵
μέας σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ
τούτων. γραῦς ἐστὶ φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα με-
d γάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ. εἰ-
πόντος οὖν τινὸς πρὸς αὐτήν· σὺ δ' ἄλλὰ πῖθι· λέγει

τοῦτο μὲν σοι πείσομαι.

20

καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ᾧ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὗ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ ²⁵
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

κἂν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκου-
σόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ
e περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτόν ἦτουν ἐπὶ ³⁰
τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφῳ δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι
ἡγρετόν εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦτουν. καὶ τὸ τοῖς

ἀποκοτταβίζουσι δὲ ὀξύβαφον τιθέμενον εἰς ὃ τὰς
λάταγας ἐγχεύουσιν οὐκ ἄλλο τι ἢ εἴη ἢ ἐκπέταλον
ποτήριον. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου
καὶ Εὐβουλος ἐν Μυλωθρίδι

5 καὶ πιεῖν χωρὶς μετρῶ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν, εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὅξος αὐτὸς εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὅξος οἶνος αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

88. ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ. οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν
10 σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ
Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἶνου, ὃ κα-
λοῦσιν οἰνιστηρίαν, καὶ σπείδαντες τοῖς συνελθοῦσι
διδόασιν πιεῖν.

ΟΔΛΙΞ. Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι τὸ ξύλινον
15 ποτήριον ἀποδίδωσι.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. Ποσειδάωνιος ὁ φιλόσοφος ἐν
ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν ὡς οὕτω καλουμέ-
νων τινῶν ποτηρίων μνημονεύει γράφων οὕτως 49
ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνδέσεις τούτων
20 μέχρη δικοτύλων, καὶ παναθηναϊκὰ μέγιστα τὰ μὲν
δίχοα τὰ δὲ καὶ μείζονα.

ΠΡΟΑΡΟΝ. κρατὴρ ξύλινος, εἰς ὃν τὸν οἶνον κερ-
ναῶσιν οἱ Ἀττικοί, 'κοίλοις ἐν προάροις,' φησὶ Πάμ-
φιλος.

25 90. ΠΕΛΙΚΑΙ. Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήμασι Θρατ-
τῶν Κρατίνου ἀποδίδωσι κύλικα. Κράτης δ' ἐν δευ-
τέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως 'οἱ χόες πελί-
και, καθάπερ εἴπομεν, ὠνομάζοντο. ὁ δὲ τύπος ἦν
τοῦ ἀγγείου πρότερον μὲν τοῖς παναθηναϊκοῖς ἐοικώς, b
30 ἦνίκα ἐκαλεῖτο πελίκη, ὕστερον δὲ ἔσχεν οἰνοχόης
σχῆμα, οἷοί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐορτῇ παρατιθέμενοι, ὁποί-
ους δὴ ποτε ὄλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ

οἶνον ἔρχουσιν. καθάπερ Ἴων ὁ Χίος ἐν Εὐρυτίδαϊς
φησὶν

ἐκ ξαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὀλπαῖς
οἶνον ὑπερφιάλον κελαρύζετε.

νυνὶ δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον ἀγγεῖον καθιερωμένον τινὰ 5
τρόπον ἐν τῇ ἑορτῇ παρατίθεται μόνον, τὸ δ' ἐς τὴν
c χρεῖαν πῖπτον μετεσχημάτισται, ἀρυταίνῃ μάλιστα
ἑοικός, ὃ δὴ καλοῦμεν χάα.' τὴν δὲ ὀλπην Κλείταρ-
χος Κορινθίους μὲν φησι καὶ Βυξαντίους καὶ Κυ-
πρίους τὴν λήκνυθον ἀποδιδόναι, Θεσσαλοὺς δὲ τὴν 10
πρόχοον. Σέλευκος δὲ πελίχναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν
κύλικα, Εὐφρόνιος δ' ἐν ὑπομνήμασι τοὺς χάας.

91. ΠΕΛΛΑ. ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον
πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος
ὥς ὅτε μυῖαι 15

σταθμῶ ἐνιβρομέωσιν ἐνγλαγέας κατὰ πέλλας.
τοῦτο δὲ Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ

d κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' 20
ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν

ἐκ δὲ τῆς πέλλης

ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτὸς ἄλλοτ' Ἀρήτη

προὔπινεν.

Φοίνιξ δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης 25
τίθησι τὴν λέξιν λέγων οὕτως

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἱστόρων ὀνήσιτος,

καὶ τῶν τότε, ὥς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων

ἔην ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσέην.

e καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν

ἐκ πελλίδος δὲ τάργανον κατηγνύης

χωλοῖσι δακτύλοισι τήτέρη σπένδει,

τρέμων οἶόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητηῖρα μὲν κα-
λεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἁμολγέα, πέλλαν δὲ
τὸ ποτήριον. Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις τὴν κύλικα
5 Βοιωτούς.

92. ΠΕΝΤΑΠΛΟΑ. μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος
ἐν δευτέρᾳ Ἀτθίδος. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ τ
Πινδάρου τοῖς σκίροις φησὶν Ἀθήνησι ἀγῶνα ἐπιτε-
λεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχον-
10 τας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον, τὸν καλούμενον
ῶσχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι
τοῦ τῆς σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμ-
βάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόαν καὶ κωμάζει
μετὰ χοροῦ. πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' 496
15 ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἄλφιτον καὶ
ἐλαίου βραχύ.

ΠΕΤΑΧΝΟΝ. ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει
Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνη-
μονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων
20 ἅπαντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

93. ΠΛΗΜΟΧΟΗ. σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες
ἑδραῖον ἡσύχῃ, ὃ κοτυλίσκον ἔνιοι προσαγορεύουσιν,
ὥς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ
τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
25 προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ δύο πλημοχόας b
πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς
δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες θῆσιν
μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν
γράφας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης,
30 λέγων οὕτως

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

ΠΡΙΣΤΙΣ. ὅτι ποτηρίου εἶδος προείρηται ἐν τῷ
περὶ τοῦ βατιακίου λόγῳ.

c 94. ΠΡΟΧΥΤΗΣ. εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιμάριστος
ἐν τετάρτῳ Συνωνύμων. Ἰων δ' ὁ Χίτος ἐν ἐλεγείοις
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες

κινάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις.

Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ
τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέ-
ξανδρος ἐν Τιγονίῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας
προχοίδας τινὰς λέγει κύλικας γραφῶν ὧδε· ὁ δὲ 10
λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Περσῶν· ἦν δὲ αὐτοῖς νόμι-
μον μὴ προχοίδας εἰσφέρεισθαι εἰς τὰ συμπόσια, δι-
d λον ὅτι νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἦττον ἂν καὶ
σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν· νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ
εἰσφέρεισθαι ἔτι αὖ καταμένει, τοσοῦτον δὲ πίνουσιν 15
ὥστε ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται, ἐπειδὴν
μηκέτι δύνωνται ὀρθούμενοι ἐξιέναι.

ΠΡΟΥΣΙΑΣ. ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο διόρθον ἐστὶ
προείρηται. καὶ ὅτι τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ
Προυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ἐπὶ τρυ- 20
e φῇ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου ἱστορεῖ Νίκαν-
δρος ὁ Καλχηδόνιος ἐν τετάρτῳ Προυσίου συμπτω-
μάτων.

95. ΡΕΟΝΤΑ. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνη-
μονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως 25

κρατῆρε μὲν πρῶτιστον ἀργυρῷ δύο,

φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,

ῥέοντα δῶδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾷ

ἦν, δύο δὲ χρυσᾷ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον πήγασος.

ΡΥΣΙΣ. φιάλη χρυσῇ, Θεόδωρος. Κρατῖνος ἐν 30
Νόμοις ῥυσίδι σπένδων.

96. ΡΟΔΙΑΣ. Δίφιλος Αἰρησιτεῖχει· τὸ δὲ δοῦμα

τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον· λέγει δὲ οὕτως

πιεῖν δ' ἔτι

ἀδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

5 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης Λυγκεύς τε ὁ Σάμιος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.

97. ΡΥΤΤΟΝ. ἔχει τὸ υ βραχὺ καὶ ὀξύνεται. Δη-
μοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίον ῥυτὰ καὶ κυμβία
10 (φησί) καὶ φιάλας. Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρα-
τιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἰρησιτείχους·
ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν δ' ἔτι 497
ἀδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Ἐπίνικος δ' ἐν Ὑποβαλλομέναις

15 καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
κρουνιζόμενον. ἀμφοτέρω δ' οἶωνίζομαι.
ἔστι δ' ἐλέφας. B. ἐλέφαντα περιάγεις; A. ῥυτὸν
χωροῦν δύο χόας. B. οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.
20 A. ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις. b
B. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
A. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.

περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν

ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ἀπὸ τοῦ πηγάσου
25 τὴν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηκοντικῶς.
B. εἶεν, δέχου καὶ τοῦτο.

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ῥυτὸν πρότερον δίκερας. δοκεῖ δὲ
σκευοποιηθῆναι ὑπὸ πρῶτου τοῦ φιλαδέλφου Πτολε-
μαίου βασιλέως, φορῆματα γενέσθαι τῶν Ἀρσινόης
30 εἰκόνων. τῇ γὰρ εὐωνύμῳ χειρὶ τοιοῦτον φέρει δη-
μιουργήμα πάντων τῶν ὠραίων πλήρης, ἐμφαινόν- c
των τῶν δημιουργῶν ὥς καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας

ἔστιν ὀλβιώτερον τὸ κέρας τοῦτο. μνημονεύει αὐτοῦ
Θεοκλῆς ἐν Ἰθυφάλλοις οὕτως

ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια

πάντες οἱ τεχνῖται·

μεθ' ὧν πίων τὸ δίκηρας ὥς τὸν φίλτατον

βασιλέα πάρειμι.

5

Διονύσιος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων
τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη ὥς προεῖπον.

d Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασι περὶ τοῦ κατασκευασθέν-
τος ὑπὸ Κτησιβίου τοῦ μηχανοποιουῦ ῥυτοῦ μνημο- 10
νεύων φησί

ξωροπόται, ναὶ τοῦτο φιλοξεφύρου κατὰ νηὸν

τὸ ῥυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἴδεν' Ἀρσινόης,

ὀρχηστὴν βήσαν αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἤχον

σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου,

15

οὐ πολέμου σύσσημα, διὰ χρυσεῦν δὲ γεγωνεῖ

κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίσ,

Νεῖλος ὁκοῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς

εὔρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ἀδύτων.

e ἄλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο,

20

δεῦτε, νέοι, νηῶ τῷδε παρ' Ἀρσινόης . . .

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὸ ῥυτόν φησιν ὀνο-
μαζόμενον ποτήριον τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι.

Δωρόθεος δ' ὁ Σιδωνίος φησι τὰ ῥυτὰ κέρασιν

ὅμοια εἶναι, διατετρημένα δ' εἶναι, ἐξ ὧν κρου- 25

ζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν. ὠνομάσθαι δὲ

ἀπὸ τῆς ῥύσεως.

98. ΣΑΝΝΑΚΡΑ. Κράτης ἐν πέμπτῃ ἀττικῆς δια-
λέκτου ἐκπώμα φησιν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἔστι
f δὲ περσικόν. Φιλήμων δ' ἐν τῇ Χήρᾳ βατιακῶν μνη- 30
σθεὶς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας
φησὶ 'σαννάκρα ἱπποτραγέλαφοι βατιάκια σαννάκια.'

ΣΕΛΕΥΚΙΣ. ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν
προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα προεῖρηται, ἱστοροῦντος
τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ'
ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον ποτήρια (φησὶ) παρα-
5 πλήσια σελευκίς ῥοδιάς ἀντιγονίς.

ΣΚΑΛΛΙΟΝ. κυλίκιον μικρὸν ᾧ σπένδουσιν Αἰο- 498
λεῖς ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

99. ΣΚΥΦΟΣ. τούτου τινὲς τὴν γενικὴν σὺν τῷ σ
προφέρονται διὰ παντός, οὐκ εὖ· ὅτε γὰρ ἀρσενικόν
10 ἔστιν ὁ σκύφος ὡς λύχνος, ἄνευ τοῦ σ προοισόμεθα,
ὅτε δὲ οὐδέτερον τὸ σκύφος, σὺν τῷ σ κλινοῦμεν,
σκύφος σκύφους ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' Ἀττικοὶ
τὴν εὐθεΐαν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν.
Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδείας σὺν τῷ π
15 σκύφον λέγει

τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου, ἡ
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ'
ἄνακτι.

καὶ πάλιν

20 καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυντο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὅπι-
σθεν

σκύφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἡρωολογίᾳ λέγων
ὧδε Ἀμφιτρύων δὲ τὴν λήϊν δασάμενος τοῖσι συμ- c
μάχοισι, καὶ τὸν σκύφον ἔχων ὃν εἶλετο αὐτῷ. καὶ
πάλιν τὸν δὲ σκύφον Τηλεβόη δίδωσι Ποσειδέων
παιδὶ τῷ ἔωντοῦ, Τηλεβόης δὲ Πτερέλεω· τοῦτον ἔχων
30 ἀπέπλωεν. ὁμοίως εἶρηκε καὶ Ἀνακρέων

ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον Ἐρξίῳ
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

ἀντὶ τοῦ προέπινον. κυρίως γὰρ ἔστι τοῦτο προπί-
νειν τὸ ἐτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. καὶ ὁ Ὀδυσ-
σεὺς δὲ παρ' Ὀμήρῳ τῇ

d Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
καὶ ἐν Ἰλιάδι

5

πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δαΐδεκτ' Ἀχιλλῆα.
πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγο-
ρεύσεως. Πανύασις τρίτῳ Ἡρακλείας φησὶ
τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φαεινόν,
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας πότον ἡδὺν ἔπινεν. 10
Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη 'σκύφος τε
μακρός.' καὶ Ἀχαιοὺς ἐν Ὀμφάλῃ

e ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ.

Σιμωνίδης δ' 'οὐατόεντα σκύφον' ἔφη. 'Ἴων δ' ἐν
Ὀμφάλῃ 'οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει' τῷ σκύφει 15
ιδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη.
ὁμοίως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Κύκλωπι 'φέρ' ἐγγέας ἔς
τὸ σκύφος.' καὶ Ἀλεξίς ἐν Λευκαδίᾳ

οἶνον γεραιοῖς χεῖλεσιν μέγα σκύφος.

καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχεΐᾳ

20

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Φαίδιμος τε ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας

δουράτεον σκύφος εὐρὺν μελιζώροιο ποτοῖο.

f καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος γράφει
πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν. 25
Ἀρίσταρχος δέ

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφον ᾧπερ ἔπινεν.

Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
ρίδος φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν
ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ 30
νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, ὥς ὁ Εὐμαῖος

πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν,

οἶνον ἐνίπλειον.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα

499

θεοῖσιν ἄδη πολύφοινος ἐορτά,

5 χούσειον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον,

οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,

χερσὶ λεόντειον γάλα θείσα

τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον

ἀργιοφόντα.

10 Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ κενταύρῳ ποτήριον

σκύφειον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ'

15 ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους

σκύφειον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὥς τριλά- b

γυνον,

πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κε-

ράσας.

20 καὶ Ἀρχιππος δ' ἐν Ἀμφιτρύωνι οὐδετέρως εἶρηκε.

100. λάγυνον δὲ μέτρον λέγουσιν εἶναι ὄνομα

παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὥς χοὺς καὶ κοτύλης· χωρεῖν δ'

αὐτὸ κοτύλας ἄττικὰς δώδεκα. καὶ ἐν Πάτραις δέ

φασὶ τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον τὴν λάγυνον. ἀρσενικῶς

25 δὲ εἶρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἑκάτῃ

τῶν κατεσταμνισμένων c

ἡμῖν λαγύνων πηλίκαι τινές; B. τρίχους.

καὶ πάλιν

τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

30 καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ

καὶ δυσχερὲς λάγυνος οὗτος πλησίον

ὄξους.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀνασωζομένοις

λάγνυνον ἔχω κενὸν ὧ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.

Αὐγκεύς θ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ
γράφει 'καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ἐν Σάμῳ, Δια-
γόρα, πολλάκις οἶδά σε παραγινόμενον εἰς τοὺς παρ' 5
ἐμοὶ πότους, ἐν οἷς λάγνυνος κατ' ἄνδρα κείμενος
d ὠνοχοεῖτο πρὸς ἡδονὴν διδοὺς ἐκάστῳ ποτήριον.'
'Αριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ θηλυκῶς
λέγεσθαι φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγνυνον. καὶ
'Ριανὸς ὁ ἐποποιὸς ἐν ἐπιγράμμασιν 10

ἡμῖς μὲν πίσεως κωνίτιδος ἡμῖς δ' οἴνου,

'Αρχὴν', ἀτρεκέως ἦδε λάγνυνος ἔχει.

λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέα· πλὴν ὅ γε
πέμψας

αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης. 15

οὐδετέρως δὲ Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν

e ὧ τοιχωρύχον

ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον

ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,

καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχοι ἄν, ὥσπερ ἐν ἐράνῳ, 20

εἰς λοιπὸς ἢ κάπηλος ἡδίκημένος

ὑπ' οἰνοπώλου.

τὸ δ' ἐν Γηρουνηίδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὥς τρι-
λάγνυνον' τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.

Ἐρατοσθένους δὲ φησι λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν 25
στάμνον ὑπὸ τινων.

101. τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος.
καὶ τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμοίως ἀγγεῖον ξύλινον στρογγύ-
f λον, γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ
λέγεται

30

ναῖον δ' ὀρεῖ ἄγρεα πάντα,

γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

εἰ μὴ σκύφος οἶον σκύθος τις, διὰ τὸ τοὺς Σκύθας
 περαιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκεσθαι. Ἰερώννυμος δὲ
 ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ τὸ μεθύσαι σκυθίσαι
 φησί· συγγενὲς γὰρ εἶναι τῷ φ τὸ θ. ὕστερον δὲ 500
 5 κατὰ μίμησιν εἰργάσαντο κεραμέους τε καὶ ἀργυροῦς
 σκύφους. ὧν πρῶτοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον
 οἱ βοιωτῖοι λεγόμενοι, χρησαμένου διὰ τὰς στρατείας
 πρώτου Ἡρακλέους τῷ γένει· διὸ καὶ ἡρακλεωτικοὶ
 πρὸς τινων καλοῦνται. ἔχουσι μέντοι πρὸς τοὺς ἄλ-
 10 λους διαφοράν· ἔπεστι γὰρ ἐπὶ τῶν ὧτων αὐτοῖς ὁ
 λεγόμενος ἡράκλειος δεσμός. μνημονεύει δὲ τῶν
 βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμε-
 νος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρους, καλῶν αὐτοὺς b
 ἐπὶ ξένια

15 οὐ βοῶν πάρεστι σῶματ' οὔτε χρυσὸς
 οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
 μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ βοιωτίοισιν
 ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

διήνεγκαν δὲ μετὰ τοὺς βοιωτίους οἱ ῥοδιακοὶ λεγό-
 20 μενοι, Δαμοκράτους δημιουργήσαντος. τρίτοι δ'
 εἰσὶν οἱ συρακόσιοι. καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ Ἡπει-
 ρωτῶν, ὥς φησι Σέλευκος, λυρτός, ὑπὸ δὲ Μηθυ-
 νναίων, ὥς Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτων,
 σκύθος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δερκυλίδας ὁ Λακεδαιμό-
 25 νιος Σκύφος, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν τῇ ὀκτωκαιδε- c
 κάτῃ λέγων οὕτως Ἀλακεδαιμόνιοι ἀντὶ Θίβρωνος
 Δερκυλίδαν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι
 πάντα πράττειν εἰώθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν βάρβα-
 ροι μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου. διόπερ Δερκυλίδαν
 30 ἔπεμψαν, ἥκιστα νομίζοντες ἐξαπατηθῆσεσθαι· ἦν
 γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ λακωνικὸν οὐδ' ἀπλοῦν
 ἔχων, ἀλλὰ πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ θηριῶδες.

διὸ καὶ Σκύθον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγό-
ρεον.

d 102. ΤΑΒΑΙΤΑΣ. Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς
Ἀσίας σταθμῶν περὶ τοῦ ἀερομέλιτος καλουμένου
διαλεγόμενος γράφει οὕτως ἓν τοῖς φύλλοις δρέ- 5
ποντες συντιθέασιν εἰς παλάθης συριακῆς τρόπον
πλάττοντες, οἳ δὲ σφαίρας ποιοῦντες. καὶ ἐπειδὰν
μέλλωσι προσφέρεισθαι, ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν ἐν
τοῖς ξυλίνοις ποτηρίοις, οὓς καλοῦσι ταβαίτας, προ-
βρέχουσι καὶ διηθήσαντες πίνουσι. καὶ ἔστιν ὅμοιον 10
ὥς ἂν τις μέλι πίνει διείς, τοῦτο δὲ καὶ πολὺ ἥδιον.

ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ. οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν
e μνημονεύει Ἀλεξίς μὲν ἐν Κονιάτῃ
κυμβία

φιάλαι τραγέλαφοι κύλικες.

15

Εὐβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ

ἄλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Μένανδρος δ' ἐν Ἀλιεῖ φησί' τραγέλαφοι λαβρώνιοι.

Ἀντιφάνης Χρυσίδι

τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὥς λέγουσι, νυμφίῳ, 20

κεκτημένῳ τάλαντα παῖδας ἐπιτρόπους

ξεύγη καμήλους στρώματ' ἀργυρώματα

φιάλας τριήρεις τραγελάφους καρχήσια

f γαυλοὺς ὀλοχρούσους. Β. πλοῖα; Α. τοὺς κádους

μὲν οὖν

25

καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

ΤΡΙΗΡΗΣ. ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπί-
νικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προεῖρηται δὲ
τὸ μαρτύριον.

ΥΣΤΙΑΚΟΝ. ποτήριον ποιόν. Ῥίνθων ἐν Ἡρακλεῖ 30

ἐν ὕστιακῷ τε καθαρόν ἐλατῆρα . .

καθαρῶν τ' ἀλήτων κάλφίτων ἀπερρόφεις.

103. ΦΙΑΛΗ. Ὅμηρος μὲν, ὅταν λέγῃ
 ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε,
 καὶ χρουσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν, οὐ τὸ πο- 501
 τήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον τι ἐκπέταλον λεβητῶδες,
 ἵσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Παρ-
 5 θένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν
 ἀπύθμενον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν
 τῷ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησειδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθ-
 μένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ
 10 κατὰ τὸ στόμα. τινὲς δέ φασιν, ὃν τρόπον ἀμφιφο-
 ρεὺς λέγεται ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος
 φέρεσθαι, οὕτω καὶ ἀμφίθετον φιάλην. Ἀρίσταρχος b
 δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθε-
 σθαι, κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Διονύ-
 15 σιος δ' ὁ Θράξ τὴν στρογγύλην, τὴν ἀμφιθέουσαν
 κυκλοτερεὶ τῷ σχήματι. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεα-
 νός ἡ μὲν φιάλη (φησὶ) κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ
 πιάλη, ἡ τὸ πιεῖν ἅλις ἔχουσα· μείζων γὰρ τοῦ πο-
 τηρίου. ἡ δὲ [ἀμφίθετος καὶ] ἀπύρωτος ἡ ψυχρή-
 20 λατος, ἡ ἐπὶ πῦρ οὐκ ἐπιτιθεμένη· καθότι καὶ λέ-
 βητα καλεῖ ὁ ποιητὴς τὸν μὲν ἐμπυριβήτην, τὸν δὲ c
 ἄπυρον·

καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοδὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα.
 τὸν δεχόμενον ἵσως ὕδωρ ψυχρόν, ὥστε καὶ τὴν φιά-
 25 λην εἶναι χαλκείῳ προσεοικυῖαν ἐκπετάλῳ δεχομένην
 ψυχρόν ὕδωρ. τὴν δ' ἀμφίθετον πότερα δύο βάσεις
 ἔχειν δεῖ νομίζειν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τὸ μὲν ἀμφί
 σημαίνει τὸ περὶ, τοῦτο δ' αὖ τὸ περιττόν; ὥστε λέ-
 γεσθαι τὴν περιττῶς πεποιημένην ἀμφίθετον, ἐπεὶ
 30 τὸ ποιῆσαι θεῖναι πρὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγετο. δύνα-
 ται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τὸν πυθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη· d
 ἡ δὲ τοιαύτη θέσις τῶν φιαλῶν ἰωνικὴ ἐστὶ καὶ ἀρ-

χαία. ἔτι γοῦν καὶ νῦν οὕτω Μασσαλιῆται τιθέασι τὰς φιάλας ἐπὶ πρόσωπον.

104. Κρατίνου δ' εἰπόντος ἐν Δραπέτισι

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους,

Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ περὶ κωμωδίας τὴν 5
λέξιν ἀγνοεῖν φησὶ Ἀνκόφρουα· τῶν γὰρ φιαλῶν οἱ
ὀμφαλοὶ καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς
δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρρύνθως παίζονται. Ἀπίων δὲ καὶ
e Διόδωρός φησι, φιάλαι ποιαί, ὧν ὁ ὀμφαλὸς παρα-
πλήσιος ἡθμῷ. ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς 10
περὶ Κρατίνου βαλανειόμφαλοι (φησὶ) λέγονται, ὅτι
οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ὅμοιοί
εἰσιν. καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν παρατίθεται
Ἀνκόφρουος οὕτως ἔχοντα ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν
ταῖς γυναικείαις πυέλοις, ὅθεν τοῖς σκαφίοις ἀρύ- 15
ουσι. Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθέ-
νους Ἑρμοῦ πεπαῖχθαί τις ἂν οἰηθείη (φησὶ) τὴν
f λέξιν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν Ἀθήνησι βαλανείων κυ-
κλοειδῇ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς ἐξαγωγοὺς ἔχει
κατὰ μέσον, ἐφ' οὗ χαλκοῦς ὀμφαλὸς ἔπεστιν. Ἴων 20
δ' ἐν Ὀμφάλῃ

ἵτ' ἐκφορεῖτε παρθένοι

κύπελλα καὶ μεσομφάλους

φιάλας.

οὕτω δ' εἶρηκε τὰς βαλανειομφάλους, ὧν Κρατίνος 25
μνημονεύει

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους.

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη

502 λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον

φιάλην. Τελέστῃς δ' ἄκατον ὠνόμαξέ νιν. 30

ὥς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος. Φε-

ρεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερο-
μένους Πέρσας φησί

στεφάνους τε πᾶσι κῶμφαλωτὰς χρυσίδας.

105. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας ἀρ-
5 γυρίδας λέγουσι, χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς. τῆς δὲ
ἀργυρίδος φιάλης Φερεκράτης μὲν ἐν Πέρσαις οὕτως b
μνημονεύει

οὗτος σὺ ποῖ τὴν ἀργυρίδα τὴνδὲ φέρεις;
χρυσίδος δὲ Κρατῖνος ἐν Νόμοις

10 χρυσίδι σπένδων κέκραγε, τοῖς ὅφρεσι πιεῖν δίδου.
καὶ Ἑρμιππος ἐν Κέρκωψι

χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.

ἐκαλεῖτο δὲ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἥς τῷ πυθμένι
χρυσοῖ ὑπέκειντο ἀστράγαλοι. Σῆμος δὲ ἐν Δήλῳ
15 ἀνακεῖσθαί φησι χαλκοῦν φοίνικα, Ναξίων ἀνάθημα,
καὶ καρυντὰς φιάλας χρυσᾶς. Ἀναξανδριδῆς δὲ φιά-
λας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα. Αἰολεῖς δὲ τὴν
φιάλην ἀρακὶν καλοῦσι.

106. ΦΘΟΙΣ. πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὐ-
20 πολὺς ἔστιν φθοῖσι προπεπωκώς. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι,
ὥς Καρσί παισί φθειροί.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ. κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προύπι-
νον, ὥς φησι Πάμφιλος. Δημοσθένης δὲ φησι ἔτι καὶ
φιλοτησίαν προύπινεν. Ἄλεξις

25 φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ

ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλινκα προπίομαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἐταιρικὸν συνευωχούμενον φιλο-
τήσιον. Ἀριστοφάνης ἑπτάπους γοῦν ἢ σκιά ὅτιν ἢ
'πὶ τὸ δεῖπνον· ὥς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.
30 διὰ δὲ τὴν τοιαύτην πρόποσιν ἐκαλεῖτο καὶ κύλιξ φι-
λοτησία, ὥς ἐν Λυσιστράτῃ

δέσποινα πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία.

ΧΟΝΝΟΙ. παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος ὅμοιον
θηρικλείῳ χάλκεον, ὃ δίδοσθαι τῷ ἀρπασθέντι ὑπὸ
τοῦ ἐραστοῦ φησὶν Ἑρμῶναξ.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ ποτήρια. ἴσως ἀπὸ τῆς Χαλκίδος
τῆς θρακικῆς, εὐδοκιμοῦντα. 5

107. ΧΤΤΡΙΔΕΣ . . καὶ ὁ γε Ἀλεξίς ἐν Ὑποβο-
λιμαίῳ

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν 10
ὥς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,
καὶ τῆς ὁμοιοῦσας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω
ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικούτο φῶς;

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν νόμον φησὶ
θέσθαι Ἀργείους καὶ Αἰγινήτας ἀττικὸν μηδὲν προσ- 15
φέρειν πρὸς τὰς θυσίας, μηδὲ κέραμον, ἀλλ' ἐκ χυ-
τρίδων ἐπιχωρίων τὸ λοιπὸν αὐτόθι [νόμον] εἶναι
πίνειν. καὶ Μελέαγρος δ' ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ
οὕτως γράφει ἥκ' ὅσοντος πρὸς αὐτῷ βαρεῖαν
διέδωκε, χυτρίδια βαθεῖα δώδεκα. 20

108. ΨΥΓΓΕΤΣ ἢ ΨΥΚΤΗΡ. Πλάτων Συμποσίῳ
ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα
αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον οὖν
ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ
Σωκράτει κελεύειν ἐρχεῖν. . . . παραμηνύειν 25
ἐρχομένου τοῦ Ἀρχεβούλου, εὐκαιρότατα προχέων
ὁ παῖς τοῦ οἰναρίου ἀνατρέπει τὸν ψυκτῆρα. Ἀλεξίς
Εἰσοικιζομένῳ φησὶ τρικόντυλον ψυγέα. Διώξιππος
Φιλαργύῳ

παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ, 30
ἔπειτα τοὺς δύο ψυγέας.

Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεία ε
φησί

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
ἄκρατον, ἐβόων· τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις
5 προὔπινεν αὐτοῖς, ἀθλίους ἀπολλύων.
Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρώϊνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια
καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει
τὴν θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ ῥοδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἴτ' οἷσις μόνος
10 ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία.

Στράτις Ψυχασταῖς

ὃ δέ τις ψυκτῆρ', ὃ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται,
κοτύλῃ δ' ἀνὰ χοίρικα μάττει.

15 Ἀλέξις δ' ἐν Ἰππίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων f
ἀπῆντων τῷ ξένῳ,
εἰς τὴν κατάλυσιν ἤγον, ἣν δ' αἶθων ἀνῆρ.
τοῖς παισὶ τ' εἶπα, δύο γὰρ ἤγον οἰκοθεν,
τὰ κπώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνενιτωμένα
20 θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τὰ κπώματα
ἤγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας
ἴσως ἑτέρας, ψυκτηρίδιον δὲ δύο ὀβολούς, 503
Φιλιππίδου λεπτότερον.

109. Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος ὃν ἡμεῖς (φησί)
25 ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν. τοὺς
δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῳθεῖν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν
ὄνομα. Εὐφρων ἐν Ἀποδιδούσῃ

ἐπὰν δὲ κάλεσθαι ψυγέα τὴν ψυκτηρίαν,
τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέα τὴν φακῆν,
30 τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. B. ὥσπερ χρυσίου
φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγῆν. b

Ἀντιφάνης Ἰππεῦσι

πῶς οὖν διαιτῶμεσθα; B. τὸ μὲν ἐφίππιον
στρωμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς
ψυκτῆρ. τί βούλει; πάντ' Ἀμαλθείας κέρας.

ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ σαφῶς δηλοῦνται ὅτι τούτῳ ἐχρῶντο
οἰνοχοοῦντες κυάθῳ. εἰπὼν γάρ

5

τρίποδα καὶ κάδον
παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἶνου . . .
μεθύσκειται.

c ἐν τοῖς ἐξῆς ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα

ἔσται πότος

10

σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
ἔξεστι κυαθίζειν γάρ,
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
ἀπόφερε τᾶλλα πάντα.

Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων 15
τὸν ψυγέα, φησὶν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον. Νί-
κανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτῆρια
καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς
θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος
Νεανίσκοις

20

αὔρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

d Εὐριπίδης Φαέθοντι

ψυκτῆρια

δένδρων φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται.

καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἴθ' Ἡσίοδος ἐστὶν ἢ 25
Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος,

ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

110. ΩΙΔΟΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ
Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόν-
μενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις

30

τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἔν,

e ἂν μὴ κεράσῃ τις. A. ἔχε τὸν ὠδόν, λάμβανε.

ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
Παιῶνα μηδ' Ἀρμόδιον.

5 ΩΙΟΣΚΤΦΙΑ. περὶ τῆς ιδέας τῶν ποτηρίων Ἀσκλη-
πιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος φη-
σὶν ὅτι δύο πυθμένας ἔχει, ἓνα μὲν τὸν κατὰ τὸ κύτος
αὐτῷ συγκεχαλκευμένον, ἕτερον δὲ τὸν προσθετόν,
ἀπ' ὁξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δὲ εἰς πλατύτερον, f
ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον.

10 ΩΙΟΝ. Δείνων ἐν τρίτῳ Περσικῶν φησὶν οὕτως
ἔστι δὲ ποτίβαζις, ἄρτος κρίθινος καὶ πύρινος ὀπτός,
καὶ κυπαρίσσου στέφανος, καὶ οἶνος κεκραμένος ἐν
ὧῳ χρυσῷ, οὗ αὐτὸς βασιλεὺς πίνει.'

111. τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος καὶ ὑπὸ πάν-
15 των κροταλισθεὶς ἤτησε φιάλην, ἀφ' ἧς σπείσας ταῖς
Μούσαις καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνῃ μητρὶ προύπινε
πᾶσι φιλοτησίαν ἐπειπὼν 'φιάλαν ὥς εἴ τις ἀφνειᾶς
ἀπὸ χειρὸς ἐλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάξοισαν δρόσῳ 504
δωρήσεται' οὐ μόνον νεανία γαμβρῷ προπίνων ἀλλὰ
20 καὶ πᾶσι τοῖς φιλτάτοις, ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν
ἐν κύκλῳ κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέ-
γων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας
οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὅλως

κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

25 καὶ πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης
παῖ, ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ. b

30 αἰτοῦντος δὲ τοῦ γραμματικοῦ Λεωνίδου μεῖζον πο-
τήριον καὶ εἰπόντος, κρατηρίζωμεν ἄνδρες φίλοι (οὔ-
τως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος

Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις ἔπει δὲ θύσαντες
 πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρας καὶ εὐχὰς καὶ παιῶνας
 ἐτράποντο. καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποιηκώς, οὓς
 αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρις φησι τὸν σοφὸν Πλά-
 τωνα, λέγει πον κῆκεκρατηρίχημες ἀντὶ τοῦ πεπώ- 5
 κειμεν), ἀλλὰ μὴν, πρὸς θεῶν, ὁ Ποντιανὸς ἔφη, οὐ
 δεόντως ἐκ μεγάλων πίνετε ποτηρίων, τὸν ἥδιστον
 καὶ χαριέστατον Ξενοφῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες,
 ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν,
 ἀλλὰ πίνειν μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάννυ δοκεῖ. 10
 τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας
 ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ἀνθρώπους κοιμίζει, τὰς δὲ
 φιλοφροσύνας ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει. δοκεῖ
 μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα ταῦτά πά-
 σχειν ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων. καὶ γὰρ 15
 ἐκεῖνα, ὅταν μὲν ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίξῃ,
 οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι οὐδὲ ταῖς ὥραις διαπλοῦσθαι.
 ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτο πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε
 αὐξεται καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν.
 οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς, ἣν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγγχεώ- 20
 μεθα, ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γυνῶμαι σφα-
 λοῦνται, καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν δυνησό-
 μεθα· ἣν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι μικρὰ ἐπι-
 ψακάξωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ γοργιεῖοισι δῆμασιν εἴπω,
 οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' 25
 ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιξόμεθα.

112. εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξε-
 νοφῶντος ἐπιγινώσκειν δυνήσεται ἣν εἶχε πρὸς αὐ-
 τὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἡ τάχα φι-
 λονείκως εἶχον ἀρχῇθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, 30
 αἰσθόμενοι τῆς ἰδίας ἐκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ
 περὶ πρωτείων διεφέροντο· οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ

Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν
 ἀμφοτέροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὃ μὲν τὰς αὐλητρίδας ἐκ-
 βάλλει ὃ δὲ εἰσάγει, καὶ ὃ μὲν, ὥς πρόκειται, παραι- f
 5 τεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις ὃ δὲ τὸν Σωκράτην
 παράγει τῷ ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ἑω. καὶ τῷ
 περὶ ψυχῆς δὲ ὁ Πλάτων καταλεγόμενος ἕκαστον τῶν
 παρατυχόντων οὐδὲ κατὰ μικρὸν τοῦ Ξενοφῶντος
 μέμνηται. καὶ περὶ τοῦ Κύρου οὖν ὃ μὲν λέγει ὥς ἐκ
 10 πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια, ὃ δὲ
 Πλάτων ὥσπερ ἐναντιούμενος ἐν τρίτῳ Νόμῳ φησί 505
 'μαντεύομαι δὲ περὶ Κύρου τὰ μὲν ἄλλα στρατηγὸν
 αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον, παιδείας δ' ὀρθῆς
 οὐδὲ ἥφθαι τὸ παράπαν, οἰκονομία δ' οὐδ' ἥτινι οὖν
 15 προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι, πα-
 ραδούς τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναιξὶ τρέφειν.' πάλιν
 ὃ μὲν Ξενοφῶν συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ
 τῶν μυρίων Ἑλλήνων καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδο-
 σίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἷτιος ἐγέ-
 20 νετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τις-
 σαφέρνηου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὥς b
 χαλεπός, ὥς ἀσελγής, διηγησαμένου ὁ καλὸς Πλάτων
 μονονουχὶ εἰπὼν 'οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,' ἐγ-
 κώμια αὐτοῦ διεξέρχεται ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξάπλῳς
 25 κακολογήσας, ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων
 καὶ τὴν μιμητικὴν ποιήσιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους
 μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ιδέας οὐδ' αὐτὸς εὗρετῆς
 ἔστιν. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὔρε τὸ εἶδος τῶν λόγων
 ὁ Τῆιος Ἀλεξαμενός, ὥς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ
 30 καὶ Σωτίων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ποιητῶν c
 οὕτως γράφει 'οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμέ-
 νους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ

μιμήσεις, ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς προ-
 τέρους γραφέντας τῶν σωκρατικῶν διαλόγων.' ἀντι-
 κρυσ φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης πρὸ
 Πλάτωνος διαλόγους γεγραμέναι τὸν Ἀλεξαμενόν.
 διαβάλλει δὲ ὁ Πλάτων καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχη- 5
 δόνιον, σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέγων τῷ ὀνόματι.
 d ἔτι δὲ Ἰππίαν καὶ Γοργίαν καὶ Παρμενίδην καὶ ἐνὶ
 διαλόγῳ τῷ Πρωταγόρᾳ πολλοὺς, ὁ τοιαῦτα ἐν τῇ
 Πολιτείᾳ εἰπὼν ὅταν, οἶμαι, δημοκρατουμένη πόλις
 ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχῃ καὶ ἀκρά- 10
 του αὐτῆς μεθυσθῇ.'

113. λέγεται δὲ ὥς καὶ ὁ Γοργίας αὐτοὺς ἀναγνοὺς
 τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ διάλογον πρὸς τοὺς συνήθεις
 ἔφη, ὥς καλῶς οἶδε Πλάτων ἰαμβίζειν. Ἑρμιππος δὲ
 ἐν τῷ περὶ Γοργίου ὥς ἐπεδήμησε (φησί) ταῖς Ἀθῆ- 15
 ναις Γοργίας μετὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς
 ἐν Δελφοῖς ἑαυτοῦ χρυσῆς εἰκόνας, εἰπόντος τοῦ
 e Πλάτωνος ὅτε εἶδεν αὐτόν, ἥκει ἡμῖν ὁ καλός τε καὶ
 χρυσοῦς Γοργίας· ἔφη ὁ Γοργίας, ἢ καλὸν γε αἰ Ἀθῆ-
 ναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρχίλοχον ἐνηνόχασιν.' ἄλλοι 20
 δὲ φασιν ὥς ἀναγνοὺς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διά-
 λογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων
 οὔτε εἶπεν οὔτε ἤκουσε [παρὰ Πλάτωνος]. ταῦτά
 φασι καὶ Φαίδωνα εἰπεῖν ἀναγνόντα τὸν περὶ ψυχῆς.
 διὸ καλῶς ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ ἔφη

ὥς ἀνέπλαττε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θάνατα
 εἰδώς.

f Παρμενίδῃ μὲν γὰρ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ
 Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ
 ὥς καὶ τοιούτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ 30
 πάντων σχετλιώτερον, καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατε-
 πειγούσης χρείας ὅτι παιδικὰ γεγόνοι τοῦ Παρμενί-

δου Ζήνων ὁ πολίτης αὐτοῦ. ἀδύνατον δὲ καὶ Φαῖ-
δρον οὐ μόνον κατὰ Σωκράτην εἶναι, ἧ̃ πού γε καὶ
ἐρώμενον αὐτοῦ γερονέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ δύνανται
Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ τελευτή-
σαντες τῷ λοιμῷ Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι, ὅτε δεύ- 506
τερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ πέμπτῳ ἔτει πρό-
τερον τελευτήσαντες. πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν
περὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύναι ὥς ἐπлатτε τοὺς διαλόγους.

114. ὅτι δὲ καὶ δυσμενῆς ἦν πρὸς ἅπαντας δῆλον
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἰωνι ἐπιγραφομένῳ. ἐν ᾧ πρῶτον
μὲν κακολογεῖ πάντας τοὺς ποιητάς, ἔπειτα καὶ τοὺς
ὑπὸ τοῦ δήμου προαγομένους, Φανοσθένη τὸν Ἀν-
δριον κάπολλόδωρον τὸν Κυζικηνόν, ἔτι δὲ τὸν Κλα-
ζομένιον Ἡρακλείδην. ἐν δὲ τῷ Μένωνι καὶ τοὺς με-
15 γίστους παρ' Ἀθηναίοις γενομένους Ἀριστείδην καὶ
Θεμιστοκλέα. Μένωνα δὲ ἐπαινεῖ τὸν τοὺς Ἕλληνας ὅ
προδόντα. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονυσόδωρον προπηλακίζων καὶ κα-
λῶν ὀψιμαθεῖς ἔτι δὲ ἐριστάς ὀνομάζων, ὀνειδίζει αὐ-
20 τοῖς καὶ τὴν ἐκ Χίου τῆς πατρίδος φυγὴν, ἀφ' ἧς ἐν
Θουρίοις κατεγκρίσθησαν. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀνδρείας
Μελησίαν τὸν Θουκυδίδου τοῦ ἀντιπολιτευσαμένου
Περικλεῖ καὶ Λυσίμαχον τὸν Ἀριστείδου τοῦ δι-
καίου, τῆς τῶν πατέρων ἀρετῆς ἀναξίους εἶναι φά-
30 σκων. ἃ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδου εἴρηκεν ἐν τῷ Συμπο-
σίῳ οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαι ἔστιν ἄξιον ἐν τε τῷ προ-
τέρῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων· ὁ γὰρ δεύτερος ὑπό-
τινων Ξενοφῶντος εἶναι λέγεται, ὥς καὶ ἡ Ἀλκυὼν
Λέοντος τοῦ ἀκαδημαικοῦ, ὥς φησι Νικίας ὁ Νικαεύς.
τὰ μὲν οὖν κατ' Ἀλκιβιάδου λεχθέντα σιωπῶ· ὅτι δὲ
τὸν Ἀθηναίων δῆμον εἰκαῖον εἴρηκε κριτὴν [ἔτι πρό-
κωπον], Λακεδαιμονίους δὲ ἐπαινῶν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς

πάντων Ἑλλήνων ἐχθρούς Πέρσας, καὶ τὸν ἀδελφὸν
d δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου Κλεινίαν μαινόμενον [τε] ἀποφαί-
νει καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἡλιθίους, Μειδίαν τε ὀρυ-
γοκόπον, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον εὐπρόσωπον
μὲν εἶναι δεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν· ὁφθῇ- 5
σεται γάρ, φησί, περίβλεπτον ἀξίωμα περικείμενος
κάλλους οὐκ ἀληθινοῦ.

115. ἐν δὲ τῷ Κίμωνι οὐδὲ τῆς Θεμιστοκλέους
φρίδεται κακηγορίας, οὐδὲ τῆς Περικλέους καὶ Μυ-
ρωνίδου, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Κίμωνος. καὶ ὁ Κρί- 10
των δ' αὐτοῦ Σοφοκλέους περιέχει καταδρομὴν. ὁ δὲ
Γοργίας οὐ μόνον ἀφ' οὗ τοῦπίγραμμα, ἀλλὰ καὶ
e Ἀρχελάου τοῦ Μακεδονίας βασιλέως· ὃν οὐ μόνον
ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπέκτεινε τὸν
δεσπότην. οὗτος δ' ἐστὶ Πλάτων, ὃν Σπεύσιππός 15
φησι φίλτατον ὄντα Ἀρχελάῳ Φιλίππῳ τῆς βασιλείας
αἷτιον γενέσθαι. γράφει γοῦν Καρύστιος ὁ Περγα-
μηνὸς ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν οὕτως· Σπεύ-
σιππος πυνθανόμενος Φίλιππον βλασφημεῖν περὶ
Πλάτωνος εἰς ἐπιστολὴν ἔγραψέ τι τοιοῦτον· ὥσπερ 20
ἀγνοοῦντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
βασιλείας Φίλιππος διὰ Πλάτωνος ἔσχεν. Εὐφραῖον
f γὰρ ἀπέστειλε τὸν Ὠρεΐτην πρὸς Περδίκκαν Πλάτων,
ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι τινὰ χώραν Φιλίππῳ. διατρέ-
φω δ' ἐνταῦθα δύναμιν, ὥς ἀπέθανε Περδίκκας, 25
ἐξ ἐτοίμου δυνάμεως ὑπαρχούσης ἐπέπεσε τοῖς πράγ-
μασι· τοῦτο δ' εἶπερ οὕτως ἀληθείας ἔχει θεὸς ἂν
εἰδείη. ὁ δὲ καλὸς αὐτοῦ Πρωταγόρας πρὸς τῷ κατα-
δρομὴν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
ἐκθεατριζόμενον ἔχει καὶ τὸν Καλλίου βίον μᾶλλον 30
τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων. ἐν δὲ τῷ Μενεξένῳ οὐ μό-
νον Ἰππίας ὁ Ἥλειος χλευάζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥαμνού-

σιος Ἀντιφῶν καὶ ὁ μουσικὸς Λάμπρος. ἐπιλίποι δ' ἄν με ἡ ἡμέρα, εἰ πάντας ἐθελήσαιμι ἐπελθεῖν τοὺς 507 κακῶς ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀντισθένη ἐπαινῶ. καὶ γὰρ οὗτος πολλοὺς εἰπὼν 5 κακῶς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀπέσχετο, ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορτικῶς Σάθωνα τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν.

116. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν τοῖς ὑπομνή-
μασι περὶ τῆς πρὸς πάντας τοῦ Πλάτωνος κακοη-
10 θείας λέγων γράφει καὶ ταῦτα ἑμετὰ τὴν Σωκράτους
τελευτὴν ἐπὶ πλεῖον τῶν συνήθων ἀθυμούντων ἐν
τινι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρὼν λαβὼν τὸ ποτήριον b
παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὥς ἱκανὸς αὐτὸς εἶη
ἡγεῖσθαι τῆς σχολῆς, καὶ προέπειεν Ἀπολλοδώρῳ. καὶ
15 ὃς εἶπεν, ἥδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρυμά-
κου κύλικα εἰλήφειν ἢ παρὰ σοῦ τὴν τοῦ οἴνου πρό-
ποσιν. ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερός εἶναι καὶ κατὰ
τὸ ἥθος οὐδαμῶς εὐδοκίμειν. καὶ γὰρ Ἀρίστιππον
πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἔσκωπτεν, αὐτὸς τρεῖς
20 εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν θυνάκων χά-
ριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος
ἐκινδύνευσε, δις δὲ πρὸς τὸν νεώτερον Διονύσιον. c
Αἰσχίνου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντος
Ξενοκράτην, τοῦτον περιέσπασε. καὶ Φαίδωνι δὲ
25 τὴν τῆς δουλείας ἐφιστὰς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθ-
όλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μη-
τρειᾶς ἔχων διάθεσιν. διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς
περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἑορακέναι
πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα
30 κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἀναπηδή-
σαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφαῖν καὶ κρώξειν
περιβλέπουσαν. δοκῶ οὖν σε, ὦ Πλάτων, πολλὰ κατὰ d

τῆς ἐμῆς ψεύδεσθαι κεφαλῆς. ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῇ κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅστις ἔφησεν, ἔσχατον τὸν τῆς δόξης χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδυόμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις· ὥς φησι Διοσκουριδῆς ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι. καὶ τὸ 5 πόλιν δὲ θελήσαι κτίσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι τίς οὐ φήσει πάθος εἶναι φιλοδοξίας; δῆλον δέ ἐστι τοῦτο ἐξ ὧν ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει 'πέπονθά τι πάθος πρὸς e τὴν πολιτείαν, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἐβούλετο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα κινούμενά καὶ ἐνεργὰ ἰδεῖν, οὕτω κἀγὼ 10 τοὺς πολίτας οὕς διαγράφω.'

117. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ λελεγμένων τί ἂν καὶ λέγοι τις; ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ διαπλαττομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ πρῶτῳ εἴρηται 15 Ὀμήρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν ὥς ἡ τοῦ Πατρόκλου ψυχὴ αἰδόσδε κατῆλθεν,

ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. εἰ δ' οὖν καὶ Πλάτωνος φήσεί τις εἶναι τὸν λόγον, f οὐχ ὁρῶ τίν' ἐσχέκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ὠφέλειαν. εἰ 20 γὰρ καὶ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις καὶ πρὸς τὸν μετεωρότερον καὶ καθαρώτερον ἀνέρχεσθαι τόπον, ἅτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλεόν ἡμῖν; ὧν γὰρ μήτ' ἀνάμνησις ἐστὶν οὐ ποτε ἡμεν μήτ' αἰσθησις εἰ 25 καὶ τὸ σύνολον ἡμεν, τίς χάρις ταύτης τῆς ἀθανασίας; οἱ δὲ συντεθέντες ὑπ' αὐτοῦ νόμοι καὶ τούτων 508 ἔτι πρότερον ἢ πολιτεία τί πεποιήκασιν; καίτοι γ' ἔδει, καθάπερ τὸν Λυκοῦργον τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὸν Σόλωνα τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν Ζάλευκον 30 τοὺς Θουρίους, καὶ αὐτόν, εἴπερ ἦσαν χρήσιμοι, πεῖσαι τινας τῶν Ἑλλήνων αὐτοῖς χρήσασθαι. νόμος γὰρ

ἐστίν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, λόγος ὠρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα. ὁ δὲ Πλάτων πῶς οὐκ ἄτοπος, τριῶν Ἀθηναίων γενομένων νομοθετῶν τῶν γε δὴ γνωριζομένων, Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, τῶν μὲν τοῖς νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας, τῶν δὲ τοῦ Πλάτωνος καὶ προσκαταγελαῖν; ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῆς πολιτείας· εἰ καὶ πασῶν εἴη αὕτη βελτίων, μὴ πείθοι δ' ἡμᾶς, τί πλέον; ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων οὐ τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους ἀλλὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διαπλαττομένοις, ὥστε καὶ ζητεῖσθαι τοὺς χρησομένους. ἐχρῆν οὖν ἂν πείσει λέγων, ταῦτα καὶ γράφειν, καὶ μὴ ταῦτά ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐνδεχομένων ἀντεχομένοις.

118. χωρὶς τοίνυν τούτων, εἴ τις διεξίλοι τοὺς Τιμαίους αὐτοῦ καὶ τοὺς Γοργίας καὶ τοὺς ἄλλους δὲ τοὺς τοιούτους διαλόγους, ἐν οἷς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ περὶ πλειόνων ἄλλων, οὐδ' ὥς διὰ ταῦτα θαυμαστέος ἐστίν. ἔχει γάρ τις καὶ παρ' ἐτέρων ταῦτα λαβεῖν ἢ βέλτιον λεχθέντα ἢ μὴ χειρόν. καὶ γὰρ Θεόπομπος ὁ Χίος ἐν τῷ κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς τοὺς πολλοὺς (φησὶ) τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρεῖους καὶ ψευθεῖς ἂν τις εὖροι· ἄλλοτρίους δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν Βρούσανος τοῦ Ἡρακλεώτου. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, ἅπερ ἐπαγγέλλεται καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων, [ὅπερ] οὐχ εὐρίσκομεν· ἀλλὰ συμπόσια μὲν καὶ λόγους ὑπὲρ ἔρωτος εἰρημένους καὶ μάλ' ἀπρεπεῖς, οὓς καταφρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν,

ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοὶ
τινες καὶ διάβολοι γενόμενοι.

119. Εὐφραῖος μὲν γὰρ παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βα-
e σιλεῖ διατρίβων ἐν Μακεδονίᾳ οὐχ ἦττον αὐτοῦ ἐβα-
σίλευε, φαῦλος ὢν καὶ διάβολος. ὃς οὕτω ψυχρῶς 5
συνέταξε τὴν ἐταιρίαν τοῦ βασιλέως ὥστε οὐκ ἐξῆν
τοῦ συσσιτίου μετασχεῖν, εἰ μή τις ἐπίσταιτο τὸ γεω-
μετρεῖν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν. ὅθεν Φιλίππου τὴν ἀρχὴν
παραλαβόντος Παρμενίων αὐτὸν ἐν Ὁρεῶν λαβὼν
ἀπέκτεινεν, ὥς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπο- 10
μνήμασιν. καὶ Κάλλιππος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, μαθητὴς
καὶ αὐτὸς Πλάτωνος, ἐταῖρος Δίωνος καὶ συμμαθητὴς
f γενόμενος, καὶ συναποδημήσας αὐτῷ εἰς Συρακού-
σας, ὁρῶν ἤδη τὸν Δίωνα ἐξειδιοποιούμενον τὴν
μοναρχίαν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν 15
ἐπιχειρήσας ἐπεσφάγη. Εὐάγων δ' ὁ Λαμψακηνός,
ὥς φασιν Εὐρύπυλος καὶ Δικαιοκλῆς ὁ Κνίδιος ἐν
εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ Διατριβῶν, ἔτι δὲ Δημοχάρης ὁ
ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα, δανεί-
σας τῇ πατρίδι ἀργύριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῇ ἀκροπόλει 20
καὶ ἀποστερήσας τυραννεῖν ἐβουλεύετο, ἕως συν-
δραμόντες ἐπ' αὐτὸν οἱ Λαμψακηνοὶ καὶ τὰ χρήματα
509 ἀποδόντες ἐξέβαλον. Τιμόλαος δ' ὁ Κυζικηνός, ὥς ὁ
αὐτὸς Δημοχάρης φησί, χρήματα καὶ σῖτον ἐπιδούς
τοῖς πολίταις, καὶ διὰ ταῦτα πιστευθεὶς εἶναι χρη- 25
στὸς παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχὼν χρόνον
ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' Ἀριδαίου. κριθεὶς δὲ καὶ
ἀλούς καὶ ἀδοξήσας ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμενε παλαιὸς
καὶ γεγηρακώς, ἀτίμως δὲ καὶ ἀδόξως διαζῶν. τοι-
οῦτοι δ' εἰσὶ καὶ νῦν τῶν ἀκαδημαϊκῶν τινές, ἀνο- 30
σίως καὶ ἀδόξως βιοῦντες. χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας
καὶ παρὰ φύσιν κυριεύσαντες διὰ γοητείαν νῦν εἰσὶ

περίβλεπτοι· ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ b
μόνον Πλάτωνι ἐσχόλακεν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ
οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον
τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
5 τούτων δούλοις τὰ κτήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμε-
νος καὶ τὰς ἐκείνων γυναῖκας συνῴκισε πρὸς γάμου
κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφελήθεις ἐκ τῆς καλῆς πολιτείας
καὶ τῶν παρανόμων νόμων.

120. διὸ καὶ Ἐφίππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ναυα-
10 γῶ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κωμω- c
μώδηκεν ὥς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμ-
φαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἡσκούντο, καὶ ὅτι τῆς
εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν
ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως

15 ἔπειτ' ἀναστὰς εὖστοχος νεανίας
τῶν ἐξ ἀκαδημείας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτῳ
πληγὴς ἀνάγκῃ, διψιλογομίσθῳ τέχνῃ
συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν, d
20 εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθίεις ἄτομα πώγωνος βάθῃ,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ . . .
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
25 σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον οὐκ οἰκεῖον, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός.

μέχρι τούτων ἡμῖν πεπεραιώσθω καὶ ἦδε ἡ συναγωγή,
φίλτατε Τιμόκρατες. ἐξῆς δὲ ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐπὶ
30 τρυφῇ διαβοήτων γενομένων.

IB

510 Ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν
Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, ἑταῖρε Τιμόκρατες·

κακεῖ γὰρ ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,

πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι καὶ δέκα

ἄρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα,

5.

τούτοις δὲ δεῖ σε τὰπιτήδει' ἐμβαλεῖν·

ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδ' ἕνα.

καμοὶ δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις
b προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι· ἀλλ' ἐπεὶ πάννυ
λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ 10
διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπα-
θείας.

2. ἡ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας πρῶ-
τον, ἔπειτα μετ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γ' ὁ
ποιητής, τῶν ἀπολαυστικῶν γε εἷς ὢν, ἵνα μὴ κατη- 15
γορη τοῦ γήρως, εἰς σωφροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθέ-
νειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύ-
σεις, φήσας ἄσμενος ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς
δεσπότου. ἐγὼ δέ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος κρίσιν
c ὑπὸ τῶν παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρε- 20
τὴν οὖσαν σύγκρισιν. προκριθείσης γοῦν τῆς Ἀφρο-
δίτης, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἡδονή, πάντα συνεταράχθη.
καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν Ξενοφῶν τὸν περὶ
τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλα-
κέναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα

25

οὐδὲ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμός,
d οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια . . .

τὴν οἱ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο,

γραπτοῖς τε ζώοισι μύροισι τε δαιδαλεόδοις,
 σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώ-
 δους,

ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὔδας.
 5 καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ περὶ τινος μουσι-
 κενομένου λέγων φησί

φιλόμουσον εἶναι αὐτὸν πάννυ

511

ἀκούσματ' εἰς τρυφὴν τε παιδεύεσθ' αἰέ.

3. καίτοι τινὲς φασὶ κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν
 10 ἐκ τοῦ πάντα ζῶα δεδουλωσθαι ταύτῃ, ὥσπερ οὐχὶ
 καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων
 κοινῶς μὲν ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῶ
 χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώ-
 κειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν. διόπερ Ὀμηρος
 15 ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆσαι τὴν ἡδονὴν καὶ
 τῶν θεῶν φησὶ τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς σφε-
 τέρας ὠφελείσθαι δυνάμεως, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλά- b
 πτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν γὰρ
 ἀγρουπνῶν ὁ Ζεὺς ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῶν Τρώων,
 20 ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθεῖς.
 καὶ ὁ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου
 Ἡφαίστου συνεποδίσθη, καὶ ὥφλεν αἰσχύνῃν καὶ
 ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστοις. φησὶ γοῦν
 πρὸς τοὺς θεούς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι δεδε-
 25 μένον,

οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κηχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
 ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, c
 ὠκυτότατόν περ ἑόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι· τὸ καὶ ζωάργρι' ὀφέλλει.

30 οὐδείς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδύν, ἀλλὰ τὸν
 Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλ-
 λου. καίτοι κατὰ γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ περὶ

ἡδονῆς Θεόφραστος, οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστίν· ἀλλ' οὐκ ἐτρώφησεν ὥσπερ ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως· ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάνιος, οὕτως ἀοράτου κατὰ δόξαν ὄντος. οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ Τροίας, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὸν τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ ἀκατάσκευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν οὗτ' ἐπιμιξίας οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγωγάς.

4. Πλάτων δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ φησὶν ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαξονίστατον. ὥς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολιτείας ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν ἐπικουρείων θρυλούμενον, ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτ' ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως ἄρ' οὖν οὐχὶ ἢ τοῦ φαγεῖν μέχρι ὑγείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγκαῖος ἂν εἴη; ἢ μὲν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφοτέρω ἀναγκαῖα, ἢ τε ὠφέλιμος ἢ τε παῦσαι πεινῶντας δυνατή. Ναί. Ἡ δὲ ὄψου, εἴ πητινὰ ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται. Πάννυ μὲν οὖν. Τί δαί; ἢ πέρα τούτων καὶ ἄλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία, δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ βλαβερά μὲν σώματι βλαβερά δὲ ψυχῇ πρὸς τε φρόνησιν καὶ πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἄρα γε ὀρθῶς καὶ ἀναγκαῖα ἂν καλοῖτο; Ὅρθότατα μὲν οὖν.

5. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς

τὰδε λέγει· οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν
 ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες πείραν τὴν ἡδο-
 νὴν προκρίνουσι, μεγαλοψυχότερας ποιούσης τῆς
 ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες γοῦν οἱ
 5 τὴν ἡδονὴν τιμῶντες καὶ τρυφᾶν προηρημένοι μεγα-
 λόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσιν, ὥς Πέρσαι καὶ
 Μῆδοι. μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ἡδο-
 νὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀνδρειότατοι καὶ
 μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες. ἔστι γὰρ τὸ
 10 μὲν ἡδесθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων· ἀνίησι γὰρ
 τὰς ψυχὰς καὶ αὖξει· τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπει-
 νῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι τὰς φύσεις. καὶ ἡ
 Ἀθηναίων πόλις ἕως ἐτρύφα μεγίστη τε ἦν καὶ με-
 γαλοψυχότατους ἔτρεφεν ἄνδρας. ἀλουργῇ μὲν γὰρ
 15 ἡμπίσχοντο ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας, c
 κορύμβους δ' ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν χρυσοῦς τέτ-
 τιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας ἐφόρουν· ὀκλα-
 δίας τε αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθ-
 ἱζοιεν ὥς ἔτυχεν. καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, οἱ τὴν
 20 ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς
 Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρῶσάμενοι. καὶ οἱ φρο-
 νιώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι.
 Σιμωνίδης μὲν οὕτωςι λέγων

25 τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινός, ἢ
 ποία τυραννίς;

τὰς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών. d

Πίνδαρος παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίῳ ἄρ-
 χοντι

30 μηδὲ μάυρου (φησί) τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
 φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι

τέλος φησὶν εἶναι χαριέστατον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν
 αἰδοῦ ἀκούάζωνται, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι.
 τοὺς δὲ θεοὺς φησιν εἶναι ρεῖα ζῶοντας· τὸ δὲ ρεῖα
 ἐστὶν ἀπόνως· ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν
 ἐστὶ τῶν κακῶν ἡ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ 5
 πόνος.

e 6. διόπερ καὶ Μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ'
 Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ Ἡρακλέους
 εἰρήκασιν ὥς στρατοπέδων ἡγεῖτο καὶ πόλεις ἤρει·
 ὃς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον 10
 διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλεί-
 στων δὲ λάθρα παρθένων παιδοποιησάμενος. εἰποι
 γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους, πό-
 θεν ὦ οὔτοι τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνα-
 τίθετε; ἢ πόθεν παρῆλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ 15
 f τῆς λοιβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ
 περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ τί τὰ θερμὰ λου-
 τρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φα-
 σὶν εἶναι ἱερά; ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἡρα-
 κλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν 20
 ἡδέως ζώντων; τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νέοι ποιηταὶ
 κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπο-
 ρεούμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ
 513 ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον. καὶ
 Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, 25
 ὥς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ
 Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθῃσι τὴν στο-
 λὴν ἀλλὰ τὴν ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου πα-
 ραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν
 καλουμένην. Ἀντισθένης δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν 30
 εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον.

7. ὁ δὲ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ

γεγενῆσθαι Ἐπικούρω τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς,
ὅσπερ φησὶν

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι b
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
5 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκονάζωνται ἀοιδοῦ
ἡμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἴνοχόος παρέχῃσι καὶ ἐρχεῖν δεπάεσσιν.

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
10 ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσεά καθομιλοῦντα
τοὺς καιροὺς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοίηθης τοῖς Φαίαξιν
εἶναι τὸ ἀβροδίαιτον αὐτῶν ἀσπάζεσθαι, προπυθό- c
μενον τοῦ Ἀλκίνου

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε,
15 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
μόνως γὰρ οὕτως ὥήθη ὦν ἥλπιξε μὴ διαμαρτεῖν.
τοιούτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί
ὦ τέκνον,

ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
20 προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρεόντι δ' ἐπαινῆσαις ἐκὼν
ἄλλοτ' ἄλλοτα φρόνει. d

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ
νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα πουλύπους ὅπως
25 πέτρας τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.
καὶ ὁ Θεόγνις

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου.
εἰσὶ δ' οἳ φασὶ ταύτης εἶναι τῆς γνώμης τὸν Ὅμηρον,
προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ'
30 ἡδονήν, λέγοντα
οἳ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη

e νέκταρ ἐωνοχόει, τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους.

καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησὶν
οὐδέ κεν ἡμέας

ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε.

5

καί

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
διόπερ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφήν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ
βίου παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται.

8. διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ ἐγένοντο πρῶτοι πάν- 10
f των ἀνθρώπων Πέρσαι. ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμα-
ζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δ' ἐν Ἐκβατάνοις. κλη-
θῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης
διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ
Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσепόλει δὲ διατρί- 15
βουσι φθινόπωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ
ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι
μὲν ἐν Παραῖς, χειμάζουσι δὲ ἐν Βαβυλῶνι . . . τὸ
514 λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ παράσημον δὲ ὃ ἐπε-
τίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' 20
αὐτὸ ἡρνεῖτο τὴν τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν. κατε-
σκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δείνων, ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ
καλουμένου λαβύζου. εὐώδης δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ
πολυτιμότερον τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
ἄρματος κατίοι, φησί, βασιλεὺς, οὔτε καθήλλετο ὀλί- 25
γον ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν
ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο,
καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατήει· καὶ ὁ βασιλέως διφρο-
b φόρος εἰς τοῦτο εἶπετο. φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ
τριακόσiai γυναικες, ὥς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλεί- 30
δης ἐν πρώτῃ Περσικῶν. αὗται δὲ τὰς μὲν ἡμέρας
κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ νυκτὸς

ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων. χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς . . . διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων ἀνλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν
 5 στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμὸν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν ἀθανάτων καλουμένων. καὶ διῆει διὰ τῆς τούτων
 ἀνλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων σαρδιανῶν, ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεὺς. ὅτε δὲ
 10 εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππου, πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίει, καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεξήεσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχορημάτιζε καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκε-
 15 σαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν.

9. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ βίῳ προ- d
 ειπὼν περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς, καὶ ὅτι διὰ ταύτην πολλοὺς εὐνouchίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ
 20 τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ μόνον ὧν ἔπαθον τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀνανδρίας ὑπόμνημα. δύναται γάρ, ὥς ἔοικεν, ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον τρυφή καὶ τοὺς ταῖς
 25 λόγχοις καθωπλισμένους ἀγύρτας ἀποφαίνειν. καὶ προελθὼν δὲ γράφει τοῖς γοῦν πορίσασί τι αὐτῷ ἡδὺν e
 βρωμα διδούς ἄθλα τοῦ πορισθέντος, οὐχ ἑτέροις ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐ-
 τὸς ἀπολαύειν αὐτῶν, νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γάρ
 30 ἐστὶν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν εἰς τοῦτο (φησὶν)

ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε ἔχεσθαι
 τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεν-
 τὰκλινον, ἐν ᾧ χρυσίου πεντακισχίλια διὰ παντὸς
 f ἔκειτο τάλαντα· καὶ τοῦτο ἔκαλεῖτο προσκεφάλαιον
 βασιλικόν. καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον οἴκημα τρίκλινον, 5
 οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ προσηγο-
 ρεῦετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι
 καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῇ ὑπὲρ τῆς κλίνης.
 τὴν δὲ ἄμπελον ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς
 Σταθμοῖς καὶ βότρουας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων 10
 ψήφων συντεθειμένους, οὐ μακρὰν τε ταύτης ἀνα-
 515 κείσθαι κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ Σαμίου
 ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ περὶ Κυζίκου ἐν
 Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ.
 εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἑβδομήκοντα, καὶ μηδένα πί- 15
 νειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ μόνον βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον
 αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίῃ, θά-
 νατος ἢ ζημία.

10. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας ἔχρωντο
 (φησὶν) ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ καὶ τῇ Μή- 20
 δων στολῇ καὶ ἀβρότῃ. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ Περσῶν
 καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν δὲ τῶν
 b Μήδων μαλακίαν διασώζονται. σαφηνίσαι δὲ βού-
 λομαι καὶ τὴν θρύψιν αὐτῶν. ἐκείνοις γὰρ πρῶτον
 μὲν οὐκ ἔτι τὰς εὐνάς μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑπο- 25
 στόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας
 ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπε-
 δον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττό-
 μενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε πρότερον εὗρητο, οὐδὲν
 αὐτῶν ἀφήρηται, ἀλλὰ τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμνηχανῶνται, 30
 καὶ ὅσα γε ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφο-
 c τέρων τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ

μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖ
 ἐσκεπᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ χειρῖδας
 δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἐν γε μὴν τῷ
 θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς οὐθ' αἱ τῶν δένδρων
 5 οὐθ' αἱ τῶν πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐτέρας
 σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι.
 καὶ τοῖς ἐξῆς δέ φησι περὶ αὐτῶν οὕτως· νῦν δὲ
 στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν
 εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας οὕτως ὥς τοῦ μαλακῶς
 10 καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ d
 τοὺς σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους,
 καὶ παρατιθέντας καὶ ἀναιροῦντας, καὶ κατακοιμί-
 ζοντας καὶ ἀνιστάντας, καὶ τοὺς κοσμητάς, οἱ ὑπο-
 χρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ τᾶλλα ῥυθμί-
 15 ζουσιν.'

11. *Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤλθον τρυφῆς ὥς καὶ
 πρῶτοι γυναικας εὐνουχίσαι, ὥς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ
 Λυδὸς ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγ-
 γεγραφώς, Διονύσιος ὁ Σκυτοβραχίων, ὥς Ἀρτέμων e
 20 φησὶν ὁ Κασανδρεὺς ἐν τῷ περὶ ἀναγωγῆς βιβλίῳ,
 ἄγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ
 ὥς παλαιότερον ὄντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δε-
 δωκότος. ὁ δ' οὖν Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυ-
 διακῶν Ἀδραμύτην φησὶ τῶν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον
 25 γυναικας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν
 εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ βίων
 Ἰνδοῖ (φησὶ) διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασά-
 μενοι καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατρο-
 φοῦντο, τρυφερώτερον ἡγησάμενοι τὸ μὴδ' αὐτοῖς
 30 ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. καὶ τέλος πόρ- f
 ρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναικας καὶ
 παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πρᾶξιν Ἀγνεῶνα*

κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποθηλυνθέντες ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον διόπερ καὶ γυναιῖκα τύραννον ὁ βίος εὔρετο αὐτοῖς μίαν τῶν ὑβρισθαισῶν, Ὀμφάλην· ἣτις πρώτη κατ- ἤρξε μὲν τῆς εἰς Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας. τὸ 5 γὰρ ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑβριζομένους σημειὸν 516 ἔστι βίας. οὓσα οὖν καὶ αὐτὴ ἀκόλαστος καὶ ἀμν- νομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους ἐξέ- δωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη· εἰς τοῦτον 10 οὖν συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς δούλοις τὰς δεσποίνας. ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν τόπον καλοῦσι [γυναι- κῶν ἀγῶνα] γλυκὺν ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναιῖκες ἄφεται οὓσαι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λο- 15 κρῶν τῶν Ἐπιξεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον, καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐταιρισμῶ τὰς ἑαυτῶν κόρας 517 ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινὸς ὕβρεως ἔοικεν εἶναι πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρία. πρὸς ἣν εἰς τῶν Λυδῶν εὐγενὴς ἀνὴρ ὀρμήσας, καὶ τῇ παρ' αὐ- 20 τοῖς Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρίας καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἰστοῖς συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλης δὲ πάντα τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπ' 25 ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὥτων ἐξελκυσας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητο- 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

12. πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον· περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες 30 εἰρήκασι, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, καὶ

Ἄγρις καὶ Ἐπαίνετος καὶ Διονύσιος, ἔτι δὲ Ἠγήσιπ-
 πος καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων·
 πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος, Ἀρχύτας, Ἀκέστιος, Ἀκε-
 σίας, Διοκλῆς, Φιλιστίων. τοσούτους γὰρ οἶδα γρά-
 5 ψαντας Ὀψαρτυτικά. καὶ κάνδανλον δέ τινα ἔλεγον
 οἱ Λυδοί, οὐχ ἓνα ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς d
 τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτὸν φησιν ὁ Ταραν-
 τῖνος Ἠγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου
 καὶ φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.
 10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀλεξίς ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις·
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος

ἔτι δέ σοι

παρὰ τοῦτο κάνδανλόν τινα παραθήσομεν.

B. κάνδανλον; οὐκ ἐδήδοκ' οὐδ' ἀκήκοα
 οὐδέποτε.

A. θαυμαστὸν ἔμὸν εὗρημα πάνν· πολὺν δ' ἐγὼ
 εἰάν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους e
 σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν

B. ἄνθρωπε ποιεὶ λευκὰ καὶ βλέπεις

A. ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
 20 κρεῶν βατάνιον . . . εὐθέως

δίπυρον παραθήσεις, ὥδον ἐπιτετμημένον,
 πῦρον, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀπὸ ταγηνίων
 τυροῦ τροφάλια χλωρὰ κυθνίου παρατεμών,
 25 βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ

γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεί πως μέρος
 ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται. f

B. ἄνθρωπ', ἐπίπαιξε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου.
 [τοὺς σοὺς δὲ] κανδανύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
 30 βατάνια πᾶσαν [ἀφανιεῖς] τὴν ἡδονήν.

μνημονεύει τοῦ κανδανύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρ-
 εισιόντι οὕτως

- τοὺς ἐν τῇ πόλει
 μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
 κάνδανλον, ῥά, θροῖον, ἐν στενωῷ. τί γὰρ
 τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἀμάρτημα τί;
- 517 καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ 5
 ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
 θροῖον δὲ καὶ κάνδανλον.
- καὶ Μένανδρος Τροφωνίῳ
 ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ,
 κάνδανλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα. 10
- καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάτ-
 τονται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδο-
 τος. καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ
 τοὺς πολεμίους, καθάπερ Κρηῖτες μετὰ λύρας.
- b 13. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος, ὁ τὰ Περσικὰ 15
 συγγράψας, ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστι-
 κοῖς εἰπὼν ὥς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρᾳ βασιλεὺς
 αὐτόνομός τέ ἐστι καὶ οὐθενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ
 ταῦτα 'οὗτος δ' ὑπερβάλλει τῇ τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ.
 διατρίβει τε γὰρ αἰὲν ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν τρυφῇ καὶ 20
 δαπάνῃ τὸν βίον διάγων, καὶ πράττει οὐδὲ ἐν πρᾶγ-
 μα, οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς
 ἀποδεικνύει· καὶ ἐὰν τις αὐτοὺς ἡγῇται μὴ δικαίως
- c δεδικακέναι, ἔστι θυρὶς ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασι- 25
 λείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν ἡγούμενος
 ἀδίκως δεδικασθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ
 ἔλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπειδὰν αἰσθῇται
 εἰσκαλεῖ καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ
 δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν, ἐὰν
 δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται.' τὰ δ' 30
 ἀναλώματα λέγει τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς

περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα βαβυλώνια.

14. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστο- d
ρεῖ Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ ὅτι αἱ θεράπαιναι γυμναῖ
5 τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τεσ-
σαρακοστῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ νόμον εἶναί φησι
παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας·
ταύτας δὲ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωματῶν καὶ
γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ
10 καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνε-
σθαι γυμναῖς. δειπνεῖν δὲ αὐτάς οὐ παρὰ τοῖς ἀν-
δράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχῃσι, καὶ τῶν
παρόντων προπίνουσιν οἷς ἂν βουληθῶσιν. εἶναι δὲ e
καὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλὰς. τρέφειν
15 δὲ τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία, οὐκ
εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗ-
τοι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ
πολλὰ ποιούμενοι καὶ πλησιάζοντες ταῖς γυναῖξιν
ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν ἐστὶ Τυρρηνοῖς οὐ μόνον
20 αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας, ἀλλ' οὐδὲ πάσχον-
τας φαίνεσθαι. ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς
ἐστί. καὶ τοσοῦτον θέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν
ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν δεσπότης τῆς οἰκίας
ἀφροδισιάζεται, ζητῇ δέ τις αὐτόν, ὅτι πάσχει τὸ καὶ f
25 τό, προσαγορεύσαντες αἰσχρῶς τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὴν
δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἑταιρίας ἢ κατὰ συγγενείας,
ποιοῦσιν οὕτως. πρῶτον μὲν, ὅταν παύσωνται πίνον-
τες καὶ μέλλωσι καθεύδειν, εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς
οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων ὅτε μὲν ἑταίρας,
30 ὅτε δὲ παῖδας πάνυ καλοὺς, ὅτε δὲ καὶ γυναῖκας· ὅταν
δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὐθις αὐτοῖς [εἰσάγουσι] νεα-
νίσκους ἀκμάζοντας, οἱ πλησιάζουσιν αὐτοῖς ἐκείνοις.

ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας ὅτε
 μὲν ὁρῶντες ἀλλήλους, ὥς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας περι-
 βάλλοντες περὶ τὰς κλίνας, αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ
 518 ῥάβδων, ἐπιβέβληται δ' ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλη-
 σιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς γυναιξί, πολὺ [μᾶλλον] 5
 μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μει-
 ρακίοις. καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ
 τὰς ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινόμε-
 νοι τὰ σώματα. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦντες
 βάρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ 10
 παρὰ γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκεύασται
 πολλὰ καὶ τεχνίται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν,
 b ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς. παρ' οὓς ὅταν εἰσέλ-
 θωσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς πάντα τρόπον, οὐδὲν
 αἰσχυρόμενοι τοὺς ὁρῶντας οὐδὲ τοὺς παριόντας. 15
 χρώνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, μαθόντες παρὰ Σαννι-
 τῶν καὶ Μεσσαπίων. ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρη-
 νοί, ὥς Ἀλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι
 καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν. 20

c 15. διαβόητοι δὲ εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σι-
 κελῶν τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατ-
 ταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν, χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς
 γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ
 βίῳ. περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς 25
 πρῶτοις εἰσῆχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ
 παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θᾶπτον ἵεναι καὶ
 ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους.
 πρῶτοι δὲ Συβαριταὶ καὶ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας
 οὐκ ἐῷσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ 30
 d τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν
 ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι. οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἄλε-

κτρύονα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἰστορεῖ δὲ περὶ αὐ-
 τῶν Τίμαιος ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πο-
 ρευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς
 ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκου-
 5 σάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπό-
 νηκα τὴν πλευράν. ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτουτί τινα
 τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαρι-
 τῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πό-
 λιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψοντας ἑαυτοῖς τὴν
 10 παλαιστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς e
 Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύ-
 λων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον
 μὲν ἔφη καταπεπληῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
 πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν
 15 μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν. καὶ γὰρ τὸν
 ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοι-
 οῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.

16. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι
 τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ
 20 πλοκαμῖδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριά-
 ζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια
 μικρὰ [καὶ] τοὺς σκωπαίους, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος, τοὺς f
 καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας, καὶ κυνάρια μελι-
 ταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς
 25 οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν
 Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὥς φησι Πτολε-
 μαῖος ἐν ὀργῳ ὑπομνημάτων, ζητοῦσι συνωνεῖσθαι
 πιθήκους, 'παρ' ὑμῖν ὧ οὔτοι αἱ γυναῖκες οὐ τί-
 κτουσι παιδία; παιδίους γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασσανάσ-
 30 σης καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν νύων (πολλοὶ 519
 δ' ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ
 πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν, μεθ' ἃ

ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγενηκότας, παραγινόμενων
ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὐβουλος ὁ κωμικὸς ἐν
Χάρισιν οὕτως

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἰκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

5

b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ σπουδῆς καὶ παιδείας
Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντίνον, πολιτικὸν ἅμα καὶ
φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα ἀεὶ 10
τούτων τοῖς παιδίοις παρὰ τὴν δίκαιαν ἀφιεμένοις εἰς
τὸ συμπόσιον ἦδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαριῖται ἔχαιρον
τοῖς μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀν-
θρώποις.

17. ἐφόρουν δ' οἱ Συβαριῖται καὶ ἱμάτια μιλη- 15
σίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς
πόλεσιν ἐγένοντο, ὥς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ. ἡγάπων γὰρ
c τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνοὺς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς
Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συ-
βαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμενον 20
ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ
νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν νυμφῶν ἄντρα τῶν λου-
σιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς.
οἱ δ' εὖποροι αὐτῶν ὁπότε εἰς ἄγρον παραβάλλοιεν,
καίπερ ἐπὶ ξευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πο- 25
ρείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δέ τινες αὐ-
τοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἄγρους φερουσῶν ὁδῶν κατὰ-
d στεργοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες
ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἰνῶν
ἐκ τῶν ἄγρῶν ἀφαιμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πι- 30
πράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις δια-
κομίζεσθαι. ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ

πυκνὰς ἐστιάσεις καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας
 χρυσοῖς στεφάνοις τιμᾶσι, καὶ τούτους ἀνακηρύττου-
 σιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι, προσ-
 κηρύττοντες οὐκ εὐνοίαν ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα
 5 χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων ο
 τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας. παρὰ
 Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακεί-
 μενοι ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἔξευρον, ἃς
 εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν
 10 ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο
 ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις.

18. δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι ὅ
 τε τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης
 καὶ τῶν καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν f
 15 καταναλισκομένων, ὅ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ
 τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαροξῦναι πάντας ἐκτροφῆσαι
 καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ
 πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἕωθεν
 τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ
 20 μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὥστε τοὺς
 πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέ-
 ρειν τοὺς πότους· ὅθεν καὶ ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλό- 520
 μενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε
 δυνόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. ἔπεμ-
 25 ψαν δέ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν
 εἷς Ἀμυρις, πυνθανόμενοι μέχρι τίνος εὐδαιμονή-
 σουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη

εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων σὺ μὲν αἰεὶ
 ἐν θαλίῃσιν ἔσῃ τιμῶν γένος αἰὲν ἑόντων.

30 εὖτ' ἂν δὲ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σε-
 βίσσης,

τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἦξει. b

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν
ὥς οὐδέποτε παύσαιντο τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ
τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετο δ' οὖν
αὐτοῖς τῆς τύχης ἡ μεταβολή, ἐπεὶ τις τῶν οἰκετῶν
τινα μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ 5
πάλιν ἐμαστίγου, ὥς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν
ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς.
c ἐξαναλαώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυ-
φαῖς. καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἡμιλ-
λᾶτο περὶ τρυφῆς. εἴτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐ- 10
τοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ
κατεπείγει λέγειν, διεφθάρησαν.

19. εἰς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες,
ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς
αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, 15
ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
d διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν, ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ
ὀρχηστικὸν μέλος. συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐ-
ληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ ἅμα αὐλούντων
ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον διωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ 20
τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἡὑτομόλησαν πρὸς τοὺς Κρο-
τωνιάτας. τὰ ὅμοια ἱστόρησε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ
Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὁρων γραφῶν οὕτως
Ἐβισάλται ἐς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν.
ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὀναρις. οὗτος δὲ παῖς 25
e ἐὼν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπρήθη καὶ τινι Καρδιηνῷ δου-
λεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖσι δὲ λόγιον
ἦν ὥς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ
περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες.
καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς Καρδίας ἐς τὴν πατρίδα τοὺς 30
Βισάλτας ἔστειλε. ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς, ἀποδεχθεῖς
ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες

ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖσι συμποσίοισι ὀρχέσθαι
 ὑπὸ τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστά-
 μενοι τοῖσι προσθίοισι ὠρχέοντο ἐξεπιστάμενοι τὰ
 αὐλήματα. ταῦτα ὦν ἐπιστάμενος Ὀναρις ἐκτήσατο
 5 ἐκ τῆς Καρδίνης αὐλητρίδα, καὶ ἀπικομένην ἢ αὐλητρὶς f
 εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς, μεθ' ὧν
 δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ
 μάχη συνειστήκει, ἐκέλευσε αὐλέειν τὰ αὐλήματα,
 ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο. καὶ ἐπεὶ
 10 ἤκρουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπι-
 σθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο· τῶν δὲ
 Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν· καὶ οὕτως ἐνική-
 θησαν. Συβαριτῶν δέ τις εἰς Κρότωνά ποτε δια- 521
 πλεῦσαι βουλευθεὶς ἐκ τῆς Συβάρεως ιδιόστολον
 15 ἐναυλώσατο πλοῖον, ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθῆσεται οὔτε
 ἐμβήσεται ἕτερος καὶ [ἐφ' ᾧ] τὸν ἵππον ἀναλήψεται.
 τοῦ δὲ τούτῳ συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον
 καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῳῷ ἐκέλευσεν. ἔπειτα τινὸς τῶν
 προπεμπόντων ἐδεῖτο συμπλεῦσαι αὐτῷ, λέγων ὅτι
 20 προδιεστειλάμην τῷ πορθμει ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ.
 ὃ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι μόλις ἄν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ
 τὴν θάλασσαν ἔμελλες πεξεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν
 πλεῖν.

20. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν b
 25 ἱστοριῶν, εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς
 γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν
 μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυρεῖς ἐχούσας παρυφάς, ἐὰν
 μή τις αὐτῶν συγχωρῇ ἐταίρα εἶναι κοινή, καὶ ὅτι
 ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μηδ'
 30 ἐσθῆτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, ἐὰν μὴ
 ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέ-
 ραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ μοι-

c χευθησομένην· ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέναι ἄνευ
 τῶν γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾷς θερα-
 παινίδος· Ὑβαραῖται (φησὶν) ἐξοκείλαντες εἰς τρυ-
 φὴν ἔγραψαν νόμον τὰς γυναικας εἰς τὰς ἐορτὰς κα-
 λεῖν, καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ 5
 τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ
 χρόνου τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προ-
 ἄγωσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀψο-
 ποιῶν ἢ μαγείρων ἰδιον εὔροι βρῶμα καὶ περιττόν,
 τὴν ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ 10
 ἐνιαυτοῦ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εὐρόντι τὸν χρόνον τοῦτον,
 d ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχη, πρὸς τὸ
 τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι
 τοῖς τοιούτοις. ὥσαύτως δὲ μήτε τοὺς τὰς ἐγγέλεις
 πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν μήτε τοὺς θηρεύοντας. 15
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θα-
 λαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποί-
 ησαν.

21. ἅπαν οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευ-
 ταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν 20
 ἡκόντων ἅπαντας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ
 τείχους τὰ σώματα ἐξέτριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἴασαν
 e διαφθαρεῖν. αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο
 ἀρχή, μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου. ἔδοξαν γοῦν μετ'
 ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν 25
 ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί, τὴν [γάρ] Ἦραν ἰδόντες
 ἐλθοῦσαν εἰς μέσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν.
 ἀνέβλυσε δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς. καὶ
 οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας, ἕως πάντες ὑπὸ
 Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός 30
 ἐν τῷ περὶ δικαιοσύνης φησί· Ὑβαραῖται τὴν Τήλως
 τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας τῶν πραγ-

μάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν f
 ἀπῆντησαν. καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη
 μὲν τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν
 αἵματος, ὥστε τὸν σύνεγγυς ἅπαντα τόπον κατεχάλ-
 5 κωσαν θυρίσι, βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ αἵματος
 ἀναφοράν... διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθά-
 ρησαν ἅπαντες οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάνυ 522
 ἄγωνά ἀμαυρῶσαι ἐθελήσαντες. καθ' ὃν γὰρ ἄγεται
 καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς
 10 καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς.'

22. καὶ Κροτωνιάται δ', ὥς φησι Τίμαιος, μετὰ
 τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφὴν, ὥστε
 καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιέειναι κατὰ τὴν πόλιν
 ἄλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ
 15 στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ
 διὰ τρυφὴν φασι τοῦτο γεγενῆσθαι ἀλλὰ διὰ Δημο-
 κῆδη τὸν ἰατρόν, ὃς τὸ γένος ἦν Κροτωνιάτης, Πο- b
 λυκράτει δὲ τῷ Σαμίων τυράννῳ συνὼν καὶ μετὰ
 τὸν ἐκεῖνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ Περσῶν
 20 ἀνήχθη ὡς βασιλέα, Ὁροίτου τὸν Πολυκράτην ἀπο-
 κτείναντος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκῆδης Ἀτοσσαν
 τὴν Δαρείου μὲν γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν
 μαστὸν ἀλγήσασαν, ἤτησε ταύτην δωρεὰν καταπεμ-
 φθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπανελευσόμενος· καὶ
 25 τυχὼν ἤκεν εἰς Κρότωνα. βουλομένου τε αὐτόθι κα-
 ταμένειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν Περσῶν καὶ λέγον-
 τος ὅτι βασιλέως εἴη δοῦλος, ἐκεῖνον μὲν ἀφείλοντο c
 οἱ Κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν στολὴν τοῦ Πέρ-
 σου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος. ἐξ
 30 οὗ δὴ περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἐβδό-
 μαις τοὺς βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως· οὐ τρυφῆς
 χάριν οὐδ' ὕβρεως ἀλλ' ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρ-

σας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ Κροτωνιά-
ται, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν ὀλυμπικὴν
πανήγυριν καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες
d ἀργυρικὸν σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας
τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν.

5

23. Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ
βίῳ ἀλκὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτον
τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρόνα παραλαί-
νεσθαι καὶ τῆς ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρ-
ξαι. ἐφόρουν δέ, φησί, καὶ παρύφη διαφανῆ πάν- 10
τες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος. ὕ-
στερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες
e ἀνάστατον μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν Κάρβιναν,
ἐξ ἧς παῖδας καὶ παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναῖ-
κας ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνο- 15
ποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα
παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος, καθάπερ εἰς
ἀτυχῇ παραπηδῶν ἀγέλην, ἐθοιναῖτο ταῖς ἐπιθυμίαις
τὴν τῶν ἀθροισθέντων ὥραν, πάντων μὲν ὁρῶντων,
μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκεῖνοι προσεδόκων θεῶν. 20
οὕτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἡγανάκτησεν ὥστε Ταραντίνων
τοὺς ἐν Καρβίνῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε πάν-
f τας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἐκάστη τῶν
οἰκιῶν, ὅσους ἀπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμ-
φθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν, ἐφ' 25
αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὗτ' οἰκτιζονται τοὺς
ἀποικομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ
θύουσι Διὶ καταιβάτη.

24. Ἰαπύγων τε αὖ, τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων,
κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάν- 30
των, οἱ μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν
περὶ τὸν βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς εἶθ' ὕστε-

ρον ὕβρεως ἦλθον, ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντρι-
ψάμενοι καὶ προκόμια περιθετά τε λαβόντες στολὰς
μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι τὸ δὲ ἐργάσασθαι καὶ πονεῖν
αἰσχρὸν νομίσαι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλ-
5 λίονας τὰς οἰκίας ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, τοὺς δ' ἠγεμό-
νας τῶν Ἰαπύγων ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον πορθεῖν ἐκ
τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, προειπόντας μεθ- b
ίστασθαι τοῖς κρείττοσι. διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλό-
μενοι πυρὶ καὶ χαλκῷ, ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην.
10 ἐμφανῆ γὰρ ἦν μέχρι πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ
οὐρανοῦ βελῶν· καὶ πάντες οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι
τῆμερον ἐν χροῷ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν
ἀμπεχόμενοι ζῶσι, πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων
ἀγαθῶν σπανίζοντες.

15 25. Ἴβηρες δέ, καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ
ποικίλαις προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι,
οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. c
Μασσαλιῶται δ' ἐθηλύνθησαν οἱ τὸν αὐτὸν Ἴβηρσι
τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν
20 διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ τρυφὴν γυναι-
κοπαθοῦντες. ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε 'πλεύ-
σειας εἰς Μασσαλίαν.' καὶ οἱ τὴν Σῆριν δὲ κατοι-
κοῦντες, ἦν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες,
ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων [ἐκβληθέντες], ὥς φησι
25 Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ
ἥσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπε- d
χωρίασε φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐξώννυντο
μίτραις πολυτελέσι· καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ
τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὀμηρος τοὺς ἀζώ-
30 στούς ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιη-
τῆς ὑπερθεθαύμακε τὴν χάραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν

εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσσου λέγων ὥς ἦσσο-
νος φησὶν

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος,

οὐδ' ἐρατός, οἷος ἄμφι Σίριος ῥοάς.

ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὥς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐ- 5
ριπίδης ἐν δεσμώτιδι Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικὸς τινος
e Σίριδος, ὥς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. οὐκ ὀλίγον
δὲ πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμ-
παντος τούτου κλίματος καὶ τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν
ἀνθρώπων. διὸ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα 10
σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοίκησις.

26. Μιλήσιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρώφων, ἐνίκων
Σκύθας, ὥς φησιν Ἐφορος, καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησ-
πόντρῳ πόλεις ἐκτίσαν καὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον κατ-
ώκισαν πόλεσι λαμπραῖς, καὶ πάντες ἐπὶ τὴν Μίλη- 15
f τον ἔθεον. ὥς δ' ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατ-
ερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν Ἀριστοτέλης,
καὶ παροιμία τις ἐγενήθη ἐπ' αὐτῶν

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ δικαιο- 20
σύνης φησὶν ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτωκεν ἀτυ-
χίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἔχθρας· οἱ τὸ
524 ἐπιεικὲς οὐκ ἀγαπῶντες ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς
ἐχθρούς. στασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων
καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι γέρονθας ἐκάλουν, 25
πρωτὸν μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους
ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς
ἁλωνίας, βοῦς συναγαγόντες συνηλοίησαν καὶ παρα-
νομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγάρτοι πάλιν οἱ
πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι κατέστησαν 30
μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν. ὧν καιομένων φα-
σὶν ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν

αὐτομάτην ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν ^b
 χρόνον ἀπῆλυνεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου, καὶ ἐπερω-
 τῶντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται εἶπε

καὶ μοι γεργίδων τε φόνος μέλει ἀπολεμίστων,
 5 πισσῆρων τε μόρος, καὶ δένδρεον αἰὲν ἀθαλλές.

Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλη-
 σίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς
 πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς
 'οἴκοι τὰ Μιλήσια κάπιχώρια καὶ μὴ ὕμῳ μέσσω.'

- 10 27. καὶ περὶ Σκυθῶν δ' ἐξῆς ὁ Κλέαρχος τάδε ^c
 ἱστορεῖ· μόνον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρή-
 σατο τὸ Σκυθῶν· εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων
 ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν. ἐτρώφησαν μὲν
 γὰρ ὥς οὐδένες ἕτεροι, τῶν πάντων εὐροίας καὶ
 15 πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχού-
 σης· τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν ὑπολειπούσης
 περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης.
 τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων ^d
 τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὀρμήσαντες εἰς τοῦτο
 20 προῆλθον ὕβρεως ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς
 οὓς ἀφίκοντο ἡκρωτηρίαζον τὰς θῖνας· ἀφ' ὧν οἱ
 ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους
 ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς
 Θρακῶν τῶν πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον τῶν περιό-
 25 κων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα, περόναις γρα-
 φὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὕβρι-
 σθεῖσαι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο
 τὴν συμφορὰν, προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ ^e
 χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐ-
 30 ταῖς χαρακτῆρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεῖς κόσμος
 προσηγορίᾳ τοῦναιδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως
 ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἢ

τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς
 τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις
 ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς
 συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τὸν τε τῶν βίων
 f ὄλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπᾶσθῃσαν παντὸς ἔθνους, 5
 οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀπεσκυθίσθαι προσ-
 ηγόρευσαν.

28. τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλ-
 λίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι φησι

τί γὰρ ἡ τρουφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία 10
 εἰπὸν ὅτι πράττει.

καὶ Ἀβυδηνοί, Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι, ἀνειμένοι
 τὴν δίαίτᾱν εἰσι καὶ κατεαρότες, ὥς παρίστησιν Ἑρ-
 μιππος ἐν Στρατιώταις

χαῖρ' ὦ διαπόντιον 15
 στράτευμα. τί πράττομεν;

B. τὰ μὲν πρὸς ὅψιν μάλα καλῶς ἔχειν δοκεῖ
 . . ἀπὸ σώματος,

525 κόμη τε νεανικῇ
 σφύρει τε βραχιόνων. 20

A. ἥσθου τὸν Ἀβυδον ὥς
 ἀνὴρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι παρακωμῶδων πολλοὺς
 τῶν Ἰόνων

ἐπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι 25

ἐπηκολούθουν κῆντιβόλουν προσκείμενοι,

ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,

ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως

b ἐς Ἐφεσον, ὃ δ' ἐς Ἀβυδον. ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' 30
 ὁδῶ.

περὶ δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατ' Ἀλκι-
 βιάδου λαιδορίας γράφει οὕτως ἔπειδ' ἐδοκιμάσθης

ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαν-
τοῦ χροῖματα, ὥχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρῆος
ἰδίου σαντοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδε-
μιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ
5 τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ
βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς.

29. ἀπώλοντο δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς τῷ Μαι- c
άνδρῳ διὰ τὸ πλεον ἀνεθῆναι, ὥς φησι Καλλῖνος ἐν
10 τοῖς ἐλεγείοις καὶ Ἀρχίλοχος. ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ Ἐφε-
σίῳ. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημόκριτος
Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ
διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρου
βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε· τὰ δὲ τῶν Ἰώνων
15 ἰοβαφῇ καὶ πορφυρᾷ καὶ κρόκινᾳ ῥόμβοις ὑφαντά·
αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι ζώοις. καὶ σα-
ράπεις μῆλινοι καὶ πορφυροὶ καὶ λευκοί, οἱ δὲ ἄλουρ- d
γεῖς. καὶ καλασίρεις κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δὲ αἱ μὲν
πορφυραὶ τούτων αἱ δὲ ἰοβαφεῖς αἱ δὲ ὑακίνθιναι·
20 λάβοι δ' ἂν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς.
ὑπάρχουσιν δὲ καὶ περσικαὶ καλασίρεις, αἵ περ εἰσὶ
κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν τις, φησί, καὶ τὰς κα-
λουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν
τοῖς περσικοῖς περιβλήμασιν. ἐστὶ δὲ τοῦτο σπαθη-
25 τὸν ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν, καταπέπασται δὲ
χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ
πάντες εἰς τὴν εἰσῶ μοῖραν ἄμματα ἔχουσιν ἀνὰ μέ- e
σον· τούτοις πᾶσι χρῆσθαί φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπι-
δόντας εἰς τρυφήν.

30. περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις ἱστορῶν
παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας
περὶ τοῖς βραχίοσι καὶ τὴν ἐορτὴν ἄγοντες τῶν

Ἡραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ
μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο
μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε ἰβαδιστέ' εἰς
Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον.' ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη
οὕτως ἔχοντα

5

f οἱ δ' αὐτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενί-
σαιντο,

εἰς Ἡρῆς τέμενος. πεπνυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χαῖται δ' ἥωρεῦντ' ἀνέμῳ χρουσέοις ἐνὶ δεσμοῖς, 10
χρύσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς.
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ . . .
ἀμφὶ βραχίουσιν ἦσαντες ὑπασπίδιον πολεμι-
στήν.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Σα- 15
526 μίους φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν
πρὸς ἀλλήλους μικρολογίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν
πόλιν ἀπολέσαι.

31. Κολοφώνιοι δ', ὥς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρ-
χὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφήν 20
ἐξώκειλαν, πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιη-
σάμενοι προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῶ
κόσμῳ, ὥς καὶ Ξενοφάνης φησὶν

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
b ὄφρα τυραννείης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς, 25
ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ἢ περ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι χρυσέῃσιν,
ἀσκητοῖς ὁδμὴν κρίμασι δενόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε 30
τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυνάμε-
νον ἑοράκασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὃς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν

ἦν, τὰς ἀνλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας καὶ πάντα τὰ c
 τοιαῦτα τῶν ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν
 ἀπὸ πρῶ μέχρ' ἄρ' ἡμέρας καὶ μέχρ' ἡμέρας ἀφ' ὧν
 ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ με-
 5 θύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν
 χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἀλουργεῖς φοροῦντας
 στολὰς ἀστυπολεῖν· ὅθεν καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότε
 ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορ-
 φύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν
 10 τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι
 αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐ- d
 τῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰωνῶν τρυφῆς
 Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ τάδε λέγει
 15 πόθεν οἰκήτωρ; ἢ τις Ἰωνῶν
 τρυφεραμπεχόνων ἄβρὸς ἡδυπαθῆς
 ὄχλος ὥρμηται;

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς καὶ δὴ καὶ τοὺς
 Ἰωνὰς φησι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς . . . ἔτι
 20 καὶ νῦν ἡ χρυσῇ παροιμία διαμεμῆνηκε.

32. καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δὲ τινὰς φησι Θεό-
 πομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν ἀβροδιαίτους γενέσθαι.
 περὶ δὲ Βυζαντίων καὶ Καλχηδονίων ὁ αὐτός φησι e
 Θεόπομπος τάδε ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι, καὶ διὰ τὸ
 25 δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὴν πόλιν ἐπ'
 ἔμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ
 τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν, ἀκόλαστοι καὶ
 συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ τῶν καπη-
 λείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς
 30 πολιτείας, ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι
 διετέλουν ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐγρεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφήν, καὶ f

τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριο-
 τάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι.· κὰν τῇ
 πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν τὸ τῶν
 Ὀμβρικών φησὶν ἔθνος (ἔστι δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν)
 ἐπικεικῶς εἶναι ἀβροδίαiton παραπλησίως τε βιοτεύ- 5
 527 ειν τοῖς Λυδοῖς, χώραν τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προ-
 ελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν.

33. περὶ δὲ Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ φη-
 σὶν ὅτι ζῶσιν οἱ μὲν σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς
 αὐλητρίσι διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν κύβοις καὶ πότοις 10
 καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες, καὶ
 μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὄψων παντοδαπῶν τὰς
 τραπέζας παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν αὐτῶν βίον
 [ὅπως] παρασχῆσονται κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ
 πάντων (φησὶν) ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι καὶ πο- 15
 λυτελέστατοι. ὠμολόγηται δ' οἱ Θετταλοί, ὥς καὶ
 b Κριτίας φησί, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστατοι γε-
 γενῆσθαι περὶ τε τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ
 αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν
 τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ 20
 πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν Πολύβιος μὲν ἐν
 τρισκαίδεκάτῃ ἱστοριῶν φησὶν ὥς διὰ τὴν τῶν πο-
 λέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κα-
 τάχρεοι ἐγένοντο, Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ
 ἱστοριῶν Αἰτωλοὶ (φησὶ) τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἐτοι- 25
 c μότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον, ὅσῳπερ καὶ ξὴν πολυ-
 τελῶς [καὶ] ἐκτενέστερον ζητοῦσι τῶν ἄλλων.

34. διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιωταὶ
 τε καὶ Συρακόσιοι, ὥς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν
 Δαιταλεῦσιν

30

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ
 μᾶλλον

πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, συρακοσίαν τρά-
πεξαν,

συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ χῖον ἐκ λακαιναῶν.
Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησί ταύτην δὴ τὴν
5 διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον,
ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτη βίος d
οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε, δὴς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιμπλά-
μενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ,
καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ
10 γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὗτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε
γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου
ἐπιτηδεύων δύναιτο, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι
ποτὲ γενέσθαι.' καὶν τρίτῳ δὲ Πολιτείας γράφει οὗ-
τως 'συρακοσίαν δέ, ᾧ φίλε, τράπεξαν καὶ σικελικὴν
15 ποδικιλίαν ὅπου, ὥς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ e
κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ
σώματος ἔξιν, καὶ ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας
εἶναι εὐπαθείας.'

35. Ποσειδώνιος δ' ἐν ἐκκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ
20 τῶν κατὰ τὴν Συρίαν πόλεων λέγων ὥς ἐτρύφων
γράφει καὶ ταῦτα 'τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώ-
πων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ-
ναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας,
ἐν αἷς εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὥς
25 βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ
καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν f
τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὥς οἰκητηρίοις ἐνδιατώ-
μενοι, καὶ τὸ πλεῖον τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν
αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν
30 πολλά, καὶ καταστυλόμενοι πρὸς χελωνίδος πολυ-
κρότου ψόφον, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις
κελάδοις ὑπηχεῖσθαι.' Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τρια-

κοστῇ πέμπτη τῶν Εὐρωπαϊκῶν ᾿Αρκανθεῖς (φησὶ)
 528 *Ανκίας*, ὅμοροι ὄντες *Λιμυρεῦσι*, διὰ τὴν περὶ τὸν
 βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατὰχρεοι γενόμενοι,
 καὶ διὰ τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες
 ἀποδοῦναι τὰ δάνεια, προσέκλιναν ταῖς *Μιθριδάτου* 5
ἐλπίσιν, ἄθλον ἔξειν νομίσαντες *χρεῶν ἀποκοπᾶς*.
 ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ *Ζακυνθίους* φησὶν ἀπεί-
 ρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ
 τρυφῶντας ἐθίξεσθαι.

36. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ *Καπυησίους* τοὺς 10
 b ἐν *Καμπανίᾳ* διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλοῦτον περι-
 βαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν,
 ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ *Κρότωνα* καὶ *Σύβαριν*
 παραδεδομένην φήμην. οὐ δυνάμενοι οὖν (φησὶ)
 φέρειν τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν Ἄν- 15
νίβαν. διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα [δεινὰ] ἔπα-
 θον. Πετελῖνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους
 πίστιν εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἤλθον πολιορκούμενοι
 ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν
 c πόλιν δέσματα καταφαγεῖν, ἀπάντων δὲ τῶν κατὰ 20
 τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς
 πτόρθους ἀναλῶσαι, καὶ ἑνδεκα μῆνας ὑπομείναντες
 τὴν πολιορκίαν οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδο-
 κοῦντος Ῥωμαίων παρέδωσαν ἑαυτούς.

37. τοὺς δὲ *Κουρῆτας* Φύλαρχος διὰ τῆς ἑνδεκά- 25
 της τῶν ἱστοριῶν *Αἰσχύλου* ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν
 τυχεῖν τῆς προσηγορίας.

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἀβραῖς.

ὅθεν καλεῖν *Κουρῆτα* λαὸν ἤνεσαν.

d Ἀράθων δ' ἐν τῷ *Θυέστη* τοὺς τὴν *Πρώνακτος* θυ- 30
 γατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκη-

μένους ἐλθεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου

κόμας ἐκείράμεσθα (φησὶ) μάρτυρας τρυφῆς, ἥ που ποθεινὸν χοῆμα παιζούσῃ φρενί.

5 ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος

Κουρῆτες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς φησιν Ὑπέροχος ἡ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαϊκά, διετέλεσαν χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι e
10 καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχούμενοι.

38. περὶ μὲν οὖν ἐθνῶν καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω, περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδε ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῃ Περσικῶν καὶ πάντας μὲν
15 φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων f
καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ Σαρδανάπαλλος, ὃν οἱ μὲν Ἀνακυνδαράξεω λέγουσιν υἱόν, οἱ δὲ Ἀναβαξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἰς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διὰ τινος τῶν εὐνούχων Σπαραμείζου θεάσασθαι Σαρδανάπαλλον, καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου ἐθελήσαντος, ὥς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος ἐψιμυθιω-
25 μένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν, ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον, γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ 529
κατεξυρημένον τὸν πῶγωνα καὶ κατακεκισηρισμένον· ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπερέγγρα-
30 πτο τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ δὲ καὶ προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν

πολλοί, ὧν ἔστι καὶ Δουῖρις, ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου
 ἀγανακτήσαντος εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύσει συγ-
 κεντηθέντα ἀποθανεῖν, Κτησίας δὲ λέγει εἰς πόλεμον
 b αὐτὸν καταστῆναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιὰν
 καὶ καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆσαι ἑαυ- 5
 τὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις, πυρὰν νήσαντα
 ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς
 κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ
 ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἶκημα
 ἑκατόμποδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε, 10
 καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυ-
 ναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλί-
 ναις· τοὺς γὰρ τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ
 πράγματα κακούμενα προυπεπόμφει εἰς Νίνον πρὸς
 c τὸν ἐκεῖ βασιλέα, δούς αὐτοῖς τρισχίλια χρυσίου 15
 τάλαντα. ἐπεστέρασε δὲ τὸ οἶκημα δοκοῖς μεγάλαις
 τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ
 ξύλα καὶ παχέα ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα
 ἐπέθηκε μὲν χρυσίου μυριάδας χιλίας, ἀργυρίου δὲ
 μυρίας μυριάδας τάλαντων καὶ ἱμάτια καὶ πορφύρας 20
 καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάσαι ἐκέλευε τὴν
 πυρὰν, καὶ ἐκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέραις. οἱ δὲ
 ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν
 d θυσίας ἐπιτελεῖν· ταῦτα δὲ μόνοι ᾗδεσαν οἱ εὐνοῦ-
 χοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλλος ἐκτόπως ἡδυπαθήσας 25
 ὡς ἐνῆν γενναίως ἐτελεύτησε.

39. Κλέαρχος δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διη-
 γούμενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἄθλα
 ἐτίθει νοῦν οὐκ ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ λεγόμενος
 οἶμαι Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάν- 30
 των εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, παρ' ὅλον
 τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας

δείκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις
 οἷου καταγέλωτός ἐστιν ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
 ματα, οὐκ ἄξια ὄντα ψόφου δακτύλων ὃν πεποιήται e
 . . . ποιούμενος δις ἐν χορῷ, ἡ περὶ τὰ λοιπὰ σπουδή.
 5 φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανάπαλ-
 λος. καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι 'Σαρ-
 δανάπαλλος Ἀνακνυδαράξω Ἀρχιάλην ἔδειμε καὶ
 Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν.' Ἀμύντας
 δ' ἐν τρίτῳ Σταθμῶν ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα
 10 ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ
 ἀνακωννύντα τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ' f
 εἶναι Σαρδαναπάλλου τοῦ βασιλεύσαντος Νίνου, ἐφ'
 οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ χαλδαϊκοῖς
 γράμμασιν, ὃ μετενεγκεῖν Χοιρίλον ἔμμετρον ποιή-
 15 σάντα. εἶναι δὲ τοῦτο 'ἐγὼ δὲ ἐβασίλευσα, καὶ ἄχρι
 ἐώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἔπιον ἔφαγον ἡφροδισίασα,
 εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἄνθρω-
 ποι, καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακο- 530
 παθείας, καὶ ὧν ἂν καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἔξουσιν
 20 τὰς ἀπολαύσεις. διὸ κἀγὼ ἡμέραν οὐδεμίαν παρέλι-
 πον τοῦτο ποιῶν.' Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν
 περὶ Ἀλέξανδρον γῆρα τελευτῆσαι φησι Σαρδανάπαλ-
 λον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. Ἀριστό-
 βουλος δ' 'ἐν Ἀρχιάλῃ ἣν ἔδειματο (φησὶ) Σαρδανά- b
 25 παλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρα-
 τοπεδεύσατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλ-
 λου μνημεῖον, ἐφ' οὗ ἐστάναι τύπον λίθινον συμβε-
 βληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους ὥς ἂν
 ἐπικροτοῦντα. ἐπιγεγράφθαι δὲ αὐτῷ ἀσσυρίοις
 30 γράμμασι 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακνυδαράξου παῖς
 Ἀρχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε πίνε

c παῖξε, ὥς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια' τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν.

40. οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο, ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ. καὶ γὰρ οὗτος ἐνεδύσατο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον 5 ἐκοσμεῖτο, ὥς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης. Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίων Σάγαρὶν φησι τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος πονήσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω τοῦ ὀμφα- 10 λου προενέγκασθαι. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης Ξενοκράτην τὸν Καλχηδόνιον σκώπτων, ὅτι οὐρῶν οὐ προσῆγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ, ἔλεγε

χεῖρες μὲν ἀγναί, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι.

Κτησίας δ' ἱστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὑπαρχον 15 καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χρῆσθαι γυναικεία καὶ κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῆεσαν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ψάλλουσαι καὶ ᾄδουσαι γυναῖκες. ἔψαλλον δὲ αὐταὶ καὶ ἦδον ἐκείνου δειπνοῦντος. Φοῖνιξ δ' ὁ Κολο- 20 φώνιος ποιητὴς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἱάμβων φησὶν

ἄνῃρ Νίνος τις ἐγένετ', ὥς ἐγὼ 'κούω,
'Ασσύριος· ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῷ πλεῖν κασπίης ψάμμου· 25
ὃς οὐκ ἰδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰδὼν ἐδίξητο,
οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μυθιοτήης, οὐ δικασπόλος κεῖνος,
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι· 30
ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κῆρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.

ὥς δ' ἀπέθαν' ὦνῆρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν,
 ὅκου Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·
 ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
 εἷς ἢ Κόραξος ἢ πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 5 Σίνδος κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιήμαι.
 ἔχω δ' ὁκόσον ἐδαισα χῶκόσ' ἠράσθην.
 τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δῆλοι συνελθόντες
 10 φέρουσιν, ὥσπερ ὦμόν ἔριφον αἰ βάκχαι.
 ἐγὼ δ' ἐς αἰδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἔππου
 οὔτ' ἀργυρῇν ἅμαξαν ὥχόμην ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλὴ χῶ μιτρηφόρος κείμει.

41. Θεόπομπος δὲ ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππι-
 15 κῶν ἱστοριῶν Στράτωνά φησι τὸν Σιδωνίων βασιλέα
 ὑπερβάλλειν ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώ-
 πους. ὅσα γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος ποιεῖν μεμυθο-
 λόγηκεν ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρωδῶν
 καὶ ῥαψωδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα καὶ ὁ Στράτων
 20 διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ἢ
 ἐκείνων παρεκεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσῳ οἱ μὲν
 Φαίακες, ὥς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυ-
 ναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ
 Στράτων μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαρι-
 25 στριῶν κατεσκεύαστο τὰς συνουσίας· καὶ μετεπέμ-
 πετο πολλὰς μὲν ἐταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς
 δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἐτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ
 ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ᾠδικὰς τὰς δὲ ὀρχη-
 30 στρικάς, ὧν εἴθιστο μετὰ τῶν φίλων ἀγῶνας τιθέναι,
 καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβε· χαίρων μὲν καὶ
 τῷ βίῳ τῷ τοιούτῳ καὶ δοῦλος ὧν φύσει τῶν ἡδονῶν,
 ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος.

ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλή-
 λους καὶ σπονδάζων ἐκάτερος αὐτὸς ἡδιον καὶ ῥα-
 θυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἳ γε προῆλθον εἰς
 τοσαύτην ἄμιλλαν, ὥς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθα-
 νόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰς τε παρασκευὰς 5
 d τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας τῶν θυσιῶν τὰς παρ'
 ἑκατέρῳ γινομένας ἐφιλονεῖκουν ὑπερβάλλεσθαι τοῖς
 τοιούτοις ἀλλήλους. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαί-
 μονες εἶναι καὶ μακαριστοί. οὐ μὲν περὶ γε τὴν τοῦ
 βίου τελευτὴν διηντύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέροι βιαίῳ 10
 θανάτῳ διεφθάρησαν. Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγρα-
 φομένῳ Βασιλέων μεταλλαγαὶ περὶ τοῦ Στράτωνος
 τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικο-
 κλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος βασιλεύσαντι,
 e ἐσπουδακότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν 15
 τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

42. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν Θεόπομπος
 περὶ Φιλίππου λέγων φησί· καὶ τριταῖος εἰς Ὀνόκαρ-
 σιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θράκης ἄλσος ἔχον
 πολὺ κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ διατηθῆ- 20
 ναι κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερρινὴν ὥραν.
 ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ Κότυς προκριθέντων, ὃς ἀπάν-
 των τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Θράκῃ γεγενημένων
 μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ τρυφὰς ὥρμησε· καὶ
 περιῶν τὴν χώραν, ὅπου κατίδοι τόπους δένδρεσι 25
 f συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύα-
 σεν ἐστιατόρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὁπότε τύ-
 χοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν
 ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν, ἕως εἰς τὴν
 Ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε. 30
 διηγεῖται τε ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δεῖπνον κατε-
 σκεύασεν ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς,

καὶ θάλαμον κατασκευάσας ἀνέμενε μεθύων τὴν
 θεόν. ἤδη δ' ἔκφρων γενόμενος ἔπεμπε τινα τῶν
 δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παραγέγονεν ἡ θεὸς εἰς τὸν 532
 θάλαμον. ἀφικομένου δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος μη-
 5 δένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινε,
 καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὃ τρίτος
 συνεῖς παραγενόμενος ἔφη πάλαι τὴν θεὸν αὐτὸν
 ἀναμένειν. ὃ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας
 τὴν αὐτοῦ γυναικα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν
 10 ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

43. ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν περὶ
 Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου ἱστορῶν φησὶν οὐ δυνάμενος b
 δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ διὰ
 τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ
 15 διὰ τοὺς Ἀθηναίους· ἅπασι γάρ εἰσι χαλεποί. διὸ καὶ
 εἶλοντο αὐτῶν οἱ ἔνδοξοι ἕξω τῆς πόλεως καταβιοῦν,
 Ἰφικράτης μὲν ἐν Θράκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τι-
 μόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ, καὶ αὐτὸς
 ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ
 20 πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ φησί· Χάρητός τε νωθοῦ
 τε ὄντος καὶ βραδέος, καίτοι γε καὶ πρὸς τρυφὴν ἤδη c
 ζῶντος, ὅς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας
 καὶ ψαλτρίας καὶ πεζὰς ἑταίρας· καὶ τῶν χρημάτων
 τῶν εἰσφερομένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην
 25 τὴν ὕβριν ἀνήλiske, τὰ δ' αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθή-
 νησι, τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσι καὶ
 τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν
 Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα
 καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν καὶ δικαίως.
 30 καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἔζων, ὥστε τοὺς d
 μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητριδίοις καὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις
 διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν

τοῖς κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις· τὸν δὲ
 δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς
 ἐστιάσεις καὶ κρεανομίας ἥπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως
 διοίκησιν. ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ Θεοπόμπου
 συγγράμματι περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρη- 5
 μάτων Ἰάκωβος (φησὶ) τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου
 τάλαντα ἐξήκοντα. ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους
 ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ πινύκια τῆς γενομένης μάχης
 πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους. ὧν ἡγεῖτο μὲν Ἀδαῖος
 ἀλεκτροῶν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἡρακλείδης 10
 ὁ τῶν κωμωδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως

ἀλεκτρούνα τὸν τοῦ Φιλίππου καλαλαβῶν
 ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
 κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον . . .

ἓνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν
 Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὥς γε νναῖος ἦν. 15

f τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.

44. Ἰδομενεὺς δέ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας
 Ἰππῖαν καὶ Ἰππαρχον εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ
 καὶ Ἰππων καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος 20
 παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρ-
 χήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως
 ἐχοῖτο ταῖς ἡδοναῖς, ὅς γ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδ'
 533 ἐν τοῖς κήποις φύλακας καθίστα, ὥς Θεόπομπος ἱστο-
 ρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ, ἀλλ' εἶα τὸν βουλόμε- 25
 νον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθεῖν·
 ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκεί-
 νου, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν
 Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπος φησι Κίμων ὁ Ἀθηναῖος
 ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ 30
 καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν
 εἰσιόντες ὁπωρίζωνται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος

δέοιντο τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν ἡ
 παρεῖχε κοινὴν ἅπασιν, ὥς δεῖπνον αἰεὶ εὐτελὲς πα-
 ρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους
 προσιόντας τῶν Ἀθηναίων [εἰσιόντας] δειπνεῖν.
 5 ἔθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ
 τι δεομένους· καὶ λέγουσιν ὥς περιήγετο μὲν αἰεὶ
 νεανίσκους δύο ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα, τούτοις τε
 διδόναι προσέταττεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεό-
 μενος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν.
 10 ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὅποτε τῶν πολιτῶν
 τινὰ ἴδοι κακῶς ἡμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ μεταμ-
 φιεῖννυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολου-
 θούντων αὐτῷ. ἐκ δὲ τούτων ἀπάντων ἡνδοκίμει
 καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ
 15 ἐν πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ
 Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασὶν εἰκόνα.

45. Περικλέα δὲ τὸν ὀλύμπιον φησὶν Ἡρακλεί-
 δης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ὥς ἀπήλλαξεν ἐκ
 τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίον
 20 προείλετο, ὥκει τε μετὰ Ἀσπασίας τῆς ἐκ Μεγάρων
 ἑταίρας καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατ-
 ανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δ' οὐπω Ἀθηναίων μεθυ-
 σκομένων οὐδ' ἑταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριπ-
 πον ζευγῆς ἑταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύνον-
 25 τος ἑωθινὸς ἦλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἶρηκεν ὁ
 Ἰδομενεύς, εἴτε ἑταίρας τέτταρας συννυπέξεν ὥς
 ἵππους εἴτε ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον.
 Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοκλέα
 φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλα-
 30 βόντα θῦσαι Ἀθηναῖαν καὶ τὴν ἑορτὴν παναθήναιαν
 ὀνομάσαι, καὶ Διονύσῳ χοοπότην θυσιάσαντα καὶ τὴν
 χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδείξαι. Κλέαρχος δ' ἐν

πρώτῳ περὶ φιλίας τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον οἰκοδομησάμενον περικαλλέστατον ἀγαπᾶν ἔφησεν εἰ τοῦτον φίλων πληρώσει.

46. Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεῖς τὸ

5

ξανθῇ δ' Εὐρουπύλῃ μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

f τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερώς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνῃς. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφήν ὁρμησαί 10 φησιν ἐν τούτοις

πρὶν μὲν ἔχων κερβέριον, καλύμματ' ἔσφηκω-
μένα,

καὶ ξυλίλους ἀστραγάλους ἐν ὧσιν καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι [δέριον] βοός,

15

534

νεόπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλῃσιν
κῆθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν
τροχῷ,

20

πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεῖς,
κόμην

πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων
καθέρματα

25

παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκεν ἑλεφαντίνην φορέει
b γυναιξὶν αὐτῶς.

47. περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος ἱστο-
ρῶν λέγεται (φησὶν) ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν Ἰώνων ὧν
ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ 30
γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιωτίας,
ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἱπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευ-

αδῶν ἰππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ
 ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκα τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε
 δὲ καὶ τὴν τῶν Θορακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ
 γυναικα πειρῶν ὥς ἕτερος ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους δα- c
 5 ρεικούς. κάλλιστος δὲ ὢν τὴν μορφὴν κόμην τε ἔτρε-
 φεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγ-
 μένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται. ὅτε
 δὲ χορηγοίη πομπεύων ἐν πορφυρίδι, εἰσιὼν εἰς τὸ
 θέατρον ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ
 10 καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ σω-
 κρατικός, ὥς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγωνὸς τοῦ Ἀλκι-
 βιάδου, ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαίδευτον
 καὶ τολμηρὸν καὶ ὠραῖον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν.
 εἰς δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν d
 15 συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπεύουσαι ἐχρῆτο.
 σκηνηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ περσικὴν ἔπησσον Ἐφέσιοι,
 τροφὴν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Χῖοι παρείχον, ἱερεῖα δὲ
 παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ κρεανομίας Κυζικηνοί,
 Λέσβιοι δὲ οἶνον παρείχον καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς τὴν
 20 καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ
 Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφῶντος
 γραφὴν· ὧν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα
 στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμεᾶς ἦν καθη-
 μένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης, καλ- e
 25 λίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ
 στρατηγῶν δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν
 εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς
 ἦν ἐπίσημον ἔρως κεραυνὸν ἡγκυλημένος. ἐπικωμά-
 σας δέ ποτε ὥς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ πλούσιον,
 30 συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἐταίρων ἐνὸς Θρασύλ-
 λου (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν) προπιὼν τῷ Θρα-
 σύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικεῖῳ

f προκειμένων, ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀποφέρειν
 πρὸς τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονησάμενος
 τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἔλευ-
 θερίως καὶ ἐρωτικῶς, λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα
 εἴη πεποιηκὼς ὁ Ἀλκιβιάδης, οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἀλλ' 5
 εὐγνώμονα, ὃς ἔχων ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση
 κατέλιπεν.'

48. Αὐσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ
 λέγων φησὶν 'ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ
 Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δὺ' 10
 535 ὅντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνωκείτην.
 ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύ-
 νασθαι γινῶναι ὁποτέρου εἴη. ἐπεὶ δ' ἦν ἀνδρὸς
 ὠραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν [χρῶτο
 καὶ] ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιοχου ἔφασκεν εἶναι θυγα- 15
 τέρα· εἰ δ' Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.' κεκωμώδηται δὲ
 καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς [καὶ] ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας
 ἐν Κόλαξιν οὕτως

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. B. τί ληρεῖς;

b οὐκ οἶκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δά- 20
 μαρτα;

καὶ Φερεκράτης δέ φησιν

οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὥς δοκεῖ,

ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὦν ἔφθειρε τὴν Ἀγιδος τοῦ βασιλέως 25
 γυναῖκα Τίμαιαν. ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινῶν,
 οὐκ ἀκрасίας ἔνεκεν συνελθεῖν ἔφη ἀλλ' ἵν' ὁ γε-
 νόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς Σπάρτης καὶ
 μηκέτι λέγονται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ'
 c ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ συμπεριήγετο αὐτῷ 30
 τὴν τε Λαίδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ
 Θεοδότην τὴν Ἀττικὴν εταίραν.

49. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους ποι-
 ῆσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχι-
 λίων Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς
 Ἀθήνας. κατιῶν τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα
 5 ἐστεφάνωσε τὰς ἄττικὰς τριήρεις θαλλῶ καὶ μίτραις
 καὶ ταινίαις· καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους ναῦς
 ἠκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων
 σκύλων καὶ ὄπλων λακωνικῶν καὶ πελοποννησιακῶν d
 μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει
 10 μέχρι μὲν τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως προέτρεχεν
 ἄλουργοῖς ἰστίοις· ὥς δὲ ἐντὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλα-
 βον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἠΰλει τὸ τριηρικὸν
 ἐνδεδυκὼς τὴν πυθικὴν στολὴν, Καλλιππίδης δ' ὁ
 τραγωδὸς ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἡμφιε-
 15 σμένος. διὸ καὶ χαριέντως εἶπέ τις· οὐτ' ἂν δύο Ἀν-
 σάνδρους ὑπὴνεγκεν ἢ Σπάρτη οὐτ' ἂν δύο Ἀλκιβιά- e
 δας Ἀθηναί· ἐμιμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης τὸν Πανσα-
 νίου μηδισμόν, καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν
 περσικὴν ἐνεδύσατο στολὴν καὶ τὴν περσικὴν ἔμαθε
 20 φωνὴν καθάπερ καὶ Θεμιστοκλῆς.

50. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν
 ἱστοριῶν Πανσανίας μὲν (φησὶν) ὁ τῶν Σπάρτιατῶν
 βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τριῶνα τὴν περ-
 σικὴν ἐνεδύετο στολὴν. ὁ δὲ Σικελίας τυράννος Διο-
 25 νύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περσικῇ
 μετελάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ', ὥς τῆς Ἀσίας
 ἐκυρίευσεν, περσικαῖς ἐχρῆτο στολαῖς. Δημήτριος δὲ
 πάντας ὑπερέβαλλεν. τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσθαι ἦν εἶχε
 κατεσκευάζεν ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ
 30 μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβατῆς πύλημα
 λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ
 χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμ-

προσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ
 ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χροῆς, τὸ δὲ
 πᾶν ὁ πόλος ἐνύφαντο χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ
 536 δώδεκα ζώδια. μίτρα δὲ χρυσοπάστος ἦν, ἣ καν-
 σίαν ἀλουργῇ οὔσαν ἐσφιγγεν ἐπὶ τὸ νῶτον φέρουσα 5
 τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινο-
 μένων δὲ τῶν δημητρίων Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ
 τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχοῦμενος. Νύμ-
 φρις δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος
 Πausανίας (φησὶν) ὁ περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρ- 10
 δόνιον τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερ-
 ηφανίαν ἐπιδούς περὶ Βυζάντιον διατρίβων χαλκοῦν
 b τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ
 στόματος ἰδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει,
 ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὥς αὐτὸς ἀναθείς, ὑποθείς τόδε 15
 τοῦπίγραμμα, διὰ τὴν τρυφὴν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπι-
 λαθόμενος αὐτοῦ

μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι

Πausανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
 πόντου ἐπ' εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς 20
 Κλεμβρότου, ἀρχαῖος Ἡρακλέος γενεᾶς.

51. ἐτρύφησε δὲ καὶ Φάραξ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὥς
 c Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱστορεῖ, καὶ ταῖς
 ἡθελῶν οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε
 πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν ὑπολαμ- 25
 βάνεσθαι Σικελιώτην ἢ διὰ τὴν πατρίδα Σπαρτιά-
 την. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ δευτέρᾳ φησὶν ὥς Ἀρχί-
 δαμος ὁ Λάκων ἀποστάς τῆς πατρὸς διαίτης συνειθί-
 σθη ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διόπερ οὐκ ἠδύνατο τὸν
 οἶκοι βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν ἀεὶ δι' ἀκρα- 30
 σίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνων πρεσβευσα-
 d μένων περὶ συμμάχιας ἔσπευσε συνεξελθεῖν αὐτοῖς

βοηθός· κἀκεῖ γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων πολλὰ χρήματα ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελεῖσθαι αὐτοῦ τὸ σῶμα. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ
 5 τῶν ἱστοριῶν Θρακῶν φησὶ τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλέα γενέσθαι Ἰσάνθην τρυφῇ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ καλός. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖόν φησι τὸν δεύτερον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα
 10 πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα, οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρεῖν ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς, ὥστε τὸν πάντα χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν
 15 ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' οὖν ἐρράϊσε καὶ κατεῖδε διὰ τινων ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους εἶπεν
 20 ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.

52. περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν τούτου κολάκων
 φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες· ἄλλ' ἐπεὶ καινῶς
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ἱστορεῖ
 περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν διηγῆσομαι. ὅτε τὸ
 25 πρῶτον εἰς Εὐβοίαν ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι, τότε, ὥς φασιν, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ Διόμνηστος κύριος ἐγένετο τῶν τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων. ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἐκείνου σκηνῶν καὶ τὰ χρήματα εἰς οἴκημά τι θέμενος τῆς οἰκίας. τελευτησάντων δὲ πάντων διέλα-
 30 θεν ἔχων ὁ Διόμνηστος τὸ χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ 537 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐρέτριαν στρατεύμα, προστάξας ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν πόλιν,

εἰκότως ὑπεξέθεντο ὅσοι χρημάτων ἠνύπορουν. οἱ οὖν καταλειμμένοι τῆς τοῦ Διομνήστου οἰκίας παρ' Ἰππόνικον τὸν Καλλίου, τὸν Ἀμμωνα ἐπικαλούμενον, ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀπάντων τῶν 5
 b Ἐρετριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα, ὥστε Ἰππόνικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεροντῶς τοῦ τὴν παρακαταθήκην λαβόντος ἤτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσῃται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ 10
 οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι· καὶ ἔδωσαν Ἀθηναῖοι. νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τοσούτων οὖν ὄντων τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας. ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἐταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν; ποίας δὲ 15
 c δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα ἐκεῖνος; ἀλλ' ὅμως εἰς τοσούτον αὐτὸν ἀπορίας περιέστῃσεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος ὥστε μετὰ γράδιον βαρβάρου διατελεῖν ἡναγνάσθη καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεῆς γενόμενος τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου (φησὶ) τοῦ Περγα- 20
 σῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν; οὐκ Αὐτοκλῆς καὶ Ἐπικλῆς, οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττω ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς; ἐπειδὴ δὲ πάντα κατανάλωσαν, κώνειον πίνοντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν. 25
 d 53. περὶ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ πάνυ τρυφῆς Ἐφιππος μὲν ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησὶν ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν 30
 ἐταίρων. Νικοβούλη δὲ φησιν ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρπειν τὸν βασιλέα,

καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος
ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρο-
μέδας ἠγωνίσατο, καὶ τὸν ἄκρατον προθύμως προ-
πίνων καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. Ἐφιππος δέ φη- e
5 σιν ὥς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν
τοῖς δείπνοις, ὅτε μὲν τὴν τοῦ Ἀμμωνος πορφυρίδα
καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα καθάπερ ὁ θεός, ὅτε δὲ
καὶ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐφόρει
πολλάκις, ἔχων τὴν περσικὴν στολήν, ὑποφαίνων
10 ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην.
ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ, τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ
καθ' ἐκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ
χιτῶνα μεσόλευκον καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσιν τὸ διά-
δημα τὸ βασιλικόν, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τὰ τε πέδιλα f
15 καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν
τῇ χειρί, πολλάκις δὲ καὶ λεοντὴν καὶ ρόπαλον
ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ'
ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων
παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ρόπαλον, ὑπεστρω-
20 μένης αὐτῷ λεοντῆς, καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν,
Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀριστοτελικοῦ τοσοῦτοις αὐτὸν ἀφο-
μοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ ὁ
Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἶνῳ εὐώδει τὸ
δάπεδον. ἐθυμιάτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα 538
25 θυμιάματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατέειχε πάντας ὑπὸ
δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός.
ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ
ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν
τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σα-
30 τράπης τοὺς στρατιώτας εἰστιάσε πάντας. ἀθροί-
σθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἐφιππος,
κηρύγματα ἐγένετο ὑπερήφανα καὶ τῆς περσικῆς

ὑπεροψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακη-
d ρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἰς
τις τῶν ὀπλοφυλάκων ὑπερπεπαικῶς πᾶσαν κολα-
κειάν, κοινωνάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκέλευσε τὸν
κῆρυκα ἀνειπεῖν ὅτι Γοργὸς ὁ ὀπλοφύλαξ Ἀλέξαν- 5
δρον Ἀμμωνος υἱὸν στεφανοὶ χρυσοῖς τρισχιλίοις,
καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαῖς πανοπλίαις καὶ
τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν
εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

54. Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 10
ἱστοριῶν ὅτε (φησὶν) εἶλε Δαρεῖον, γάμους συντετέ-
c λεσεν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνενήκοντα
καὶ δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ
τόπῳ. ἦν δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἐκάστη ἦν
κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μυνῶν ἀρ- 15
γυρᾶ, ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ
εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ
κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις
νυμφίοις, τὴν τε λοιπὴν δύναμιν πεξὴν τε καὶ ναυ-
τικὴν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας 20
d ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυτελεῶς καὶ
μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελεῶς,
ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοῦφέσι.
τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἴκοσα-
πήχεις περιχρῦσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι. 25
περιεβέβληντο δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι
ζωωτοὶ καὶ διάχρῦσοι, κανόνας ἔχουσαι περιχρῦσους
καὶ περιαργύρους. τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον
στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλ-
πιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις, καὶ ἄλλως δ' αἰεὶ ὅτε 30
e τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε πᾶν εἰδέναι τὸ στρα-
τόπεδον. ἐπὶ πάντε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γά-

μοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων
καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυματοποιοὶ
δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ Φι-
λιστίδης Συρακόσιος Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος.
5 μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψωδὸς Ἀλέξις Ταραντῖνος.
παρῆλθον δὲ καὶ φιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυ-
μναῖος, Ἀριστάννυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήμιος·
ἐκιθαρώδησάν τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ
Ἀριστοκράτης ὁ Θηβαῖος. αὐλῶδοι δὲ παρῆλθον Διο-
10 νύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλ-
θον δὲ καὶ αὐληταί, οἱ πρῶτον τὸ πυθικὸν ἠΰλησαν,
εἰθ' ἐξῆς μετὰ τῶν χορῶν Τιμόθεος Φρύνιχος Καφι-
σίας Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὖιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ
ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι διόνυσσοκόλακες ἀλε-
15 ξάνδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερ-
βολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἦσθη ὁ Ἀλέξανδρος. ὑπεκρίθησαν
δὲ τραγωδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος καὶ Ἀρι-
στόκριτος, κωμῶδοι δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ 539
Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ
20 πεμφθέντες (φησὶ) στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν
καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχι-
λίων.

55. Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισαῖος ἐν τῇ ὀργῇ τῶν
ἱστοριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησι τὸν
25 Ἀλέξανδρον, καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς ἀεὶ
ἐπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἑω.
Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων
τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησὶν ὁ
Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ
30 γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην
ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταγωνιζόμενος ἑαυ-
τὸν οὐκ ἦσθετο πρότερον ἢ τὸ σκῆπτρον ἕτεροι λα-

βόντες ἀνεκηρύχθησαν. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ
 καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος
 ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἐταίρους φησὶ τοὺς
 c Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλοῦσιν τρυφῇ χρῆσασθαι. ὧν εἷς
 ὧν καὶ Ἄγνων χρυσοῦς ἤλους ἐν ταῖς κρηπῖσι καὶ 5
 τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ λευκὸς κα-
 λούμενος, ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν
 ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο.
 Περδίκκας δὲ καὶ Κρατερῶ φιλογυμναστοῦσιν ἡκο-
 λούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὥφ' 10
 αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπε-
 δεαῖς ἐγυμνάζοντο· ἡκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑπο-
 ζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ
 d παλαιστρᾷ χορίαν. Λεοννάτω δὲ καὶ Μενελάῳ φιλο-
 κυνήγοις οὓσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἡκολούθουν, 15
 αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυ-
 σᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ὥφ' ἣν οἱ
 Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι,
 σμαραγδίνους βότρους ἐχούσας καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀν-
 θράκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόν- 20
 των ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος,
 φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ'
 Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν
 ἑκατόν, χρυσοὶ δὲ κίονες πεντήκοντα κατεῖχον αὐ-
 e τήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποι- 25
 κίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν ἐσκέπαζον τὸν
 ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι μη-
 λοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεσαν, πορφυραῖς καὶ
 μηλίταις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τούτους
 τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυ- 30
 κότες οἱ δὲ ὑσγίνοβαφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον
 περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες

Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσῃν τὴν σκηνὴν
 χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτι-
 ζεν ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν f
 ἐφειστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν
 5 ἐλεφάντων ἄγῃμα διεσκευασμένον ἐφειστήκει, καὶ
 Μακεδόνες χίλιοι μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἴτα
 μύριοι Πέρσαι, τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πλῆθος εἰς
 πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν
 στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων
 10 καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύε-
 σθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγερόνει τὸ περὶ αὐτὸν
 ἀξίωμα. ἔγραψε δὲ καὶ τότε Ἀλέξανδρος ταῖς ἐν Ἰω-
 νία πόλεσι καὶ πρώτοις Χίοις ὅπως αὐτῷ πορφύραν
 ἀποστείλωσιν. ἤθελε γὰρ τοὺς ἐταίρους ἅπαντας 540
 15 ἀλουργὰς ἐνδύσαι στολὰς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς
 ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς νῦν
 ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὀμήρῳ εἰρημένον· τὸν δ' ἔλ-
 λαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·

56. Ἀντίοχον δὲ τὸν γρυπὸν ἐπικαλούμενον βα-
 20 σιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν
 ἱστοριῶν τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις ἐπιτελοῦντα
 ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν. ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον b
 ἀναδόσεις ἐγίνοντο ὀλομελῶν βρωμάτων, εἰτ' ἤδη
 καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνε-
 25 δίδοντο δέ, φησί, καὶ χρυσοὶ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι
 καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων
 καὶ καμήλων, ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκα-
 στον πιεῖν καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν
 κάμηλον καὶ τὸν παρεστιῶτα παῖδα· ἐν δὲ τῇ τεσσα-
 30 ρεσκαιδεκάτῃ περὶ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀντιόχου
 λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρατεύσαντος
 φησὶν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὀχλικάς, c

ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλίσκομένων καὶ ἐκφατνιζομένων
 σωρευμάτων ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιατόρων ὀλο-
 μελῇ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων
 ζώων ἀδιαίρετὰ ἐσκευασμένα ἄμαξαν πληρῶσαι δυ-
 νάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων 5
 ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ἀνδρομήκεσι λημνίσκων
 χρυσῶν πιλήμασι πλήθη.

57. Κλύτος δ' ὁ ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μι-
 λήτου Πολυκράτη φησὶ τὸν Σαμίων τύραννον ὑπὸ
 d τρυφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν, κύνας μὲν ἐξ Ἡπεί- 10
 ρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα,
 ὧς δ' ἐκ Σικελίας. Ἀλεξίς δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων ὥρων
 ἐκ πολλῶν πόλεων φησι κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ
 τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν μολοττικὰς καὶ λακαί-
 νας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, 15
 πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλ-
 λετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις.
 πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς
 e πολυτελεῖς καὶ ποτήρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἡ
 γάμον ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις. ἐκ πάντων 20
 οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐ-
 δαμόθεν ἀναγέγραπται γυναικας ἢ παῖδας μεταπεμ-
 ψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας
 ἐπτοημένος, ὥς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ,
 ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον. πρῶτος δὲ 25
 ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πῆξας ἀπὸ τῆς πατρίδος σα-
 μίας ἐκάλεσε. Κλέαρχος δὲ φησιν ὥς Πολυκράτης ὁ
 τῆς ἀβραῆς Σάμου τύραννος διὰ τὴν περὶ τὸν βίον
 f ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά.
 ὅθεν τῷ μὲν Σάρδεων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευο- 30
 μένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύα-
 σεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν Λυδῶν ἀνθεσιν ἀντέπλεξε

τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθρα. τούτων δὲ ἡ μὲν
 Σαμίων λαύρα στέγή τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν
 καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρω-
 μμάτων ὧν ὄντως ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ Σα- 541
 5 μίων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα.
 ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἑορταῖς τε καὶ μέ-
 θαις . . . καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ καὶ γὰρ
 παρὰ τοῖς ἑμοῖς Ἀλεξανδρεῦσι λαύραν τινὰ καλουμέ-
 μην μέχρη καὶ νῦν εὐδαιμόνων, ἐν ἧ πάντα τὰ πρὸς
 10 τρυφὴν ἐπωλεῖτο.

58. Ἀλκισθένης δὲ τὸν Συβαρίτην φησὶν Ἀριστο-
 τέλῃς ἐν τοῖς Θανμασίοις ὑπὸ τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦ-
 τον κατασκευάσαι τῇ πολυτελείᾳ ὥς προτίθεσθαι
 αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἥρας, εἰς ἣν
 15 συμπορεύονται πάντες Ἰταλιῶται, καὶ τῶν δεικνυμέ- b
 νων μάλιστα πάντων ἐκεῖνο θανμάζεσθαι. οὗ φασὶ
 κυριεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον ἀποδόσθαι
 Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. ἱστορεῖ
 δὲ καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ
 20 τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων. περὶ δὲ Σμινδυρίδου
 τοῦ Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ, ὥς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν
 τῆς Κλεισθένης τοῦ Σικυωνίου τυράννου θυγατρὸς
 Ἀγαρίστης, φησὶν, ἀπὸ μὲν Ἰταλίας Σμινδυρίδης ὁ
 25 Ἰπποκράτεος Συβαρίτης, ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς c
 εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι
 καὶ ὀρνιθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ. περὶ δὲ τῆς Διονυσίου τοῦ νεωτέρου Σικε-
 30 λίας τυράννου τρυφῆς Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἱστο-
 ρῶν ἐν τοῖς βίοις πληροῦσθαί φησι παρ' αὐτῷ τρια-
 κοντακλίνοὺς οἴκους ὑπὸ τῶν εὐωχουμένων. καὶ
 Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν βίων γράφει οὕτως

Διονύσιος δ' ὁ Διονυσίου ἀπάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ, εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παρελθὼν
 d οὔσαν αὐτῷ μητρόπολιν (Λωρὶς γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 τὸ γένος ἦν Λοκρίς) στρώσας οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει
 τὸν μέγιστον ἐρπύλλοις καὶ ῥόδοις μετεπέμπετο μὲν 5
 ἐν μέρει τὰς Λοκρῶν παρθένους· καὶ γυμνὸς μετὰ
 γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνῃς παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώ-
 ματος κυλινδούμενος. τοιγαροῦν μετ' οὐ πολὺν χρό-
 νον οἱ ὑβρισθέντες γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λα-
 βόντες ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ' ὕβρεως 10
 ἐνηκολάσταινον αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις
 ἐγένοντο, κεντοῦντες ὑπὸ τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας
 e βελόναις ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τελευτησάντων τὰ μὲν
 ὅσα κατέκοψαν ἐν ὀλμοῖς, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησά-
 μενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· 15
 ὅθεν πρὸς τὴν ἀνόσιον ἄρὰν κατήλεσαν αὐτῶν τὰς
 σάρκας, ἢν' ἡ τροφή σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ, τὰ
 δὲ λείψανα κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος
 μητραγυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν
 βίον κατέστρεψεν. εὐλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην 20
 τρυφὴν οὔσαν τῶν βίων ἀνατροπὴν, ἀπάντων τε
 ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν.

59. Διόδωρος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ βι-
 f βλιοθήκης Ἀκραγαντίνους φησὶ κατασκευάσαι Γέλωνι
 κολυμβήθραν πολυτελεῆ, τὸ περίμετρον ἔχουσιν στα- 25
 δίων ἑπτὰ βάθος δὲ πηχῶν εἰκοσιν· εἰς ἣν ἐπαγο-
 μένων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον
 εἶναι καὶ πολλοὺς παρέχεσθαι ἰχθῦς εἰς τὴν τρυφὴν
 καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Γέλωνι· καθίστασθαι δὲ καὶ κύ-
 κνων πλῆθος εἰς αὐτήν, ὥς γίνεσθαι ἐπιτερπεστά- 30
 την τὴν θέαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη καταχω-
 σθεῖσα. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα

καὶ πλησίον Ἰππωνίου πόλεως ἄλλος τι δείκνυσθαι 542
 κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν, ἐν ᾧ καὶ
 τόπον τινὰ εἶναι καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας, ὃ τὸν
 Γέλωνα κατασκευάσαι. Σειληνὸς δ' ὁ Καλακτῖνος
 5 ἐν τρίτῳ Σικελικῶν περὶ Συρακούσας φησὶ κῆπον
 εἶναι πολυτελῶς κατεσκευασμένον ὃν καλεῖσθαι Μῦ-
 θον, ἐν ᾧ χρηματίζειν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα. ἡ δὲ Παν-
 ορμιῖτις τῆς Σικελίας πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται,
 διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων ἡμέρων, ὥς φησι
 10 Καλλίας ἐν ὀγδῷ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν.
 Ποσειδώνιος δὲ ἐν τῇ ὀγδῷ τῶν ἱστοριῶν περὶ Δα- b
 μοφίλου λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ δουλικὸς
 ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ
 ταῦτα τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ
 15 μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιαγόμενος
 καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὠραίους καὶ παραδρομὴν
 ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν.
 ὕστερον δὲ πανοικία ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν
 βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθεῖς.
 20 60. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, ὥς φησι Δοῦρις
 ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλίων καὶ διακο- c
 σίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος, καὶ
 ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ
 τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν
 25 ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε, θοίνας τε καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν λαμπρὰς ἐπιτελῶν καὶ πληθὸς τι συνδείπνων
 ἔχων· καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς
 Μακεδόνας ὑπερέβαλε, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυπρί- c
 οὺς καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων ἐπιπτεν ἐπὶ τὴν
 30 γῆν, ἀνθινὰ τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσι d
 κατεσκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν.
 ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναικας ὁμιλῖαι σιωπώμεναι καὶ

νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέ-
 μενος θεσμούς Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων
 ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμε-
 λεῖτο δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τὴν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ξανθίζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον 5
 ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγγχρίων
 ἑαυτόν· ἠβούλετο γὰρ τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαν-
 e τῶσιν ἡδὺς φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν διονυ-
 σίων, ἣν ἐπεμψεν ἄρχων γενόμενος, ἦδε χορὸς εἰς
 αὐτὸν ποιήματα Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ἐν οἷς 10
 ἡλιόμορφος προσηγορεύετο

ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος

ζαθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι γεραίρει.

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων
 Δημήτριος (φησὶν) ὁ Φαληρεὺς Ἰμεραίου τοῦ ἀδελ- 15
 φοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου αὐτὸς μετὰ Νι-
 κάνορος διέτριβεν, αἰτίαν ἔχων ὥς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ
 f ἀδελφοῦ θύων. Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα
 ἴσχυσε. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὁξύ-
 βαφα παντοδαπὰς ἐλάας ἔχοντα καὶ τυρὸν νησιωτι- 20
 κόν. ὥς δ' ἐπλούτησε, Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν
 τότε μαγείρων καὶ δειπνοποιῶν ἐωνήσατο, καὶ το-
 σαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα καθ' ἡμέραν ὥστε
 χαρισαμένου τῷ Μοσχίῳ τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν
 ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο, παῖδάς τ' ἔλεν- 25
 θέρους ὕβριξε καὶ γυναῖκας τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων.
 ἐξηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐ-
 τοῦ Δίογριν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελ-
 θεῖν ὥστε μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ
 543 τοὺς τρίποδας συνῆλθον εἰς τὸν τόπον παῖδες κάλ- 30
 λιστοι ταῖς ἐξῆς ἡμέραις, ἵν' ὀφθεῖεν αὐτῷ.

61. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ δεκάτῃ

καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν Λεύκολλον φησιν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀποδόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου ἔξοκειλαι εἰς πολυτελῇ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, τρυφῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι, καρπωσάμενον δυοῖν βασιλέοιν πλοῦτον, Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου. διαβόητος δ' ἦν παρὰ Ῥωμαίοις καὶ Σίτιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὥς φησι Ρουτίλιος. περὶ γὰρ Ἀπικίου προειρήκαμεν. Πανσανίαν δὲ καὶ Λυσάνδρον ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτους γενέσθαι σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι. διόπερ καὶ Ἄγρις ἐπὶ Λυσάνδρου ἔφη ὅτι δεύτερον τοῦτον ἡ Σπάρτη φέρει Πανσανίαν. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν τάναντία φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι φιλόπονος ἦν καὶ θεραπεύειν δυνάμενος καὶ ἰδιώτας καὶ βασιλεῖς, σώφρων ὢν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείττων. γενόμενος γοῦν τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἀπάσης κύριος ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων οὔτε πρὸς τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὁρμήσας οὔτε μέθαις καὶ πότοις ἀκαίροις χρησάμενος.

62. οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς καὶ τῆς πολυτελείας ἡσκεῖτο ὥς καὶ Παρράσιον τὸν ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ὥς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς βίοις. οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραφε τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις

ἀβροδίατος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψα. καὶ τις ὑπεραλγῆσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε ῥαβδοδίατος ἀνὴρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε

ἀβροδίατος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τὰδ' ἔγραψα

Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.

οὐδὲ πατὴρ λαθόμεν Εὐήνορος, ὅς ῥά μ' ἔφυνε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

ἤρχησε δ' ἀνεμεσῆτως ἐν τούτοις

e εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη 5
τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῇ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὗρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

ἀγωνιζόμενος δέ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ
τὸν Αἴαντα καὶ ἡττηθεὶς συναχθομένων αὐτῷ τῶν 10
φίλων ἔφη ὥς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι, Αἴαντι δὲ
f συνάχθοιτο δεύτερον ἡττηθέντι. ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυ-
φῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
εἶχε, σκίπωνί τε ἐστηρίζετο χρυσᾶς ἑλικας ἐμπεπαι-
σμένῳ, χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαν- 15
τῶν τοὺς ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην
ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ ῥαδίως, ὥς καὶ ἄδειν γράφοντα,
ὥς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας. τετρα-
τευόμενος δ' ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Αἰνιδῷ Ἡρακλέα
ἔγραφεν, ὥς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχη- 20
ματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα.
ὅθεν καὶ ἐπέγραψε τῷ πίνακι

544 οἷος δ' ἐννύχιος φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν

Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

63. καὶ φιλοσόφων δὲ αἰρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν 25
τρυφὴν αἰρέσεως ἀντεποιήσαντο· καὶ ἥ γε κυρηναϊκὴ
καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου τοῦ σωκρατικοῦ τὴν ἀρ-
χὴν λαβοῦσα, ὅς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν, ταύ-
την τέλος εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βε-
βλῆσθαι καὶ μονόχρονον αὐτὴν εἶναι· παραπλησίως 30
τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν γεγροννιῶν ἀπο-
λαύσεων πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν

ἐσομένων, ἀλλ' ἐνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ παρ- b
 όντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νο-
 μίζων πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν ὥς οὐκ ἔτ' ὄν τὸ δὲ ὥς οὐπω
 [καὶ ἄδηλον]· ὁποῖον καὶ οἱ τρυφῶντες πάσχουσι τὸ
 5 παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. ὠμολόγησε δ' αὐτοῦ τῷ
 δόγματι καὶ ὁ βίος, ὃν ἐβίωσεν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ
 πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθήτων καὶ γυναικῶν. Αἰίδα
 γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἐταίραν καὶ ταῖς Διονυσίου
 πολυτελείαις ἔχαιρε, καίτοι πολλάκις ἐνυβριζόμενος. c
 10 Ἠγήσανδρος γοῦν φησὶν ὥς καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας
 παρ' αὐτῷ τυχὼν ἤνεγκεν, ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διο-
 νυσίου τί φαίνεται ἢ κατάκλισις πρὸς τὴν χθῆς, ἔφησε
 παραπλησίαν εἶναι. ἐκείνη τε γάρ, ἔφησεν, ἀδοξεῖ
 τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθῆς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξο-
 15 τάτῃ δι' ἡμᾶς. αὕτῃ δὲ τήμερον καὶ ἐνδοξος γέγονε
 διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθῆς δὲ ἡδόξει μὴ παρ-
 όντος ἐμοῦ.' καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ Ἠγήσανδρος
 Ἄριστιππος δαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Διονυσίου d
 θεραπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι ὑπ'
 20 Ἀντιφῶντος, εἰ δ' ἄλιευόμενος ἐτύγχανον, ἔφη, κα-
 ταλιπὼν τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον; διέτριβε δ' ὁ
 Ἄριστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν. διὸ καὶ ὁ
 Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί φησιν ὅτι πολ-
 25 λάκις ἐνουθέτει αὐτόν ὁ Σωκράτης καὶ τὴν ἡθοποιίαν
 πλάσας τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἡδονῆς εἰσῆγεν. ὁ δ'
 Ἄριστιππος ἐπὶ τῆς Αἰίδος ἔλεγεν, ἔχω καὶ οὐκ ἔχο-
 μαι. καὶ παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ περὶ τῆς ἐκλο-
 γῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλοῦτο, καὶ e
 ἔφασκεν ὅτι

κἂν βακχεύμασιν

οὔσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

κωμωδῶν δὲ αὐτόν Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινὰ

θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν
τάδε

ὁ δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν

ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταυθὰ τις, 5

ὥς φασ', Ἀρίστιππος σοφιστῆς εὐφυής,

f μάλλον δὲ πρωτεύων ἀπάντων τῶν τότε,

ἀκολασία τε τῶν γεγονότων διαφέρων.

τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητῆς γίγνεται

ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνν 10

ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτυσίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων
τροφερότητος διαλεγόμενός φησιν

ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὕτοσὶ

ὁ γέρων; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως ἑλληνικός· 15

545 λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,

πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρυθμός βακτηρία,

βαιὰ τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως

αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

64. Ἀριστόξενος δ' ὁ μουσικός ἐν τῷ Ἀρχύτῃ 20

βίῳ ἀφίησι παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευ-

τὰς πρὸς τὴν Ταραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ

Πολύαρχον τὸν ἡδυπαθῆ ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ

τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσπουδακότα καὶ οὐ μόνον τῷ

ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ. ὄντα δὲ γνώριμον τῷ Ἀρ- 25

b χύτῃ καὶ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς ἀλλότριον, ἀπαν-

τᾶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν τοῖς περὶ τὸν

Ἀρχύταν ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπεσούσης δὲ

ποτε ἀπορίας καὶ σκέψεως περὶ τε τῶν ἐπιθυμιῶν

καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη ὁ 30

Πολύαρχος ἑμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη πέφη-

νευ ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων

κατασκευάσµα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι.
 ἢ γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκο-
 λουθεῖν κελεύει ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦτό φησὶν εἶναι e
 νοῦν ἔχοντος, τὸ δ' ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι
 5 τὰς ἐπιθυμίας οὔτε ἔμφρονος οὔτε εὐτυχοῦς οὔτε
 ξυνιέντος εἶναι τίς ποτ' ἐστὶν ἢ τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
 σεως σύστασις. τεκμήριον δ' ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πάν-
 τας ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος
 ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς κατα-
 10 φέρεσθαι καὶ τοῦτο νομίζειν τέλος εἶναι τῆς ἐξουσίας,
 τὰ δ' ἄλλα πάντα σχεδὸν ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν παρέργῳ
 τίθεσθαι χάρα. προφέρειν δὲ ἔξεστι νῦν μὲν τοὺς
 Περσῶν βασιλεῖς καὶ εἰ τίς που τυραννίδος ἀξιολόγου d
 κύριος ὢν τυγχάνει, πρότερον δὲ τοὺς τε τῶν Ἀυδῶν
 15 καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνωτέρῳ [καὶ] τοὺς Σύρων·
 οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀξίητον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ
 δῶρα παρὰ τοῖς Πέρσαις προκείσθαι λέγεται τοῖς
 δυναμένοις ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδονήν· καὶ μάλα
 ὁρθῶς. ταχὺ γὰρ ἢ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπίμπλαται
 20 τῶν χρονιζουσῶν ἡδονῶν, καὶ ὥσι σφόδρα διηκρι-
 βωμένοι. ὥστε, ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δύναμιν ἢ καινό-
 της πρὸς τὸ μείζω φανῆναι τὴν ἡδονήν, οὐκ ὀλιγω- e
 ρητέον οὖν ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ποιητέον.
 διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ἐξευρεθῆναι
 25 βρωμάτων εἶδη, πολλὰ δὲ περμάτων, πολλὰ δὲ θυ-
 μιαιμάτων καὶ μύρων, πολλὰ δὲ ἱματίων καὶ στρω-
 μάτων, καὶ ποτηρίων δὴ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν·
 πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαι τινὰς ἡδονάς,
 ὅταν ἢ ἢ ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυμαζομένων ὑπὸ τῆς
 30 ἀνθρωπίνης φύσεως· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὃ τε
 χροσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐοφθαλμῶν

f τε καὶ σπανίων, ὅσα καὶ κατὰ τὰς ἀπεργαζομένας τέχνας διηκριβωμένα φαίνεται.

65. εἰπὼν δὲ τούτοις ἐξῆς τὰ περὶ τῆς θεραπείας τῆς τοῦ Περσῶν βασιλέως οἴους καὶ ὅσους ἔχει θεραπευτῆρας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀφροδισίων αὐτοῦ χρή- 5 σεως, καὶ τῆς περὶ τὸν χρωῖτα αὐτοῦ ὁσμῆς καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας, καὶ περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων, εὐδαιμονέστατον ἔφη κρῖναι τῶν νῦν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα· πλεῖσται γὰρ εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειόταται παρεσκευασμένοι ἡδοναί. 10 δεύτερον δέ, φησί, τὸν ἡμέτερον τύραννον θείη τις ἄν, καίπερ πολὺ λειπόμενον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἢ τε 546 Ἀσία ὅλη χορηγεῖ . . . τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρι- νόμενον. ὅτι μὲν οὖν περιμάχητός ἐστιν ὁ τοιοῦτος 15 βίος φανερόν ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Σύρους μὲν γὰρ Μῆδοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδύνων ἀφείλοντο τὴν βασιλείαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς Σύρων ἐξουσίας, Μήδους δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπό- 20 λανσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁμαλίζειν βουλευθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ μηδένα τῶν πολιτῶν τρυ- φᾶν, ἀνακῦψαι πεποιήκασιν τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος, καὶ ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα 25 εἶναι, καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ τῆς λοιπῆς διαί- της, ὅπως ἢ ὁμαλής. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθε- τῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ἠϋξήθη, καὶ πού τις καὶ ποιη- τῆς ἐφθέγγετο 30

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον.
καὶ πάλιν τὸ

χρῦσεον ὄμμα τὸ τᾶς δίκας.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα, ὥστε παρ' ἐνίοις καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκη. c
μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισ-
5 ἐκόμισαν, καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν ἀπολαύ-
σεσιν ὑπεροχὴν, ὥστε καὶ τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς
νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάξειν περὶ τὰς
σωματικὰς ἡδονάς.

66. καὶ Δοῦρις δέ φησιν ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τῶν
10 ἱστοριῶν ὡς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία
τῆς μέθης. διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι
λοιδοροῦμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα

οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

καὶ τὸν θάνατον δὲ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν d
15 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κεῖμεθα.

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γενόμενον. φιλήδονος δ' ἦν
καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος
20 τῆς σχολῆς. Διονύσιος γοῦν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος
ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ κατὰ τῆς φιληδονίας αὐ-
τοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὀνειδίζει καὶ τὸν
Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἥτις Πλάτωνος
ἠκηκόει.

25 67. οὐ μόνος δὲ Ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ e
τὴν κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἡσπάζοντο, ἀλλὰ καὶ Ἐπί-
κουρος καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς κατα-
γισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα, ἅπερ πολλάκις
προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ
30 τὰ νύγματα, ἃ ἐν τῷ περὶ τέλους εἴρηκε, τούτων
μνησθήσομαι. φησὶ γάρ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆ-
σαι τὰ γὰθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς,

ἄφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὅψιν ἡδείας κινήσεις.' καὶ Μητροδόωρος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησί 'περὶ γαστέρα, ὧ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν 5 ἅπασαν ἔχει σπουδὴν.' καὶ ὁ Ἐπίκουρος δὲ φησιν 'ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.' καὶ τῷ περὶ τέλους δὲ πάλιν φησί 'τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιοντότροπα, ἐὰν 10 ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον,' σαφῶς ὑπουργὸν ποιῶν ἐν τούτοις τὴν 547 ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς καὶ θεραπαίνης τάξιν ἐπέχουσιν. καὶ ἄλλοις δὲ φησι 'προσπτεύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῷς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν 15 ποιῇ.'

68. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντ' ἄριστοι Ἀλκιον καὶ Φιλίσκον τοὺς ἐπικουρεῖους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίον τοῦ Ποστούμιου ὑπατεύοντος, δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ 20 Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς ἐπικουρεῖους, Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γράψας τάδε 'βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανία. ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον ὅπως μηδεὶς ἢ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μὴδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυν- 25 θανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι, διὰ τὸ μὴδὲν πεποιημέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων. ὥς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολήν, σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν 30 δὲ νεανίσκων ὅσοι ἂν ἀλίσκωνται πρὸς τούτοις γινόμενοι διότι κρεμῇσονται καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν

ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις· καὶ μὴ ἄλλως γίνηται.

τῆς δ' ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητῆς ἐγένετο ὁ
Σοφοκλῆς ὁ ποιητῆς ἐν Ἀντιγόνη ταῦτα εἰπὼν

5 τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθηνμ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῇ
10 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

69. καὶ Λύκων δὲ ὁ περιπατητικός, ὥς φησιν ὁ
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παι-
δείας ἔνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθωνος
15 καὶ πόσον ἐκάστη τῶν ἐταιρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα
ἀκριβῶς ἠπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ περιπάτου
προστάς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαξουεῖα καὶ πολυ-
τελεία πολλῇ χρώμενος. χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμβα-
νομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων καὶ ἀργυρωμάτων
20 καὶ στρωμνῆς ἢ λοιπῇ παρασκευῇ καὶ ἢ τῶν δείπνων
περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεξοποιῶν καὶ μαγείρων
ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε καὶ πολλοὺς ὀρωθεῖν καὶ
βουλομένους προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακό-
πτεσθαι, καθάπερ εἰς πολίτευμα πονηρὸν καὶ χορη-
25 γιῶν καὶ λειτουργιῶν πλήρες εὐλαβουμένους προ-
άγειν. ἔδει γὰρ ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ
περιπάτῳ ἀρχὴν (αὕτη δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν
ἐπιχειρούντων) τριάκονθ' ἡμέρας· εἶτα τῇ ἔνῃ καὶ
νέα λαβόντα ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐπιχειρούντων ἐννέα
30 ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς τὴν σύμ-
βολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς παρακαλέσειεν
ὁ Λύκων, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς συναντῶντας τῶν

f πρεσβυτέρων εἰς τὴν σχολήν· ὥστε γίνεσθαι μηδὲ
 εἰς τὸν μυρισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους ἱκανὸν τὸ ἐκλε-
 γόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν θυσιῶν
 ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου
 μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ 5
 περιστάσεως οἰκειότερα. καὶ γὰρ εἰ παρίεντό τινες
 τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν ἀπὸ βρα-
 χείας καὶ τῆς τυχούσης ὁρμώμενοι χορηγίας, ὃ γε
 μισθὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος . . . οὐ γὰρ ἵνα συρρυνέντες
 ἐπὶ ταῦτό τῆς ἕως τοῦρῳρίου γενομένης τραπέξης 10
 ἀπολαύσωσιν ἢ χάριν ἐξοινίας ἐποιήσαντο τὰς συν-
 548 ὁδοὺς ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σπεύσιππον,
 ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυ-
 σικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον
 ἕνεκεν ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγυνε 15
 δεύτερα παρὰ τοῖς ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς
 πολυτελείας τῆς εἰρημένης. οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοι-
 ποὺς ὑπεξαίρουμαι. ὁ δὲ Λύκων ὑπ' ἀλαξονείας καὶ
 ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ, ἐν τῇ Κόνωνος
 b οἰκίᾳ, εἶχεν εἰκοσίκλινον οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ 20
 πρὸς τὰς ὑποδοχάς. ἦν δὲ ὁ Λύκων καὶ σφαιριστῆς
 ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος.

70. περὶ δὲ Ἀναξάρχου Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν
 πέμπτῳ βίῳ οὕτω γράφει τῶν εὐδαιμονικῶν καλου-
 μένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν 25
 περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ᾤνοχόει παιδίσκη
 πρόσθηβος, ἣ προκριθεῖσα διαφέρειν ὥρα τῶν ἄλλων,
 ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως αὐτῇ χρω-
 c μένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρῖδας ἔχων καὶ
 περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα μήτε 30
 ἰδρῶς ἐπιρρέοι μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμ-

πνέοι.' διὸ πρεπόντως ἂν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ
φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ

ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
5 βολβούς τρώγων, τυρούς κάπτων,
ὣὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
χίου πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
ἐφεσῆια γράμματα καλά.

- 10 71. πόσῳ γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ Λεοντῖ-
νος, περὶ οὗ φησὶν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ d
τῶν βίων ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ὀγδοή-
κοντα ἔτη τῷ φρονεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεὶ τις αὐτὸν
ἤρετο τίνι διαίτῃ χρῶμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ
15 αἰσθήσεως τοσοῦτον χρόνον ζήσειεν, οὐδὲν πώποτε,
εἶπεν, ἡδονῆς ἕνεκεν πράξας. Δημήτριος δ' ὁ Βυζάν-
τιος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων Γοργίας (φησὶν) ὁ
Λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἷτιον τοῦ
βιῶσαι πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη τὸ μηδὲν πώποτε
20 ἐντέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι. Ὡχος δὲ πολλῷ χρόνῳ
τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λοιπὴν περὶ τὸν βίον χορηγίαν e
διαρκῆ κτησάμενος, ὥς τελευτῶντος ἠρώτησεν ὁ
πρεσβύτατος τῶν νῦν τί πράσσων τοσαῦτ' ἔτη δια-
φυλάξειε τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μιμοίτο,
25 τὰ δίκαια πράττων, εἶπε, πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους
καὶ θεούς. Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς
ὑπομνήμασι Κηφισόδωρος (φησὶν) ὁ Θηβαῖος, Πολύ-
δωρον τὸν Τήιον ἰατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν, ψι-
λοτάπιδα ἔχοντι κρικωτὴν καθάπερ τοὺς στρωματεῖς
30 εὐτελῆ, ἐφ' ἧς κατακεῖσθαι, κάδους δὲ χαλκοῦς καὶ f
ποτήρια ὀλίγα· γεγενένη γὰρ ὀλιγοδίατον καὶ τρυ-
φῆς ἀλλότριον.'

72. Τιθωνὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἕως μέχρι δυσμῶν κοι-
 μώμενον μόλις ἐπιθυμίαι πρὸς ἑσπέραν ἐπήγειρον·
 ὅθεν ἦοι συγκοιμᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις ἐμπεπλέχθαι . . . ἐπὶ τῷ γήρᾳ καθεῖρκεται,
 549 κρεμαστὸς ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ Με- 5
 λάνθιος δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγετο
 ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως
 Μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πᾶν τὸ σῶμα διε-
 στράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς, οἱ δὲ καὶ εἰς
 πάχος σώματος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθη- 10
 σίαν, διὰ πολλὴν τρυφήν. Νύμφις γοῦν ὁ Ἡρα-
 κλεώτης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Διονύσιος
 (φησὶν) ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν
 Ἡρακλείᾳ υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας,
 b ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας ἔλαθεν 15
 ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοιᾷ αὐτὸν
 συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. διὸ συνέταξαν οἱ ἱατροὶ
 κατασκευάσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας,
 αἷς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν
 εἰς ὕπνον τύχῃ βαθύτερον ἐμπεσών. μέχρι μὲν οὖν 20
 τινὸς ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς
 οὐκ ἐνεποίει τιν' αἰσθησιν, εἰ δὲ πρὸς καθαρὸν τόπον
 ἢ βελόνη διελθοῦσα ἔθιγε, τότε διηγείρετο. τοὺς δὲ
 c χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις προτιθέμε- 25
 νος κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη
 κρύπτοι τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγοιτο
 τοῖς ἀπαντᾶσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μέναν-
 δρος, ἥκιστ' ὢν λοίδορος, ἐν τοῖς Ἀλιεῦσι, τὸν μῦ-
 θον ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρα-
 κλείας

30

παχὺς γὰρ ὤς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν

ἐτρώφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.
καὶ ἔτι

ἰδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαί-
νεται

5 εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι
παχύν,

ὑπτιον μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' d
ἄνω,

ἐσθίουντα καὶ λέγοντα 'σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.'

10 ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα,
ὧν ἐτυράννησε τρία καὶ τριάκοντα, ἀπάντων τῶν πρὸ
αὐτοῦ τυράννων πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ διεννηνοχῶς.

73. τοιοῦτος ἐγεγόνει καὶ Πτολεμαῖος ὁ ἑβδομος
Aἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν μὲν εὐεργέτην ἀνα-
15 κηρύττων ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρῶν κακεργέτης ὀνομα-
ζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν ὁ στωικὸς συναποδημή-
σας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξάν- e
δρειαν καὶ θεασάμενος αὐτὸν γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν
ἱστοριῶν οὕτως 'διὰ δὲ τρυφὴν διέφθαρτο τὸ σῶμα
20 ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστρὸς μεγέθους, ἣν δυσπερίλη-
πτον εἶναι συνέβαινε· ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς
ποδήρη μέχρη τῶν καρπῶν χειρῶν ἔχοντα προῆει
μηδέποτε πεζὸς εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα.' ὅτι δὲ τρυφῆς
οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυ-
25 τοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν ὑπομνημάτων διη-
γούμενος ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ
'Απόλλωνος καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ f
αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως 'Αρτεμίτια
μεγίστη ἐορτὴ ἐν Κυρήνῃ, ἐν ἣ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλ-
30 λωνος (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ
ἱερευσαμένους, καὶ παρατίθησιν ἐκάστῳ τρύβλιον,
τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὥς

εἵκοσιν ἄρτάβας· ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων
 ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δὲ σῖτα, καὶ τῶν ἡμέρων
 ὀρνίθων ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων ταρίχους τε ξενι-
 550 κοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δέ τινες καὶ καθάρειον
 ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιειλούμεθα 5
 τὰ τοιαῦτα, φιάλας δ' ὀλαργύρους κατασκευάσαντες,
 τὸ τίμημα ἔχουσιν ἐκάστην ἧς προειρήκαμεν δαπά-
 νης, ἵππον τε κατασκευασμένον σὺν ἵπποκόμῳ καὶ
 φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν καὶ παρεκαλέσαμεν
 ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθύντα οἴκαδ' ἀπιέναι.' εἰς 10
 πάχος δ' ἐπεδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν
 b αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ
 ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· ὁ δὲ
 τῆς Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν 15
 ὄχλων, κολακευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν-
 πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ πατεῖν οἶός τ' ἦν εἰ μὴ
 δυσὶν ἐπαπερειδόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς
 συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καταλ-
 λόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσκη- 20
 κότων ἐποιεῖτο.'

74. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐρω-
 πιακῶν Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη
 c πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα
 κατάσαρκον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄργοις κατὰ τὸν 25
 ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι δι'
 ἀργίαν σώματος καὶ τὸ προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς.
 παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς
 ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομί-
 ζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν 30
 ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ
 δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων.

καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ
 τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων, d
 εἰκότως· καὶ γὰρ ὁποιοιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονί-
 οῖς κρέως σκευασίας, ἄλλου δ' οὐδενός. καὶ τῇ δ'
 5 ἐβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ Ἀγαθαρχίδης ἔφη ὡς Λακεδαιμό-
 νιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερ-
 σαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τροφὴν γενόμε-
 νον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυ-
 10 φῶντι, παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπει-
 λήσαντες τοῦτο ποιήσῃν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώ-
 σαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, e
 ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς
 βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς
 15 πολυτελῶς ἡσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρεί-
 οὺς ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἀλίσκομέ-
 νους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν
 τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γιννώσκοντες
 διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς
 20 ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶ-
 σιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος f
 ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν
 παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι
 πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν
 25 ἔλεγεν, ὁρᾷτέ με, ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα·
 ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν
 οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχε-
 ται, ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία.'

75. πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες,
 30 πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὢν καταλέγει Ἑρμιππος 551
 ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ ταναγραίῳ Κητεῖ
 εἰοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ'

οὕτως ὁ Ἑρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον
ποιούμενος

οἱ γὰρ πενόμενοι
ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια,

Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. 5

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε
καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν

b εἰς ἄδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων
οὕτωςί

καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας 10

ἔτλη κατελθεῖν; B. ἐν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης

εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,

οὓς ἤσμεν ὄντας ἄδοφοίτας καὶ θαμὰ

ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. A. εἰσὶ γὰρ τινες

ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἄδοφοῖται; B. νῆ Δία 15

μάλιστά γ', ὥσπερ θρακοφοῖται. πάντ' ἔχεις.

c A. καὶ τίνες ἂν εἶεν; B. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῶδων· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν

Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἰθ' ἐξῆς φησὶν 20

ὥς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·

τούτους γάρ, ἥν ποτ' ὄξυς ἔλθῃ, ξυλλαβὼν

ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχα-
σταῖς φησί 25

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μέλητου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι λέγει
οὕτως

Μέλητον τὸν ἀπὸ Αἰναιίου νεκρόν.

d 76. ἥν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ 30
Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις,
Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ

ποιήσῃ συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς
 τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. ἄλλοι δ'
 αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φι-
 λύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβά-
 5 νοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπηται
 διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινη-
 σίας νοσώδης καὶ δεινὸς τᾶλλα Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν
 τῷ ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ e
 εἰρηκε, φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συκο-
 10 φαντεῖν καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς
 ἔστι καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς ὣν σημαίνεται ἐκ
 τοῦ καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμωδούμενον ἐμφανίζεσθαι
 καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ'
 οὕτως ὁ ῥήτωρ ἑθιμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι
 15 Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάν-
 τες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων καὶ παρανομώ-
 τατον ἀνθρώπων γεγυμέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοι-
 αῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις f
 αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων δ'
 20 ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου
 ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος
 συνεισιτῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφρά-
 δων, ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίδιν
 αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν
 25 τύχαις; οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν
 ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νό-
 μων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώ- 552
 λετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ
 πλείστων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν ὥστε
 30 τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνά-
 ναι παρὰδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν ὅτι τοῖς λίαν
 ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς

παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύνουσι, μείζους καὶ χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμ-
 b φορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσ-
 βάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως
 κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστί, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦ- 5
 του χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπο-
 θνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις
 μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἅπερ οὗτος ἐξημαρ-
 τηκόσιν.' περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ ῥήτωρ
 εἶρηκεν.

10

77. λεπτότατος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος ποιη-
 τής, ὃς καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας
 ἐκ μολύβου πεποιημένας εἶχε περὶ τὸ πόδε, ὥς μὴ
 ὑπ' ἀνέμου ἀνατραπείη. Πολέμων δ' ὁ περιηγητής
 c ἐν τῷ περὶ θαυμασίων Ἀρχέστρατόν φησι τὸν μάντιν 15
 ἁλόντα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ ξυγὸν ἀναβληθέντα
 ὀβολοῦ ὀλκήν εὐρεθῆναι ἔχοντα, οὕτως ἦν ἰσχνός.
 ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὥς καὶ Πανάρετος ἰατρῷ μὲν οὐ-
 δενὶ ὠμίλησεν, Ἀρκεσιλάου δὲ ἡκροᾶτο τοῦ φιλο-
 σόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο Πτολεμαίῳ τῷ εὐεργέτῃ 20
 τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνων. ἦν δὲ
 ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. Μητροδώρος δ' ὁ
 Σκήψιος ἐν δευτέρῳ περὶ ἀλειπτικῆς Ἰππώνακτα τὸν
 d ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ 25
 λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὥς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ
 κενὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα, τῶν
 ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἄερα
 τέμνειν οὐκ ἐχόντων βιαίαν τὴν φορὰν. λεπτὸς δ'
 ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ
 τῷ ῥήτορι λέγων αὐτὸν ἓνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. 30
 ἦν δ' εὐτελής τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὥς ὁ Ὑπερ-
 είδης ἔφη. Ἀλεξίς τ' ἐν Θεσπρωτοῖς φησὶν

Ἐρμῇ νεκρῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.
καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι

e

ἐν ἡμέραις τρισὶν

5 ἰσχυρότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.

B. οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς;

Μένανδρος δ' ἐν Ὁργῇ

ὁ λιμὸς ὑμῖν τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν

Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν.

10 ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι

Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησὶ

κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι', ἀκαρῆς νῆ Δία

πεφιλιππιδῶσαι. B. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει.

f

ὅσον οὐ τέθνηκα. A. τοῦ τάλαιπώρου πάθους.

15 πολλῶ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ιδέαν
ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ

τοῦτον οὖν

δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος

ἄσκον καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

20 Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Δει-

νίαν φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτα

ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὥς ἔξω

τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα

ἐκτεμεῖν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς 553

25 ἀκολάστου τρυφῆς.

78. ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυ-

φώντων ἐναλείφειν μύροις, ὥς Κηφισόδωρος μὲν ἐν

Τροφωνίῳ φησὶν

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω

30 μύρον ἱρινον καὶ ῥόδινον· ἄγαμαι, Ξανθία·

καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύ-
κλῳ νιν

παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλιδαναὶ μάλα καὶ κατὰ-
θρυπτοὶ

τὸν πόδ' ἁμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν 5
ἐλλόν.

b ἐν δὲ Πρόκριδι λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ
τῆς Πρόκριδος κυνός, ὥς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνός
τὸν λόγον ποιούμενος

οὐκοῦν ὅπως στορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί· 10

κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθε δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.

B. Ἀπολλων. A. εἴτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι κηνός. B. Ἡράκλεις. A. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψετε αὐτοῦ τῷ μεγαλλεῖῳ μύρῳ. 15

Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκῆστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ
c χοιόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρτῃ φησί
τήν τε παῖδ' ἀλείμματα

παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἴτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἴτα τὰ γόνατα. 20
ὥς θᾶπτον ἢ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

καὶ ἐν Ζακυνθίῳ

εἴτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύννης ἐγὼ
καὶ τὰς ἐταίρας ἡδέως πάσας ἔχω; 25
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι;

d καὶ ἐν Θορικίοις

λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρῳ
αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,

φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
 σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
 [μελιλωτίνῳ δὲ τὸν ἕτερον καὶ τὰ σφυρά,]
 ἄμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
 5 ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ
 μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
 ἐχθρὸς Μελανώπῳ πολυτελοῦς αἰγυπτίου,
 ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

10 καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλείδης ἐν Πρω-
 τάνεσιν ἄβρον ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνος δ' ἐν Χεί-
 ρωσι τὴν τρυφὴν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησὶν
 ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον παρ'
 οὓς ἐθάκει.

15 μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον . . . ἔχων σκίπωνά τ' ἡγό-
 ραζον.

79. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς 'διὰ
 τί (φησὶ) μετὰ χειρὸς ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα
 φέρομεν; πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως
 20 ἢ φύσις μηνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυ- f
 μίαν; διὰ τοῦτο οὖν οἶονεὶ δεῖγμα τῆς πέψεως τὰ
 ὠραῖα μετὰ χειρὸς ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ
 δυοῖν χάριν ταῦτα περιφέρουσιν; ἀρχή τε γὰρ ἐντυ-
 χίας καὶ παράδειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται
 25 διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσαγορευθῆναι,
 δοῦσι δὲ τῷ ὑπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδι-
 δόναι τῆς ὥρας. ἢ γὰρ τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρ-
 30 πῶν αἰτησις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας 554
 προκαλεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὥραν πα-
 ραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρωμένων
 ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς; ἐκ-
 κρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρω-

μένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου
 χάριν, καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συν-
 τεινόντων, ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς.
 οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὠραίοις ἄνθεσιν
 ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρὰς ἐχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπι- 5
 β κοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι·
 δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὠραῖα φιλι-
 κῶς ἔχειν. καλὸν γὰρ ὅτι τὰς ὁπώρας καὶ τὸ τῆς
 ὥρας ὅπως πρόσωπον ἐν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι
 θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἶον ἐκτροφῶντες 10
 ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὠριαινόμενοι τοῖς ὠραίοις ἀβρύ-
 νονται; φυσικὸν γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι
 καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἷ τε περὶ τὴν
 Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται καὶ Σαπφώ φησὶν
 ἰδεῖν

15

ἄνθε' ἀμέργουσιν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.

80. οὕτω δὲ ἐξήρτητο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε
 ὥς καὶ καλλιπύγου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσασθαι ἀπὸ
 τοιαύτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ
 θυγατέρες. αὗται φιλονεικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτάς 20
 προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα
 εἶη καλλιπυγοτέρα. καὶ τότε παριόντος νεανίσκου
 πατέρα πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτάς καὶ
 τούτῳ· καὶ ὃς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν,
 ἧς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν ἐλθὼν εἰς ἅστν κληνῆρης 25
 δ γίνεται καὶ διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ ἑαυ-
 τοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς
 ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς
 ἐτέρας. ὁ οὖν πατήρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐν-
 δοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ 30
 ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα
 καὶ ζεύγνυσιν τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν

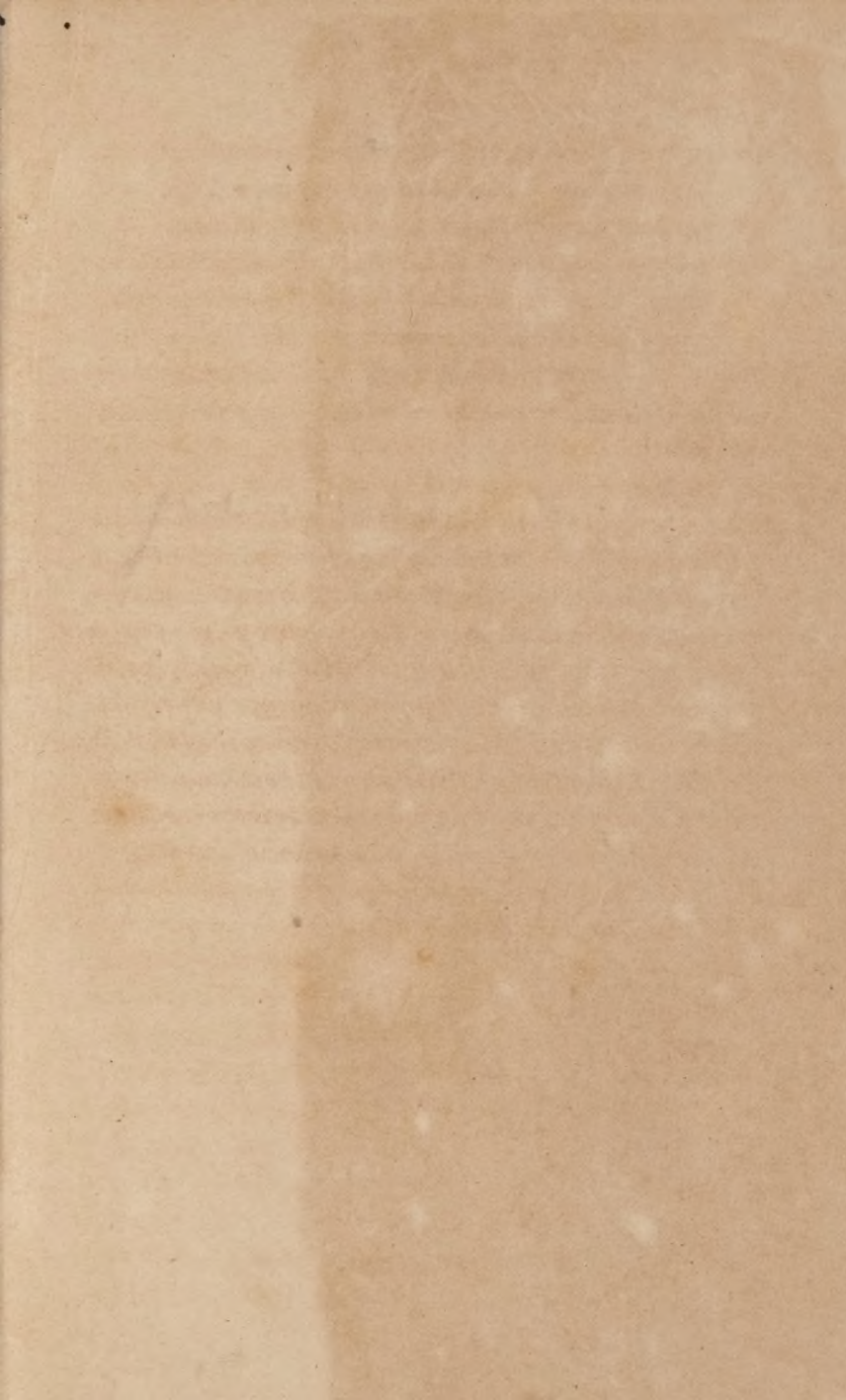
καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὥς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης
Κερκιδᾶς ἐν τοῖς ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων

ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

αὐται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἰδρύναντο
5 Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι καλλιπύγον τὴν θεόν, ὥς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις.

81. ἐν μανίᾳ δὲ τροφὴν ἡδίστην γενομένην οὐκ
ἀηδῶς ὁ Ποντικὸς Ἡρακλείδης διηγεῖται ἐν τῷ περὶ
ἡδονῆς οὕτως γράφων ὁ Αἰξωνεὺς Θράσυλλος ὁ Πυ-
10 θοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης ὥς πάντα
τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν
ἐαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ διώκει,
καὶ ἀπέστελλε καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς
τοσαύτης ὅσης περ' ἂν τις ἡσθείη τοσούτων χρημάτων f
15 κύριος ὢν. καὶ τῶν μὲν ἀπολομένων οὐδὲν ἐπεξή-
τησε, τοῖς δὲ σωζομένοις ἔχαιρε καὶ διῆγε μετὰ πλεί-
στης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων ἐκ
Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν
ἰατρῷ καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγεῖτο . . . οὐδε-
20 πώποτε φάσκων κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλείονα·
λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἡντινοῦν αὐτῷ παραγενέσθαι,
τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλῆθος ὑπερβαλεῖν.

Wm. F. Faw

18

1850

Malinid

quarony Henry

